

Bryssel 27.10.2021
COM(2021) 664 final

2021/0342 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta luottoriskiä, vastuun arvonoinniriskiä, operatiivista riskiä, markkinariskiä ja kokonaisriskipainolattiaa koskevien vaatimusten osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SWD(2021) 320} - {SWD(2021) 321} - {SEC(2021) 380}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

- **Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet**

Asetukseen (EU) N:o 575/2013 (vakavaraisuusasetus) ehdotetut muutokset ovat osa lainsäädäntöpakettia, johon sisältyy myös muutoksia direktiiviin 2013/36/EU (vakavaraisuusdirektiivi)¹.

Unioni toteutti vuosina 2008 ja 2009 vallinneen suuren finanssikriisin johdosta merkittäviä uudistuksia pankkeihin sovellettavaan vakavaraisuuskehukseen. Näillä uudistuksilla parannettiin pankkien häiriönsietokykyä ja pyrittiin tällä tavoin estämään vastaavanlaisen kriisin toistuminen. Uudistukset perustuivat suurelta osin Baselin pankkivalvontakomitean (BCBS) vuodesta 2010 lähtien vahvistamiin kansainvälisiin standardeihin². Standardeja kutsutaan kokonaisuutena Basel III -standardeiksi, Basel III -uudistuksiksi tai Basel III -kehukseksi³.

Baselin pankkivalvontakomitean laatimat maailmanlaajuiset standardit ovat tulleet yhä tärkeämmiksi, koska pankkiala on yhä globaalimpi ja kytköksissä toisiinsa. Vaikka globalisoitunut pankkiala helpottaa kansainvälistä kauppaa ja sijoitustoimintaa, se myös aiheuttaa monimutkaisempia rahoitusriskejä. Ilman yhdenmukaisia maailmanlaajuisia standardeja pankit voisivat päättää perustaa toimintansa lainkäyttöalueelle, jolla on lievimmät sääntely- ja valvontajärjestelmät. Tämä saattaisi johtaa pankkien houkuttelemiseksi sääntelykilpailuun alhaisimmalla sääntelytasolla, mikä lisäisi samalla rahoitusmarkkinoiden maailmanlaajuisen epävakauden riskiä. Maailmanlaajuisien standardien kansainvälisellä koordinoinnilla rajoitetaan suurelta osin tämäntyyppistä riskialtista kilpailua, ja se on keskeisen tärkeää rahoitusvakauden säilyttämiseksi globalisoituneessa maailmassa. Maailmanlaajuisilla standardeilla myös yksinkertaistetaan kansainvälisesti toimivien pankkien – joista monet ovat EU:n pankkeja – toimintaa, sillä standardeilla varmistetaan, että tärkeimmissä rahoituskeskuksissa sovelletaan pitkälti samanlaisia sääntöjä maailmanlaajuisesti.

EU on ollut keskeinen kansainvälisen yhteistyön edistäjä pankkisääntelyssä. Ensimmäiset kriisinjälkeiset uudistukset, jotka ovat osa Basel III -kehystä, on pantu täytäntöön kahdessa vaiheessa:

- kesäkuussa 2013 annettiin vakavaraisuusasetus⁴ ja vakavaraisuusdirektiivi (CRD IV)⁵;

¹ COM(2011) 663.

² Baselin pankkivalvontakomitean jäsenistön muodostavat 28 lainkäyttöaluetta eri puolilla maailmaa edustavat keskuspankit ja pankkivalvontaviranomaiset. EU:n jäsenvaltioista Baselin pankkivalvontakomitean jäseniä ovat Alankomaat, Belgia, Espanja, Italia, Luxemburg, Ranska ja Saksa sekä Euroopan keskuspankki. Euroopan komissio ja Euroopan pankkiviranomainen (EPV) osallistuvat Baselin pankkivalvontakomitean kokouksiin tarkkailijoina.

³ Konsolidoitu Basel III -kehys on saatavilla verkkosivustolla <https://www.bis.org/bcbs/publ/d462.htm>.

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 321, 26.6.2013, s. 6).

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

- toukokuussa 2019 annettiin asetus (EU) 2019/876⁶, joka tunnetaan myös nimellä CRR II, ja direktiivi (EU) 2019/878⁷, joka tunnetaan myös nimellä CRD V.

Tähän mennessä toteutetuissa uudistuksissa on keskitytty parantamaan sellaisen lakisääteisen pääoman laatua ja määrää, joka edellytetään pankeilta mahdollisten tappioiden kattamiseksi. Lisäksi niillä on pyritty vähentämään pankkien ylivelkaantumista, parantamaan laitosten⁸ kykyä kestää lyhytaikaisia likviditeettihäiriöitä, vähentämään niiden riippuvuutta lyhytaikaisesta rahoituksesta, vähentämään niiden keskittymisriskiä ja puuttumaan ongelmiin, jotka liittyvät laitoksiin, jotka ovat liian suuria kaatumaan⁹.

Tämän seurauksena uusilla säännöillä tiukennettiin hyväksyttävän lakisääteisen pääoman kriteereitä ja vähimmäispääomavaatimuksia sekä otettiin käyttöön uusia vaatimuksia vastuun arvonkaisu- ja keskusvastapuoliin liittyville vastuille¹⁰. Lisäksi otettiin käyttöön useita uusia vakavaraisuustoimenpiteitä: vähimmäisomavaraisuusastetta koskeva vaatimus, lyhyen aikavälin maksuvalmiusvaatimus (ns. maksuvalmiusvaatimus), pidemmän aikavälin pysyvän varainhankinnan vaatimus (ns. pysyvän varainhankinnan vaatimus), suurten asiakasriskien raja-arvot¹² ja makrotason vakavaraisuuspääomapuskurit¹³.

Näiden ensimmäisten unionissa toteutettujen uudistusten¹⁴ ansiosta EU:n pankkiala on merkittävästi kestävämpi talouden häiriöille, ja se on kohdannut covid-19-kriisin huomattavasti vakaammalla perustalla verrattuna tilanteeseensa suuren finanssikriisin alkaessa.

Lisäksi valvontaviranomaiset ja lainsäätäjät toteuttivat väliaikaisia tukitoimia covid-19-kriisin alussa. Komissio vahvisti 28. huhtikuuta 2020 antamassaan tulkitsevassa tiedonannossa tilinpäätös- ja vakavaraisuussäännösten soveltamisesta EU:n pankkien luotonannon helpottamiseksi – Yritysten ja kotitalouksien tukeminen covid-19-kriisin yhteydessä¹⁵ –

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/876, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta vähimmäisomavaraisuusasteen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen, omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusten, vastapuoliriskin, markkinariskin, keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden, yhteistä sijoitustoimintaa harjoitaviin yrityksiin liittyvien vastuiden, suurten asiakasriskien ja raportointi- ja julkistamisvaatimusten osalta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/878, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, direktiivin 2013/36/EU muuttamisesta vapautettujen yhteisöjen, rahoitusalan holdingyhtiöiden, rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, palkitsemisen, valvontatoimenpiteiden ja -valtuuksien sekä pääoman ylläpitämistoimenpiteiden osalta.

⁸ Vakavaraisuusasetusta sovellettiin alun perin sekä luottolaitoksiin (eli pankkeihin) että sijoituspalveluyrityksiin, joista yhdessä käytetään ilmaisua ”laitokset”. Asetuksella (EU) 2019/2033 vakavaraisuusasetuksen soveltaminen – ja ”laitoksen” määritelmä – rajoitettiin koskevaan sellaisia luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä, jotka harjoittavat tietynlaista toimintaa ja joiden on hankittava pankkitoimilupa.

⁹ Katso <https://www.bis.org/publ/bcbs189.htm>.

¹⁰ Vastuun arvonkaisu on johdannaisen hinnan kirjanpidollinen oikaisu vastapuoliriskin huomioon ottamiseksi.

¹¹ Nämä olivat ainoat merkittävät muutokset tiettyihin standardeihin, jotka koskevat riskiperusteisia pääomavaatimuksia ja jotka otettiin käyttöön Basel III -uudistuksen ensimmäisessä vaiheessa.

¹² Suurten asiakasriskien raja-arvoja koskeva vähimmäisvaatimus sisältyi jo aikaisemmin unionin lainsäädäntöön, mutta se oli uusi vaatimus Baselin standardeissa.

¹³ Tarkemmin sanottuna yleinen pääomapuskuri (CCB), vastasyklinen pääomapuskuri (CCyB), järjestelmäriskipuskuri (SRB), maailmanlaajuisten ja muiden järjestelmän kannalta tärkeiden laitosten pääomapuskurit (G-SII ja O-SII).

¹⁴ Nämä ensimmäiset uudistukset on toteutettu myös useimmilla lainkäyttöalueilla eri puolilla maailmaa, mikä käy ilmi heinäkuussa 2020 julkaistusta Baselin sääntelykehystä koskevasta 18. edistymisraportista (ks. <https://www.bis.org/bcbs/publ/d506.htm>).

¹⁵ Ks. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=CELEX:52020DC0169>.

vakavaraisuus- ja kirjanpitosääntöihin sisältyvän joustavuuden, jota Euroopan valvontaviranomaiset ja kansainväliset elimet olivat korostaneet. Tämän perusteella lainsäätäjät hyväksyivät kesäkuussa 2020 kohdennettuja väliaikaisia muutoksia vakavaraisuuskehityksen tiettyihin sääntöihin – ns. vakavaraisuusasetuksen pikaratkaisupaketti¹⁶. Tämä yhdessä määrätietoisten raha- ja finanssipoliittisten toimenpiteiden¹⁷ kanssa auttoi laitoksia jatkamaan lainanantoa kotitalouksille ja yrityksille pandemian aikana. Tämä puolestaan auttoi lieventämään pandemian aiheuttamaa talouden häiriötä¹⁸.

Vaikka kokonaispääomataso EU:n pankkijärjestelmässä on nyt keskimäärin tyydyttävä, kaikkia suuren finanssikriisin seurauksena havaittuja ongelmia ei ole vielä ratkaistu. Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) ja Euroopan keskuspankin (EKP) tekemät analyysit ovat osoittaneet, että EU:hun sijoittautuneiden laitosten sisäisiä malleja käyttäen lasketut pääomavaatimukset osoittivat merkittävää vaihtelua, jota ei voitu perustella taustalla olevien riskien eroilla ja joka viime kädessä heikentää niiden vakavaraisuussuhteiden luotettavuutta ja vertailukelpoisuutta¹⁹. Lisäksi riskiherkkyyden puute standardimenetelmien avulla lasketuissa pääomavaatimuksissa johtaa siihen, että joidenkin rahoitustuotteiden tai -toimintojen (ja näin ollen niihin ensisijaisesti perustuvien erityisten liiketoimintamallien) pääomavaatimukset ovat riittämättömät tai kohtuuttoman korkeat. Baselin pankkivalvontakomitea sopi joulukuussa 2017 lopuista kansainvälisten standardien uudistuksista²⁰ näiden ongelmien ratkaisemiseksi. Maaliskuussa 2018 G20-maiden valtiovarainministerit ja keskuspankkien pääjohtajat ilmaisivat tyytyväisyytensä näihin uudistuksiin ja vahvistivat toistuvasti sitoutumisensa täysimääräiseen, oikea-aikaiseen ja johdonmukaiseen täytäntöönpanoon. Komissio ilmoitti vuonna 2019 aikovansa esittää lainsäädäntöehdotuksen näiden uudistusten toteuttamiseksi EU:n vakavaraisuuskehityksessä²¹.

Ehdotuksen valmistelutyö on viivästynyt covid-19-pandemian vuoksi. Viivästyminen johtui Baselin pankkivalvontakomitean 26. maaliskuuta 2020 tekemästä päätöksestä lykätä Basel III -uudistuksen loppuosille aiemmin sovittuja täytäntöönpanomääräaikoja vuodella.²²

Edellä esitetyn perusteella tällä lainsäädäntöaloitteella on kaksi yleistä tavoitetta: rahoitusvakauden edistäminen ja talouden vakaan rahoittamisen edistäminen covid-19-kriisin jälkeisen elpymisen yhteydessä. Nämä yleiset tavoitteet voidaan jakaa neljään täsmällisempään tavoitteeseen:

- (1) riskiperusteisen pääomakehityksen vahvistaminen korottamatta merkittävästi pääomavaatimuksia kokonaisuudessaan;

¹⁶ Ks. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=CELEX:32020R0873>.

¹⁷ Euroopan järjestelmäriskikomitea (EJRK) on koonnut kattavan luettelon näistä toimenpiteistä. Ks. [“Policy measures in response to the COVID-19 pandemic”](#).

¹⁸ Euroopan keskuspankki (EKP) totesi heinäkuussa 2020 julkaisemassaan covid-19-pandemiaa koskevassa haavoittuvuusanalyysissään, että euroalueen suurimmat pankit ovat riittävästi pääomitettuja selviytyäkseen lyhytaikaisesta syvästä taantumasta ja että sellaisten pankkien lukumäärä, joiden pääomavarat ovat riittämättömät vakavammassa taantumassa, on pieni (ks. https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/pr/date/2020/html/ssm.pr200728_annex~d36d893ca2_en.pdf).

¹⁹ Baselin pankkivalvontakomitea toteutti kansainvälisellä tasolla vastaavanlaisia selvityksiä, joissa päädyttiin samoihin päätelmiin eri puolilla maailmaa sijaitsevien pankkien osalta. Lisätietoja, ks. https://www.bis.org/bcbs/implementation/rcap_thematic.htm.

²⁰ Ks. <https://www.bis.org/bcbs/publ/d424.htm>.

²¹ Ks. https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/SPEECH_19_6269.

²² Tarkemmin sanottuna 1. päivään tammikuuta 2023 soveltamisen aloittamisen osalta ja 1. päivään tammikuuta 2028 uudistuksen loppuosien täysimääräisen soveltamisen osalta.

- (2) ympäristö-, yhteiskunta- ja hallintotapariskien (ESG-riskit) parempi huomiointi vakavaraisuuskehyksessä;
 - (3) valvontavaltuuksien ja -välineiden yhdenmukaistamisen jatkaminen; ja
 - (4) laitoksille tietojen julkistamista aiheutuvien hallinnollisten kustannusten vähentäminen ja laitosten vakavaraisuustietojen saatavuuden parantaminen.
- (1) Riskiperusteisen pääomakehityksen vahvistaminen

Tilapäisesti koetelleet taloudelliset olosuhteet eivät ole muuttaneet tarvetta toteuttaa tätä rakenneuudistusta. Uudistus on saatettava päätökseen, jotta voidaan ratkaista jäljellä olevat ongelmat ja vahvistaa edelleen EU:hun sijoittautuneiden laitosten taloudellista vakautta, jotta ne pystyvät paremmin tukemaan talouskasvua ja kestävään mahdollisia tulevia kriisejä. Basel III -uudistuksen loputkin osat on myös pantava täytäntöön, jotta laitoksille voidaan tarjota tarvittava sääntelyvarmuus ja saattaa päätökseen kymmenen vuotta kestänyt vakavaraisuuskehityksen uudistus. Uudistuksen loppuun saattaminen on linjassa myös kansainvälistä sääntely-yhteistyötä koskevan EU:n sitoumuksen ja sellaisten konkreettisten toimien kanssa, joita eräät sen kumppanit ovat ilmoittaneet tai joihin ne ovat jo ryhtyneet toteuttaakseen uudistuksen oikea-aikaisesti ja tarkasti.

- (2) ESG-riskien parempi huomiointi vakavaraisuuskehyksessä

Toinen yhtä tärkeä uudistustarve johtuu komission meneillään olevasta työstä, joka koskee siirtymistä kestäväan talouteen. Komission tiedonannoissa Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta²³ ja EU:n vuoden 2030 ilmastotavoitteen saavuttamisesta (valmiina 55:een)²⁴ ilmaistaan selkeästi komission sitoumus muuttaa EU:n talous kestäväksi taloudeksi samalla kun puututaan ilmastonmuutoksen väistämättömiin seurauksiin. Komissio ilmoitti myös kestäväan talouteen siirtymisen rahoitusstrategiasta²⁵, joka perustuu aiempiin aloitteisiin ja kertomuksiin, kuten kestäväan kasvun rahoitusta koskevaan toimintasuunnitelmaan²⁶ ja kestäväan rahoitusta käsittelevän teknisen asiantuntijaryhmän kertomuksiin²⁷. Rahoitusstrategialla vahvistetaan komission toimia tällä alalla niiden saattamiseksi Euroopan vihreän kehityksen ohjelman kunnianhimoisten tavoitteiden mukaisiksi.

Pankkiperusteinen rahoituksen välitys on keskeisessä asemassa kestävämpään talouteen siirtymisen rahoittamisessa. Samalla siirtyminen kestävämpään talouteen aiheuttaa todennäköisesti laitoksille riskejä, joita niiden on hallittava asianmukaisesti varmistukseksi, että rahoitusvakautteen kohdistuvat riskit minimoidaan. Tätä varten tarvitaan vakavaraisuussääntelyä, ja sillä voi olla ratkaiseva rooli. Kestäväan talouteen siirtymisen rahoitusstrategiassa tunnustettiin tämä ja korostettiin tarvetta sisällyttää ympäristö-, yhteiskunta- ja hallintotapariskit (ESG-riskit) paremmin EU:n vakavaraisuuskehukseen, koska nykyisiä oikeudellisia vaatimuksia pidetään yksinään riittämättöminä tarjoamaan kannustimia siihen, että laitokset voisivat hallita ESG-riskejä järjestelmällisesti ja johdonmukaisesti.

- (3) Valvontavaltuuksien ja -välineiden yhdenmukaistamisen jatkaminen

Vakavaraisuussääntöjen noudattamisen asianmukainen valvonta on toinen osa-alue, johon keskitytään. Valvontaviranomaisilla on oltava käytössään tätä varten tarvittavat välineet ja valtuudet (esim. valtuudet myöntää laitoksille ja niiden toiminnalle lupia, tarkastaa niiden

²³ Ks. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?qid=1588580774040&uri=CELEX:52019DC0640>.

²⁴ Ks. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=COM:2021:550:FIN>.

²⁵ Ks. COM(2021) 390 final.

²⁶ Ks. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=CELEX:52018DC0097>.

²⁷ Ks. https://ec.europa.eu/info/publications/sustainable-finance-high-level-expert-group_en.

johdon soveltuvuus tai määrätä niille seuraamuksia, jos ne rikkovat sääntöjä). EU:n lainsäädännöllä varmistetaan yhdenmukaisuuden vähimmäistaso, mutta valvontavälineistössä ja -menettelyissä on suuria eroja jäsenvaltioiden välillä. Tämä sääntely-ympäristön hajanaisuus valvontaviranomaisten käytettävissä olevien valtuuksien ja välineiden määrittelyssä ja niiden soveltamisessa eri jäsenvaltioissa heikentää tasapuolisia toimintaedellytyksiä sisämarkkinoilla ja saa epäilemään, onko laitosten johtaminen ja valvonta moitteetonta ja varovaista. Tämä ongelma on erityisen akuutti pankkiunionin yhteydessä. Erot, joita 21:n eri oikeusjärjestelmän välillä on, estävät yhteistä valvontamekanismia suorittamasta valvontatehtäviään vaikuttavasti ja tehokkaasti. Lisäksi valtioiden rajojen yli toimivat pankkiryhmit joutuvat tekemisiin useiden erilaisten menettelyjen kanssa saman vakavaraisuusongelman ratkaisemiseksi, mikä lisää kohtuuttomasti niiden hallinnollisia kustannuksia.

Toinen tärkeä kysymys, eli pankkipalveluja EU:ssa tarjoaville kolmansien maiden pankkiryhmitteille tarkoitetun vankan EU:n sääntelykehiksen puuttuminen, on ottanut uuden ulottuvuuden brexitin jälkeen. Kolmansien maiden sivuliikkeiden perustamiseen sovelletaan pääasiassa kansallista lainsäädäntöä, ja lainsäädäntöä on yhdenmukaistettu vain hyvin vähän vakavaraisuusdirektiivillä. EPV:n hiljattain julkaisemasta raportista²⁸ käy ilmi, että tämä hajanainen vakavaraisuusympäristö tarjoaa kolmansien maiden sivuliikkeille merkittäviä mahdollisuuksia sääntely- ja valvonta-arbitraasiin pankkitoimintansa harjoittamisessa. Tämä puolestaan johtaa valvonnan puutteeseen ja lisää EU:n rahoitusvakauteen kohdistuvia riskejä.

Valvontaviranomaisilla ei useinkaan ole tarvittavia tietoja ja valtuuksia puuttua näihin riskeihin. Koska valvontaa koskevaa yksityiskohtaista raportointia ei ole ja koska kolmannen maan ryhmän eri yhteisöjen tai toimintojen valvonnasta vastaavat viranomaiset eivät vaihda keskenään riittävästi tietoja, jäljelle jää katvealueita. EU on ainoa merkittävä lainkäyttöalue, jolla konsolidointiryhmän valvojalla ei ole täydellistä kuvaa sekä tytäryritysten että sivuliikkeiden kautta toimivien kolmansien maiden ryhmien toiminnasta. Nämä puutteet vaikuttavat kielteisesti eri jäsenvaltioissa toimivien kolmansien maiden ryhmien sekä EU:ssa päätoimipaikkaansa pitävien laitosten tasapuolisiin toimintaedellytyksiin.

(4) Laitoksille tietojen julkistamista aiheutuvien hallinnollisten kustannusten vähentäminen ja laitosten vakavaraisuustietojen saatavuuden parantaminen

Tämä ehdotus on tarpeen myös markkinakurin parantamiseksi. Tämä on toinen tärkeä väline, jonka avulla sijoittajat voivat valvoa laitosten toimintaa. Tätä varten niiden on saatava käyttöönsä tarvittavat tiedot. Tämänhetkiset vakavaraisuustietojen saatavuuteen liittyvät vaikeudet estävät markkinatoimijoita saamasta tarvitsemiaan tietoja laitosten vakavaraisuustilanteesta. Tämä heikentää viime kädessä laitosten vakavaraisuuskehiksen vaikuttavuutta ja saattaa herättää epäilyjä pankkialan häiriönsietokyvystä erityisesti stressiaikoina. Tästä syystä ehdotuksella pyritään keskittämään julkistettujen vakavaraisuustiedot, jotta voidaan parantaa vakavaraisuustietojen saatavuutta ja vertailukelpoisuutta tällä toimialalla. Julkistettujen tietojen keskittämisellä EPV:n perustamaan keskitettyyn yhteyspisteeseen pyritään myös keventämään laitosten, erityisesti pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten, hallinnollista raskautta.

²⁸ Ks. EBA/REP/2021/20 (saatavilla [täältä](#)). Vakavaraisuusdirektiivissä edellytetään, että EPV antaa kertomuksen sääntelyarbitraasista, joka johtuu kolmansien maiden sivuliikkeisiin sovellettavan kohtelun eroavaisuuksista. Kertomuksessa esitetään kolmansien maiden sivuliikkeisiin sovellettavat kansalliset järjestelmät ja vahvistetaan, että näiden sivuliikkeiden kansallisessa kohtelussa ja vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisen osallistumisen tasossa on edelleen suuria eroja.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Useat vakavaraisuusasetuksen ja vakavaraisuusdirektiivin muutosehdotusten osat seuraavat kansainvälisellä tasolla tehtyä tai EPV:n tekemää työtä, kun taas muut vakavaraisuuskehykseen tehtävät mukautukset ovat osoittautuneet tarpeellisiksi sellaisten käytännön kokemusten vuoksi, joita on saatu vakavaraisuusdirektiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sen soveltamisesta sekä yhteisen valvontamekanismin yhteydessä.

Ehdotuksilla tehdään nykyiseen lainsäädäntöön muutoksia, jotka ovat täysin yhdenmukaisia laitosten vakavaraisuussäätelyä ja valvontaa koskevien nykyisten toimintapoliittisten säännösten kanssa. Vakavaraisuusasetuksen ja vakavaraisuusdirektiivin tarkistuksen tavoitteena on saattaa päätökseen Basel III -uudistuksen täytäntöönpano EU:ssa sekä vahvistaa ja yhdenmukaistaa valvontavälineitä ja -valtuuksia. Nämä toimenpiteet ovat tarpeen pankkialan häiriönsietokyvyn vahvistamiseksi entisestään.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Lähes kymmenen vuotta on kulunut siitä, kun Euroopan valtion- ja hallitusten päämiehet sopivat pankkiunionin perustamisesta. Pankkiunionin kaksi pilaria – yhteinen valvonta ja yhteinen kriisinratkaisu – ovat olemassa, ja ne perustuvat kaikille EU:n laitoksille tarkoitetun yhteisen sääntökirjan vankkaan perustaan.

Ehdotuksilla pyritään varmistamaan jatkuva yhteinen sääntökirja kaikille sekä pankkiunionin sisällä että sen ulkopuolella toimiville EU:n laitoksille. Tämän aloitteen edellä kuvatut yleiset tavoitteet ovat täysin johdonmukaisia ja sopusoinnussa EU:n perimmäisten tavoitteiden kanssa, joita ovat tavoite edistää rahoitusvakautta, tavoite pienentää sellaisen tilanteen todennäköisyyttä ja laajuutta, jossa tarvittaisiin veronmaksajien tukea laitoksen kriisin ratkaisemiseksi sekä tavoite edistää tasapainoista ja kestävää taloudellisen toiminnan rahoitusta, millä parannetaan samalla korkeatasoista kilpailukykyä ja kuluttajansuojaa.

Koska ympäristö-, yhteiskunta- ja hallintotapariskit tunnustetaan ja ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvät tekijät sisällytetään vakavaraisuuskehykseen, tällä aloitteella täydennetään EU:n laajempaa strategiaa kestävämmän ja häiriönsietokykyisemmän rahoitusjärjestelmän luomiseksi. Tämä edistää Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitetta hallita ilmatoriskeitä ja integroida ne rahoitusjärjestelmään ja vuoden 2021 strategisessa ennakoitiraportissa vahvistettuihin strategiaan toiminta-aloihin²⁹.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Ehdotuksessa käsitellään toimia, joilla luodaan puitteet laitosten liiketoiminnan aloittamiselle, harjoittamiselle ja valvonnalle unionissa ja joiden tavoitteena on varmistaa sisämarkkinoiden vakaus. Pankkiala tarjoaa tällä hetkellä suurimman osan rahoituksesta sisämarkkinoilla, minkä vuoksi se on yksi unionin rahoitusjärjestelmän perustekijöistä. Unionilla on selkeä toimeksianto toimia sisämarkkinoiden alalla, ja asianmukainen oikeusperusta muodostuu asiaa koskevista Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) artikloista³⁰, joilla tuetaan unionin toimivaltaa tällä alalla.

²⁹ COM(2021) 750, ks. strateginen toiminta-alue 6 ("Selviytymiskykyisten ja tulevaisuuden vaatimukset huomioon ottavien talous- ja rahoitusjärjestelmien rakentaminen").

³⁰ SEUT-sopimuksen asianomaiset artikkelit, jolla unionille siirretään oikeus toteuttaa toimenpiteitä, koskevat sijoittautumisvapautta (erityisesti SEUT 53 artikla), vapaus tarjota palveluja (SEUT 59 artikla)

Ehdotetuilla muutoksilla on sama oikeusperusta kuin muutettavilla säädöksillä eli vakavaraisuusasetuksen muutosasetusehdotuksen tapauksessa SEUT-sopimuksen 114 artikla ja vakavaraisuusdirektiivin muutosdirektiivin tapauksessa SEUT-sopimuksen 53 artiklan 1 kohta.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Useimmat tarkasteltavista toimista ovat voimassa olevan unionin lainsäädännön päivityksiä ja muutoksia, ja sellaisina ne koskevat osa-alueita, joilla unioni on jo käyttänyt toimivaltaansa eikä aio lakata käyttämästä tällaista toimivaltaa. Muutamilla toimilla (erityisesti vakavaraisuusdirektiiviä muuttavilla toimilla) pyritään lisäämään yhdenmukaisuutta, jotta direktiivissä määritellyt tavoitteet saavutettaisiin johdonmukaisesti.

Ehdotetuilla toimenpiteillä on tarkoitus täydentää jo olemassa olevaa unionin lainsäädäntöä, mistä syystä tavoitteet voidaan saavuttaa paremmin EU:n tasolla kuin toteuttamalla erilaisia kansallisia aloitteita. Kansalliset toimenpiteet esimerkiksi sellaisten sääntöjen täytäntöön panemiseksi, jotka ovat luontaisesti kansainvälisiä – kuten Basel III -standardi tai ympäristö-, yhteiskunta- ja hallintotapariskien parempi torjuminen – eivät olisi yhtä vaikuttavia rahoitusvakauden varmistamiseksi kuin EU:n säännöt. Jos aloite jätettäisiin toteutettavaksi ainoastaan kansallisella tasolla, tämä voi johtaa valvontavälineiden ja -valtuuksien, tietojen julkistamisen ja kolmansien maiden sivuliikkeiden osalta avoimuuden vähenemiseen ja arbitraasin riskin kasvuun, mikä voi johtaa kilpailun vääristymiseen ja vaikuttaa pääomavirtoihin. Lisäksi kansallisten toimenpiteiden hyväksyminen olisi oikeudellisesti haastavaa, koska vakavaraisuusasetuksella säännellään jo pankkitoimintaa koskevia asioita, kuten riskipainoja, tietojen raportointia ja julkistamista sekä muita vakavaraisuusasetukseen liittyviä vaatimuksia.

Tämän vuoksi vakavaraisuusasetuksen ja vakavaraisuusdirektiivin muuttamisen katsotaan olevan paras vaihtoehto. Siinä löydetään oikea tasapaino yhdenmukaistamissääntöjen ja tarpeellisin osin säilytettävän kansallisen joustavuuden välillä vaikuttamatta kielteisesti yhteiseen sääntökirjaan. Muutosten avulla edistettäisiin vakavaraisuusvaatimusten yhdenmukaista soveltamista ja valvontakäytäntöjen lähentämistä sekä varmistettaisiin tasapuoliset toimintaedellytykset kaikkialla pankkipalvelujen sisämarkkinoilla. Tämä on erityisen tärkeää pankkialalla, jolla monet laitokset toimivat eri puolilla EU:n sisämarkkinoita. Kaikenpuolinen yhteistyö ja luottamus yhteisessä valvontamekanismissa sekä valvontakollegioissa ja yhteisen valvontamekanismin ulkopuolisissa toimivaltaisissa viranomaisissa on olennaisen tärkeää, jotta voidaan varmistaa laitosten tehokas konsolidoitu valvonta. Kansallisilla säännöillä ei saavutettaisi näitä tavoitteita.

- **Suhteellisuusperiaate**

Suhteellisuusperiaate on ollut olennainen osa ehdotukseen liittyvässä vaikutustenarvioinnissa. Eri sääntelyaloilla ehdotettuja muutoksia on arvioitu erikseen suhteellisuusperiaatteen kannalta. Lisäksi nykyisten sääntöjen oikeasuhteisuus on esitetty useilla osa-alueilla, ja on analysoitu erityisiä vaihtoehtoja, joilla pyritään vähentämään pienemmille laitoksille aiheutuvaa hallinnollista raskautta ja säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia. Tämä koskee erityisesti tietojen julkistamista koskevia toimenpiteitä, joissa pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten säännösten noudattamisesta aiheutuva raskaus vähenisi merkittävästi, jollei jopa poistuisi kokonaan. Lisäksi ympäristö-, yhteiskunta- ja

ja sellaisten sääntöjen lähentäminen, joiden tavoitteena on sisämarkkinoiden toteuttaminen ja toiminta (SEUT 114 artikla).

hallintotapariskien julkistamiseen liittyvät julkistamisvaatimukset, joita ehdotetaan sovellettavaksi kaikkiin laitoksiin (eli myös muihin kuin suuriin listattuihin pankkeihin, joihin nykyistä vaatimusta sovelletaan vuodesta 2022 alkaen), räätälöidään jaksottaisuuden ja yksityiskohtaisuuden osalta laitosten koon ja rakenteen monimutkaisuuden mukaan suhteellisuusperiaatetta noudattaen.

- **Toimintatavan valinta**

Ehdotuksena on, että toimenpiteet toteutetaan muuttamalla vakavaraisuusasetusta asetuksella ja vakavaraisuusdirektiiviä direktiivillä. Ehdotetuissa toimenpiteissä viitataan kyseisiin säädöksiin sisältyviin jo olemassa oleviin säännöksiin tai kehitetään niitä edelleen (eli kehys, jolla lasketaan riskiperusteiset pääomavaatimukset sekä määritetään valtuudet ja välineet, jotka annetaan valvontaviranomaisten käyttöön kaikkialla unionissa).

Jotkin ehdotetuista vakavaraisuusdirektiivin muutoksista, joilla on vaikutusta seuraamusvaltuuksiin, jättäisivät jäsenvaltioille jonkin verran liikkumavaraa pitää voimassa eri sääntöjä, kun muutokset saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Komissio on toteuttanut useita toimia ja erilaisia aloitteita arvioidakseen, ovatko EU:n nykyinen pankkien vakavaraisuuskehys ja Basel III -uudistuksen loppuosien täytäntöönpano riittäviä varmistamaan, että EU:n pankkijärjestelmä on vakaa ja kykenevä selviytymään talouden häiriöistä ja että se pysyy EU:n talouden vakaan rahoituksen kestävässä lähteenä.

Komissio keräsi sidosryhmien näkemyksiä luottoriskiin, operatiiviseen riskiin, markkinariskiin, vastuun arvonoluriskiin ja arvopapereilla toteutettaviin rahoitustoimiin liittyvistä erityisaiheista sekä kokonaisriskipainolattiasta. Näiden Basel III:n täytäntöönpanoon liittyvien seikkojen lisäksi komissio on pyytänyt näkemyksiä myös eräistä muista aiheista varmistaa valvontakäytäntöjen lähentymisen ja johdonmukaisuuden koko unionissa ja keventääkseen laitosten hallinnollista raskautta.

Lokakuun 2019 ja tammikuun 2020 alun välisenä aikana toteutettua julkista kuulemist³¹ edelsi keväällä 2018 järjestetty ensimmäinen valmisteleva kuuleminen³², jossa pyydettiin ensimmäisiä näkemyksiä kansainvälisestä sopimuksesta. Lisäksi marraskuussa 2019 järjestettiin julkinen konferenssi, jossa keskusteltiin viimeistelyjen Basel III -standardien täytäntöönpanon vaikutuksista ja haasteista EU:ssa. Vaikutustenarvioinnin liitteessä 2 esitetään tiivistelmät kuulemisesta ja julkisesta konferenssista.

Komission yksiköt ovat myös toistuvasti kuulleet jäsenvaltioita Basel III -uudistuksen loppuosien täytäntöönpanosta EU:ssa sekä muista vakavaraisuusasetuksen ja vakavaraisuusdirektiivin mahdollisista tarkistuksista pankki-, maksu- ja vakuutusalaan käsittelevän komission asiantuntijaryhmän (EGBPI) yhteydessä.

Komission yksiköt ovat lainsäädännön valmisteluvaiheessa myös järjestäneet satoja (fyysisiä ja virtuaalisia) kokouksia pankkialan edustajien ja muiden sidosryhmien kanssa.

³¹ Ks. https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12015-Alignment-EU-rules-on-capital-requirements-to-international-standards-prudential-requirements-and-market-discipline-public-consultation_fi.

³² Ks. https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2018-basel-3-finalisation_fi.

Kaikkien edellä mainittujen aloitteiden tuloksia on hyödynnetty vaikutustenarviointiin liittyvän lainsäädäntöaloitteen valmistelussa. Niistä on ilmennyt selkeästi, että nykyisiä sääntöjä on päivitettävä ja täydennettävä, jotta i) vähennetään edelleen pankkialan riskejä ja ii) parannetaan laitosten kykyä kanavoida riittävä rahoitus talouteen.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Komissio hyödynsi EPV:n asiantuntemusta ja laati vaikutustenarvioinnin Basel III -uudistuksen loppuosien täytäntöönpanosta³³. Lisäksi komission yksiköt hyödynsivät EKP:n asiantuntemusta antamalla sen tehtäväksi laatia makrotaloudellinen analyysi näiden osatekijöiden täytäntöönpanon vaikutuksista³⁴.

- **Vaikutustenarviointi**

Vaikutustenarvioinnissa³⁵ tarkasteltiin kunkin havaitun ongelman osalta useita toimintavaihtoehtoja neljällä keskeisellä toimintapolitiikan osa-alueella sen perustilanteen lisäksi, jossa unionin toimia ei toteuteta.

Basel III:n täytäntöönpanon osalta vaikutustenarvioinnissa tehty analyysi ja makrotaloudellinen mallinnus osoittavat, että parhaaksi arvioitujen vaihtoehtojen toteuttamisen ja kaikkien ehdotukseen sisältyvien toimenpiteiden huomioimisen odotetaan johtavan siihen, että suunnitellun siirtymäkauden jälkeen laitosten vähimmäispääomavaatimusten painotettu keskimääräinen kasvu on pitkällä aikavälillä (vuoteen 2030 mennessä) 6,4–8,4 prosenttia. Keskipitkällä aikavälillä (vuonna 2025) kasvun odotetaan olevan 0,7–2,7 prosenttia.

EPV:n arvioiden mukaan tämä vaikutus voisi johtaa siihen, että pienen joukon suuria laitoksia (testiotoksessa 10 pankkia 99:stä) olisi kerättävä kollektiivisesti lisää pääomaa alle 27 miljardia euroa) täyttääkseen parhaaksi arvioidun vaihtoehdon mukaiset uudet vähimmäispääomavaatimukset. Määrän suhteuttamiseksi todettakoon, että otokseen valituilla 99 laitoksella (joiden osuus EU:n pankkien varallisuudesta oli 75 prosenttia) oli vuoden 2019 lopussa lakisääteistä pääomaa yhteensä 1 414 miljardia euroa ja niiden yhteenlasketut voitot vuonna 2019 olivat 99,8 miljardia euroa.

Yleisesti ottaen laitoksille aiheutuisi kertaluonteisia hallinto- ja toimintakustannuksia sääntöihin ehdotettujen muutosten täytäntöönpanosta, mutta kustannusten ei odoteta kasvavan merkittävästi. Lisäksi useasta parhaaksi arvioidusta vaihtoehdosta johtuvien yksinkertaistusten (esim. sisäisesti mallinnettujen menetelmien poistaminen ja keskitetty tietojen antaminen) odotetaan vähentävän kustannuksia nykyiseen verrattuna.

³³ Ensimmäinen vaikutustenarviointi julkaistiin kahdessa osassa vuonna 2019 (Ks. [täällä](#) ja [täällä](#)). Toisessa vaikutustenarvioinnissa päivitettiin ensimmäisen arvioinnin tuloksia covid-19-pandemian johdosta ja se julkaistiin joulukuussa 2020 (ks. [täällä](#)). Päivitetystä arvioinnista todettiin, että vuoden 2018 toisen neljänneksen ja vuoden 2019 neljännen neljänneksen välisenä aikana koko Basel III -uudistuksen täytäntöönpanosta johtuvien vähimmäispääomavaatimusten kokonaiskasvu supistui yli 5 prosenttiyksiköllä (eli +24,1 prosentista +18,5 prosenttiin) samalla kun otokseen sisältyneiden laitosten pääomavaje pieneni yli puolella (109,5 miljardista eurosta 52,2 miljardiin euroon).

³⁴ Ensimmäinen makrovakautta koskeva analyysi laadittiin EPV:n vuonna 2019 laatiman vaikutustenarvioinnin yhteydessä. Analyysia päivitettiin vuonna 2021, jotta siinä pystyttiin ottamaan huomioon EPV:n päivitetty vaikutustenarviointi. EKP:n päivitetyn analyysin tulokset esitetään vaikutustenarvioinnissa. Ks. yksityiskohtaiset tiedot EKP:n analyysistä nettisivustolla https://www.ecb.europa.eu/pub/financial-stability/macprudential-bulletin/html/ecb.mpbu202107_1~3292170452.en.html.

³⁵ SWD(2021) 320.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Tämän aloitteen tarkoituksena on saattaa päätökseen Baselin pankkivalvontakomitean vuosina 2017–2020 sopimien pankkien kansainvälisten vakavaraisuusvaatimusten täytäntöönpano EU:ssa. Sillä saatetaan päätökseen Basel III -uudistuksen täytäntöönpano EU:ssa. Baselin komitea käynnisti tämän uudistuksen suuren finanssikriisin jälkeen. Uudistuksessa oli kyse suurta finanssikriisiä ennen ja sen aikana voimassa olleen vakavaraisuuskehyksen eli Basel II -kehysten kattava tarkistus. EU:ssa Basel II -kehys pantiin täytäntöön direktiivillä 2006/48/EY eli alkuperäisellä vakavaraisuusdirektiivillä. Komissio hyödynsi Baselin pankkivalvontakomitean toteuttaman vakavaraisuuskehyksen kattavan tarkastelun tuloksia sekä EPV:ltä, EKP:ltä ja muilta sidosryhmiltä saatuja tietoja täytäntöönpanotyönsä tueksi. Koska loppuja Basel III -uudistuksista ei ole vielä pantu täytäntöön EU:ssa, toimivuutta ja tuloksellisuutta koskevaa tarkastusta ei ole vielä toteutettu.

- **Perusoikeudet**

EU on sitoutunut edistämään korkeatasoista perusoikeuksien suojelua ja allekirjoittanut useita ihmisoikeussopimuksia. Tämän osalta ehdotuksella ei pitäisi olla suoraa vaikutusta kyseisiin oikeuksiin, sellaisina kuin ne on lueteltu YK:n tärkeimmissä ihmisoikeusyleissopimuksissa, Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, joka on keskeinen osa EU:n perussopimuksia, ja Euroopan ihmisoikeussopimuksessa (ECHR).

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia unionin talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Ehdotettujen muutosten odotetaan alkavan tulla voimaan aikaisintaan vuonna 2023. Muutokset liittyvät tiiviisti muihin vakavaraisuusasetuksen ja vakavaraisuusdirektiivin säännöksiin, jotka ovat jo voimassa ja joita on seurattu vuodesta 2014 lähtien, ja vuodesta 2019 alkaen, kun kyse on riskien vähentämiseksi hyväksytyssä toimenpidepaketissa käyttöön otetuista toimenpiteistä.

Baselin pankkivalvontakomitea ja EPV keräävät edelleen tietoja, joita tarvitaan keskeisten mittareiden (pääomaosuudet, vähimmäisomavaraisuusaste ja likviditeettimittarit) seurantaan varten. Tämä mahdollistaa uusien toimintapolitiikan välineiden arvioinnin tulevaisuudessa. Säännölliset vakavaraisuuden arviointiprosessit (SREP) ja stressitestit auttavat myös seuraamaan, millaisia vaikutuksia uusilla ehdotetuilla toimenpiteillä on asianomaisiin laitoksiin, ja arvioimaan säädetyn joustavuuden ja oikeasuhteisuuden asianmukaisuutta pienempien laitosten erityispiirteiden huomioimisen kannalta. Lisäksi EPV kehittää yhdessä yhteisen valvontamekanismin ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa yhdenmukaista raportointivälinettä (EUCLID), jonka odotetaan olevan hyödyllinen väline uudistusten vaikutusten seurannassa ja arvioinnissa. Komissio niin ikään osallistuu jatkossakin Baselin pankkivalvontakomitean työryhmien sekä EKP:n ja EPV:n perustaman yhteisen työryhmän toimintaan. Ensiksi mainitut työryhmät seuraavat laitosten omien varojen ja likviditeettipositivien dynamiikkaa maailmanlaajuisesti ja viimeksi mainittu työryhmä toimii vastaavasti EU:n tasolla.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin piiriin kuuluvien yhteisöjen määritelmien parantaminen

Viimeaikaiset tapahtumat ovat korostaneet tarvetta selkeyttää varovaisuusperiaatteen mukaista konsolidointia koskevia säännöksiä sen varmistamiseksi, että rahoitusteknologiayritysten johtamat rahoitusryhmät tai rahoitusryhmät, joihin sisältyy laitosten lisäksi muita rahoitustoimintaa suoraan tai välillisesti harjoittavia yhteisöjä, kuuluvat konsolidoidun valvonnan piiriin. Tätä varten 4 artiklaa muutetaan selventämään ja vahvistamaan käsitteiden ”oheispalveluyritys”, ”rahoitusalan holdingyhtiö” ja ”rahoituslaitos” määritelmiä, jotka kaikki ovat tässä yhteydessä keskeisiä käsitteitä. Oheispalveluyrityksiä olisi pidettävä rahoituslaitoksina, joten ne olisi sisällytettävä varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin piiriin.

Lisäksi ehdotetaan käsitteiden ”emoyritys” ja ”tytäryritys” määritelmien päivittämistä sovellettavien tilinpäätösstandardien mukaisesti ja niiden yhdenmukaistamista vakavaraisuusasetuksessa jo säädetyin ”määräysvallan” käsitteen kanssa, jotta vältetään sääntöjen epäyhtenäinen soveltaminen ja sääntelyarbitraasi.

Omat varat

Käsitteiden ”välillinen omistusosuus” ja ”synteettinen omistusosuus” määritelmät

Vakavaraisuusasetuksen 72 e artiklan 1 kohdan mukaan laitosten, jotka kuuluvat 92 a artiklan soveltamisalaan, on vähennettävä tietyistä hyväksyttävien velkojen instrumenteista välilliset ja synteettiset omistusosuudet. Käsitteiden ”välillinen omistusosuus” ja ”synteettinen omistusosuus” nykyiset määritelmät kattavat kuitenkin vain pääomainstrumenttien omistusosuudet. Sen vuoksi kyseisiä määritelmiä muutetaan niin, että ne kattavat myös asianomaisten velkojen omistusosuudet (vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 114 ja 126 alakohta).

Keskinäisten yhtiöiden, osuuskuntien, säästöpankkien ja vastaavien laitosten pääomainstrumentit

Koska Yhdistynyt kuningaskunta on eronnut EU:sta Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 50 artiklan nojalla, vakavaraisuusasetuksen 27 artiklan 1 kohdan a alakohdan v alakohta ei enää koske unioniin sijoittautuneita laitoksia (se otettiin käyttöön, jotta voidaan vastata Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneen laitoksen tarpeisiin). Näin ollen säännös poistetaan.

Kynnysarvoihin perustuvat poikkeukset ydinpääoman (CET1) eristä tehtävistä vähennyksistä

Joidenkin vakavaraisuusasetuksessa säädettyjen omiin varoihin liittyvien vähennysten soveltamiseksi laitosten on laskettava tietyt kynnysarvot ydinpääoman (CET1) erien perusteella sen jälkeen, kun on sovellettu omiin varoihin sovellettavia suodattimia ja useimpia ydinpääomaan (CET1) liittyviä vähennyksiä. Jotta asiaankuuluvien kynnysarvojen laskenta olisi johdonmukaista ja jotta vältettäisiin tiettyjen vähennysten epäsymmetrisyys kynnysarvojen osalta, asianomaisten ydinpääoman (CET1) erien laskennassa on otettava huomioon myös Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2019/630³⁶ ja asetuksessa (EU) 2019/876 tarkoitettut uudet ydinpääomaan (CET1) liittyvät vähennykset.

³⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/630, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse järjestämättömiin vastuisiin liittyvien tappioiden kattamisen vähimmäisvaatimuksista (EUVL L 111, 25.4.2019, s. 4–12).

Sen vuoksi vakavaraisuusasetuksen 46 artiklan 1 kohtaan, 48 artiklan 1 kohtaan, 60 artiklan 1 kohtaan, 70 artiklan 1 kohtaan ja 72 i artiklan 1 kohtaan lisätään viittaukset vakavaraisuusasetuksen 36 artiklan 1 kohdan m ja n alakohtaan. Samoista säännöksistä poistetaan viittaus 36 artiklan 1 kohdan k alakohdan v alakohtaan, jotta voidaan ottaa huomioon oman pääoman ehtoisten vastuiden vähennysten poistaminen sisäisen mallin menetelmää sovellettaessa.

Vähemmistöosuudet kolmansissa maissa sijaitsevilla tytäryrityksillä

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2019/2033³⁷ (sijoituspalveluyrityksiä koskeva asetus) kaavailtiin muutoksia käsitteisiin ”laitos” ja ”sijoituspalveluyritys” (vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 2 ja 3 alakohta). Uusi 88 b artikla lisätään sen varmistamiseksi, että kolmannessa maassa sijaitsevat tytäryritykset voidaan silti ottaa huomioon vakavaraisuusasetuksen toisen osan II osaston soveltamiseksi (vähemmistöosuuksien määrittäminen) edellyttäen, että kyseiset tytäryritykset kuuluisivat kyseisten käsitteiden tarkistettujen määritelmien piiriin, jos ne olisivat sijoittautuneet unioniin.

Vakavaraisuusasetuksen 84 artiklan 1 kohtaan, 85 artiklan 1 kohtaan ja 87 artiklan 1 kohtaan tehdään joitakin lisämuutoksia kolmansien maiden tytäryritysten osalta. Nämä muutokset eivät muuta nykyistä vähemmistöosuuksien laskentaa, vaan niillä pyritään selventämään säädöstekstiä jatkotoimena viimeaikaisille vastauksille, jotka komissio on antanut EPV:n yhteisen sääntökirjan kysymyksiä ja vastauksia -välineen kautta.

Kokonaisriskipainolattia

Sekä vakavaraisuusasetukseen että vakavaraisuusdirektiiviin tehtävillä muutoksilla otetaan käyttöön riskiperusteisissa pääomavaatimuksissa kokonaisriskipainolattia. Se on yksi Basel III -uudistusten keskeisistä toimenpiteistä, ja sen tavoitteena on vähentää sisäisiä malleja käyttäen laskettujen laitosten omien varojen vaatimusten liiallista vaihtelua ja siten parantaa laitosten vakavaraisuussuhteiden vertailtavuutta. Siinä asetetaan laitosten sisäisiä malleja käyttäen määritetyille pääomavaatimuksille alaraja, joka on 72,5 prosenttia standardimenetelmien perusteella sovellettavista omien varojen vaatimuksista. Päätös omien varojen alarajan käyttöönotosta perustuu analyysiin, jonka mukaan laitosten sisäisten mallien käyttö saattaa johtaa riskien ja siten omien varojen vaatimusten aliarviointiin.

Alarajattujen riskipainotettujen omaisuuserien laskennasta säädetään vakavaraisuusasetuksen 92 artiklassa. Erityisesti 92 artiklan 3 kohtaa muutetaan sen täsmentämiseksi, mitä kokonaisriskin määrää – alarajattua tai alarajaamatonta – on käytettävä omien varojen vähimmäisvaatimusten (nk. pilari 1) laskennassa.

Vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua alarajattua kokonaisriskin määrää saa käyttää ainoastaan EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos, pankkiryhmän rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö laskettaessa ryhmän vakavaraisuussuhdetta, joka lasketaan EU:n korkeimmalla konsolidointitasolla.

Sitä vastoin alarajaamatonta kokonaisriskin määrää sovelletaan edelleen kaikkiin konserniyhteisöihin laskettaessa omien varojen vaatimuksia yksittäisen laitoksen tasolla, kuten vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 4 kohdassa täsmennetään.

Jokaisen jäsenvaltiossa (joka on eri kuin EU:ssa toimivan emoyrityksen sijaintipaikka) emoyrityksenä toimivan laitoksen, rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan

³⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2033, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 575/2013, (EU) N:o 600/2014 ja (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta (EUVL L 314, 5.12.2019, s. 1–63).

sekaholdingyhtiön on tapauksen mukaan laskettava osuutensa konsolidoidun ryhmän omien varojen vaatimukseen käytettävästä alarajatusta kokonaisriskin määrästä kertomalla kyseisen konsolidoidun ryhmän omien varojen vaatimus kyseiseen yhteisöön ja sen samassa jäsenvaltiossa toimiviin tytäryrityksiin liittyvien alakonsolidointiryhmien riskipainotettujen omaisuuserien osuudella³⁸.

Yhteisöön/alaryhmään liittyvät konsolidoidun ryhmän riskipainotetut omaisuuserät on laskettava 92 artiklan 6 kohdan mukaisesti yhteisön/alaryhmän riskipainotteisina omaisuuserinä ikään kuin omien varojen alarajaa sovellettaisiin sen kokonaisriskin määrään. Tässä yhteydessä otettaisiin huomioon edut, joita saadaan riskien hajauttamisesta saman pankkiryhmän eri yhteisöjen liiketoimintamalleihin. Samalla omien varojen mahdollinen lisäys, joka johtuu omien varojen alarajan soveltamisesta konsolidoidulla tasolla, olisi jaettava oikeudenmukaisesti muissa jäsenvaltioissa kuin emoyrityksen jäsenvaltiossa sijaitsevien alaryhmien kesken niiden riskiprofiilin mukaisesti.

Asetuksen 92 artiklan 7 kohdassa toistetaan entisen 92 artiklan 4 kohdan säännökset ja selvennetään laskentakertoimia, joita sovelletaan omien varojen vaatimusten kattamiin eri riskityyppeihin.

Luottoriskikehys – standardimenetelmä

Suurin osa laitoksista eri puolilla EU:ta käyttää luottoriskin standardimenetelmää (SA-CR) luottoriskivastuidensa omien varojen vaatimusten laskentaan. Lisäksi luottoriskin standardimenetelmän on toimittava uskottavana vaihtoehtona sisäistä mallia käyttäville menetelmille ja tehokkaana varautumismekanismina niille. On todettu, että nykyinen luottoriskin standardimenetelmä ei ole riittävän riskiherkkä monilla osa-alueilla, mikä on toisinaan johtanut luottoriskin virheelliseen tai epäasianmukaiseen mittaamiseen (tuloksena liian suuri tai liian alhainen riski) ja siten omien varojen vaatimusten virheelliseen tai epäasianmukaiseen laskentaan.

Luottoriskin standardimenetelmän tarkistaminen lisää menetelmän riskiherkkyyttä useiden keskeisten tekijöiden osalta.

Taseen ulkopuolisten erien vastuuarvo

Tarkistetussa Baselin sääntöjen tekstissä tehtiin useita muutoksia siihen, miten laitosten on määritettävä taseen ulkopuolisten erien ja taseen ulkopuolisia eriä koskevien sitoumusten vastuuarvo.

Vakavaraisuusasetuksen 5 artiklaa muutetaan siten, että siinä otetaan käyttöön käsitteen ”sitoumus” määritelmä ja poikkeus, joka koskee sellaisia sopimusjärjestelyjä, jotka täyttävät tietyt edellytykset, ettei niitä luokitella sitoumuksiksi.

Asetuksen 111 artiklaa muutetaan siten, että taseen ulkopuolisiin vastuisiin sovellettavat luottovasta-arvokertoimet yhdenmukaistetaan Basel III -standardien kanssa ottamalla käyttöön kaksi uutta luottovasta-arvokerrointa, joista toinen on 40 prosenttia ja toinen 10 prosenttia, ja poistetaan 0 prosentin luottovasta-arvokerroin. Taseen ulkopuolisia eriä koskevien sitoumusten kohtelua selvennetään myös niiden luottovasta-arvokerrointen osalta, joita sovelletaan sitoumusten vastuuarvon määrittämiseen.

Basel III -standardien mukaisen 5 artiklassa säädetyn poikkeuksen ansiosta laitokset voivat kuitenkin edelleen soveltaa 0 prosentin luottovasta-arvokerrointa erityisiin sopimusjärjestelyihin, jotka koskevat yrityksiä, myös pk-yrityksiä, ja joita ei luokitella

³⁸ Osuus lasketaan konsolidoidun ryhmän riskipainettujen omaisuuserien osalta.

sitoumuksiksi. Lisäksi 495 d artiklassa otetaan käyttöön siirtymäkausi, jonka aikana laitokset voivat soveltaa 0 prosentin luottovasta-arvokerrointa ehdoitta peruutettavissa oleviin sitoumuksiin 31. joulukuuta 2029 saakka. Kyseisen päivämäärän jälkeen luottovasta-arvokertoimen arvoa nostetaan asteittain seuraavien kolmen vuoden aikana siten, että arvo on asteittaisen käyttöönottovaiheen lopussa 10 prosenttia. Tämä siirtymäkausi antaa EPV:lle mahdollisuuden arvioida, johtaisiko kyseisiin sitoumuksiin sovellettava 10 prosentin luottovasta-arvokerroin tahattomiin seurauksiin tietyntyyppisille velallisille, jotka tukeutuvat kyseisiin sitoumuksiin joustavan rahoituksen lähteenä. Tämän arvioinnin perusteella komission on päätettävä, antaako se Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen luottovasta-arvokertoimen muuttamiseksi siten, että sitä sovelletaan ehdoitta peruutettavissa oleviin sitoumuksiin.

Liitteessä I olevaa taseen ulkopuolisten erien luokittelua muutetaan tarkistettujen Basel III -standardien mukaisesti, jotta se vastaisi paremmin kyseisten erien ryhmittelyä alaluokkiin sovellettavien luottovasta-arvokertoimien perusteella.

Asetuksen 111 artiklaa muutetaan siten, että EPV:lle annetaan valtuudet täsmentää teknisiä osatekijöitä, joiden avulla laitokset voisivat asianmukaisesti jakaa taseen ulkopuoliset vastuunsa liitteessä I esitettyihin alaluokkiin ja näin laskea asianmukaisesti näiden erien vastuuarvon.

Saamiset laitoksilta

Tarkistetuilla Basel III -standardeilla muutettiin laitoksilta olevien saamisten nykyistä kohtelua ja otettiin käyttöön luottoriskien arvioinnin standardimenetelmä (SCRA) nykyisen ulkoisen luottoriskien arviointimenetelmän (ECRA) rinnalla. Kun ECRA-menetelmässä tukeudutaan hyväksytyjen luottoluokituslaitosten tarjoamiin ulkoisiin luottoriskiarviointeihin (eli luottoluokituksiin), SCRA-menetelmässä laitosten edellytetään sovellettavien riskipainojen määrittämiseksi luokittelevan laitoksilta olevat saamisensa johonkin kolmesta alaluokasta.

Vakavaraisuusasetuksen 120 artiklaa muutetaan Basel III -standardien mukaisesti, jotta voidaan alentaa riskipainoa, jota sovelletaan saamisiin laitoksilta, joista on käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokka 2 -luokitus, ja sisällyttää lyhytaikaisiin vastuisiin ne, jotka johtuvat tavaroiden liikkeistä kansallisten rajojen yli ja joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään kuusi kuukautta.

Asetuksen 121 artiklaa muutetaan siten, että otetaan käyttöön Basel III -standardeissa vahvistettu SCRA-menetelmä, jota sovelletaan saamisiin laitoksilta, joista ei ole saatavilla valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta. Tässä menetelmässä laitosten edellytetään luokittelevan näihin laitoksiin liittyvät vastuunsa yhteen kolmesta luokasta useiden määrällisten ja laadullisten kriteerien perusteella. Kriteerien mekaanisen soveltamisen välttämiseksi vakavaraisuusdirektiivin 79 artiklassa säädettyjä asianmukaista huolellisuutta koskevia vaatimuksia sovelletaan laitoksiin, kun kyse on saamisista laitoksilta, joista on saatavilla valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus sovellettavaa riskipainoa määritettäessä. Näin varmistetaan, että omien varojen vaatimuksissa otetaan asianmukaisesti ja varovaisesti huomioon laitosten vastapuolten luottokelpoisuus riippumatta siitä, onko vastuut luokiteltu ulkoisesti vai ei. Basel III -standardien mukaisesti nykyinen vaihtoehto, jossa saamiset laitoksilta riskipainotetaan niiden valtioiden luottoluokitusten perusteella, poistetaan laitosten ja niiden valtioiden välisen yhteyden katkaisemiseksi.

Asetuksen 138 artiklaa muutetaan Basel III -standardien mukaisesti, jotta pankkien ja valtion välinen yhteys voidaan katkaista myös luottoluokiteltujen laitosten osalta säätämällä, että

valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen luottoluokituksiin ei saa sisällyttää implisiittistä julkista tukea koskevia oletuksia, paitsi jos luokitukset koskevat julkisen sektorin laitoksia.

Saamiset yrityksiltä

Vakavaraisuusasetuksen 122 artiklaa muutetaan Basel III -standardien mukaisesti, jotta voidaan alentaa riskipainoa, jota sovelletaan saamisiin yrityksiltä, joista on käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokan 3 luottoluokitus.

Omien varojen alarajan käyttöönoton myötä laitosten, jotka käyttävät sisäisiä malleja yrityksiltä olevia saamia koskevien omien varojen vaatimusten laskentaan, olisi sovellettava yritysasiakkaiden luottoluokkaa määrittäessään myös luottoriskin standardimenetelmää, joka perustuu ulkoisiin luottoluokituksiin. Useimmat EU:n yritykset eivät kuitenkaan yleensä hae ulkoisia luottoluokituksia luokituskustannusten ja muiden tekijöiden vuoksi. Kun otetaan huomioon, että luottoriskin standardimenetelmän mukaisesti lasketut omien varojen vaatimukset ovat keskimäärin varovaisempia luokittelemattomille yrityksille kuin luokitelluille yrityksille, omien varojen alarajan täytäntöönpano voisi lisätä merkittävästi omia varoja koskevia vaatimuksia sisäisiä malleja käyttäville laitoksille. Jotta vältettäisiin pankkien luokittelemattomille yrityksille myöntämiin lainoihin kohdistuvat haitalliset vaikutukset ja annettaisiin riittävästi aikaa sellaisten julkisten ja/tai yksityisten aloitteiden käynnistämiseen, joilla pyritään lisäämään luottoluokitusten kattavuutta, vakavaraisuusasetuksen 465 artiklaa muutetaan siten, että säädetään omien varojen alarajan laskennassa sovellettavasta erityisestä siirtymäjärjestelystä, joka koskee saamia luokittelemattomilta yrityksiltä. Siirtymäkauden aikana laitokset voivat soveltaa 65 prosentin suuruista etuskohtelun mukaista riskipainoa saamiinsa yrityksiltä, joilla ei ole ulkoista luottoluokitusta. Edellytyksenä on, että kyseisten saamisten maksukyvyttömyyden todennäköisyys (PD) on pienempi tai yhtä suuri kuin 0,5 prosenttia (tämä vastaa luokituksena annettua sijoitusluokkaa (investment grade)). Tätä kohtelua sovelletaan kaikkiin luokittelemattomiin yrityksiin riippumatta siitä, onko ne listattu vai ei. EPV seuraa siirtymäkauden kohtelun käyttöä ja valittujen ulkoisten luottoluokituslaitosten antamien luottoluokitusten saatavuutta yrityssaamisten osalta. EPV:n tehtävänä on seurata siirtymäkauden kohtelun käyttöä ja laatia kertomus sen kalibroinnin asianmukaisuudesta. Kertomuksen perusteella komission on päätettävä, antaako se Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen korkean luottoluokan omaavilta luokittelemattomilta yrityksiltä oleviin saamisiin sovellettavasta kohtelusta.

Toimenpiteitä, joilla parannetaan yritysten ulkoisten luottoluokitusten saatavuutta, ehdotetaan vakavaraisuusasetuksen 135 artiklaan tehtävillä muutoksilla.

Erityiskohteiden rahoitukseen liittyvien vastuiden kohtelu

Toteuttamiskelpoisten infrastruktuurihankkeiden ja muiden erityishankkeiden edistäminen on ratkaisevan tärkeää unionin talouskasvun kannalta. Laitosten myöntämä erityiskohteiden rahoitus on myös unionin talouden tunnusomainen piirre verrattuna muihin lainkäyttöalueisiin, joissa tällaisia hankkeita rahoitetaan pääasiassa pääomamarkkinoilta. EU:hun sijoittautuneet suuret laitokset ovat merkittäviä rahoituksen tarjoajia erityishankkeiden rahoituksessa, kohteiden rahoituksessa ja hyödykkeiden rahoituksessa unionissa ja maailmanlaajuisesti. Ne ovat kehittäneet korkeatasoisen asiantuntemuksen näillä osa-alueilla. Liiketoimintaa harjoitetaan pääasiassa erillisyyhtiöissä, jotka tyypillisesti toimivat lainanottoyhteisöinä ja joiden saaman rahoituksen takaisinmaksun pääasiallinen lähde on sijoituksen tuotto.

Uudessa 122 a artiklassa otetaan käyttöön luottoriskin standardimenetelmää sovellettaessa Basel III -standardien mukaisesti erityisvastuiden luokka ja kaksi yleismenetelmää, joilla määritetään erityisvastuisiin sovellettavat riskipainot, joista toinen koskee ulkoisesti

luokiteltuja vastuuta ja toinen vastuuta, joilla ei ole ulkoista luottoluokitusta. Sisäisten luottoluokitusten menetelmissä (IRB-menetelmät) otetaan luottoriskin standardimenetelmää sovellettaessa käyttöön hankerahoituksen, kohderahoituksen ja hyödykerahoituksen vastuuryhmät samojen kolmen alaluokan mukaisesti.

Koska luokittelemattomia erityisrahoitusvastuita koskeva Basel III -kehyksen mukainen uusi standardikohtelu ei ole riittävän riskiherkkä, jotta se heijastaisi sellaisten kattavien arvopaperipakettien vaikutuksia, jotka yleensä liittyvät joihinkin kohderahoitusvastuisiin unionissa, luottoriskin standardimenetelmässä otetaan käyttöön yksityiskohtaisempi tarkkuus näiden vastuuden osalta. Luokittelemattomiin kohteisiin liittyviin rahoitusvastuisiin, jotka hyötävät niihin liittyvien rahoitusriskien varovaisesta ja konservatiivisesta hallinnasta noudattamalla kriteerejä, joiden avulla niiden riskiprofiili voidaan alentaa korkealaatuiseksi, sovelletaan edullista pääomakohtelua verrattuna Basel III -standardien mukaiseen luokittelemattomien kohderahoitusvastuiden yleiseen kohteluun. Kohderahoituksen ”korkean laadun” määrittämiseen sovelletaan muita erityisehtoja, jotka EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnoksiksi.

Vakavaraisuusasetuksen (CRR II) 501 a artiklassa säädettyä etuuskohtelua, jolla edistetään pankkien rahoitusta ja yksityisiä investointeja korkealaatuisiin infrastruktuurihankkeisiin (infrastruktuuritukikerroin), säilytetään sekä luottoriskin standardimenetelmässä että sisäisten luottoluokitusten menetelmissä (IRB-menetelmät) kohdennetuin selvennyksin, mikä johtaa siihen, että infrastruktuurihankkeissa omien varojen vaatimukset ovat alhaisemmat kuin Basel III -standardien mukainen erityiskohtelu. Vakavaraisuusasetuksen uudessa 122 a artiklassa säädettyä ”korkealaatuisten” hankerahoitusvastuiden etuuskohtelua sovelletaan kuitenkin vain vastuisiin, joihin laitokset eivät jo sovelle 501 a artiklan mukaista infrastruktuuritukikertoiimeen perustuvaa kohtelua, jotta vältetään omien varojen vaatimusten perusteeton vähentäminen.

Vähittäisvastuut

Muutetaan 123 artiklaa, jotta luottoriskin standardimenetelmän mukaista vähittäisvastuiden luokittelua yhdenmukaistetaan lisää sisäisten luottoluokitusten menetelmien (IRB-menetelmät) mukaisen luokituksen kanssa, jotta voidaan varmistaa vastaavien riskipainojen johdonmukainen soveltaminen samoihin vastuukokonaisuuksiin. Lisäksi 123 artiklaa muutetaan siten, että otetaan käyttöön etuuskohtelun mukainen 45 prosentin riskipaino uudistettaville vähittäisvastuille, jotka täyttävät tietyt takaisinmaksu- tai käyttöehdot, jotta voidaan alentaa niiden riskiprofiilia, ja määritellään ne Basel III standardien mukaisiksi transactor-tyypin vastuiksi. Saamisiin yhdeltä tai useammalta luonnolliselta henkilöltä, jotka eivät täytä kaikkia vähittäisvastuiksi katsottavia edellytyksiä, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.

Vastuut, joihin liittyy valuuttaero

Lisätään uusi 123 a artikla, jolla otetaan käyttöön riskipainokerrointa koskeva vaatimus, jota sovelletaan luonnollisiin henkilöihin kohdistuviin suojaamattomiin vähittäis- ja asuinkiinteistövastuisiin silloin, kun lainan valuuttayksikkö ja velallisen tulolähteen valuuttayksikkö eivät ole samat. Lopullisten Basel III -standardien mukaisesti kerroin on 1,5, johon sovelletaan 150 prosentin ylärajaa. Jos vastuiden valuutta on eri kuin velallisen asuinmaan kansallinen valuutta, laitokset voivat käyttää kaikkia suojaamattomia vastuuta korvaavana parametrina.

Kiinteistöllä suojatut vastuut

Lopullisten Basel III -standardien mukaisesti kiinteistövastuuryhmän kohtelua muutetaan, jotta voidaan entisestään lisätä erityyppisiin kiinteistöliiketoimiin ja -lainoihin liittyvän riskin tarkkuusastetta.

Uudessa riskipainokohtelussa säilytetään asunto- ja liikekiinteistölainojen välinen erottelu, mutta siinä lisää tarkkuusastetta vastuun rahoitustyyppin mukaan (riippuen vakuudeksi asetetun kiinteistön tuottamista tulovirroista) ja sen vaiheen mukaan, jossa kiinteistö on (rakennusvaihe vs. valmis kiinteistö).

Yhtenä uutuutena otetaan käyttöön erityinen kohtelu, jota sovelletaan tuloa tuottavien kiinteistöjen kiinnelainoihin eli niihin kiinnelainoihin, joiden takaisinmaksu riippuu olennaisesti kyseisten lainojen vakuutena olevan kiinteistön synnyttämistä kassavirroista. Baselin komitean keräämät tiedot osoittavat, että nämä lainat ovat yleensä olennaisesti riskialttiimpia kuin kiinnelainat, joiden takaisinmaksu riippuu olennaisesti lainansaajan lainanhoitokyvystä. Nykyisessä luottoriskin standardimenetelmässä ei kuitenkaan käsitellä tällaisia riskialttiimpia vastuita erityisellä tavalla, vaikka tämä riippuvuus lainan vakuutena olevan kiinteistön synnyttämistä kassavirroista on merkittävä riskitekijä. Erityisen kohtelun puuttuminen voi johtaa siihen, että omien varojen vaatimukset eivät riitä kattamaan tämäntyyppisiin kiinteistövastuisiin liittyviä odottamattomia tappioita.

Vakavaraisuusasetuksen 4 artiklassa muutetaan, korvataan tai lisätään useita määritelmiä, joilla selvennetään erityyppisten kiinteistövakuudellisten vastuiden merkityksiä III osan tarkistettujen kohtelujen mukaisesti (75–75 g alakohta).

Asetuksen 124 artikla siten, että sen 1–5 kohdassa säädetään yleisistä ja eräistä erityisvaatimuksista, jotka koskevat riskipainojen antamista vastuulle, joiden vakuutena on asuinkiinteistö ja liikekiinteistö, mukaan lukien vastuut, joiden vakuutena on tuloa tuottavat asunto- ja liikekiinteistöt. Artiklan 6–10 kohdassa säilytetään nykyinen vakioriskipainojen asianmukaisuuden säännöllinen arviointi ja menettely niiden korottamiseksi valitun viranomaisen harkinnan mukaan.

Vakavaraisuusasetuksen 125 artikla korvataan, jotta voidaan panna täytäntöön Basel III:n mukainen tarkistettu kohtelu vastuulle, joiden vakuutena on asuinkiinteistö. Lainanjakomenetelmä, jossa kiinteistövakuudelliset vastuut jaetaan vakuudelliseen ja vakuudettomaan osaan ja kummallekin osalle annetaan oma riskipaino, säilytetään, mutta sen kalibrointia mukautetaan Basel III -standardien mukaisesti siten, että vastuun vakuudelliseen osaan, joka on enintään 55 prosenttia kiinteistön arvosta, sovelletaan 20 prosentin riskipainoa. Vakuudellisen osan riskipainon kalibrointi koskee tilannetta, jossa laitokselle voi aiheutua odottamattomia lisätappioita myös sen arvonleikkauksen lisäksi, jota jo sovelletaan kiinteistön arvoon myytäessä sitä velallisen maksukyvyttömyyden tapauksessa. Lisäksi 125 artiklassa säädetään riskiherkemmästä vaihtoehtoisesta kohtelusta (fall-back treatment), joka riippuu asuntolainan vastuu-arvosuhteesta silloin, kun kiinteistö ei ole oikeutettu lainanjakoon (esim. koska se ei ole valmis).

Muutetussa 125 artiklassa säädetään myös erityisestä ja yksityiskohtaisemmasta riskipainokohtelusta, jota sovelletaan tuloa tuottavalla asuinkiinteistöllä suojattuihin vastuisiin, jollei niin sanottu kova testi täyty: Jos sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jossa kiinnelainan vakuutena oleva kiinteistö sijaitsee, on julkaissut näyttöä siitä, että kiinteistömarkkinat ovat hyvin kehittyneet ja vakiintuneet ja vuotuiset tappioasteet eivät ylitä tiettyjä kynnyksarvoja, tuloa tuottavalla asuinkiinteistöllä suojattuihin vastuisiin voidaan soveltaa samoja etuuskohtelun mukaisia riskipainoja kuin muihin asuntokiinteistövastuisiin, joissa lainansaajaan liittyvä riski ei olennaisesti riipu kiinteistön tuloksesta.

Vakavaraisuusasetuksen 126 artikla korvataan, jotta voidaan panna täytäntöön Basel III:n mukainen tarkistettu kohtelu vastuille, joiden vakuutena on liikekiinteistö. Käsitteellisesti se noudattaa asuinkiinteistöihin liittyvien vastuiden kohtelua: vakiintunut lainanjakomenetelmä säilytetään ja sen kalibrointia mukautetaan Basel III -standardien mukaisesti, joiden mukaan vastuun vakuudelliseen osaan, jonka arvo on enintään 55 prosenttia, sovelletaan 60 prosentin riskipainoa. Lisäksi 126 artiklassa säädetään riskiherkemmästä vaihtoehtoisesta kohtelusta (fall-back treatment), joka riippuu liikekiinteistölainan vastuun ja arvon välisestä suhteesta silloin, kun kiinteistö ei ole oikeutettu lainanjakoon.

Tuloa tuottavalla liikekiinteistöllä suojattujen vastuiden erityinen ja yksityiskohtaisempi riskipaino otetaan käyttöön 126 artiklaan tehtävillä muutoksilla samalla kun säilytetään ”kova testi”, jonka mukaan laitokset voivat soveltaa samoja etuuskohtelun mukaisia riskipainoja tuottoa tuottaviin ja muihin liikekiinteistöihin liittyviin vastuisiin, joiden vakuutena on kiinteistö markkinoilla, joilla vuotuiset tappioasteet eivät ylitä tiettyjä kynnyksarvoja.

Lainat, joilla rahoitetaan minkä tahansa asuin- tai liikekiinteistön maa-alueiden hankintaa, kehittämistä tai rakentamista (ADC) ja joihin liittyy suurempi riski. Tämä kasvanut riski johtuu siitä, että takaisinmaksun lähde lainan alullepanohetkellä on joko suunniteltu mutta epävarma kiinteistön myynti tai olennaisesti epävarmat kassavirrat. Kiinteän omaisuuden spekulatiivisen rahoituksen nykyinen kohtelu perustuu yksinomaan lainansaajan aikomukseen myydä kiinteistö edelleen voitollisena, eikä siinä oteta huomioon sitä, missä määrin takaisinmaksu on tosiasiallisesti varmaa. Sen vuoksi vakavaraisuusasetuksen 4 artiklaan lisätään uusi määritelmä ja lisätään uusi 126 a artikla, jolla otetaan käyttöön Basel III -standardien mukainen 150 prosentin erityinen riskipainokohtelu, jota sovelletaan lainoihin yrityksille tai erillisyyhtiöille, jotka rahoittavat asuin- tai liikekiinteistöjen maa-alueiden hankintaa, kehittämistä tai rakentamista (ADC). Kiinteän omaisuuden spekulatiivisen rahoituksen nykyinen 150 prosentin riskipainokohtelu poistetaan, koska se perustuu yksinomaan lainansaajan aikomukseen myydä kiinteistö edelleen voitollisena, eikä siinä oteta huomioon sitä, missä määrin takaisinmaksu on tosiasiallisesti epävarmaa. Basel III -standardien mukaisesti 126 a artiklassa sallitaan 100 prosentin riskipaino asuinkiinteistöjen ADC-vastuille edellyttäen, että tietyt riskinvähentämisedellytykset (luotonantostandardit sekä myyntiä edeltävien sopimusten tai ennen vuokrausta tehtyjen sopimusten ja riskinalaisen oman pääoman osuus) täyttyvät.

Jotta voidaan vähentää syklisen vaikutuksen vaikutusta lainan vakuutena olevan kiinteistön arvostukseen ja pitää kiinnityksiä koskevat omien varojen vaatimukset vakaampina, lopullisissa Basel III -standardeissa rajoitetaan vakavaraisuutta varten hyväksytyin kiinteistön arvo lainan alullepanohetkellä määritettyyn arvoon, paitsi jos muutokset ”yksiselitteisesti” lisäävät kiinteistön arvoa. Standardeissa ei kuitenkaan velvoiteta pankkeja seuraamaan kiinteistöjen arvon kehitystä. Sen sijaan niissä edellytetään mukautuksia vain poikkeuksellisissa tapahtumissa. Sitä vastoin EU:ssa nykyisin sovellettavassa luottoriskin standardimenetelmässä edellytetään, että laitokset seuraavat säännöllisesti vakuudeksi pantatun kiinteistön arvoa. Tämän seurannan perusteella laitosten on mukautettava kiinteistön arvoa ylös- tai alaspäin (riippumatta kiinteistön arvosta lainan alullepanohetkellä). Vakavaraisuusasetuksen 208 artiklaa muutetaan, jotta voidaan vähentää syklisen vaikutuksen vaikutusta lainojen vakuutena olevien kiinteistöjen arvostukseen ja pitää kiinnityksiin liittyvät omien varojen vaatimukset vakaampina. Erityisesti nykyinen vaatimus kiinteistöjen arvojen säännöllisestä seurannasta säilytetään, mikä mahdollistaa arvon korottamisen lainan alullepanohetkellä vallinnutta arvoa korkeammalle (toisin kuin Basel III -standardeissa) mutta vain kolmen viime vuoden keskiarvoon asti liikekiinteistöjen tapauksessa ja kuuden viime vuoden keskiarvoon asti asuinkiinteistöjen osalta. Katettujen joukkolainojen vakuutena olevien kiinteistöjen osalta vakavaraisuusasetuksen 129 artiklassa selvennetään, että

toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että laitokset käyttävät markkina-arvoa tai kiinnitysluottoarvoa rajoittamatta kiinteistöjen arvon nousua kolmen tai kuuden viime vuoden keskiarvoon asti. Lisäksi 208 artiklassa selvennetään, että kiinteistöön tehtyjen muutosten, joilla parannetaan rakennuksen tai asunnon energiatehokkuutta, on katsottava yksiselitteisesti lisäävän sen arvoa. Laitokset voivat suorittaa kiinteistöjen arvostuksen ja uudelleenarvostuksen kehittyneillä tilastollisilla tai muilla matemaattisilla menetelmillä, jotka on kehitetty erillään luottopäätösprosessista ja jotka täyttävät tietyt ehdot, jotka perustuvat EPV:n luotonantoon ja -valvontaa koskeviin ohjeisiin (EBA/GL/2020/06) ja jotka edellyttävät valvontaviranomaisten hyväksyntää.

Muutetaan vakavaraisuusasetuksen 465 artiklaa siten, että siinä säädetään erityisestä siirtymäjärjestelystä, jota sovelletaan alhaisen riskin vastuisiin, joiden vakuutena on asuinkiinteistö, kun lasketaan kokonaisriskipainolattiaa. Siirtymäkauden aikana jäsenvaltiot voivat sallia, että laitokset soveltavat vastuun vakuudelliseen osaan etuuskohtelun mukaista 10 prosentin riskipainoa enintään 55 prosenttiin kiinteistön arvosta, ja 45 prosentin riskipainoa vastuun jäljelle jäävään osaan enintään 80 prosenttiin kiinteistön arvosta. Tämä edellyttää, että tietyt edellytykset täyttyvät sen varmistamiseksi, että vastuiden riskit ovat vähäiset, ja toimivaltainen viranomainen on tarkistanut ne. EPV:n tehtävänä on seurata siirtymäkauden kohtelun käyttöä ja laatia kertomus sen kalibroinnin asianmukaisuudesta. Kertomuksen perusteella komission on päätettävä, antaako se Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen alhaisen riskin vastuista, joiden vakuutena on asuinkiinteistö.

Vastuut, jotka ovat etuoikeudeltaan huonompia velkainstrumentteja

Vakavaraisuusasetuksen 128 artikla korvataan, jotta voidaan panna täytäntöön lopullisten Basel III -standardien mukainen tarkistettu kohtelu vastuille, jotka ovat etuoikeudeltaan huonompia velkainstrumentteja (eli 150 prosentin riskipaino).

Oman pääoman ehtoiset vastuut

Vakavaraisuusasetuksen 133 artikla korvataan, jotta voidaan panna täytäntöön lopullisten Basel III -standardien mukainen oman pääoman ehtoisia vastuita koskeva tarkistettu kohtelu. Oman pääoman ehtoisten vastuiden ryhmän soveltamisalaa selvennetään määrittelemällä oman pääoman ehtoiset vastuut ja täsmentämällä, mitkä muut instrumentit on luokiteltava oman pääoman ehtoiksi vastuiksi laskettaessa luottoriskipainotettuja omaisuuseriä.

Luottoriskin standardimenetelmän riskiherkkyyden lisäämiseksi tarkistetuissa riskipainoissa otetaan huomioon oman pääoman ehtoisten vastuiden suurempi tappioriski verrattuna vastuisiin, jotka ovat velkainstrumentteja. Tämä tapahtuu 250 prosentin riskipainon avulla, ja siinä erotetaan toisistaan pitkäaikaiset ja riskialttiimmat spekulatiiviset sijoitukset, joihin sovelletaan 400 prosentin riskipainoa. Tarpeettoman monimutkaisuuden välttämiseksi pitkäaikaisten vastuiden luokittelussa viitataan laitoksen toimivan johdon hyväksymään pitoaikaan keskeisenä kriteerinä.

Oman pääoman ehtoihin sijoituksiin, jotka on tehty tiettyjen talouden alojen edistämistä koskevien sellaisten lakisäätöjen ohjelmien nojalla, jotka tarjoavat merkittäviä tukia laitoksen sijoituksille ja joihin liittyy jossain muodossa valtion valvontaa, voidaan soveltaa 100 prosentin riskipainoa edellyttäen, että laitoksen omien varojen kynnyksarvo on 10 prosenttia ja toimelle on valvontaviranomaisen hyväksyntä. Tällaiset tuet voivat olla myös kansainvälisten kehityspankkien, julkisten kehitysluottolaitosten ja kansainvälisten järjestöjen yleistakauksia. Näin on tarkoitus ottaa huomioon se, että Euroopan investointipankkiryhmä, kansainväliset kehityspankit, julkiset kehitysluottolaitokset ja jäsenvaltiot ovat perustamassa tällaisia ”lakisäätöisiä ohjelmia”, jotka perustuvat usein julkisiin yleistakauksiin ja liittyvät

rahoitusta koskeviin elpymis- ja palautumissuunnitelmiin tarkoituksena hankkia yksityistä pääomaa sekä tukea strategisia yrityksiä.

Oman pääoman ehtoihin saamisiin keskuspankeilta sovelletaan edelleen 100 prosentin riskipainoa.

Vakavaraisuusasetuksen 133 artiklassa säädetään alarajasta oman pääoman ehtoisille sijoituksille, jotka kirjataan lainana mutta jotka johtuvat velan/oman pääoman muuntamisesta osana velan hallittua realisointia tai uudelleenjärjestelyä: Basel III -standardin mukaisesti sovellettava riskipaino ei saa olla pienempi kuin riskipaino, jota sovellettaisiin, jos omistusosuudet säilyisivät velkasalkussa.

Monilla EU:n pankeilla on pitkäaikaisia strategisia pääomasijoituksia rahoitus- ja muissa yrityksissä. Basel III -standardeissa nostetaan riskipainoja kaikentyyppisille oman pääoman ehtoisille vastuille viiden vuoden siirtymäkauden aikana ilman, että strategisia oman pääoman ehtoisia sijoituksia kohdeltaisiin erityisellä tavalla. Basel III -standardeihin sisältyvän varovaisemman lähestymistavan soveltaminen olemassa olevien omistusosuuksien koko osakekantaan voisi vaarantaa nykyisten strategisten suhteiden taloudellisen elinkelpoisuuden.

Tämän vuoksi vakavaraisuusasetuksen 49 artiklaa muutetaan siten, että riskipaino, jota sovelletaan saman varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin soveltamisalaan kuuluviin finanssialan yhteisöihin (ryhmä) tai – valvontaviranomaisen hyväksynnän saatuaan – samaan laitosten suojajärjestelmään kuuluviin laitoksiin, vahvistetaan 100 prosentiksi siten, että säilytetään useimpien asianomaisten yhteisöjen nykyinen kohtelu.

Niin ikään lisätään uusi 495 a artikla, jossa säädetään oman pääoman ehtoihin vastuisiin sovellettavien uusien riskipainojen asteittaisesta käyttöönotosta. Lisäksi uudessa artiklassa säädetään sellaisten historiallisten ja strategisten pääomasijoitusten nykyisen kohtelun jatkamisesta, jotka ovat olleet laitoksen hallussa viimeisten kymmenen vuoden aikana ja jotka ovat yhteisöissä, myös vakuutusyrityksissä, joissa sillä on huomattava vaikutusvalta.

Maksukyvyttömyystilassa olevat vastuut

Vakavaraisuusasetuksen 127 artiklaa muutetaan siten, että selvennetään järjestämättömien vastuiden ostoihin liittyvien alennusten riskipainokohtelua, kuten tiedonannossa ”Järjestämättömien lainojen käsittely covid-19-pandemian jälkeen” ilmoitettiin. Tämän vuoksi ehdotuksessa selvennetään, että laitokset voivat ottaa huomioon ostettujen maksukyvyttömyystilassa olevien omaisuuserien diskonttauksen määrittäessään maksukyvyttömyystilassa olevaan vastuuseen sovellettavaa asianmukaista riskipainoa. Tällä täydennetään EPV:n meneillään olevaa työtä luottoriskioikaisuja koskevien teknisten sääntelystandardien muuttamiseksi.

Muut 127 artiklaan tehtävät muutokset vastaavat sanamuotoa, jota käytetään tarkistetuissa Basel III -standardeissa.

Ulkoisten luottoluokituslaitosten antamien luottoluokitusten käyttö ja kuvaus (mapping)

Jotta voidaan tiedottaa mahdollisista tulevista aloitteista, jotka koskevat julkisten tai yksityisten luokitusjärjestelmien perustamista, vakavaraisuusasetuksen 135 artiklaa muutetaan siten, että Euroopan valvontaviranomaisille annetaan tehtäväksi laatia kertomus ulkoisten luottoluokituslaitosten antamien luottoluokitusten saatavuuden esteistä, jotka kohdistuva erityisesti yrityksiin, ja mahdollisista toimenpiteistä niihin puuttumiseksi.

Luottoriskikehys – sisäisiin luottoluokituksiin perustuvat menetelmät

Sisäisten luottoluokitusmenetelmien soveltamisalan supistaminen

Luottoriskiä koskevilla omien varojen vaatimuksilla, jotka perustuvat laitosten sisäisiin malleihin, on merkittäviä etuja riskiherkkyyden, laitosten riskien ymmärtämisen sekä laitosten välisten tasapuolisten toimintaedellytysten kannalta kaikkialla unionissa. Finanssikriisissä tuli kuitenkin esiin merkittäviä puutteita sisäisten luottoluokitusten menetelmissä (IRB-menetelmät). Useissa sekä kansainvälisellä että EU:n tasolla tehdyissä tutkimuksissa havaittiin, että laitosten pääomavaatimuksissa on liian suuria eroja, joita ei voida selittää pelkästään laitosten salkkujen riskialttiuden eroilla. Tämä haittaa vakavaraisuussuhteiden vertailukelpoisuutta ja vaikuttaa laitosten tasapuolisiin toimintaedellytyksiin. Kriisi on myös paljastanut tapauksia, joissa laitoksille joissakin salkuissa aiheutuneet tappiot olivat huomattavasti suurempia kuin malliennusteet, mikä johti yksittäisten laitosten riittämättömään pääomaan.

Laitokset ovat toimineet näin, koska sovellettavassa kehyksessä ei ollut riittävästi rajoitettu IRB-menetelmien saatavuutta sellaisia vastuuryhmiä varten, joita on vaikea mallintaa, ja koska kehys periaatteessa pakotti ne laitokset, jotka aikoivat soveltaa IRB-menetelmää joihinkin vastuisiinsa, soveltamaan sitä kaikkiin vastuisiin.

Basel III -standardien täytäntöön panemiseksi muutetaan vakavaraisuusasetuksen 150 artiklaa ja 151 artiklan 8 kohtaa niiden vastuuryhmien rajoittamiseksi, joihin sisäisiä malleja voidaan käyttää luottoriskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskentaan. Erityisesti kehittyntä IRB-menetelmää (A-IRB), joka mahdollistaa kaikkien riskiparametrien mallintamisen, voidaan käyttää vain niihin vastuuryhmiin, joiden osalta selkeä mallintaminen on mahdollista, kun taas muut vastuuryhmät ”siirretään” käyttämään vähemmän kehittyneitä menetelmiä:

- kun on kyse saamisista yrityksiltä, joiden konsolidoitu kokonaisliikevaihto on yli 500 miljoonaa euroa, tai jotka kuuluvat ryhmään, jossa konsolidoidun ryhmän vuotuinen kokonaisliikevaihto on yli 500 miljoonaa euroa (suuryritykset) ja saamisista laitoksilta ja muilta rahoitusalan yhteisöiltä (mukaan lukien yrityksinä kohdeltavat), kyseisiin saamisiin ei voi enää käyttää kehittyntä IRB-menetelmää. Laitokset voivat käyttää kyseisiin vastuisiin – kyseisten vastuiden osalta laitokset voivat käyttää sisäisten luottoluokitusten perusmenetelmää (F-IRB) ja näin ollen ainoastaan mallintaa maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä (PD).
- Oman pääoman ehtoisten vastuiden tapauksessa IRB-menetelmää ei enää ole käytettävissä – kyseisiin vastuisiin laitosten on käytettävä luottoriskin standardimenetelmää (SA-CR).

Kehittyneiden mallintamismenetelmien käytön rajoittamisen odotetaan poistavan riskipainotetuissa omaisuuserissä ilmenevän perusteettoman vaihtelun merkittävän syyn ja parantavan siten omien varojen vaatimusten vertailtavuutta. Lisäksi toimella poistetaan kehyksestä tarpeetonta monimutkaisuutta.

Uusi vastuuryhmä aluehallinnoille ja paikallisviranomaisille sekä julkisyhteisöille ja julkisoikeudellisille laitoksille

Tällä hetkellä saamia julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta (PSE) sekä aluehallinnoilta ja paikallisviranomaisilta (RGLA) voidaan kohdella joko saamisina valtioilta tai saamisina laitoksilta. Ne, joita kohdellaan saamisina laitoksilta, olisi siirrettävä F-IRB-menetelmään tarkistettujen Basel III -standardien mukaisesti, jolloin niihin sovellettaisiin mallintamisrajoituksia, kun taas siirto ei koskisi saamia, joita kohdellaan saamisina valtioilta. Jotta voidaan vähentää kohtuutonta monimutkaisuutta kehyksessä, varmistaa

julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta (PSE) sekä aluehallinnoilta ja paikallisviranomaisilta (RGLA) olevien saamisten johdonmukainen kohtelu ja välttää niihin liittyvien omien varojen vaatimusten tahaton vaihtelu, ehdotetaan, että vakavaraisuusasetuksen 147 artiklan 2 kohdassa otetaan käyttöön uusi ”PSE-RGLA”-vastuuryhmä, johon kaikki kyseisiltä yhteisöiltä olevat saamiset luokitellaan (riippumatta siitä, käsitelläänkö niitä tällä hetkellä valtiovastuina vai laitosvastuina), ja että tähän uuteen vastuuryhmään sovelletaan samoja sääntöjä, joita sovelletaan uudessa 151 artiklan 11 kohdassa säädettyyn yleisten yritysvastuiden ryhmään. Yritysvastuisiin sovellettavia riskiparametrilattioita sovellettaisiin erityisesti samalla tavoin PSE-RGLA-vastuuryhmään kuuluviin vastuisiin.

Riskiparametrilattiat käytettäessä A-IRB-menetelmää

Vakavaraisuusasetuksen 160 artiklan 1 kohtaa, 161 artiklan 4 kohtaa, 164 artiklan 4 kohtaa ja 166 artiklan 8 kohdan c alakohtaa muutetaan siten, että otetaan käyttöön vähimmäisarvot, jotka koskevat laitosten omia IRB-parametrien estimaatteja, joita käytetään syöttötietoina riskipainotettujen vastuuerien (riskiparametrilattiat) laskennassa. Nämä riskiparametrilattiat toimivat suojatoimina, joilla varmistetaan, että omien varojen vaatimukset eivät alita riittävän varovaisia tasoja, millä pienennetään malliriskiä, vähennetään mittausvirheitä ja tietojen rajaamista sekä parannetaan vakavaraisuussuhteiden vertailtavuutta laitosten välillä.

PD-riskiparametrin osalta nykyisiä riskiparametrilattioita korotetaan hieman (Baselin II:n 0,03 prosentista Basel III:n 0,05 prosenttiin). Toisaalta tappio-osuuden (LGD) ja luottovastavertaisuuden (CCF) riskiparametrien osalta riskiparametrilattiat ovat uusia vaatimuksia, jotka kalibroidaan varovaisesti. Vakuudettomien yritysvastuiden LGD-riskiparametrilattia on 25 prosenttia ja vakuudettomien yleisten vähittäisvastuiden 30 prosenttia. Vakuudellisille vastuulle esitetään kaava, joka sisältää konservatiiviset arvonneikkaukset vakuustyyppittäin, kun taas IRB-spesifinen CCF-riskiparametrilattia on asetettu 50 prosentiksi sovellettavan standardimenetelmän mukaisesta CCF:stä.

Valtiovastuiden kohtelu

Vakavaraisuusasetukseen lisätään uusi 159 a artikla, jossa täsmennetään Basel III -standardien mukaisesti, että laitosten omiin PD-, LGD- ja CCF-estimaatteihin sovellettavia (edellisessä jaksossa kuvattuja) uusia riskiparametrilattioita ei sovelleta valtiovastuisiin.

1,06:n porrastuskertoimen poistaminen riskipainokaavasta

Basel III -standardien mukaisesti 153 artiklan 1 kohtaa ja 154 artiklan 1 kohtaa muutetaan siten, että poistetaan 1,06:n porrastuskerroin, jota sovelletaan luottoriskin riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärään IRB-menetelmien mukaisesti. Näin yksinkertaistetaan laskentaa ja peruutetaan IRB-menetelmien mukaisten riskipainojen 6 prosentin kalibrointikorotus.

Velallisen ja takaajan samanaikaisen maksukyvyttömyyden kohtelun poistaminen

Vakavaraisuusasetuksen 153 artiklan 3 kohtaa, 154 artiklan 2 kohtaa, 202 artiklaa ja 217 artiklaa muutetaan, jotta voidaan poistaa tiettyihin vakuudellisiin vastuisiin sovellettava velallisen ja takaajan samanaikaisen maksukyvyttömyyden menetelmä ja jättää vain yksi yleinen kaava riskipainojen laskentaa varten ja yksinkertaistaa kehystä Basel III -standardien mukaisesti. Kun sisäänrakennettuja vaihtoehtoja on vähemmän, tarkistetulla laskentatavalla varmistetaan, että riskipainotetut vastuuerät ovat paremmin vertailukelpoisia laitosten välillä ja että perusteeton vaihtelu vähenee.

IRB-menetelmien käyttöönotto ja pysyvä osittainen käyttö

Lopullisten Basel III -standardien mukaan se, että laitos hyväksyy IRB-menetelmät yhdelle vastuuryhmälle, ei enää edellytä, että kaikkia sen kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin eriin

kuuluvia vastuuryhmiä kohdellaan IRB-menetelmän mukaisesti (IRB-menetelmän käyttöönotto (roll out)), lukuun ottamatta vastuita, joissa luottoriskin standardimenetelmän pysyvä osittainen käyttö sallitaan sääntöjen mukaan ja jonka toimivaltainen viranomais on hyväksynyt. Tämä uusi periaate pannaan täytäntöön vakavaraisuusasetuksen 148 ja 150 artiklassa, joiden nojalla laitokset voivat soveltaa IRB-menetelmiä valikoivasti.

Jotta voidaan tarjota tasapuoliset toimintaedellytykset laitosten, jotka tällä hetkellä kohtelevat vastuitaan jonkin IRB-menetelmän mukaisesti, ja niiden laitosten välillä, jotka eivät toimi näin, uudessa 494 d artiklassa säädetään siirtymäjärjestelyistä, joiden nojalla laitokset voivat palata luottoriskin standardimenetelmän käyttöön kolmen vuoden kuluessa edellyttäen, että toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät sen yksinkertaistetussa menettelyssä.

Tarkistettu riskiparametri luottoluokitusten perusmenetelmää (F-IRB) sovellettaessa

Vakavaraisuusasetuksen 161 artiklan 1 kohtaa muutetaan siten, että otetaan käyttöön uudelleenkalibroivat LGD-arvot etuoikeusasemaltaan parhaille vakuudettomille saamisille yrityksiltä (40 prosentin LGD-arvo 45 prosentin sijaan). Myös ostettujen yrityssaamisten laimentumisriskin LGD-arvoa muutetaan Baselin kohtelun mukaiseksi.

Luottovasta-arvokertoimien omien estimaattien soveltamisalan ja laskentamenetelmien tarkistaminen

Vakavaraisuusasetuksen 166 artiklan 8, 8 a, 8 b ja 8 d kohtaa sekä 182 artiklaa niiden luottovasta-arvokerrointen omien estimaattien soveltamisalan ja laskentamenetelmien tarkistamiseksi, joita käytetään muita kuin johdannaisopimuksia olevien taseen ulkopuolisten erien vastuuarvon määrittämiseen. Uusissa säännöksissä edellytetään erityisesti, että luottovasta-arvokerrointen omien estimaattien arvioinnissa käytetään maksukyvyttömyyttä edeltänyttä 12 kuukauden kiinteää ajanjaksoa ja sallitaan omien estimaattien käyttö vain erityissitoumuksiin, joiden osalta vastaava standardimenetelmän mukainen luottovasta-arvokerroin on alle 100 prosenttia.

Vähemmän kehittyneen menetelmän mukaisesti kohdeltujen luottosuojan tarjoajien antamat takaukset

Basel III -standardeissa on tarkistettu merkittävästi menetelmiä, joita laitokset voivat käyttää hyväksyttävien takausten riskinvähentämisvaikutusten tunnustamiseen. Tarkoituksena on muun muassa rajoittaa menetelmien valikoimaa ja siten vähentää omien varojen vaatimusten vaihtelua. Tätä varten Basel III -standardeissa määrätään yleensä, että vastuun vakuudelliseen osaan sovelletaan riskipainoa, joka olisi laskettava luottosuojan tarjoajaan kohdistuviin vertailukelpoisiin välittömiin vastuisiin sovellettavan menetelmän mukaisesti. Jos A-IRB-menetelmän mukaisesti käsiteltävän vastuun on taannut takaaja, jota käsitellään F-IRB-menetelmän tai luottoriskin standardimenetelmän mukaisesti, kyseisen takauksen hyväksyminen johtaa siihen, että taattua vastuuta käsitellään F-IRB-menetelmän tai luottoriskin standardimenetelmän mukaisesti. A-IRB-menetelmässä on takausten tunnustaminen tehtävä käyttämällä yhtä seuraavista menetelmistä:

- riskipainomenetelmän korvaaminen siten, että velallisen riskipaino korvataan takaajan riskipainolla, jos takaajaan kohdistuvia vertailukelpoisia välittömiä vastuita käsitellään luottoriskin standardimenetelmän mukaisesti (235 a artikla);
- riskiparametrien korvaamisen menetelmä siten, että velallisen riskiparametrit korvataan takaajaan kohdistuviin vertailukelpoisiin välittömiin vastuisiin liittyvillä riskiparametreilla, jos takaajaan kohdistuvia vertailukelpoisia välittömiä vastuita käsitellään luottoriskin standardimenetelmän mukaisesti (236 a artikla); tai

- LGD- tai sekä PD- että LGD-estimaattien mukauttaminen (183 artikla); tämän menetelmän osalta ehdotuksessa selvennetään, että takauksen tunnustaminen ei saisi koskaan johtaa taattuun vastuuseen sovellettavaan riskipainoon, joka on alhaisempi kuin takaajaan kohdistuvan vertailukelpoisen välittömän vastuun riskipaino. Tällä pyritään turvaamaan kehysten johdonmukaisuus riskinarvioinnin osalta ja välttämään tilanne, jossa tiettyyn luottosuojan tarjoajaan liittyvään välilliseen vastuuseen sovellettaisiin alhaisempaa riskipainoa kuin vertailukelpoisen välittömään vastuuseen, jossa kyseinen sama luottosuojan tarjoaja on velallinen.

A-IRB-menetelmän mukaiset erityisrahoitusvastuut

Basel III -standardien mukaiset uudet mallintamisrajoitukset ovat suhteellisen rajallisia siltä osin kuin on kyse erityisrahoitusvastuiden käsittelystä IRB-menetelmän mukaisesti. Vaikka riskiparametrialtioita sovelletaan, A-IRB-menetelmää voidaan käyttää velallisen koosta riippumatta, toisin kuin muihin yritysvastuisiin sovellettavaa kohtelua. Yritysvastuisiin sovellettavia uusia riskiparametrialtioita sovelletaan kuitenkin myös erityisrahoitusvastuisiin tunnustamatta erityisiä lainauskäytäntöjä, joihin sisältyy luottoriskiä vähentäviä vakuusjärjestelyjä.

Sen vuoksi vakavaraisuusasetukseen lisätään uusi 495 b artikla, jotta voidaan ottaa asteittain käyttöön 50 prosentin diskonttaustekijä, joka nousee asteittain 100 prosenttiin viiden vuoden aikana. Lisäksi artiklassa annetaan EPV:lle valtuudet arvioida erityisrahoitusvastuisiin sovellettavien PD- ja LGD-riskiparametrialtioiden asianmukaisuus ja siirretään komissiolle valta tarkistaa parametreja delegoidulla säädöksellä EPV:n arvion perusteella.

Leasing-vastuita ja luottovakuutuksia koskevat mahdollistavat lausekkeet

EU:n laitokset ovat kehittäneet korkeatasoista asiantuntemusta ja riskienhallintaa leasing-toiminnan ja luottovakuutusten käytön alalla erityisesti kaupan rahoitustarkoituksiin. Riittävien tietojen puuttuessa on edelleen epäselvää, mitoitetaanko uudet riskiparametrit asianmukaisesti siten, että niissä otetaan huomioon leasing-vakuuden riskiä vähentävä vaikutus ja mitä ominaisuuksia luottovakuutus sopimuksilla on oltava, jotta ne voidaan tunnustaa hyväksyttäväksi luottosuojaksi.

Siksi vakavaraisuusasetukseen lisätään uusi 495 c artikla, jossa EPV valtuutetaan arvioimaan leasing-vastuisiin sovellettavien parametrien Basel III -standardien mukaisen riskien kalibroinnin asianmukaisuutta, erityisesti uusia vakuuksien arvonleikkauksia ("volatiliteettikorjaukset") ja vakuudellisten vastuiden lakisääteisiä LGD-arvoja. Komissiolle siirretään valta tarkistaa kalibrointia tarvittaessa delegoidulla säädöksellä ottaen huomioon EPV:n kertomuksen. Tällä välin A-IRB-menetelmän uusiin riskiparametreihin sovelletaan viiden vuoden asteittaisen käyttöönoton aikaa.

Lisäksi vakavaraisuusasetukseen lisätään uusi 495 d artikla, jossa EPV valtuutetaan raporttoimaan komissiolle luottovakuutuksen hyväksyttävyydestä ja käytöstä luottoriskin vähentämismenetelmänä sekä asianmukaisista riskiparametreista, joita luottovakuutuksiin olisi sovellettava luottoriskin standardimenetelmää ja sisäisten luottoluokitusten perusmenetelmää (F-IRB) sovellettaessa. Kertomuksen perusteella komission on tarvittaessa esitettävä lainsäädäntöehdotus luottovakuutuksen käytöstä luottoriskin vähentämistekniikkana.

Luottoriskikehys – luottoriskin vähentämistekniikat

Vakavaraisuusasetuksen 224–230 artiklaa muutetaan vakuuksien ja takausten huomioon ottamista koskevien Basel III -sääntöjen ja -menetelmien täytäntöön panemiseksi sekä luottoriskin standardimenetelmää että sisäisten luottoluokitusten perusmenetelmää (F-IRB)

sovellettaessa. Erityisesti rahoitusvakuuksia koskevan kattavan menetelmän mukaisesti rahoitusvakuuksiin sovellettavia valvonnallisia arvonleikkauksia on tarkistettu. Niin ikään on tarkistettu vakuudellisten vastuiden LGD-arvoja ja luottoluokitusten perusmenetelmän (F-IRB) mukaisesti käsiteltäviin vastuisiin sovellettavia vakuuksien arvonleikkauksia.

Vakavaraisuusasetuksen 213 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii alakohdasta ja 215 artiklan 2 kohtaa muutetaan, jotta selvennetään keskinäisten takausjärjestelmien yhteydessä annettuja takauksia tai joidenkin yhteisöjen antamia tai niiden antamia takauksia koskevia hyväksyttävyysskriteereitä. Näillä selvennyksillä olisi erityisesti selvennettävä covid-19-kriisin yhteydessä perustettujen julkisten takausjärjestelmien hyväksyttävyyttä luottoriskin vähentämistekniikoina.

Markkinariskikehys

Baselin pankkivalvontakomitea julkaisi vuonna 2016 ensimmäisen tarkistettujen markkinariskistandardien kokonaisuuden, jota kutsutaan kaupankäyntivaraston perusteelliseksi tarkistukseksi (FRTB). Tavoitteena oli korjata havaitut puutteet kaupankäyntivaraston positiioihin sovellettavassa markkinariskistä johtuvia pääomavaatimuksia koskevassa kehyksessä. Tarkkaillessaan FRTB-standardien vaikutusta Baselin pankkivalvontakomitea havaitsi useita FRTB-standardeihin liittyviä ongelmia ja julkaisi tämän tiimoilta tarkistetut FRTB-standardit tammikuussa 2019.

Komissio ehdotti marraskuussa 2016 alun perin FRTB-standardeihin perustuvien sitovien omien varojen vaatimusten käyttöönottoa osana toista vakavaraisuusasetusta (CRR II) markkinariskikehityksen puutteiden korjaamiseksi. Koska Baselin pankkivalvontakomitea kuitenkin päätti myöhemmin tarkistaa kyseisiä standardeja siten, että määräajat eivät sopineet yhteen CRR II -neuvotteluprosessin välitavoitteiden kanssa, Euroopan parlamentti ja neuvosto päättivät panna FRTB-standardit täytäntöön CRR II -asetuksessa ainoastaan raportointia varten. FRTB-standardeihin perustuvien omien varojen vaatimusten käyttöönotto jätettiin myöhempään ajankohtaan ja se tapahtuisi hyväksymällä erillinen lainsäädäntöehdotus.

Jotta markkinariskiä koskevat sitovat omien varojen vaatimukset voidaan ottaa käyttöön tarkistettujen FRTB-standardien mukaisesti, vakavaraisuusasetukseen tehdään useita muutoksia.

Kohde, soveltamisala ja määritelmät

Vakavaraisuusasetuksen 4 artiklaa muutetaan kaupankäyntiyksikön määritelmän selventämiseksi.

Omien varojen osatekijät

Vakavaraisuusasetuksen 34 artiklaa muutetaan siten, että siihen sisältyy poikkeus, jonka nojalla laitokset voivat EPV:n lausunnon perusteella vähentää muiden arvonleikkauksien kokonaismäärää poikkeuksellisissa olosuhteissa, jotta voidaan puuttua ydinpääomasta (CET1) vähennettyihin muihin arvonleikkauksiin sisältyvään myötäsyklisyyteen.

Yleiset vaatimukset, arvostaminen ja ilmoittaminen

Vakavaraisuusasetuksen 102 artiklaa muutetaan siten, että siinä otetaan käyttöön FRTB-menetelmät omien varojen vaatimusten laskemiseksi. Asetuksen 104 artikla korvataan niiden kriteerien tarkistamiseksi, joita käytetään positioiden luokittelemiseksi kaupankäyntivarastoon tai kaupankäyntivaraston ulkopuolisiksi eriksi; Siinä myös otetaan käyttöön poikkeus, jonka nojalla laitos voi luokitella kaupankäyntivaraston ulkopuolisiksi eriksi tiettyjä instrumentteja, jotka muutoin kuuluisivat kaupankäyntivarastoon. Poikkeukselle asetetaan erittäin tiukat ehdot, ja se edellyttää laitosta valvovan toimivaltaisen viranomaisen hyväksyntää.

Vakavaraisuusasetuksen 104 a artiklaa muutetaan niiden edellytysten täsmentämiseksi, joita on käytettävä instrumentin uudelleenluokittelussa kaupankäyntivaraston ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisten erien välillä. Asetuksen 104 b artiklaa muutetaan ottamalla käyttöön poikkeus, jonka nojalla laitokset voivat perustaa erityisiä kaupankäyntiyksiköitä, joille laitokset voivat kohdentaa yksinomaan kaupankäyntivaraston ulkopuolisia positioita, joihin kohdistuu valuuttakurssiriski ja hyödykeriski. Asetukseen lisätään 104 c artikla, jolla on tarkoitus täsmentää pääomaosuuksien valuuttakurssiriskisuojausten käsittelyä, minkä ansiosta laitokset voivat tietyin edellytyksin jättää tietyt positiot valuuttakurssiriskin omien varojen vaatimusten laskennan ulkopuolelle. Asetuksen 106 artiklaa muutetaan sisäisiä riskinsiirtoja koskevien nykyisten säännösten selventämiseksi.

Yleiset säännökset

Vakavaraisuusasetuksen 325 artiklaa muutetaan siten, että otetaan käyttöön markkinariskiä koskevat sitovat omien varojen vaatimukset, jotka perustuvat 1 a luvussa (vaihtoehtoinen standardimenetelmä eli A-SA-menetelmä), 1 b luvussa (vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmä eli A-IMA-menetelmä) ja 2–4 luvussa (yksinkertaistettu standardimenetelmä eli SSA-menetelmä) vahvistettuihin FRTB-menetelmiin, sekä niiden käyttöä koskevat edellytykset ja omien varojen vaatimusten laskentaväli. Lisäksi otetaan käyttöön poikkeus, jonka nojalla laitokset voivat laskea omien varojen vaatimukset sellaisille valuuttariskin alaisille positioille, jotka vähennetään laitosten omista varoista.

Asetuksen 325 a artiklaa muutetaan siten, että siinä otetaan käyttöön SSA-menetelmän käyttöä koskevat hyväksyttävyysskriteerit.

Asetuksen 325 b artiklassa selvennetään markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskentaa konsolidoinnin perusteella.

Vaihtoehtoinen standardimenetelmä

Vakavaraisuusasetuksen 325 c artiklaa muutetaan lisäämällä siihen laadullisia lisävaatimuksia, jotka liittyvät A-SA-menetelmän validointiin, dokumentointiin ja hallintointiin.

Asetuksen 325 j artiklaa muutetaan selkeyttämällä lopullisten FRTB-standardien tiettyjä osatekijöitä rahastosijoitusten (eli yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten) kohtelun osalta ja ottamalla käyttöön joitakin kohdennettuja mukautuksia näitä positioita koskevien omien varojen vaatimusten laskentaan. Tällä varmistetaan, että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten kohtelu standardimenetelmän mukaisesti ei lisää suhteettomasti laskennan monimutkaisuutta ja aiheuttaa vähemmän haittaa, koska yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavilla yrityksillä on ratkaiseva rooli henkilökohtaisten säästöjen kerryttämisen helpottamisessa, olipa kyse suurista sijoituksista tai eläkkeen kerryttämisestä. Näihin tavoitteisiin pyritään täsmentämällä, että laitosten olisi sovellettava läpikatsomisperiaatetta kuukausittain niihin yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä oleviin positioihin, joita kyseinen menetelmä koskee, ja antamalla laitoksille tietyin edellytyksin mahdollisuus käyttää asianomaisten kolmansien osapuolten toimittamia tietoja laskiessaan omien varojen vaatimuksia läpikatsomisperiaatteen mukaisesti. Lisäksi 325 j artiklassa annetaan toimeksiantoon perustuvassa lähestymistavassa EPV:lle valtuudet täsmentää tarkemmin teknisiä osatekijöitä, joita laitosten on käytettävä omien varojen vaatimusten laskennassa käytettävän hypoteettisen salkun muodostamiseksi.

Vakavaraisuusasetuksen 325 q artiklaa muutetaan valuuttakursseja koskevien vegariskitekijöiden kohtelun selventämiseksi.

Asetuksen 325 s artiklaa muutetaan vegariskierhkyyksien kaavan mukauttamiseksi.

Asetuksen 325 t artiklaa muutetaan siten, että omien varojen vaatimusten laskennassa käytettävät herkkyydet yhdenmukaistetaan laitoksen riskienhallintaan käytettävien herkkyyksien kanssa.

Kaupankäynnin kohteena olevia muita kuin arvopaperistettuihin luotto- ja osakejohdannaisia koskeva säännös siirretään 325 ab artiklasta merkityksellisempään 325 v artiklaan.

Asetuksen 325 y, 325 am, 325 ah ja 325 ak artiklaa muutetaan vastaavasti, jotta selkeytetään luottoluokkien antamista A-SA-menetelmän mukaisesti.

Asetuksen 325 ae artiklaa muutetaan inflaatoriskitekijän ja valuuttojen välisten korkoperusteriskitekijöiden kohtelun selventämiseksi.

Asetuksen 325 ah ja 325 ak artiklaa muutetaan (sekä ulkoisen luokituksen saaneiden että luokittelemattomien) katettujen joukkolainojen riskipainojen selventämiseksi.

Asetuksen 325 ai ja 325 aj artiklaa muutetaan korrelaatioparametrien arvon selventämiseksi.

Asetuksen 325 as artiklaa muutetaan siten, että otetaan käyttöön alhaisempi riskipaino päästökauppaa koskevalle, hyödykkeeseen liittyvälle deltariskitekijälle. Lopullisten Basel III -standardien mukaan päästöoikeudet rinnastetaan sähkösobimuksiin, mitä voitaisiin pitää liian varovaisena EU:n päästöoikeusmarkkinoiden kannalta merkityksellisten historiallisten tietojen perusteella. Komission vuonna 2015 perustamalla markkinavakausvarannolla on pystytty vakauttamaan päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien hintojen vaihtelua. Tämän vuoksi on perusteltua luoda A-SA-menetelmän piiriin kuuluville päästöoikeuksille erityinen riskiluokka, joka on erillinen sähköstä ja jonka alhaisempi riskipaino on 40 prosenttia, jotta se vastaisi paremmin tämän EU-kohtaisen hyödykkeen todellista hintavolatiliteettia.

Vakavaraisuusasetuksen 325 ax artiklaa muutetaan vegariskitekijöihin liittyvien herkkyyksien riskipainojen selventämiseksi.

Vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmä

Vakavaraisuusasetuksen 325 az artiklaa muutetaan niiden edellytysten selventämiseksi, jotka laitosten on täytettävä saadakseen luvan käyttää A-IMA-menetelmää markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskentaan.

Asetuksen 325 ba artiklaa muutetaan A-IMA-menetelmän mukaisesti laskettujen omien varojen vaatimusten yhteenlaskemista koskevan kaavan käyttöön ottamiseksi.

Asetuksen 325 bc artiklaa muutetaan siten, että EPV:lle annetaan teknisiä sääntelystandardeja koskeva valtuutus täsmentää riskienmittausmallissa tietojen käyttöä koskevat kriteerit.

Asetuksen 325 be artiklaa muutetaan siten, että siinä täsmennetään toimivaltaisille viranomaisille uudet valtuudet, jotka koskevat A-IMA-menetelmää käyttävien laitosten suorittamaa riskitekijöiden mallinnettavuuden arviointia.

Asetuksen 325 bf artiklaa muutetaan siten, että toimivaltaisille viranomaisille annetaan uudet valtuudet puuttua mallien puutteisiin ja A-IMA-menetelmää käyttävien laitosten suorittamien toteutumatestausten vaatimuksiin.

Asetuksen 325 bg artiklaa muutetaan siten, että siinä otetaan käyttöön sitovat vaatimukset, jotka koskevat A-IMA-menetelmää käyttävien laitosten suorittamaa voittojen ja tappioiden tarkastelua.

Asetuksen 325 bh artiklaa muutetaan siten, että otetaan käyttöön mukautuksia, joilla lasketaan A-IMA-menetelmän mukaiset yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten positioiden markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset. Tämä toteutetaan erityisesti sen varmistamiseksi, että menetelmän mukaisesti voidaan hyväksyä useampia yhteistä

sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä. A-SA-menetelmän mukaiseen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten kohteluun tehtyjen muutosten tavoin laitokset voivat tietyn edellytyksin käyttää asianomaisten kolmansien osapuolten toimittamia tietoja omien varojen vaatimusten laskentaan läpikatsomisperiaatteen mukaisesti, ja niiden on sovellettava läpikatsomisperiaatetta vähintään viikoittain.

Asetuksen 325 bi artiklaa muutetaan sen selventämiseksi, mitkä ovat riskienvalvontayksikön ja validointiyksikön vastuualueet riskienhallintajärjestelmän osalta.

Asetuksen 325 bp artiklaa muutetaan niiden tilanteiden selventämiseksi, joissa laitokset voivat käyttää IRB-mallia maksukyvyttömyyden todennäköisyyksien ja tappio-osuuksien estimoinnissa maksukyvyttömyysriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen laskennassa.

Asetuksen 337 artiklaa, 338 artiklaa, 352 artiklaa ja 361 artiklaa muutetaan siten, että niillä korvataan tai poistetaan säännökset, jotka eivät enää ole merkityksellisiä SSA-menetelmän käytön kannalta.

Sisäisten mallien käyttö omien varojen vaatimusten laskemiseksi

Vakavaraisuusasetuksen 5 luku poistetaan, koska markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskennassa käytettävä nykyinen sisäisten mallien menetelmä (IMA) korvataan 1 b luvussa säädetyllä A-IMA-menetelmällä.

Delegoidut säädökset ja täytäntöönpanosäädökset

Koska on epävarmaa, poikkeavatko tärkeimmät lainkäyttöalueet lopullisista Basel III -standardeista FRTB:n täytäntöönpanossa, ja koska on tärkeää varmistaa käytännössä tasapuoliset toimintaedellytykset unioniin sijoittautuneiden laitosten ja kansainvälisten laitosten välillä, vakavaraisuusasetuksen 461 a artiklassa siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskentamenetelmien muuttamiseksi ja näiden menetelmien soveltamisen alkamispäivän muuttamiseksi, jotta ne vastaisivat kansainvälistä kehitystä.

Vastuun arvonokaisuriskiä koskeva kehys

Vastuun arvonokaisu on johdannaistransaktion hintaan tehtävä käypään arvoon perustuva kirjanpidollinen oikaisu kyseisen transaktion vastapuolen luottokelpoisuuden heikkenemisestä johtuvien mahdollisten tappioiden varalta. Suuren finanssikriisin aikana erälle järjestelmän kannalta merkittävälle pankeille aiheutui merkittäviä vastuun arvonokaisu tappioita niiden johdannaissalkuissa, koska niiden monien vastapuolten luottokelpoisuus heikkeni samaan aikaan. Tämän vuoksi Baselin pankkivalvontakomitea otti vuonna 2011 käyttöön osana Basel III -uudistusten ensimmäistä kokonaisuutta uusia standardeja vastuun arvonokaisuriskin pääomavaatimusten laskemiseksi. Tämän tarkoituksena oli varmistaa, että pankkien vastuun arvonokaisuriski katetaan tulevaisuudessa riittävällä pääomalla. Nämä Baselin standardit saatettiin osaksi unionin lainsäädäntöä vuonna 2013 vakavaraisuusasetuksella.

Pankit ja valvontaviranomaiset olivat kuitenkin huolissaan siitä, että vuoden 2011 standardeissa ei otettu asianmukaisesti huomioon todellisia vastuun arvonokaisuriskejä, joille pankit altistuiivat. Näissä standardeissa kritiikkiä kohdistui erityisesti kolmeen seikkaan: i) niissä vahvistetuista menetelmistä puuttuu riskiherkkyys, ii) niissä ei oteta huomioon pankkien kirjanpitoa varten kehitettäviä vastuun arvonokaisumalleja ja iii) niissä vahvistetuissa menetelmissä ei oteta huomioon vastapuolen kanssa tehtyihin johdannaistransaktioihin sisältyvää markkinariskiä. Näiden ongelmien ratkaisemiseksi Baselin pankkivalvontakomitea julkaisi tarkistetut standardit joulukuussa 2017 osana lopullisia Basel III -uudistuksia ja mukautti niiden kalibrointia heinäkuussa 2020 julkaistussa

tarkistetussa julkaisussa. Vakavaraisuusasetukseen tehdään useita muutoksia, jotta se olisi Baselin pankkivalvontakomitean vuoden 2020 standardien mukainen.

Asetuksen 381 artiklassa otetaan käyttöön vastuun arvonokaisuriskin määritelmä, joka kattaa sekä laitoksen vastapuolen luottomarginaaliriskin että kyseisen laitoksen kyseisen vastapuolen kanssa tekemien kauppojen muodostaman salkun markkinariskin.

Asetuksen 382 artiklaa muutetaan sen selventämiseksi, mitkä arvopapereilla toteutettavat rahoitustoimet kuuluvat vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimusten piiriin. Lisäksi otetaan käyttöön uusi säännös, jonka mukaan laitosten on ilmoitettava vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimusten laskennan tulokset kyseisen artiklan mukaisesti vapautettujen liiketoimien osalta. Niin ikään täsmennetään, että laitokset, jotka suojaavat kyseisten vapautettujen liiketoimien vastuun arvonokaisuriskistä, voivat laskea vapaasti vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimuksen kyseisten liiketoimien osalta ottaen huomioon kyseiset hyväksyttävät suojaukset. EPV:lle annetaan uudet valtuudet laatia ohjeita, joiden avulla valvontaviranomaiset voivat tunnistaa, että vastuun arvonokaisuriskin on liian korkea, ja laatia tekniset sääntelystandardit, joissa määritellään edellytykset, joilla arvioidaan käypään arvoon arvostetuista arvopapereilla toteutettavista rahoitustoimista aiheutuvien vastuun arvonokaisuriskien olennaisuutta.

Asetukseen lisätään 382 a artikla, jossa vahvistetaan uudet menetelmät, joita laitosten olisi käytettävä vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimustensa laskentaan, sekä edellytykset näiden menetelmien yhdistelmän käyttämiselle.

Asetuksen 383 artikla korvataan siten, että otetaan käyttöön yleiset vaatimukset, jotka koskevat standardimenetelmän käyttöä vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimusten laskennassa, sekä annetaan sääntelyyn perustuvan vastuun arvonokaisun määritelmä tätä tarkoitusta varten. Asetukseen lisätään 383 a–383 x artikla, jossa täsmennetään standardimenetelmän teknisiä osatekijöitä.

Korvataan 384 artikla siten, että otetaan käyttöön perusmenetelmä vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimusten laskemiseksi Basel III -standardien mukaisesti.

Asetuksen 385 artikla korvataan siten, että otetaan käyttöön yksinkertaistettu menetelmä vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimusten laskemiseksi sekä yksinkertaistetun menetelmän käyttöä koskevat hyväksyttävyysskriteerit.

Asetuksen 386 artiklaa muutetaan vastaamaan uusia vaatimuksia, joita sovelletaan hyväksyttäviin suojauksiin vastuun arvonokaisuriskin omia varoja koskevia vaatimuksia sovellettaessa.

Arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien arvoneikkausten vähimmäismäärää koskeva kehys

Arvopapereilla toteutettavilla rahoitustoimilla on keskeinen rooli unionin rahoitusjärjestelmässä, sillä niiden avulla rahoituslaitoksilla on mahdollisuus hallita omaa likviditeettiasemaansa ja tukea arvopaperimarkkinatakaustomiaan. Arvopapereilla toteutettavat rahoitustoimet ovat tärkeitä myös keskuspankeille, koska niiden avulla ne voivat rahoituslaitosten välityksellä toteuttaa rahapoliittisia suunnitelmiaan reaalityössä. Arvopapereilla toteutettavat rahoitustoimet voivat kuitenkin antaa markkinaosapuolille mahdollisuuden vivuttaa rekursiivisesti positioitaan sijoittamalla käteisvakuuksia uudelleen ja käyttämällä muita kuin käteisvakuuksia uudelleen. Puuttuakseen riskiin liiallisesta velkaantumisesta pankkisektorin ulkopuolella finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä

(FSB) julkaisi vuonna 2013 jäseninä oleville lainkäyttöalueille suosituksen³⁹ ottaa käyttöön vakuuksien arvonleikkausten vähimmäismäärät joissakin sellaisissa arvopapereilla toteutettavissa rahoitustoimissa, joita ei määritetä keskusvastapuolella ja joilla käydään kauppaa pankkien ja muiden kuin pankkien välillä. Suosituksen mukaan tällaiset vakuuksien arvonleikkausten vähimmäismäärät olisi otettava käyttöön kunkin lainkäyttöalueen harkinnan mukaan joko suoraan markkinasääntelyn kautta tai välillisesti rankaisevamman pääomavaatimuksen avulla. Baselin pankkivalvontakomitea kehitti rankaisevamman pääomavaatimuksen vuonna 2017 osana lopullisia Basel III -uudistuksia.

Suosituksissa, jotka on annettu EPV:n erityiskertomuksessa⁴⁰ arvopapereilla toteutettavia rahoitustoimia koskevan arvonleikkausten vähimmäismäärää koskevan kehyksen täytäntöönpanosta unionin lainsäädännössä ja EAMV:n kertomuksessa⁴¹ arvopapereilla toteutettavista rahoitustoimista ja velkaantuneisuudesta EU:ssa, todettiin kuitenkin, että ei ollut selvää, miten tällaisen kehyksen soveltaminen vaikuttaisi laitoksiin. Suosituksissa ilmaistiin myös huoli siitä, että kyseisen kehyksen soveltaminen tiettyntyyppisiin arvopapereilla toteutettaviin rahoitustoimiin voisi aiheuttaa epäsuotuisia seurauksia kyseiselle rahoitustoiminnalle. Lisäksi ei ole vielä selvää, olisiko tarkoituksenmukaisempaa soveltaa kehystä laitoksiin rankaisevampana omien varojen vaatimuksena vai pikemminkin markkinasääntelynä. Jos kehystä sovellettaisiin laitoksiin rankaisevampana omien varojen vaatimuksena, laitoksille, jotka eivät noudattaisi näitä arvonleikkausten vähimmäismääriä rahoitustoiminnassaan, voitaisiin määrätä seuraamuksia. Vaihtoehtoisesti kehyksen soveltaminen markkinasääntelynä takaisi tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille markkinaosapuolille, jos unioni päättäisi ottaa käyttöön vastaavan markkinasääntelyn asiaankuuluville arvopapereilla toteutettaville rahoitustoimille muiden kuin pankkien välillä, kuten myös finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä suositteli edellä mainitussa vuoden 2013 kertomuksessaan.

Tämän vuoksi vakavaraisuusasetuksen 519 c artiklassa annetaan EPV:lle valtuudet raportoida tiiviissä yhteistyössä EAMV:n kanssa komissiolle siitä, onko asianmukaista panna unionissa täytäntöön arvopapereilla toteutettaviin rahoitustoimiin sovellettavat arvonleikkausten vähimmäismäärät. Komissio antaa tällaisen kertomuksen perusteella tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Operatiivinen riski

Uusi standardimenetelmä, jolla korvataan kaikki nykyiset operatiivisen riskin menetelmät

Baselin pankkivalvontakomitea on tarkistanut operatiivista riskiä koskevaa kansainvälistä standardia vuosina 2008 ja 2009 vallinneen finanssikriisin yhteydessä ilmenneiden heikkouksien korjaamiseksi. Standardimenetelmien puutteellisen riskiherkkyyden lisäksi havaittiin, että kehittyneiden mittausmenetelmien (AMA-menetelmät) mukaiset useat sisäiset mallintamiskäytännöt eivät ole vertailukelpoisia. Tämän vuoksi ja kehyksen yksinkertaistamiseksi kaikki nykyiset operatiivisen riskin omien varojen vaatimusten laskentamenetelmät korvattiin yhdellä malliin perustumattomalla menetelmällä, jota kaikkien laitosten on käytettävä. Vaikka mallien, kuten AMA-menetelmän mukaisesti kehitettyjen mallien, käyttö ei ole enää mahdollista tässä uudessa kehyksessä operatiivisen riskin omien varojen vaatimusten määrittämiseksi, laitoksilla on edelleen harkintavalta käyttää kyseisiä malleja sisäisessä pääoman riittävyyden arviointimenettelyssä.

³⁹ FSB: ”Strengthening Oversight and Regulation of Shadow Banking”, 29.8.2013, saatavilla: https://www.fsb.org/wp-content/uploads/r_130829b.pdf.

⁴⁰ EPV: ”Policy Advice on the Basel III Reforms: Operational Risk”, EBA-OP-2019-09b, 2.8.2019.

⁴¹ EAMV: ”Report on securities financing transactions and leverage in the EU”, lokakuu 2016.

Uusi standardimenetelmä otetaan käyttöön unionissa korvaamalla vakavaraisuusasetuksen kolmannen osan III osasto. Lisäksi vakavaraisuusasetuksen useisiin muihin artikloihin tehdään lisämukautuksia lähinnä, i) jotta voidaan ottaa käyttöön operatiivista riskiä koskevat selkeät ja yhdenmukaistetut määritelmät (4 artiklan 1 kohdan 52 a, 52 b ja 52 c alakohta), kuten EPV suositteli vastauksessaan⁴² komission vuoden 2019 lausuntopyyntöön, ja ii) jotta voidaan ottaa huomioon III osaston korvaaminen kaikkialla vakavaraisuusasetuksessa (esimerkiksi viittaukset III osastoon poistetaan 20 artiklasta). EPV:n tehtävänä on myös antaa komissiolle kertomus vakuutusten käytöstä tarkistetun operatiivisen riskikehyksen yhteydessä (519 d artikla). Kertomus on tarpeen, koska valvontayhteisössä on tullut esiin joitakin huolenaiheita siitä, voiko uusi operatiivista riskiä koskeva standardimenetelmä mahdollistaa sääntelyarbitraasin vakuutusten käytön kautta.

Operatiivista riskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskenta

Lopullisten Basel III -standardien mukaan uudessa standardimenetelmässä yhdistyvät laitoksen liiketoiminnan kokoon perustuva indikaattori (liiketoimintaindikaattorikomponentti) ja laitoksen tappiohistorian huomioon otettava indikaattori. Tarkistetussa Baselin standardissa annetaan harkintavaltaa sen suhteen, miten laitoksen tappiohistorian huomioon otettava indikaattori voidaan panna täytäntöön. Lainkäyttöalueet voivat jättää aiemmat tappiot huomiotta laskettaessa operatiivista riskipääomaa kaikkien asiaankuuluvien laitosten osalta tai ottaa huomioon aikaisempia tappioita koskevat tiedot tiettyä liiketoimintakokoa pienempien laitosten tapauksessa. Tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi unionissa ja operatiivisen riskipääoman laskennan yksinkertaistamiseksi tätä harkintavaltaa olisi käytettävä yhdenmukaisella tavalla omien varojen vähimmäisvaatimusten laskennassa jättämällä huomiotta aiempien operatiivisten tappioiden tiedot kaikkien laitosten tapauksessa.

Liiketoimintaindikaattorikomponentin laskennasta säädetään vakavaraisuusasetuksen III osaston uudessa 1 luvussa (uudet 312–315 artikla). Unionissa operatiivisen riskin omien varojen vähimmäisvaatimukset perustuvat yksinomaan liiketoimintaindikaattorikomponenttiin (312 artikla). Liiketoimintaindikaattorikomponentti perustuu niin kutsuttuun liiketoimintaindikaattoriin, ja sen laskennasta säädetään 313 artiklassa, kun taas liiketoimintaindikaattorin määrittäminen, mukaan lukien sen osatekijät ja sulautumisista, yrityskaupoista tai luovutuksista johtuvat mahdolliset mukautukset, esitetään asetuksen 314 ja 315 artiklassa.

Tietojen keruu ja hallinnointi

Vakavaraisuusasetuksen uudessa 2 luvussa (uudet 316–323 artikla) säädetään tietojen keruuta ja hallintaa koskevista säännöistä. Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti nämä vaatimukset jaetaan kaikkiin laitoksiin sovellettaviin sääntöihin, kuten operatiivisen riskin hallintakehystä koskeviin säännöksiin (323 artikla) ja sääntöihin, jotka koskevat ainoastaan laitoksia, joiden on myös julkistettava aiempia tappioita koskevat tiedot (446 artiklan 2 kohta) ja joiden on näin ollen pidettävä yllä tappiotietoja (317 artikla). EPV:n komission vuoden 2019 lausuntopyyntöön antaman vastauksen mukaisesti unionissa kaikkien laitosten, joiden liiketoimintaindikaattori on vähintään 750 miljoonaa euroa, on pidettävä yllä tappiotietoja ja laskettava vuotuiset operatiivisen riskin tappiot julkistamista varten. Sen varmistamiseksi, että uusi kehys pysyy oikeasuhteisena, toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää vapautuksen tästä vaatimuksesta, paitsi jos laitoksen liiketoimintaindikaattori ylittää miljardi euroa

⁴² EPV: ”Policy advice on the Basel reforms: Operational Risk”, EBA/OP/2019/09b, 2.8.2019, saatavilla: <https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/documents/10180/2886865/5db69327-7d3f-4e6c-9ac9-fc54430781eb/Policy%20Advice%20on%20Basel%20III%20reforms%20-%20Operational%20Risk.pdf?retry=1>

(316 artikla). Jotta voidaan varmistaa tietty vakaus ajan mittaan ja erityisesti välttää se, että liiketoimintaindikaattorin koon väliaikainen pieneneminen vaikuttaisi kohtuuttomasti kyseiseen arviointiin, asiaankuuluva liiketoimintaindikaattori on korkein kahden viime vuoden aikana raportoitu liiketoimintaindikaattori.

Operatiivisen riskin vuotuisen tappion laskennan kannalta merkitykselliset osatekijät täsmennetään tarkemmin 318–321 artiklassa. Vakavaraisuusasetuksen 318 artiklassa määritellään ”bruttotappio” ja ”nettotappio” ja 319 artiklaan sisältyvät asiaankuuluvat tappiotietojen raja-arvot, jotka ovat 20 000 euroa ja 100 000 euroa. Tietyt poikkeukselliset operatiivisen riskin tapahtumat, joilla ei enää ole merkitystä laitoksen riskiprofiilin kannalta, voidaan jättää huomiotta edellyttäen, että kaikki asiaan liittyvät edellytykset täyttyvät ja laitoksen valvontaviranomainen on antanut siihen luvan (320 artikla). Vastaavasti laitoksen on ehkä otettava mukaan lisätappioita, jotka liittyvät esimerkiksi hankittuihin tai sulautuneisiin yhteisöihin (321 artikla).

Laitosten tappioita koskevien tietojen oikeellisuus ja kattavuus ovat olennaisen tärkeitä. Sen vuoksi valvontaviranomaisten on säännöllisesti tarkasteltava tappiotietojen laatua (322 artikla).

Vähimmäisomavaraisuusaste

Johdannaisten vastuuarvon laskenta

Asetuksen (EU) 2019/876 antamisen jälkeen Baselin pankkivalvontakomitea on edelleen tarkistanut vähimmäisomavaraisuusastetta koskevan kehyksensä yhtä erityistä näkökohtaa. Asiakkaille tarjottavien määrityspalvelujen tarjonnan helpottamiseksi asiakkaiden puolesta määritettyjen johdannaisten kohtelua vähimmäisomavaraisuusasteen tarkoituksiin muutettiin kesäkuussa 2019⁴³. Tarkistettujen sääntöjen nojalla näiden johdannaisten kohtelu on yleisesti ottaen yhdenmukainen riskiperusteiseen kehykseen sisältyvässä vastapuoliriskin standardimenetelmässä (SA-CCR) kaavaillun menetelmän kanssa. Komissio totesi helmikuussa 2021 antamassaan vähimmäisomavaraisuusastetta koskevassa kertomuksessa⁴⁴, että oli asianmukaista mukauttaa vastuiden kokonaismäärän laskentaa, jotta asiakkaiden puolesta määritettyjen johdannaisten kohtelu vastaisi kansainvälisesti sovittuja standardeja. Sen vuoksi vakavaraisuusasetuksen 429 c artiklaa muutetaan vastaavasti.

Taseen ulkopuolisten erien vastuuarvon laskenta

Vakavaraisuusasetuksen 4 artiklaan ja 111 artiklan 1 kohtaan ehdotettujen muutosten vuoksi ei ole enää tarpeen vahvistaa vähimmäisvasta-arvokerrointa, joka on 10 prosenttia tietyille taseen ulkopuolisille erille vähimmäisomavaraisuusastetta koskevassa kehyksessä. Sen vuoksi 429 f artiklan 3 kohdassa säädetty poikkeus poistetaan.

Toimitusta odottavat tavanomaiset ostot ja myynnit

Toimitusta odottaviin tavanomaisiin ostoihin ja myynteihin liittyviä säännöksiä muutetaan, jotta ne vastaisivat paremmin Basel III -standardeja, erityisesti selventämällä, että kyseisiä säännöksiä sovelletaan rahoitusvaroihin eikä pelkästään arvopapereihin.

⁴³ Baselin pankkivalvontakomitea (2019): ”Leverage ratio treatment of client cleared derivatives”, kesäkuu 2019, saatavilla: <https://www.bis.org/bcbs/publ/d467.pdf>

⁴⁴ Komission kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan kehyksen mahdollisesta laajentamisesta koskemaan O-SII-laitoksia sekä vastuiden kokonaismäärän määritelmästä ja laskentatavasta, mukaan lukien keskuspankkivarantojen kohtelusta, helmikuu 2021, saatavilla: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/TXT/?uri=CELEX:52021DC0062>

Vakavaraisuusasetuksen 429 artiklan 6 kohtaa and 429 g artiklan 1 kohtaa muutetaan vastaavasti.

Ympäristö-, yhteiskunta- ja hallintotapariskit (ESG-riskit)

Toimielimillä on keskeinen rooli unionin tavoitteissa edistää pitkän aikavälin siirtymistä kestäväan kehitykseen yleensä ja erityisesti tukea oikeudenmukaista siirtymää kohti kasvihuonekaasujen nollanettopäästöjä unionin taloudessa vuoteen 2050 mennessä. Tähän siirtymään liittyy uusia riskejä, jotka on ymmärrettävä ja joita on hallittava asianmukaisesti kaikilla tasoilla.

Nopeampi siirtyminen kestävämpään talouteen voi vaikuttaa merkittävästi yrityksiin, mikä lisää yksittäisiin laitoksiin ja yleiseen rahoitusvakauteen kohdistuvia riskejä. Ihmisen toiminnasta johtuvat ilmastovaikutukset, kuten kasvihuonekaasupäästöt, tai kestävämmien taloudellisten käytäntöjen jatkuminen aiheuttavat fyysisiä riskejä, jotka saattavat pahentaa ympäristövaarojen todennäköisyyttä ja niiden sosioekonomisia vaikutuksia. Laitokset altistuvat myös kyseisille fyysisille riskeille, jotka ovat korrelaatio-suhteessa siirtymäriskeihin nähden, sillä muiden tekijöiden pysyessä samoina fyysisten riskien odotetaan vähenevän siirtymäpolitiikkaa toteutettaessa. Tilanne voi kuitenkin olla päinvastainen, kun toimiin ei ryhdytä, mikä tarkoittaa sitä, että kun siirtymäriskei on pieni ja siirtymään liittyvien politiikkatoimien täytäntöönpano kestää kauemmin, sitä enemmän fyysiset riskit kasvavat.

Jotta voidaan edistää kestävyysriskien, joista käytetään yleisesti ilmaisua ympäristö-, yhteiskunta- ja hallintotapariskit (ESG-riskit), asianmukaista ymmärtämistä ja hallintaa, unioniin sijoittautuneiden laitosten on tunnistettava kyseiset riskit järjestelmällisesti, julkistettava ne ja hallinnoitava niitä yksittäisen laitoksen tasolla. Koska ESG-riskit ovat suhteellisen uusia ja niihin liittyy erityispiirteitä, näiden riskien ymmärtäminen voi vaihdella merkittävästi eri laitosten välillä.

Sen vuoksi vakavaraisuusasetuksen 4 artiklaa muutetaan siten, että otetaan käyttöön ESG-riskien eri tyyppien uudet yhdenmukaistetut määritelmät (4 artiklan 1 kohdan 52 d–52 i alakohta). Määritelmät ovat yhdenmukaisia niiden määritelmien kanssa, joita EPV ehdotti ESG-riskistä laatomuksessa kertomuksessa.

ESG-riskien valvonnan parantamiseksi vakavaraisuusasetuksen 430 artiklaa muutetaan siten, että laitosten edellytetään ilmoittavan ESG-riskit toimivaltaisille viranomaisilleen.

Jotta vakavaraisuussääntöihin mahdollisesti tehtävien muutosten aikataulu voitaisiin sovittaa paremmin yhteen, asetuksen 501 c artiklaa muutetaan siten, että aikaistetaan EPV:n määräaika, jolloin sen on annettava kertomus näiden vastuiden vakavaraisuuskohtelusta vuodesta 2025 vuodeksi 2023. EPV:n olisi asetuksen 501 c artiklassa säädetyn toimeksiannon puitteissa arvioitava vastuita, jotka koskevat energia- ja resurssitehokkuuteen sekä infrastruktuuriin ja kuljetuskalustoon liittyviä varoja ja toimintoja. Arvioinnin olisi katettava myös mahdollisuus riskipainojen kohdennettuun kalibrointiin sellaisten erien osalta, jotka liittyvät erityisen suureen altistumiseen ilmatoriskille, mukaan lukien fossiilisiin polttoaineisiin ja ilmastovaikutuksiltaan merkittäviin osa-alueisiin liittyvät varat tai toiminnot. Jos EPV pitää sitä perusteltuna, sen kertomuksessa olisi kuvattava erilaisia vaihtoehtoja, joilla sovelletaan erityistä vakavaraisuuskohtelua vastuisiin, joihin kohdistuu ympäristötekijöiden ja sosiaalisten tekijöiden vaikutuksia.

Yhdenmukainen valvontaraportointijärjestelmä ja tietojen jakaminen

EPV on vuodesta 2018 lähtien yhteistyössä EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa pyrkinyt luomaan eurooppalaisen valvontatietojen keskitetyn infrastruktuurin (EUCLID), jotta valvontaviranomaisten jakamat raportointitiedot, jotka

koskevat suurimpia unioniin sijoittautuneita laitoksia, voitaisiin koota keskitettyyn yhdenmukaiseen järjestelmään. Järjestelmä on erityisen hyödyllinen, sillä EU:n koko pankkialaa koskevia koostettuja tietoja ja riski-indikaattoreita on mahdollista hyödyntää julkisten raporttien ja analyysien laadinnassa. Tällä hetkellä vakavaraisuusasetuksen 430 c artiklassa EPV valtuutetaan valmistelemaan toteutettavuustutkimus johdonmukaisen ja yhdenmukaisen järjestelmän kehittämiseksi tilasto-, kriisinratkaisu- ja vakavaraisuustietojen keruuta varten sekä ottamaan asiaankuuluvat viranomaiset mukaan tutkimuksen valmisteluun. EPV julkaisi maaliskuussa 2021 kyseistä toteutettavuustutkimusta koskevan tausta-asiakirjan, jossa pyydettiin sidosryhmien näkemyksiä 11. kesäkuuta 2021 mennessä. Kun EPV on saanut toteutettavuustutkimuksen päätökseen, komissio arvioi vakavaraisuusasetuksen 430 c artiklan 3 kohdan mukaisesti, tehdäänkö myöhemmässä vaiheessa mahdollisia muutoksia vakavaraisuusasetuksen seitsemännessä A osassa säädettyihin raportointivaatimuksiin.

Julkistettavat tiedot

Avoimuuden ja suhteellisuuden lisääminen julkistamisvaatimuksissa

Vakavaraisuusasetuksen kahdeksanteen osaan tehdään useita muutoksia, kun otetaan huomioon vakavaraisuusasetukseen tehdyt muutokset lopullisten Basel III -standardien täytäntöön panemiseksi sekä tarve vähentää edelleen tietojen julkistamisesta aiheutuvia hallinnollisia kustannuksia ja helpottaa laitosten julkistamien tietojen saantia.

Vakavaraisuusasetuksen 433 artiklaa muutetaan siten, että EPV:lle annetaan valtuudet keskittää laitosten vuosittain, puolivuositteittain ja neljännesvuositteittain julkistamien vakavaraisuustietojen julkaiseminen. Tämän ehdotuksen tarkoituksena on saattaa vakavaraisuustiedot helposti saataville keskitetyn sähköisen yhteyspisteen kautta ja korjata näin nykyinen hajanaisuus, jotta voidaan lisätä tietojen avoimuutta ja vertailtavuutta kaikkien markkinatoimijoiden eduksi. EPV:n keskitetty julkaiseminen tapahtuisi samaan aikaan tai mahdollisimman pian sen jälkeen, kun laitokset julkaisevat tilinpäätöksensä tai kertomuksensa. Tämä ehdotus on täysin pääomamarkkinaunionia koskevan toimintasuunnitelman mukainen. Se on välivaiheen askel kohti EU:n laajuisen keskitetyn yhteyspisteen kehittämistä yritysten rahoitusta ja kestäväää sijoittamista koskevaa tietoa varten.

Vakavaraisuusasetuksen 434 artiklaa muutetaan tietojen julkistamiseen liittyvän hallinnollisen rasituksen vähentämiseksi erityisesti pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten tapauksessa. Tämän säännöksen tarkoituksena on viedä eteenpäin EPV:n ja toimivaltaisten viranomaisten saavuttamaa edistymistä sellaisen infrastruktuurin luomisessa, joka kokoaa yhteen valvontaan liittyvän raportoinnin (EUCLID). Ehdotuksella parannetaan oikeasuhteisuutta antamalla EPV:lle tehtäväksi julkaista tietoja pienistä ja rakenteeltaan yksinkertaisista laitoksista valvontaan liittyvien raportointitietojen perusteella. Tällä tavoin pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten edellytetään vain raportoivan valvontaviranomaisilleen eikä julkistavan asiaankuuluvia tietoja.

Vakavaraisuusasetuksen 438 ja 447 artiklaa muutetaan siten, että niissä säädetään sellaisten laitosten tiedonantovelvollisuuksista, jotka käyttävät sisäistä mallia ja joiden on sen vuoksi julkistettava kokonaisriskin määrät, jotka on laskettu täyden standardimenetelmän mukaisesti verrattuna tosiasiallisiin riskipainotettuihin omaisuuseriin riskitasolla, ja luottoriskin osalta omaisuusluokan ja alaluokan tasolla. Tällä pannaan täytäntöön asiaa koskeva Basel III -standardi, jonka mukaan pankkien on verrattava mallinnettuja ja standardoituja riskipainotettuja omaisuuseriä. Tietojen julkistamistiheyttä koskevia 433 a, 433 b ja 433 c artiklaa muutetaan vastaavasti.

Vakavaraisuusasetuksen 433 b ja 433 c artiklaa muutetaan siten, että niissä säädetään pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten sekä muiden listaamattomien laitosten velvoitteesta

julkistaa vuosittain tiedot lainojen, vieraan pääoman ehtoisten arvopapereiden ja taseen ulkopuolisten erien terveiden, järjestämättömien ja lainanhoitajoustollisten vastuuden määrästä ja laadusta sekä tiedot erääntyneistä vastuista. Ehdotetut muutokset vastaavat järjestämättömiä lainoja koskevaa neuvoston vuoden 2017 toimintasuunnitelmaa⁴⁵, jossa EPV:tä kehoitettiin panemaan vuoden 2018 loppuun mennessä täytäntöön omaisuuserien laatua ja järjestämättömiä lainoja koskevat tehostetut julkistamisvaatimukset kaikkien laitosten osalta. Lisäksi muutoksilla varmistettaisiin kaikinpuolinen yhdenmukaisuus tiedonannon ”Järjestämättömien lainojen käsittely covid-19-pandemian jälkeen”⁴⁶ kanssa. Vakavaraisuusasetuksen 442 artiklan c ja d alakohdassa säädettyjen julkistamisvaatimusten ulottaminen pieniin ja rakenteeltaan yksinkertaisiin laitoksiin ja muihin listaamattomiin laitoksiin ei aiheuta näille laitoksille lisärasitusta kahdesta syystä. Ensinnäkin nämä laitokset julkistavat jo järjestämättömiin lainoihin liittyvät tiedot noudattaen järjestämättömien lainojen julkistamista koskevia EPV:n ohjeita⁴⁷, jotka annettiin neuvoston vuoden 2017 toimintasuunnitelman perusteella ja jotka tällä hetkellä sisältyvät 15. maaliskuuta 2021 annettuun komission täytäntöönpanoasetukseen (EU) 2021/637⁴⁸. Toiseksi, kun tietojen julkaiseminen on keskitetty EPV:n verkkosivuston kautta, järjestämättömiä lainoja koskevat tiedot voitaisiin poimia valvontaan liittyvästä raportoinnista, mikä vähentäisi kaikkien laitosten rasitusta ja poistaisi kaikki pienille ja rakenteeltaan yksinkertaisille laitoksille koituvat rasitukset.

Vakavaraisuusasetuksen 445 ja 455 artiklassa otetaan käyttöön uudet julkistamisvaatimukset, joita laitokset, jotka laskevat markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimuksensa käyttäen jotakin standardimenetelmää tai vastaavasti A-IMA:ta, on noudatettava.

Asetukseen lisätään 445 a artikla, jolla otetaan käyttöön vastuun arvonoi-kaisuriskin omien varojen vaatimuksia koskevat uudet julkistamisvaatimukset.

Asetuksen 446 artiklaa muutetaan operatiivista riskiä koskevien tarkistettujen julkistamisvaatimusten ottamiseksi käyttöön.

Tietojen julkistamisen osalta vakavaraisuusasetuksessa (CRR II) on jo otettu käyttöön säännöksiä, joilla pyritään parantamaan ESG-riskien huomioon ottamista. Suuret laitokset, joilla on julkisesti noteerattuja liikkeeseenlaskuja, alkavat julkistaa tietoja ESG-riskeistä kesäkuusta 2022 alkaen. Näiden säännösten välitön vaikuttavuus on kuitenkin rajallinen, sillä monet laitokset jäävät vakavaraisuusasetuksen julkistamissääntöjen soveltamisalan ulkopuolelle. Sen vuoksi asetuksen 449 a artiklaa muutetaan siten, että ESG-riskien julkistamisvaatimukset ulotetaan koskemaan kaikkia laitoksia suhteellisuusperiaatetta noudattaen.

⁴⁵ Ecofin-neuvosto, ”Järjestämättömien lainojen käsittelyä koskeva EU:n toimintasuunnitelma”, heinäkuu 2017. [Neuvoston päätelmät järjestämättömien lainojen käsittelyä koskevasta EU:n toimintasuunnitelmasta](#)

⁴⁶ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle ja Euroopan keskuspankille ”Järjestämättömien lainojen käsittely covid-19-pandemian jälkeen”, COM/2020/822 final.

⁴⁷ Euroopan pankkiviranomaisen ohjeet EBA/GL/2018/10 järjestämättömien saamisten ja lainanhoitajoustosaamisten julkistamisesta (”Guidelines on management of non-performing and forborne exposures”), 17.12.2018.

⁴⁸ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2021/637, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2021, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 kahdeksannen osan II ja III osastossa tarkoitettujen tietojen julkistamista laitosten toimesta koskevista teknisistä täytäntöönpanostandardeista sekä komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1423/2013, komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/1555, komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/200 ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2017/2295 kumoamisesta (EUVL L 136, 21.4.2021, s. 1).

EPV:lle annettavat valtuudet

Ehdotuksella laajennetaan nykyisen EPV:n toimeksiannon kattavuutta 434 a artiklassa. Yhdenmukaisten julkistamismuotojen käyttöönoton ja kehittämisen lisäksi 434 a artiklaan ehdotetuissa muutoksissa EPV:n edellytetään ottavan käyttöön toimintaperiaatteet, jotka koskevat tietojen antamista uudelleen ja tarvittavia tietotekniikkaratkaisuja tietojen keskittämiseksi.

Pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten määritelmä

Ehdotuksella muutetaan 4 artiklan 1 kohdan 145 alakohdassa säädettyä ”pienen ja rakenteeltaan yksinkertaisen laitoksen” määritelmää siten, että laitoksille annetaan mahdollisuus jättää soveltamisalan ulkopuolelle johdannaistransaktiot, jotka toteutetaan finanssialan ulkopuolisten asiakkaiden kanssa, ja johdannaistransaktiot, joita käytetään kyseisten liiketoimien suojaamiseen tiettyyn rajaan asti.

Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset, joiden arvopaperistettu salkku koostuu euroalueen valtionvelkakirjoista

Asetuksen (EU) 2021/558 506 a artiklassa säädetään, että komissio julkaisee 31. joulukuuta 2021 mennessä kertomuksen, jossa se arvioi, onko sääntelykehystä tarpeen muuttaa, ”jotta voidaan edistää markkinoita ja tukea pankkien tekemiä hankintoja sellaisissa CIU:issa [= yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä] oleviin osuuksiin tai osakkeisiin liittyvien vastuiden osalta, joiden arvopaperistettu salkku koostuu jäsenvaltioiden, joiden valuutta on euro, valtionvelkakirjoista, kun kunkin jäsenvaltion valtionvelkakirjojen suhteellinen painotus CIU:n kokonaissalkussa vastaa kunkin jäsenvaltion EKP:lle maksaman osuuden suhteellista painotusta”.

Vakavaraisuusasetuksen 132 artiklan 4 kohdassa säädetään läpikatsomisperiaatteesta, jonka mukaan sijoittajalaitos voi ottaa huomioon kyseiset yhteissijoitusyrityksen kohde-etuuteen liittyvät vastuut laskeakseen yhteistä sijoitusyrityksissä olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa olevien vastuidensa keskimääräisen riskipainon vakavaraisuusasetuksessa säädettyjen menetelmien mukaisesti. Edellytyksenä on, että sijoittajalaitos on ”tietoinen” yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen kohde-etuuteen liittyvistä vastuista.

Näin ollen nykyinen sääntelyjärjestelmä antaa sijoittajalaitoksille mahdollisuuden soveltaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä oleviin osuuksiin tai osakkeisiin samoja riskipainoja kuin jäsenvaltioiden valtionvelkakirjoihin kohdistuviin suoriin sijoituksiin. Koska tällaisiin valtiovastuisiin sovelletaan jo suotuisaa lakisääteistä pääomakohtelua, vakavaraisuuskehykseen ei näytä olevan tarpeen tehdä muutoksia, joilla edistettäisiin sellaisten yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten markkinoita, joihin liittyy tämäntyyppinen kohde-etuus, tai muutoksia erityisesti asetuksen (EU) 2021/558 506 a artiklassa tarkoitetun erityisen rakenteen huomioon ottamiseksi.

Lisäksi koska NextGenerationEU-ohjelman puitteissa on hiljattain laskettu liikkeeseen joukkolainoja, ei vaikuta siltä, että edellä mainitun rakenteen luominen olisi välittömästi tarpeen.

Valvontavaltuuksien lisääminen laitosten voitonjakoa koskevien rajoitusten asettamiseksi

Vakavaraisuusasetuksen 518 b artiklan mukaan komission on raportoitava Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31. joulukuuta 2021 siitä, voidaanko poikkeuksellisilla olosuhteilla, jotka aiheuttavat vakavia taloudellisia häiriöitä rahoitusmarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle ja eheydelle, perustella se, että tällaisissa

olosuhteissa toimivaltaisille viranomaisille annetaan lisävaltuudet määrätä laitosten voitonjaon rajoittamisesta.

Vastauksena covid-19-pandemian aiheuttamiin taloudellisiin ja rahoituksellisiin vaikeuksiin komissio, EPV, EKP, Euroopan järjestelmäriskikomitea (EJRK) ja useimmat kansalliset toimivaltaiset viranomaiset kehottivat laitoksia pidättymään osingonjaosta tai osakkeiden takaisinostosta ja soveltamaan varovaista lähestymistapaa muuttuviin palkkioihin. Pääomavarojen säilyttäminen reaalityalouden tukemiseksi ja tappioiden kattamiseksi on ollut yhteinen tavoite poikkeuksellisissa olosuhteissa vuosina 2020 ja 2021.

Eri jäsenvaltioiden viranomaisten EU:n hyväksymien kantojen mukaisesti antamat suositukset ovat johtaneet haluttuihin vaikutuksiin ja ohjanneet pääomaresursseja tavoilla, jotka auttavat pankkijärjestelmää tukemaan reaalityaloutta, kuten EKP:n hiljattain tekemässä analyysissä ja EPV:n toteuttamassa tilannekatsauksessa todetaan. Kun toimivaltaisilta viranomaisilta kysyttiin, tarvitsisivatko ne lisävaltuuksia voitonjakoa koskevien aluerajoitusten osalta, ne katsoivat, että niillä tällä hetkellä oleva toimivalta on riittävä.

Tässä vaiheessa komissio katsoo, ettei toimivaltaisille viranomaisille ole tarpeen antaa ylimääräisiä valvontavaltuuksia rajoittaa laitosten voitonjakoa poikkeuksellisissa olosuhteissa. Makrotason vakauden valvontaa ja tällaisten rajoitusten koordinoitua poikkeuksellisissa olosuhteissa tulevaisuudessa käsitellään makrovakauseräyksen tulevassa tarkistuksessa.

Kryptovarojen vakavaraisuuskohtelu

Rahoitusmarkkinoilla on viime vuosina lisääntynyt nopeasti niin kutsuttuihin kryptovaroihin liittyvä toiminta, ja laitosten osallistuminen tähän toimintaan on myös vähitellen lisääntynyt. Kryptovaroilla on tiettyjä yhteisiä piirteitä perinteisempien rahoitusvarojen kanssa, mutta jotkin niiden ominaisuudet eroavat merkittävästi toisistaan. Tämän vuoksi on epäselvää, kattavatko nykyiset vakavaraisuussäännöt asianmukaisesti kyseisiin omaisuuseriin liittyvät riskit. Koska Baselin pankkivalvontakomitea on aloittanut vasta äskettäin tarkastelemaan sitä, olisiko näille omaisuuserille kehitettävä erityinen kohtelu, ja jos olisi, niin millainen tällaisen kohtelun olisi oltava, tähän asetusehdotukseen ei ollut mahdollista sisällyttää tätä aihetta koskevia erityistoimenpiteitä. Sen sijaan komissiota pyydetään tarkastelemaan, olisiko kryptovaroihin sovellettava erityistä vakavaraisuuskohtelua, ja antamaan tarvittaessa asiaa koskeva lainsäädäntöehdotus, jossa otetaan huomioon Baselin pankkivalvontakomitean tekemä työ.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta luottoriskiä, vastuun arvonoi-kaisuriskiä, operatiivista riskiä, markkinariskiä ja kokonaisriskipainolattiaa koskevien vaatimusten osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁴⁹,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Vastauksena finanssikriisiin EU käynnisti laitosten vakavaraisuuskehityksen laajan uudistuksen EU:n pankkialan häiriönsietokyvyn parantamiseksi. Yksi uudistuksen tärkeimmistä osatekijöistä oli Baselin pankkivalvontakomitean sopimien kansainvälisten standardien, erityisesti ns. Basel III -uudistuksen, täytäntöönpano. Toteutetun uudistuksen ansiosta EU:n pankkialan häiriönsietokyky oli covid-19-kriisin alkaessa vankalla pohjalla. Vaikka EU:n laitosten kokonaispääomataso on nyt keskimäärin tyydyttävä, kaikkia globaalin finanssikriisin seurauksena havaittuja ongelmia ei ole vielä ratkaistu.
- (2) Jotta voitaisiin puuttua näihin ongelmiin, tarjota oikeusvarmuutta ja viestittää EU:n sitoutumisesta kansainvälisille kumppaneillemme G20-ryhmässä, on äärimmäisen tärkeää panna Basel III -uudistuksen jäljellä olevat osat täytäntöön tinkimättömästi. Samalla täytäntöönpanossa olisi vältettävä EU:n pankkijärjestelmän yleisten pääomavaatimusten merkittävää kasvua kokonaisuudessaan ja otettava huomioon EU:n talouden erityispiirteet. Kansainvälisiin standardeihin tehtäviä mukautuksia olisi mahdollisuuksien mukaan sovellettava siirtymäkauden ajan. Täytäntöönpanon pitäisi auttaa välttämään kilpailuhaittoja EU:n laitoksille, erityisesti kaupankäyntitoiminnan alalla, jossa EU:n laitokset kilpailevat suoraan muiden kansainvälisten laitosten kanssa. Ehdotetun lähestymistavan olisi lisäksi oltava pankkiunionin logiikan mukainen, ja siinä olisi vältettävä pankkialan sisämarkkinoiden pirstaloitumista entisestään. Lisäksi sillä olisi varmistettava sääntöjen oikeasuhteisuus ja pyrittävä

⁴⁹ EUVL C , , s. .

vähentämään säännösten noudattamisesta erityisesti pienemmille laitoksille aiheutuvia kustannuksia ilman että väljennetään vakavaraisuusnormeja.

- (3) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaan laitokset voivat laskea pääomavaatimuksensa joko käyttämällä standardimenetelmiä tai sisäisten mallien menetelmiä. Sisäisten mallien menetelmien avulla laitokset voivat arvioida useimmat tai kaikki pääomavaatimusten laskemiseen tarvittavat parametrit itse, kun taas standardimenetelmät edellyttävät laitosten laskevan pääomavaatimukset käyttäen kiinteitä parametreja, jotka perustuvat suhteellisen varovaisiin oletuksiin ja joista säädetään asetuksessa (EU) N:o 575/2013. Baselin komitea päätti joulukuussa 2017 ottaa käyttöön kokonaisriskipainolattian. Tämä päätös perustui vuosien 2008-2009 finanssikriisin jälkeen tehtyyn analyysiin, jonka mukaan sisäisissä malleissa yleensä aliarvioidaan riskit, joille laitokset altistuvat, erityisesti tiettyntyyppisten vastuiden ja riskien osalta. Tämän vuoksi pääomavaatimukset ovat yleensä riittämättömiä. Standardoiduilla menetelmillä laskettuihin pääomavaatimuksiin verrattuna sisäiset mallit johtavat keskimäärin alhaisempiin pääomavaatimuksiin samoille vastuille.
- (4) Kokonaisriskipainolattia on yksi Basel III -uudistusten keskeisistä toimenpiteistä. Sen tavoitteena on rajoittaa sisäisten mallien tuottamien lakisääteisten pääomavaatimusten perusteetonta vaihtelua ja pääoman liiallista vähentämistä, jonka sisäisiä malleja käyttävä laitos voi saada verrattuna laitokseen, joka käyttää tarkistettuja standardimenetelmiä. Kyseiset laitokset voivat tehdä näin asettamalla laitosten sisäisten mallien pääomavaatimuksille alarajan 72,5 prosenttiin niistä pääomavaatimuksista, joita sovellettaisiin, jos kyseiset laitokset käyttäisivät standardimenetelmiä. Kokonaisriskipainolattian tinkimättömän täytäntöönpanon pitäisi lisätä laitosten vakavaraisuussuhteiden vertailukelpoisuutta, palauttaa sisäisten mallien uskottavuus ja varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset laitoksille, jotka käyttävät erilaisia menetelmiä pääomavaatimusten laskemiseen.
- (5) Jotta vältettäisiin pankkialan sisämarkkinoiden pirstoutuminen, kokonaisriskipainolattiaa koskevan lähestymistavan olisi oltava johdonmukainen saman pankkiryhmän eri yksikköjen riskien aggregoinnin periaatteen ja konsolidoidun valvonnan logiikan kanssa. Kokonaisriskipainolattialla olisi puututtava myös riskeihin, jotka johtuvat sisäisistä malleista sekä kotijäsenvaltioissa että vastaanottavassa jäsenvaltioissa. Kokonaisriskipainolattia olisi sen vuoksi laskettava unionin korkeimmalla konsolidointitasolla, kun taas muissa jäsenvaltioissa kuin EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen jäsenvaltiossa toimivien tytäryritysten olisi laskettava alakonsolidointiryhmän tasolla niiden osuus koko pankkiryhmittymän kokonaisriskipainolattian vaatimuksesta. Tällä lähestymistavalla on tarkoitus välttää tahattomia vaikutuksia ja varmistaa kokonaisriskipainolattian soveltamisen edellyttämän lisäpääoman oikeudenmukainen jakautuminen kotijäsenvaltiossa ja vastaanottavassa jäsenvaltiossa sijaitsevien konserniyhteisöjen välillä niiden riskiprofiilin mukaisesti.
- (6) Baselin komitea on todennut, että nykyinen luottoriskin arvioinnin standardimenetelmä ei ole riittävän riskiherkkä monilla aloilla, mikä johtaa luottoriskin ja siten pääomavaatimusten epätarkkaan tai epätarkoituksenmukaiseen – joko liian suureen tai liian alhaiseen – mittaamiseen. Luottoriskin arvioinnin standardimenetelmää koskevia säännöksiä olisi sen vuoksi tarkistettava, jotta voidaan lisätä kyseisen menetelmän riskiherkkyyttä useiden keskeisten tekijöiden osalta.
- (7) Kun on kyse muista laitoksista olevista luokitelluista saamisista, jotkin riskipainot olisi kalibroitava uudelleen Basel III -standardien mukaisesti. Lisäksi laitoksilta oleviin

luokittelemattomiin saamisiin sovellettava riskipainotus olisi tehtävä yksityiskohtaisemmaksi ja irrotettava riskipainosta, jota sovelletaan sen jäsenvaltion keskushallintoon, johon pankki on sijoittautunut, koska laitoksille ei oleteta myönnettävän implisiittistä julkista tukea.

- (8) Huonommassa etuoikeusasemassa oleviin vieraan ja oman pääoman ehtoihin vastuisiin olisi sovellettava yksityiskohtaisempaa ja tiukempaa riskipainoa, jotta voidaan ottaa huomioon huonommassa etuoikeusasemassa olevien vieraan ja oman pääoman ehtoisten vastuiden suurempi tappioriski verrattuna vieraan pääoman ehtoihin vastuisiin sekä estää sääntelyarbitraasin hyväksikäyttö kaupankäyntivaraston ja sen ulkopuolisten erien välillä. Monilla unionin laitoksilla on pitkäaikaisia strategisia pääomasijoituksia rahoitusalan yrityksissä ja sen ulkopuolisissa yrityksissä. Koska oman pääoman ehtoihin vastuisiin sovellettava standardiriskipaino kasvaa viiden vuoden siirtymäkauden aikana, laitoksen huomattavan vaikutusvallan alaisissa yrityksissä ja vakuutusyrityksissä olevat strategiset omistusosuudet olisi vapautettava uusista säännöksistä, jotta voidaan välttää häiriövaikutukset ja säilyttää unionin laitosten rooli pitkäaikaisina strategisina pääomasijoittajina. Kun otetaan huomioon vakavaraisuustakeet ja valvonta, joilla edistetään rahoitusalan yhdentymistä, nykyinen järjestelmä olisi kuitenkin säilytettävä muiden samaan konserniin kuuluvien tai saman laitosten suojajärjestelmän piiriin kuuluvien laitosten omistusosuuksien osalta. Lisäksi sijoitusten ei pitäisi katsoa olevan spekulatiivisia, jos ne tehdään laitoksen ylimmän johdon vakaan aikomuksen mukaisesti pidettäväksi vähintään kolmen vuoden ajan; näin voidaan vahvistaa yksityisiä ja julkisia aloitteita pitkäaikaisen pääoman tarjoamiseksi EU:n yrityksille, olivatpa ne listattuja tai noteeraamattomia.
- (9) Tiettyjen talouden alojen edistämiseksi Basel III -standardeissa määrätään valvontavallasta, jonka nojalla laitokset voivat tietyin rajoituksin myöntää etuuskohtelun osakkuuksille, jotka on hankittu sellaisten ”lainsäädäntöohjelmien” nojalla, joihin liittyy paitsi merkittäviä investointitukia myös valtion valvontaa ja oman pääoman ehtoisia sijoituksia koskevia rajoituksia. Tämän harkintavallan täytäntöönpano unionissa auttaisi myös edistämään pitkän aikavälin pääomasijoituksia.
- (10) Yrityksille tarjoavat unionissa lainoja pääasiassa laitokset, jotka soveltavat sisäisten luottoluokituksen menetelmiä (IRB-menetelmät) luottoriskiä laskiessaan pääomavaatimuksiaan. Kokonaisriskipainolattian käyttöönoton myötä kyseisten laitosten olisi sovellettava yritysasiakkaiden luottoluokkaa määrittäessään myös luottoriskin arvioinnin standardimenetelmää, joka perustuu ulkoisten luottoluokituslaitosten luottoluokitukseen. Luokiteltuihin yrityksiin sovellettavien ulkoisten luokitusten ja riskipainojen välisen kuvauksen pitäisi olla yksityiskohtaisempi, jotta se vastaisi asiaa koskevia kansainvälisiä standardeja.
- (11) Useimmat EU:n yritykset eivät kuitenkaan hae ulkoisia luottoluokituksia erityisesti kustannusnäkökohtien vuoksi. Jotta vältetään pankkien luokittelemattomille yrityksille myöntämiin lainoihin kohdistuvat haitalliset vaikutukset ja annetaan riittävästi aikaa sellaisten julkisten tai yksityisten aloitteiden käynnistämiseen, joilla pyritään lisäämään ulkoisten luottoluokituksen kattavuutta, on tarpeen säätää siirtymäkaudesta tällaista kattavuuden laajentamista varten. Kyseisen siirtymäkauden aikana laitosten, jotka käyttävät IRB-menetelmiä, olisi voitava soveltaa suotuisaa kohtelua laskiessaan kokonaisriskipainolattiaa luokittelemattomiin yrityksiin liittyville sijoitusluokan tasoisille vastuille, ja samalla olisi laadittava aloitteita luottoluokituksen laajan käytön edistämiseksi. Kyseiseen siirtymäjärjestelyyn olisi liitettävä Euroopan pankkiviranomaisen, jäljempänä ’EPV’, laatima kertomus. Siirtymäkauden jälkeen

laitosten olisi voitava viitata ulkoisten luottoluokituslaitosten luottoluokituksiin useimpien yritysvastuidensa pääomavaatimusten laskemiseksi. Jotta voidaan tiedottaa mahdollisista tulevista aloitteista, jotka koskevat julkisten tai yksityisten luokitusjärjestelmien perustamista, Euroopan valvontaviranomaisia olisi pyydyttävä laatimaan kertomus ulkoisten luottoluokituslaitosten antamien luottoluokitusten saatavuuden esteistä, jotka kohdistuvat erityisesti yrityksiin, ja mahdollisista toimenpiteistä kyseisiin esteisiin puuttumiseksi. Euroopan komissio on tällä välin valmis tarjoamaan tällä alalla teknistä tukea jäsenvaltioille teknisen tuen välineensä kautta, jotta voidaan esimerkiksi laatia strategioita listaamattomien yritysten luottoluokitusten lisäämiseksi tai tutkia parhaita käytäntöjä sellaisten yhteisöjen perustamiseksi, jotka pystyvät antamaan luokituksia tai niihin liittyvää neuvontaa yrityksille.

- (12) Baselin komitea on kehittänyt riskiherkempiä lähestymistapoja sekä asuinkiinteistöihin että liikekiinteistöihin liittyville vastuille, jotta ne vastaisivat paremmin erilaisia rahoitusmalleja ja rakennusprosessin vaiheita.
- (13) Vuosien 2008–2009 finanssikriisi paljasti useita puutteita kiinteistöriskien nykyisessä standardoidussa käsittelyssä. Nämä puutteet on korjattu Basel III -standardeissa. Basel III -standardeissa otettiin itse asiassa käyttöön tuloa tuottavalla kiinteistöllä suojatun vastuun (IPRE-vastuu) uusi alaluokka yritysvastuuryhmässä, johon sovelletaan erityistä riskipainokäsittelyä, jotta kyseisiin vastuisiin liittyvä riski voidaan ottaa tarkemmin huomioon mutta myös parantaa johdonmukaisuutta asetuksen (EU) N:o 575/2013 III osan II osaston 3 luvussa tarkoitetun sisäisten luottoluokitusten menetelmän (IRBA) mukaisen IPRE-menetelmän kanssa.
- (14) Yleisten asuinkiinteistö- ja liikekiinteistövastuiden osalta olisi säilytettävä asetuksen 124–126 artiklan mukainen lainojen jakomenetelmä, koska se on herkkä luotonsaajatyypille ja heijastaa kiinteistövuokauksen riskiä vähentäviä vaikutuksia sovellettavissa riskipainoissa, vaikka luototusaste olisi suuri. Menetelmän kalibrointia olisi kuitenkin mukautettava Basel III -standardien mukaisesti, koska sen on todettu olevan liian varovainen sellaisten asuntolainojen osalta, joiden luototusaste on hyvin alhainen.
- (15) On tarpeen säätää erityisestä siirtymäjärjestelystä sen varmistamiseksi, että kokonaisriskipainolattian vaikutukset IRB-menetelmiä käyttävien laitosten myöntämiin vähäriskisiin asuntoluottoihin jaetaan riittävän pitkälle ajanjaksolle ja vältetään siten tämän tyyppisen luotonannon häiriöt, joita omien varojen vaatimusten äkillinen kasvu voisi aiheuttaa. Laskettaessa kokonaisriskipainolattiaa IRB-menetelmää käyttävien laitosten olisi järjestelyn keston ajan voitava soveltaa alempaa riskipainoa asuinkiinteistövuokauksellisten vastuidensa siihen osaan, jonka vakuutena katsotaan olevan asuinkiinteistö tarkistetun luottoriskin arvioinnin standardimenetelmän mukaisesti. Sen varmistamiseksi, että siirtymäjärjestely koskee vain vähäriskisiä asuntolainoja, olisi vahvistettava asianmukaiset hyväksyttävyyuskriteerit, jotka perustuvat luottoriskin arvioinnin standardimenetelmässä käytettyihin vakiintuneisiin käsitteisiin. Toimivaltaisten viranomaisten olisi todennettava, että näitä perusteita noudatetaan. Koska asuinkiinteistömarkkinat voivat olla erilaisia jäsenvaltioissa, päätös siirtymäjärjestelyn aktivoimisesta olisi jätettävä yksittäisten jäsenvaltioiden päätettäväksi. EPV:n olisi valvottava siirtymäjärjestelyn käyttöä.
- (16) Koska spekulatiivisen kiinteistörahoituksen nykyisen käsittelyn selkeydessä ja riskiherkkyydessä on puutteita, näitä vastuita koskevia pääomavaatimuksia pidetään

nykyisin usein liian korkeina tai liian alhaisina. Sen vuoksi kyseinen kohtelu olisi korvattava maa-alueiden hankintaan, kehittämiseen ja rakentamiseen liittyville vastuille (land acquisition, development and construction exposures, ADC-vastuut) tarkoitettulla erityisellä käsittelyllä, joka kattaa lainat yrityksille tai erillisyhtiöille, jotka rahoittavat maanhankintaa rakennus- ja rakennustarkoituksiin tai asuin- tai liikekiinteistöjen rakentamista ja kehittämistä.

- (17) Olisi tärkeää vähentää syklisiä vaikutuksia lainan vakuutena olevien kiinteistöjen arvostukseen ja pitää kiinnityksiin liittyvät pääomavaatimukset vakaampina. Vakavaraisuutta varten hyväksyty kiinteistön arvo ei sen vuoksi saisi ylittää vertailukelpoisen kiinteistön keskimääräistä arvoa, joka on määritetty riittävän pitkän valvontajakson aikana, paitsi jos kyseisen kiinteistön muutokset lisäävät sen arvoa yksiselitteisesti. Jotta katettujen joukkolainojen markkinoiden toiminnalle ei aiheutuisi tahattomia seurauksia, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että laitokset määrittävät kiinteän omaisuuden arvon uudelleen säännöllisesti soveltamatta näitä rajoja arvonkorotuksiin. Muutoksia, joilla parannetaan rakennusten ja asuntojen energitehokkuutta, olisi pidettävä arvoa korottavina muutoksina.
- (18) Erityiskohteiden rahoitusta harjoitetaan pääasiassa erillisyhtiöissä, jotka tyypillisesti toimivat lainanottoyhteisöinä ja joiden saaman rahoituksen takaisinmaksun pääasiallinen lähde on sijoituksen tuotto. Erityiskohteiden rahoitusmallin sopimusjärjestelyt antavat lainanantajalle huomattavan määräysvallan omaisuuseriin, ja veloitteen takaisinmaksun pääasiallinen lähde on rahoitettavista omaisuuseristä kertyvät tulot. Jotta asiaan liittyvä riski voitaisiin ottaa paremmin huomioon, kyseisiin sopimusjärjestelyihin olisi sen vuoksi sovellettava luottoriskiä koskevia erityisiä pääomavaatimuksia. Riskipainojen määrittämistä erityiskohteiden rahoitukseen liittyville vastuille koskevien kansainvälisesti sovittujen Basel III -standardien mukaisesti luottoriskin arvioinnin standardimenetelmän nojalla olisi otettava käyttöön erityinen erityisvastuiden luokka, mikä parantaa yhdenmukaisuutta IRB-menetelmien mukaisesti jo käytössä olevan erityiskohteiden rahoituksen erityiskohtelun kanssa. Erityiskohteiden rahoitukseen liittyville vastuille olisi otettava käyttöön erityiskohtelu, jossa olisi erotettava toisistaan ”hankerahoitus”, ”kohderahoitus” ja ”hyödykerahoitus”, jotta voidaan ottaa paremmin huomioon kyseisiin erityisvastuuluokan alaluokkiin liittyvät riskit. Kuten yrityssaamisten tapauksessa, olisi sovellettava kahta menetelmää riskipainojen määrittämiseksi; niistä toinen koskee lainkäyttöalueita, jotka sallivat ulkoisten luottoluokitusten käytön sääntelytarkoituksiin, ja toinen lainkäyttöalueita, jotka eivät salli sitä.
- (19) Vaikka Basel III -standardeissa säädetty luokittelemattomien erityiskohteiden rahoitukseen liittyvien vastuiden uusi vakiokäsittely on yksityiskohtaisempi kuin tämän asetuksen mukainen yrityksiltä olevien saamisten nykyinen vakiokäsittely, ensin mainittu ei ole riittävän riskiherkkä, jotta se heijastaisi näihin vastuisiin yleensä unionissa liittyvien kattavien arvopaperipakettien ja panttien vaikutuksia, joiden avulla luotonantajat voivat hallita hankkeen tai omaisuuserän elinkaaren aikana syntyviä tulevia rahavirtoja. Koska erityiskohteiden rahoitukseen liittyville vastuille ei unionissa ole ulkoista luottoluokitusta, Basel III -standardeissa vahvistettu luokittelemattomien erityiskohteiden rahoitukseen liittyvien vastuiden kohtelu voi myös kannustaa laitoksia lopettamaan tiettyjen hankkeiden rahoittamisen tai ottamaan suurempia riskejä muutoin vastaavalla tavalla kohdelluissa vastuissa, joilla on erilaiset riskiprofiilit. Vaikka erityiskohteiden rahoitukseen liittyviä vastuita rahoittavat pääasiassa IRB-menetelmää käyttävät laitokset, joilla on käytössä sisäisiä malleja näitä vastuita varten, vaikutus voi olla erityisen merkittävä, kun on kyse

”kohderahoitukseen” liittyvistä vastuista, joihin saattaa kohdistua toiminnan lopettamisen riski erityisesti kokonaisriskipainolattian soveltamisen yhteydessä. Jotta välttyttäisiin tahattomilta seurauksilta, joita aiheutuu siitä, että Baselin menettely ei ole riittävän riskiherkkä muiden kuin luokiteltavien kohderahoitusvastuiden osalta, kohderahoitusvastuisiin, jotka täyttävät kriteerit, joilla niiden riskiprofiili voidaan alentaa ”korkealaatuiseksi” ja katsoa olevan sopusoinnussa rahoitusriskien varovaisen ja konservatiivisen hallinnan kanssa, olisi sovellettava pienempää riskipainoa. EPV:lle annetaan tehtäväksi laatia luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään edellytykset, joiden mukaisesti laitokset voivat luokitella kohderahoituksen erityiskohteiden rahoitukseen liittyvän vastuun luokkaan ”korkealaatuinen”, jonka riskipaino on sama kuin ”korkealaatuisten” hankerahoitusvastuiden osalta luottoriskin arvioinnin standardimenetelmän mukaisesti. Sellaisille lainkäyttöalueille sijoittautuneille laitoksille, jotka sallivat ulkoisten luottoluokitusten käytön, olisi annettava erityiskohteiden rahoitukseen liittyville vastuilleen riskipainot, jotka määritetään ainoastaan liikkeeseenlaskukohtaisten ulkoisten luottoluokitusten perusteella, kuten Basel III -kehyksessä säädetään.

- (20) Vähittäisvastuiden luokittelua luottoriskin arvioinnin standardimenetelmän ja IRB-menetelmän mukaisesti olisi edelleen yhdenmukaistettava, jotta voidaan varmistaa vastaavien riskipainojen johdonmukainen soveltaminen samoihin vastuukokonaisuuksiin. Basel III -standardien mukaisesti olisi vahvistettava säännöt sellaisten uudistettavien vähittäisvastuiden eriytetystä kohtelusta, jotka täyttävät tietyt takaisinmaksu- tai käyttöehdot, joilla voidaan alentaa niiden riskiprofiilia. Kyseiset vastuut määritellään transactor-tyypin vastuiksi. Saamisiin yhdeltä tai useammalta luonnolliselta henkilöltä, jotka eivät täytä kaikkia vähittäisvastuiksi katsottavia edellytyksiä, olisi sovellettava 100 prosentin riskipainoa luottoriskin arvioinnin standardimenetelmän mukaisesti.
- (21) Basel III -standardeissa otetaan käyttöön 10 prosentin luottovasta-arvokerroin ehdoitta peruutettavissa oleville sitoumuksille luottoriskin arvioinnin standardimenetelmässä. Tällä on todennäköisesti merkittävä vaikutus velallisiin, jotka tukeutuvat ehdoitta peruutettavissa olevien sitoumusten joustavuuteen rahoittaakseen toimintaansa, kun ne kohtaavat yritystoimintansa kausivaihteluja tai sopeutuvat odottamattomiin lyhyen aikavälin muutoksiin käyttöpääomatarpeissa, erityisesti koronapandemiasta toipumisen aikana. Sen vuoksi on aiheellista säätää siirtymäkaudesta, jonka aikana laitokset soveltavat edelleen nollan suuruista luottovasta-arvokerrointa ehdoitta peruutettavissa oleviin sitoumuksiin; sen jälkeen voidaan arvioida, onko sovellettavien luottovasta-arvokerrointen mahdollinen asteittainen korotus perusteltu, jotta laitokset voivat mukauttaa operatiivisia käytäntöjään ja tuotteitaan haittaamatta laitosten velallisten luotonsaantia. Kyseiseen siirtymäjärjestelyyn olisi liitettävä EPV:n laatima kertomus.
- (22) Vuosien 2008–2009 finanssikriisi osoitti, että joissakin tapauksissa luottolaitokset ovat myös käyttäneet IRB-menetelmää salkuissa, jotka eivät sovellu mallinnukseen riittämättömien tietojen vuoksi, mikä on vaikuttanut haitallisesti tulosten vakauteen ja siten rahoitusvakauteen. Sen vuoksi on asianmukaista, ettei laitoksia velvoiteta käyttämään IRB-menetelmiä kaikkiin vastuusiinsa, vaan sovelletaan käyttöönottovaatimusta vastuuryhmien tasolla. On myös asianmukaista rajoittaa IRB-menetelmien käyttöä vastuuryhmissä, joissa vakaa mallintaminen on vaikeampaa; näin parannetaan luottoriskiä koskevien pääomavaatimusten vertailtavuutta ja vakautta IRB-menetelmien mukaisesti.

- (23) Laitosten saamisissa muilta laitoksilta, muilta finanssialan yhteisöiltä ja suuryrityksiltä esiintyy tyypillisesti vähän maksulaiminlyöntejä. Tällaisten matalan maksukyvyttömyysasteen salkkujen osalta on osoitettu, että laitosten on vaikea saada luotettavia arvioita IRB-menetelmän keskeisestä riskiparametrin eli tappio-osuudesta (loss given default, LGD), koska kyseisissä salkuissa havaittuja maksulaiminlyöntejä ei ole riittävästi. Tämä vaikeus on johtanut siihen, että arvioitu riski jakautuu luottolaitoksiin epätoivottavasti. Laitosten olisi sen vuoksi käytettävä kyseisten matalan maksukyvyttömyysasteen salkkujen osalta lakisäätteisiä LGD-lukuja sisäisten LGD-estimaattien sijaan.
- (24) Laitokset, jotka käyttävät sisäisiä malleja oman pääoman ehtoisten vastuiden luottoriskin edellyttämien omien varojen vaatimusten estimoimiseen, perustavat yleensä riskinarviointinsa julkisesti saatavilla oleviin tietoihin, joihin kaikilla laitoksilla voidaan olettaa olevan sama pääsy. Näissä olosuhteissa omien varojen vaatimusten eroja ei voida perustella. Lisäksi kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin eriin sisältyvät oman pääoman ehtoiset sijoitukset muodostavat hyvin pienen osan laitosten taseista. Sen vuoksi laitosten omien varojen vaatimusten vertailukelpoisuuden parantamiseksi ja sääntelykehysten yksinkertaistamiseksi laitosten olisi laskettava oman pääoman ehtoisten vastuiden luottoriskiä koskevat omien varojen vaatimuksensa käyttämällä luottoriskin arvioinnin standardimenetelmää, ja IRB-menetelmä olisi hylättävä tässä tapauksessa.
- (25) Olisi varmistettava, että maksukyvyttömyyden todennäköisyyden (PD), LGD-arvon ja luottovasta-arvokerrointen estimaatit sellaisten laitosten yksittäisten vastuiden osalta, joilla on lupa käyttää sisäisiä malleja luottoriskin pääomavaatimusten laskemiseen, eivät saavuta liian alhaisia tasoja. Sen vuoksi on aiheellista ottaa käyttöön omia estimaatteja koskevat vähimmäisarvot ja velvoittaa laitokset käyttämään omia riskiparametrien estimaattejaan tai vähimmäisarvoja sen mukaan kummat ovat suurempia. Tällaisten ”riskiparametrilattioiden” olisi oltava suojatoimi sen varmistamiseksi, että pääomavaatimukset eivät alita varovaista tasoa. Lisäksi niiden olisi pienennettävä malliriskiä, joka johtuu esimerkiksi virheellisistä mallin määrittelyistä, mittausvirheistä ja tietojen rajaamisesta. Ne parantaisivat myös vakavaraisuussuhteiden vertailukelpoisuutta eri laitosten välillä. Näiden tulosten saavuttamiseksi riskiparametrilattiat olisi kalibroitava riittävän konservatiivisesti.
- (26) Liian konservatiivisesti kalibroidut riskiparametrilattiat voivat käytännössä estää laitoksia ottamasta käyttöön IRB-menetelmiä ja niihin liittyviä riskinhallintastandardeja. Laitoksia voidaan myös kannustaa siirtämään salkkunsuuremman riskin vastuisiin, jotta vältetään riskiparametrilattioiden asettamat rajoitteet. Tällaisten tahattomien seurausten välttämiseksi riskiparametrilattioiden olisi otettava asianmukaisesti huomioon kohde-etuuteen liittyvien vastuiden tietyt riskiominaisuudet, erityisesti käyttämällä tarvittaessa erityyppisiä vastuita koskevia eri arvoja.
- (27) Erityiskohteiden rahoitukseen liittyvien vastuiden riskiominaisuudet eroavat yleisistä yritysvastuista. Sen vuoksi on asianmukaista säätää siirtymäkaudesta, jonka aikana erityiskohteiden rahoitukseen liittyviin vastuisiin sovellettavaa LGD-riskiparametrilattiaa alennetaan.
- (28) Basel III -standardien mukaisesti valtiovastuiden ryhmän IRB-kohtelun olisi säilyttävä suurelta osin muuttumattomana kohde-etuuden vastapuoliin liittyvien erityisluonteen ja riskien vuoksi. Etenkään valtiovastuisiin ei pitäisi soveltaa riskiparametrilattioita.

- (29) Jotta varmistetaan johdonmukainen lähestymistapa kaikille RGLA-PSE-vastuille, olisi luotava uusi RGLA-PSA -vastuuryhmä, joka on riippumaton sekä valtion että laitosten vastuuryhmistä, ja kaikkiin olisi sovellettava uusien sääntöjen mukaisia riskiparametrilattioita.
- (30) Olisi selvennettävä, miten takauksen vaikutus voitaisiin ottaa huomioon taatun vastuun osalta, kun kohde-etuuteen liittyvää vastuuta käsitellään IRB-menetelmän mukaisesti, jonka mukaan PD- ja LGD-lukujen mallintaminen on sallittua mutta takaaja kuuluu sellaiseen vastuutyyppiin, jonka osalta LGD:n mallintaminen tai IRB-menetelmä ei ole sallittu. Erityisesti substituutiomenetelmän käyttö, jossa kohde-etuuteen liittyvien vastuiden riskiparametrit korvataan takaajan riskiparametreilla, tai menetelmä, jossa kohde-etuuden vastapuolien PD- tai LGD-lukua mukautetaan käyttämällä erityistä mallinnusmenetelmää takauksen vaikutuksen huomioon ottamiseksi, ei saisi johtaa mukautettuun riskipainoon, joka on alhaisempi kuin takaajan suoraan vertailukelpoiseen vastuuseen sovellettava riskipaino. Näin ollen jos takaajaa kohdellaan luottoriskin arvioinnin standardimenetelmän mukaisesti, takauksen hyväksymisen IRB-menetelmän mukaisesti olisi johdettava takaajan luottoriskin arvioinnin standardimenetelmän mukaisesti lasketun riskipainon soveltamiseen taattuun vastuuseen.
- (31) Asetusta (EU) N:o 575/2013 muutettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/876⁵⁰, jotta kaupankäyntivaraston perusteellisen tarkistuksen (fundamental review of the trading book) mukaiset lopulliset FRTB-standardit voitiin panna täytäntöön ainoastaan raportointia varten. Näihin normeihin perustuvien sitovien pääomavaatimusten käyttöönotto jätettiin erillisen tavanomaisen lainsäädäntöaloitteen piiriin odottamaan arviota niiden vaikutuksista unionin pankkeihin.
- (32) Vuosien 2008–2009 finanssikriisin jälkeisen uudistusohjelman täydentämiseksi ja nykyisen markkinariskikehyksen puutteiden korjaamiseksi unionin lainsäädännössä olisi pantava täytäntöön markkinariskiä koskevat sitovat pääomavaatimukset, jotka perustuvat lopullisiin FRTB-standardeihin. Tuoreet arviot lopullisten FRTB-standardien vaikutuksesta unionin pankkeihin ovat osoittaneet, että kyseisten standardien täytäntöönpano unionissa johtaa markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten huomattavaan lisääntymiseen tietyissä kaupankäynti- ja markkinatakaustoiminnoissa, jotka ovat tärkeitä EU:n taloudelle. Tämän vaikutuksen lieventämiseksi ja unionin finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan säilyttämiseksi olisi otettava käyttöön kohdennettuja mukautuksia, joilla lopulliset FRTB-standardit saatetaan osaksi unionin lainsäädäntöä.
- (33) Kuten asetuksessa (EU) 2019/876 edellytetään, komission olisi otettava huomioon suhteellisuusperiaate laskiessaan markkinariskiä koskevia pääomavaatimuksia sellaisten laitosten osalta, joilla on keskisuuria kaupankäyntivarastoon kuuluvia liiketoimia, ja kalibroitava kyseiset vaatimukset vastaavasti. Sen vuoksi laitosten, joilla on keskisuuri kaupankäyntisalkku, olisi voitava käyttää yksinkertaistettua standardimenetelmää markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten

⁵⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/876, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta vähimmäisomavaraisuusasteen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen, omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusten, vastapuoliriskin, markkinariskin, keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin liittyvien vastuiden, suurten asiakasriskien ja raportointi- ja julkistamisvaatimusten osalta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 1).

laskemiseen kansainvälisesti sovittujen standardien mukaisesti. Lisäksi hyväksyttävyysskriteerien, joilla yksilöidään ne laitokset, joilla on keski-suuri kaupankäyntisalkku, olisi oltava yhdenmukaisia niiden perusteiden kanssa, jotka vahvistetaan asetuksessa (EU) 2019/876 tällaisten laitosten vapauttamiseksi mainitussa asetuksessa säädetyistä FRTB-raportointivaatimuksista.

- (34) Laitosten kaupankäyntiä tukkumarkkinoilla voidaan helposti harjoittaa rajojen yli, myös jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä. Lopullisten FRTB-standardien täytäntöönpanon olisi sen vuoksi lähennyttävä mahdollisimman paljon eri lainkäyttöalueilla sekä sisällön että ajoituksen osalta. Muussa tapauksessa olisi mahdotonta taata kansainvälisesti tasapuoliset toimintaedellytykset näille toiminnoille. Komission olisi sen vuoksi seurattava kyseisten standardien täytäntöönpanoa muilla Baselin pankkivalvontakomitean jäsenten lainkäyttöalueilla ja tarvittaessa toteutettava toimia kyseisten sääntöjen mahdollisten vääristymien poistamiseksi.
- (35) Baselin pankkivalvontakomitea on tarkistanut operatiivista riskiä koskevaa kansainvälistä standardia vuosien 2008–2009 finanssikriisin jälkeen ilmenneiden heikkouksien korjaamiseksi. Standardoitujen menetelmien puutteellisen riskiherkkyyden lisäksi havaittiin, että kehittyneen mittausmenetelmän mukaiset useat sisäiset mallintamiskäytännöt eivät ole vertailukelpoisia. Tästä syystä ja operatiivisten riskien kehityksen yksinkertaistamiseksi kaikki operatiivisen riskin pääomavaatimusten arvioinnissa käytettävät menetelmät korvattiin yhdellä malliin perustumattomalla menetelmällä. Asetusta (EU) N:o 575/2013 olisi muutettava tarkistettujen Basel-standardien mukaiseksi, jotta unioniin sijoittautuneilla mutta myös unionin ulkopuolella toimivilla laitoksilla olisi tasapuoliset edellytykset toimia kansainvälisesti ja jotta varmistettaisiin, että operatiivisten riskien kehitys säilyy toimivana unionin tasolla.
- (36) Baselin pankkivalvontakomitean käyttöön ottamassa operatiivisen riskin uudessa standardimenetelmässä yhdistyvät laitoksen liiketoiminnan kokoon perustuva indikaattori ja laitoksen tappiohistorian huomioon ottava indikaattori. Tarkistetuissa Baselin standardeissa annetaan harkintavaltaa sen suhteen, miten laitoksen tappiohistoria huomioon otettava indikaattori voidaan panna täytäntöön. Lainkäyttöalueet voivat jättää aiemmat tappiot huomiotta laskettaessa operatiivista riskipääomaa kaikkien asiaankuuluvien laitosten osalta tai ottaa huomioon aikaisempia tappioita koskevat tiedot jopa tiettyä liiketoimintakokoa pienempien laitosten osalta. Tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi unionissa ja operatiivisen riskipääoman laskennan yksinkertaistamiseksi tätä harkintavaltaa olisi käytettävä yhdenmukaisella tavalla omien varojen vähimmäisvaatimusten osalta jättämällä huomiotta aiempien operatiivisten tappioiden tiedot kaikkien laitosten osalta.
- (37) Pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten sekä muiden noteeraamattomien luottolaitosten olisi myös julkistettava tiedot terveiden, järjestämättömien ja lainanhoitajoustollisten vastuiden määrästä ja laadusta sekä eräänntyneiden vastuiden ikäjakaumasta kirjanpidossa. Tämä julkistamisvelvoite ei aiheuta näille luottolaitoksille lisärasitetta, sillä EPV on jo toteuttanut tällaisten rajoitettujen tietojen julkistamisen järjestämättömiä lainoja koskevan neuvoston vuoden 2017 toimintasuunnitelman⁵¹ perusteella; siinä EPV:tä kehoitettiin tiukentamaan

⁵¹ Ecofin-neuvosto, ”Järjestämättömien lainojen käsittelyä koskeva EU:n toimintasuunnitelma”, heinäkuu 2017. [Neuvoston päätelmät järjestämättömien lainojen käsittelyä koskevasta EU:n toimintasuunnitelmasta](#)

omaisuuserien laatua ja järjestämättömiä lainoja koskevia julkistamisvaatimuksia kaikkien luottolaitosten osalta. Tämä on täysin linjassa myös tiedonannon⁵² ”Järjestämättömien lainojen käsittely covid-19-pandemian jälkeen” kanssa.

- (38) Tietojen julkistamista varten on tarpeen keventää säännösten noudattamisesta aiheutuvaa raskautta ja parantaa tietojen vertailukelpoisuutta. EPV:n olisi sen vuoksi perustettava keskitetty verkkofoorumi, joka mahdollistaa laitosten toimittamien tietojen julkistamisen. Keskitetyn verkkofoorumin olisi toimittava yhtenä yhteyspisteenä laitosten julkistamien tietojen osalta, kun taas tietojen omistajuuden ja niiden paikkansapitävyyttä koskevan vastuun olisi oltava niitä tuottavilla laitoksilla. Annettujen tietojen keskitetyn julkaisun olisi oltava täysin pääomamarkkinaunionia koskevan toimintasuunnitelman mukaista; se olisi lisäaskel kohti EU:n laajuisen keskitetyn yhteyspisteen kehittämistä yritysten rahoitusta ja kestäväää sijoittamista koskevaa tietoa varten.
- (39) Jotta valvontaan liittyvää raportointia ja julkistamista voitaisiin yhdentää paremmin, EPV:n olisi julkaistava laitosten antamat tiedot keskitetysti kunnioittaen samalla kaikkien laitosten oikeutta julkaista tietoja itse. Tällaisen keskitettyjen tietojen julkistamisen pitäisi antaa EPV:lle mahdollisuus julkistaa pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten julkistamat tiedot, jotka perustuvat kyseisten laitosten toimivaltaisille viranomaisille ilmoittamiin tietoihin; tämän pitäisi vähentää merkittävästi näihin pieniin ja rakenteeltaan yksinkertaisiin laitoksiin kohdistuvaa hallinnollista raskautta. Samaan aikaan tietojen julkistamisen keskittämällä ei saisi olla kustannusvaikutuksia muille laitoksille, vaan se lisäisi avoimuutta ja vähentäisi markkinatoimijoiden toiminnan vakautta koskevien tietojen saantiin liittyviä kustannuksia. Tällainen suurempi avoimuus helpottaisi tietojen vertailukelpoisuutta eri laitosten välillä ja edistäisi markkinakuria.
- (40) Jotta voidaan varmistaa lähtöminen koko unionissa ja yhtenäinen käsitys ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan (environmental, social and governance, ESG) liittyvistä tekijöistä ja riskeistä, olisi vahvistettava yleiset määritelmät. Ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvät riskit eivät välttämättä ole oikeassa suhteessa laitoksen kokoon ja monitahoisuuteen. Vastuiden taso on myös unionissa melko heterogeeninen, ja joillakin mailla voi olla lieviä siirtymävaikutuksia, kun taas toisissa maissa voi olla suuria siirtymävaikutuksia vastuissa, jotka liittyvät toimintoihin, joilla on merkittäviä kielteisiä vaikutuksia ympäristöön. Avoimuusvaatimukset, joita laitoksille asetetaan, ja kestävyysraportointia koskevat vaatimukset, joista säädetään muissa voimassa olevissa unionin säädöksissä, tarjoavat yksityiskohtaisempia tietoja muutaman vuoden kuluessa. Jotta laitoksiin mahdollisesti kohdistuvia ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyviä riskejä voitaisiin arvioida asianmukaisesti, on kuitenkin välttämätöntä, että markkinat ja valvontaviranomaiset saavat riittävät tiedot kaikilta tahoilta, jotka altistuvat kyseisille riskeille, niiden koosta riippumatta. Sen varmistamiseksi, että toimivaltaisilla viranomaisilla on käytettävissään yksityiskohtaiset, kattavat ja vertailukelpoiset tiedot tuloksellista valvontaa varten, tiedot ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvistä riskeistä olisi sisällytettävä laitosten valvontaan liittyvään raportointiin. Näiden tietojen laajuuden ja yksityiskohtaisuuden olisi oltava suhteellisuusperiaatteen mukaisia ottaen huomioon laitosten koko ja monimuotoisuus.

⁵² Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle ja Euroopan keskuspankille ”Järjestämättömien lainojen käsittely covid-19-pandemian jälkeen”, COM/2020/822 final.

- (41) Kun unionin talouden siirtyminen kohti kestävästä talousmallia on vauhdittumassa, kestävyysriskit korostuvat ja saattavat edellyttää lisätarkastelua. Sen vuoksi on tarpeen aikaistaa kahdella vuodella EPV:n toimeksiantoa, jonka puitteissa arvioidaan, olisiko perusteltua, että vastuisiin, jotka ovat olennaisesti yhteydessä ympäristötavoitteisiin tai sosiaalisiin tavoitteisiin liittyviin omaisuuseriin tai toimintaan, sovellettaisiin erityistä vakavaraisuuskohtelua.
- (42) On olennaisen tärkeää, että valvontaviranomaisilla on tarvittavat valtuudet arvioida ja mitata kattavasti riskejä, joille pankkiryhmittymä altistuu konsolidoidulla tasolla, ja että valvontaviranomaiset voivat joustavasti mukauttaa valvontalähestymistapaansa uusiin riskilähteisiin. On tärkeää välttää varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin ja tilinpäätössäännösten mukaisen konsolidoinnin porsaanreiät, jotka voivat johtaa liiketoimiin, joiden tarkoituksena on siirtää varoja varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin ulkopuolelle, vaikka riskit jäävät pankkikonserniin. ”Emoyrityksen”, ”tytäryrityksen” ja ”määräysvallan” käsitteiden epäyhtenäisyys sekä ”oheispalveluyrityksen”, ”rahoitusalan holdingyhtiön” ja ”rahoituslaitoksen” määritelmien epäselvyys vaikeuttavat valvontaviranomaisten työtä niiden pyrkiessä soveltamaan sääntöjä johdonmukaisesti unionissa sekä havaitsemaan riskejä ja käsittelemään niitä asianmukaisesti konsolidoidulla tasolla. Sen vuoksi kyseisiä määritelmiä olisi muutettava ja selvennettävä edelleen. Lisäksi pidetään aiheellisena, että EPV tutkii tarkemmin, rajoittavatko näitä valvontaviranomaisten valtuuksia tahattomasti mahdolliset säännösten jäljellä olevat ristiriitaisuudet tai porsaanreiät tai niiden vuorovaikutus sovellettavan tilinpäätössäännösten kanssa.
- (43) Baselin pankkivalvontakomitean vuonna 2017 osana lopullisia Basel III -uudistuksia kehittämien arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien arvoneikkausten vähimmäismäärää koskevan kehyksen tiettyjen näkökohtien epäselvyys sekä epävarmuus siitä, onko sen soveltaminen tiettytyyppisiin arvopapereilla toteutettaviin rahoitustoimiin taloudellisesti perusteltua, ovat herättäneet kysymyksen siitä, voitaisiinko tämän kehyksen vakavaraisuustavoitteet saavuttaa aiheuttamatta ei-toivottuja seurauksia. Komission olisi sen vuoksi arvioitava uudelleen arvopapereilla toteutettavia rahoitustoimia koskevan arvoneikkausten vähimmäismäärää koskevan kehyksen täytäntöönpanoa unionin lainsäädännössä viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 24 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta]. Jotta komissiolle voidaan toimittaa riittävästi näyttöä, EPV:n olisi tiiviissä yhteistyössä ESMAn kanssa raportoitava komissiolle kyseisen kehyksen vaikutuksista ja sopivimmasta lähestymistavasta sen täytäntöönpanemiseksi unionin lainsäädännössä.
- (44) Komission olisi saatettava osaksi unionin lainsäädäntöä vastuun arvonoiikaisuriskin pääomavaatimuksia koskevat tarkistetut standardit, jotka Baselin pankkivalvontakomitea julkaisi heinäkuussa 2020, koska näillä standardeilla parannetaan yleisesti vastuun arvonoiikaisuriskin omien varojen vaatimuksen laskentaa käsittelemällä useita aiemmin havaittuja ongelmia ja erityisesti sitä, että nykyisessä vastuun arvonoiikaisun pääomavaatimuksia koskevassa kehyksessä vastuun arvonoiikaisuriskiä ei oteta asianmukaisesti huomioon.
- (45) Kun ensimmäiset Basel III -uudistukset pantiin täytäntöön unionin lainsäädännössä vakavaraisuusasetuksen kautta, tietyt liiketoimet vapautettiin vastuun arvonoiikaisuriskin pääomavaatimusten laskemisesta. Näistä vapautuksista sovittiin sen estämiseksi, että joidenkin johdannaistransaktioiden kustannukset mahdollisesti nousevat kohtuuttomasti vastuun arvonoiikaisuriskin pääomavaatimuksen käyttöönoton vuoksi erityisesti silloin, kun pankit eivät pysty vähentämään vastuun arvonoiikaisuriskiä tiettyjen asiakkaiden osalta, jotka eivät pysty vaihtamaan

vakuuksia. EPV:n laskemien arvioitujen vaikutusten mukaan tarkistettujen Baselin standardien mukaiset vastuun arvonokaisuriskin pääomavaatimukset jäisivät liian korkeiksi näiden asiakkaiden kanssa tehtävien vapautettujen liiketoimien osalta. Sen varmistamiseksi, että pankkien asiakkaat suojautuvat jatkossakin rahoitusriskeiltään johdannaistransaktioiden avulla, vapautukset olisi säilytettävä, kun pannaan täytäntöön tarkistetut Baselin standardit.

- (46) Vapautettuihin liiketoimiin liittyvä todellinen vastuun arvonokaisuriski voi kuitenkin aiheuttaa merkittävän riskin kyseisiä vapautuksia soveltaville pankeille; jos nämä riskit toteutuvat, asianomaiset pankit voivat kärsiä huomattavia tappioita. Kuten EPV korosti vastuun arvonokaisua koskevassa raportissaan helmikuussa 2015, vapautettuihin liiketoimiin liittyvät vastuun arvonokaisuriskit aiheuttavat vakavaraisuusongelmia, joita ei käsitellä vakavaraisuusasetuksen nojalla. Jotta valvontaviranomaisia autettaisiin valvomaan vapautettuihin liiketoimiin liittyvää vastuun arvonokaisuriskiä, laitosten olisi raportoitava vapautettujen liiketoimien vastuun arvonokaisuriskin pääomavaatimusten laskennasta, joita tarvittaisiin, jos kyseisiä liiketoimia ei olisi vapautettu. Lisäksi EPV:n olisi laadittava ohjeet, joiden avulla valvontaviranomaiset voivat tunnistaa liiallisen vastuun arvonokaisuriskin ja yhdenmukaistaa valvontatoimia tällä alalla koko EU:ssa.
- (47) Sen vuoksi asetusta (EU) N:o 575/2013 olisi muutettava,
OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttaminen

Muutetaan asetusta (EU) N:o 575/2013 seuraavasti:

- (1) Muutetaan 4 artiklan 1 kohta seuraavasti:
- a) korvataan 15 ja 16 alakohta seuraavasti:
- ”15) ’emoyrityksellä’ yritystä, jolla on 37 alakohdassa tarkoitettu määräysvalta yhdessä tai useammassa yrityksessä;
- 16) ’tytäryrityksellä’ yritystä, joka on 37 kohdassa tarkoitettulla tavalla toisen yrityksen määräysvallassa;”;
- b) korvataan 18 alakohta seuraavasti:
- ”18) ’oheispalveluyrityksellä’ yritystä, jonka pääasiallisena toimintana toimivaltainen viranomaisen pitää jotakin seuraavista riippumatta siitä, suoritetaanko toimintaa ryhmään kuuluville yrityksille vai ryhmän ulkopuolisille asiakkaille:
- a) pankkitoiminnan suora jatke;
- b) operatiiviset vuokrasopimukset, factoring-rahoitus, sijoitusrahastojen hoito, kiinteistöjen hallinta tai hoito, tietojenkäsittelypalvelujen tarjoaminen tai muu pankkitoiminnan oheistoiminta;
- c) muu toiminta, jonka EPV katsoo vastaavan a ja b alakohdassa mainittuja toimintoja;”;
- c) korvataan 20 alakohta seuraavasti:

”20) ’rahoitusalan holdingyhtiöllä’ yritystä, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

- a) yritys on rahoituslaitos;
- b) yritys ei ole rahoitusalan sekaholdingyhtiö;
- c) vähintään yksi kyseisen yrityksen tytäryritys on laitos;
- d) yli 50 prosenttia seuraavista indikaattoreista liittyy jatkuvasti tytäryrityksiin, jotka ovat laitoksia tai rahoituslaitoksia, sekä yrityksen itsensä harjoittamiin toimintoihin, jotka eivät liity omistusosuuksien hankintaan tai omistamiseen tytäryrityksissä, kun nämä toiminnot ovat luonteeltaan samanlaisia kuin laitosten tai rahoituslaitosten harjoittamat toiminnot:
 - i) yrityksen oma pääoma sen konsolidoidun aseman perusteella;
 - ii) yrityksen varat sen konsolidoidun aseman perusteella;
 - iii) yrityksen tulot sen konsolidoidun aseman perusteella;
 - iv) yrityksen henkilöstö sen konsolidoidun aseman perusteella;
 - v) muu indikaattori, jota toimivaltainen viranomainen pitää merkityksellisenä;”

d) lisätään 20 a alakohta seuraavasti:

”20 a) ’sijoitusalan holdingyhtiöllä’ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/2033⁵³ 4 artiklan 1 kohdan 23 alakohdassa määriteltyä sijoitusalan holdingyhtiötä;

e) korvataan 26 alakohta seuraavasti:

”26) ’rahoituslaitoksella’ laitosta, joka täyttää molemmat seuraavista edellytyksistä:

- a) yritys ei ole laitos, pelkkä teollinen holdingyhtiö tai direktiivin 2009/138/EY 212 artiklan 1 kohdan f alakohdassa määritelty vakuutushallintayhtiö tai mainitun kohdan g alakohdassa määritelty sekavakuutushallintayhtiö;
- b) yritys täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:
 - i) yrityksen pääasiallisena toimintana on hankkia tai omistaa omistusosuuksia tai harjoittaa yhtä tai useampaa direktiivin 2013/36/EU liitteessä I olevissa 2–12 kohdassa ja 15 kohdassa mainittua toimintaa tai harjoittaa yhtä tai useampaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU⁵⁴ liitteessä I olevassa A tai B osassa mainittua palvelua tai toimintaa, joka liittyy mainitun direktiivin kyseisessä liitteessä olevassa C osassa lueteltuihin rahoitusvälineisiin;

⁵³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2033, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 575/2013, (EU) N:o 600/2014 ja (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta (EUVL L 314, 5.12.2019, s. 1).”

⁵⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).

- ii) yritys on sijoituspalveluyritys, rahoitusalan sekaholdingyhtiö, sijoitusalan holdingyhtiö, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2015/2366⁵⁵ tarkoitettu maksupalveluntarjoaja, omaisuudenhoitoyhtiö tai oheispalveluyritys;”
- f) lisätään 26 a alakohta seuraavasti:
- ”26 a) ’pelkällä teollisella holdingyhtiöllä’ yritystä, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:
- a) yrityksen pääasiallisena toimintana on hankkia tai omistaa omistusosuuksia;
- b) kyseinen yritys tai mikään yritys, johon sillä on omistusyhteyksiä, ei ole 27 alakohdan a, d, e, f, g, h, k tai l alakohdassa tarkoitettu yhteisö;
- c) kyseinen yritys tai mikään yritys, johon sillä on omistusyhteyksiä, ei harjoita pääasiallisena toimintana direktiivin 2013/36/EU liitteessä I mainittua toimintaa tai direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevassa A tai B osassa mainittua toimintaa, joka liittyy kyseisen direktiivin kyseisessä liitteessä olevassa C osassa lueteltuihin rahoitusvälineisiin, eikä se ole sijoituspalveluyritys, direktiivissä (EU) 2015/2366 tarkoitettu maksupalveluntarjoaja tai oheispalveluyritys;”
- g) kumotaan 27 alakohdan c alakohta;
- h) korvataan 28 alakohta seuraavasti:
- ”28) ’jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla laitoksella’ jäsenvaltiossa toimivaa laitosta, jolla on tytäryrityksenä laitos tai rahoituslaitos tai jolla on omistusyhteys laitokseen, rahoituslaitokseen tai oheispalveluyritykseen ja joka ei ole itse toisen samassa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen laitoksen tytäryritys tai samassa jäsenvaltiossa perustetun rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritys;”
- i) lisätään 33 a ja 33 b alakohta seuraavasti:
- ”33 a) ’EU:ssa toimivalla erillisellä laitoksella’ laitosta, johon ei sovelleta EU:ssa varovaisuusperiaatteen mukaista konsolidointia ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla ja jolla ei ole tällaisen konsolidoinnin soveltamisalaan kuuluvaa EU:ssa toimivaa emoyritystä;
- 33 b) ’jäsenvaltiossa tytäryrityksenä toimivalla erillisellä laitoksella’ laitosta, joka täyttää kaikki seuraavat kriteerit:
- a) laitos on EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen, EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritys;
- b) laitos sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa kuin sen emoyrityksenä toimiva laitos, emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö;

⁵⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35).

- c) laitoksella ei ole itsellään tytäryritystä eikä sillä ole omistusyhteyttä laitokseen tai rahoituslaitokseen;”
- j) korvataan 37 alakohdassa oleva viittaus ”direktiivin 83/349/EY 1 artiklassa” viittauksella ”direktiivin (EU) 2013/34/EU 22 artiklassa”;
- k) korvataan 52 alakohta seuraavasti:
 ”52) ’operatiivisella riskillä’ riittämättömistä tai epäonnistuneista sisäisistä prosesseista, henkilöstöstä ja järjestelmistä tai ulkoisista tapahtumista aiheutuvan tappion riskiä, mukaan lukien oikeudellinen riski, malliriski ja TVT-riski muttei strateginen riski eikä malliriski;”
- l) lisätään 52 a – 52 j alakohta seuraavasti:
 ”52 a) ’oikeudellisella riskillä’ tappiota, mukaan lukien kulut, sakot, seuraamukset tai rankaisevat vahingonkorvaukset, jotka aiheutuvat oikeudenkäynteihin johtavista tapahtumista, mukaan lukien seuraavat:
 a) valvontatoimet ja yksityisoikeudelliset sovinnot;
 b) toimimatta jättäminen, kun oikeudellisen velvoitteen noudattaminen edellyttää toimimista;
 c) toimiminen, jolla pyritään välttämään oikeudellisen velvoitteen noudattaminen;
 d) väärinkäytöstapahtumat, jotka ovat tahallisesta tai tuottamuksellisesta väärinkäytöksestä johtuvia tapahtumia, mukaan lukien rahoituspalvelujen epäasianmukainen suorittaminen;
 e) kansallisesta tai kansainvälisestä lainsäädännöstä johtuvien vaatimusten noudattamatta jättäminen;
 f) sopimusjärjestelyistä johtuvien vaatimusten tai kansallisten tai kansainvälisten normien ja käytäntöjen mukaisesti vahvistettujen sisäisten sääntöjen ja käytäntösääntöjen noudattamatta jättäminen;
 g) eettisten sääntöjen noudattamatta jättäminen.
- Palautukset kolmansille osapuolille tai työntekijöille ja liiketoimintamahdollisuuksista johtuvat liikearvomaksut, joiden yhteydessä sääntöjä tai eettisen toimintatavan periaatteita ei ole rikottu ja laitos on täyttänyt velvollisuutensa oikea-aikaisesti, sekä ulkoiset juridiset kulut, jotka eivät johdu operatiivisen riskin aiheuttavasta tapahtumasta, eivät sisälly operatiiviseen riskiin;
-
- 52 b) ’malliriskillä’ tappiota, joka laitokselle voi aiheutua sellaisten päätösten seurauksena, jotka voisivat periaatteessa perustua sisäisillä malleilla tuotettuihin tuloksiin, ja jonka syynä ovat tällaisten mallien kehittämisen, täytäntöönpanon tai käytön virheet, mukaan lukien seuraavat:
-
- a) valitun sisäisen mallin ja sen ominaisuuksien epäasianmukainen rakenne;
-
- b) sen seikan puutteellinen tarkistaminen, onko valittu malli arvioitavan rahoitusvälineen, hinnoiteltavan tuotteen tai sovellettavien markkinaedellytysten kannalta sopiva;
-
- c) virheet valitun sisäisen mallin soveltamisessa;

- d) virheelliset markkina-arvoon arvostamiset ja riskin mittaaminen, jotka johtuvat virheestä kaupan kaupankäyntijärjestelmään kirjaamisen yhteydessä;
- e) valitun sisäisen mallin tai sen tulosten käyttö tarkoitukseen, johon mallia ei ole tarkoitettu tai suunniteltu, mukaan lukien mallintamisparametrien manipulointi;
- f) väärin ajoitettu ja tehon mallin suorituskyvyn valvonta pyrittäessä arvioimaan, onko valittu malli edelleen tarkoituksenmukainen;

52 c) 'TVT-riskillä' sellaisten tappioiden tai mahdollisten tappioiden riskiä, jotka liittyvät verkkotietojärjestelmien tai viestintäteknologian käyttöön, mukaan lukien luottamuksellisuuden rikkominen, järjestelmien vikaantuminen, tietojen ja järjestelmien epäkäytettävyys tai puutteellinen eheys sekä kyberriski;

52 d) 'ympäristö-, yhteiskunta- tai hallintotapariskillä (ESG-riskillä)' sellaisten tappioiden riskiä, jotka aiheutuvat laitokseen kohdistuvista kielteisistä taloudellisista vaikutuksista, jotka johtuvat ympäristöön, yhteiskuntaan tai hallintotapaan liittyvien tekijöiden (ESG-tekijöiden) nykyisistä tai tulevista vaikutuksista laitoksen vastapuoliin tai sijoitettuihin varoihin;

52 e) 'ympäristöriskillä' sellaisten tappioiden riskiä, jotka aiheutuvat laitokseen kohdistuvista kielteisistä taloudellisista vaikutuksista, jotka johtuvat ympäristötekijöiden nykyisistä tai tulevista vaikutuksista laitoksen vastapuoliin tai sijoitettuihin varoihin, mukaan lukien tekijät, jotka liittyvät siirtymiseen kohti seuraavia ympäristötavoitteita:

- a) ilmastonmuutoksen hillintä;
- b) ilmastonmuutokseen sopeutuminen;
- c) vesivarojen ja merten luonnonvarojen kestävä käyttö ja suojeleminen;
- d) siirtyminen kiertotalouteen;
- e) ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen;
- f) biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien suojeleminen ja ennallistaminen.

Ympäristöriski sisältää sekä fyysisen riskin että siirtymäriskin;

52 f) 'fyysisellä riskillä' yleisen ympäristöriskin osana sellaisten tappioiden riskiä, jotka aiheutuvat laitokseen kohdistuvista kielteisistä taloudellisista vaikutuksista, jotka johtuvat ympäristötekijöiden fyysisten vaikutusten nykyisistä tai tulevista vaikutuksista laitoksen vastapuoliin tai sijoitettuihin varoihin;

52 g) 'siirtymäriskillä' yleisen ympäristöriskin osana sellaisten tappioiden riskiä, jotka aiheutuvat laitokseen kohdistuvista kielteisistä taloudellisista vaikutuksista, jotka johtuvat liiketoimintojen ja toimialojen ympäristön kannalta kestävään talouteen siirtymisen nykyisistä ja tulevista vaikutuksista laitoksen vastapuoliin tai sijoitettuihin varoihin;

52 h) 'yhteiskuntariskillä' sellaisten tappioiden riskiä, jotka aiheutuvat laitokseen kohdistuvista kielteisistä taloudellisista vaikutuksista, jotka johtuvat

yhteiskuntaan liittyvien tekijöiden nykyisistä tai tulevista vaikutuksista laitoksen vastapuoliin tai sijoitettuihin varoihin;

52 i) 'hallintotapariskillä' sellaisten tappioiden riskiä, jotka aiheutuvat laitokseen kohdistuvista kielteisistä taloudellisista vaikutuksista, jotka johtuvat hallintotapaan liittyvien tekijöiden nykyisistä tai tulevista vaikutuksista laitoksen vastapuoliin tai sijoitettuihin varoihin;"

m) korvataan 54, 55 ja 56 alakohta seuraavasti:

"54) 'maksukyvyttömyyden todennäköisyydellä (probability of default, PD)' velallisen maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä yhden vuoden jakson aikana sekä laimentumisriskin yhteydessä laimentumisen todennäköisyyttä kyseisen yhden vuoden jakson aikana;

55) 'tappio-osuudella (loss given default, LGD)' velallisen maksukyvyttömyydestä tai maksukyvyttömyystilassa olevasta luottojärjestelystä johtuvan, yksittäiseen luottojärjestelyyn liittyvästä vastuusta aiheutuvan tappion odotettua suhdetta maksukyvyttömyystilanteessa jäljellä olevaan määrään sekä laimentumisriskin yhteydessä laimentumistappio-osuutta, jolla tarkoitetaan laimentumisesta johtuvan, vastuusta aiheutuvan tappion odotettua suhdetta pantatun tai ostetun saamisen mukaisesti jäljellä olevaan määrään;

56) 'luottovasta-arvokertoimella (conversion factor tai credit conversion factor, CCF)' sitoumukseen kuuluvan, yksittäisestä luottojärjestelystä vielä nostamattoman ja ennen maksukyvyttömyyttä nostettavissa olevan ja sen vuoksi maksukyvyttömyystilanteessa jäljelle jäävän määrän odotettua suhdetta sitoumukseen kuuluvaan, kyseisestä järjestelystä vielä nostamattomaan määrään, jolloin sovittu limiitti määrää sitoumuksen suuruuden, paitsi jos ei-sovittu limiitti on suurempi;"

n) lisätään 56 a alakohta seuraavasti:

"56 a) 'toteutuneella CCF-kertoimella' sitoumukseen kuuluvan, yksittäisestä luottojärjestelystä nostetun mutta tietynä maksukyvyttömyyttä edeltäneenä viitepäivänä nostamattoman ja sen vuoksi maksukyvyttömyystilanteessa nostettavissa olevan määrän suhdetta sitoumukseen kuuluvaan, kyseisestä luottojärjestelystä kyseisenä viitepäivänä nostamattomaan määrään;"

o) korvataan 58, 59 ja 60 alakohta seuraavasti:

"58) 'vastikkeellisella luottosuojalla (funded credit protection, FCP)' luottoriskin vähentämistekniikkaa, jossa vastuusta laitokselle aiheutuvan luottoriskin vähentäminen perustuu laitoksen oikeuteen – velallisen maksukyvyttömyyden tai muiden velalliseen liittyvien erityisten luottotapahtumien vuoksi – realisoida, saada luovutuksena tai siirtona tai pitää hallussaan tiettyjä omaisuuseriä tai määriä tai vähentää vastuuta määrään tai korvata se määrällä, joka saadaan vastuun määrän ja laitosta koskevan vaateen määrän välisestä erotuksesta;

59) 'takauksen luonteisella luottosuojalla (unfunded credit protection, UFCP)' luottoriskin vähentämistekniikkaa, jossa vastuusta laitokselle aiheutuvan luottoriskin vähentäminen perustuu kolmannen osapuolen veloitteeseen maksaa määrä velallisen maksukyvyttömyyden tapauksessa tai muissa erityisissä luottotapahtumissa;

60) 'käteiseen verrattavalla välineellä' talletustodistusta, joukkovelkakirjaa, mukaan lukien katetut joukkolainat, tai muuta laitoksen liikkeeseenlaskemaa etuoikeudeltaan parempaa välinettä, josta luottoa myöntävä laitos on jo saanut täyden maksun ja joka luottoa myöntävän laitoksen on maksettava ehdoitta takaisin kyseisen välineen nimellisarvon mukaisesti;"

p) lisätään 60 a alakohta seuraavasti:

"60 a) 'sijoituskullalla' likvideillä kultamarkkinoilla yleisesti hyväksyttyä hyödykkeen muodossa olevaa kultaa, mukaan lukien kultalevyt, -harkot ja -kolikot, jonka arvo määräytyy kultapitoisuuden perusteella, joka määritetään puhtauden ja massan avulla, eikä numismaatikkojen kiinnostuksen perusteella;"

q) lisätään 74 a alakohta seuraavasti:

"74 a) 'kiinteistön arvolla' 229 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritettyä kiinteän omaisuuden arvoa;"

r) korvataan 75 alakohta seuraavasti:

"75) 'asuinkiinteistöllä' mitä tahansa seuraavista:

a) asunnon luonteinen kiinteä omaisuus, joka täyttää kaikki sovellettavien lakien ja asetusten mukaiset edellytykset sen käyttämiseksi asuintarkoituksiin;

b) rakenteilla oleva asunnon luonteinen kiinteä omaisuus edellyttäen, että sen odotetaan täyttävän kaikki sovellettavien lakien ja määräysten mukaiset edellytykset sen käyttämiseksi asuintarkoituksiin;

c) oikeus asua Ruotsissa sijaitsevien asunto-osuuskuntien asunnossa;

d) edellä a, b tai c alakohdassa tarkoitettuun kiinteistöön kuuluva maa-alue;"

s) lisätään 75 a – 75 g alakohta seuraavasti:

"75 a) 'liikekiinteistöllä' kiinteää omaisuutta, joka ei ole asuinkiinteistö, mukaan lukien muut kuin 75 alakohdan d alakohdassa ja 79 alakohdassa tarkoitettut maa-alueet;

75 b) 'tuloa tuottavalla kiinteistöllä suojatulla vastuulla (income producing real estate exposure, IPRE-vastuu)' vastuuta, jonka vakuutena on yksi tai useampi asuin- tai liikekiinteistö, kun vastuuseen liittyvien luottovelvoitteiden täyttäminen riippuu olennaisesti vastuun vakuutena olevien kiinteistöjen synnyttämistä rahavirroista eikä velallisen kyvystä täyttää luottovelvoitteet muista lähteistä;

75 c) 'tuloa tuottamattomalla kiinteistöllä suojatulla vastuulla (non-income producing real estate exposure, ei-IPRE-vastuu)' vastuuta, jonka vakuutena on yksi tai useampi asuin- tai liikekiinteistö ja joka ei ole IPRE-vastuu;

75 d) 'ei-ADC-vastuulla' vastuuta, jonka vakuutena on yksi tai useampi asuin- tai liikekiinteistö ja joka ei ole ADC-vastuu;

75 e) 'asuinkiinteistöllä suojatulla vastuulla', 'asuinkiinteistön kiinnityksellä suojatulla vastuulla', 'asuinkiinteistön vakuudella suojatulla vastuulla' tai 'kiinteällä asunto-omaisuudella suojatulla vastuulla', vastuuta, joka on suojattu asuinkiinteistön kiinnityksellä tai muilla mekanismeilla, jotka eivät ole

kiinnityksiä mutta vastaavat niitä taloudellisesti ja jotka tunnustetaan asuinkiinteistön vakuuksiksi sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jossa vahvistetaan edellytykset kyseisten mekanismien käyttöönotolle;

75 f) 'liikekiinteistöllä suojatulla vastuulla', 'liikekiinteistön kiinnityksellä suojatulla vastuulla' tai 'liikekiinteistön vakuudella suojatulla vastuulla' vastuuta, joka on suojattu liikekiinteistön kiinnityksellä tai muilla mekanismeilla, jotka eivät ole kiinnityksiä mutta vastaavat niitä taloudellisesti ja jotka tunnustetaan liikekiinteistön vakuuksiksi sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jossa vahvistetaan edellytykset kyseisten mekanismien käyttöönotolle;

75 g) 'kiinteällä omaisuudella suojatulla vastuulla' tai 'kiinteän omaisuuden kiinnityksellä suojatulla vastuulla' tai 'kiinteän omaisuuden vakuudella suojatulla vastuulla' vastuuta, joka on suojattu kiinteän asunto-omaisuuden tai liikekiinteistön kiinnityksellä tai muilla mekanismeilla, jotka eivät ole kiinnityksiä mutta vastaavat niitä taloudellisesti ja jotka tunnustetaan kiinteän omaisuuden vakuuksiksi sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jossa vahvistetaan edellytykset kyseisten mekanismien käyttöönotolle;”

t) korvataan 78 ja 79 alakohta seuraavasti:

”78) 'yhden vuoden maksukyvyttömyysasteella' yksi vuosi ennen tarkastelupäivää T alkaneen ajanjakson aikana tapahtuneiden maksukyvyttömyystapausten ja maksukyvyttömyysluokkaan tai -ryhmään yksi vuosi ennen tarkastelupäivää T luokiteltujen velallisten määrän suhdetta tai luottojärjestelyjen määrän välistä suhdetta, kun luokittelu maksukyvyttömyystilassa olevaksi tapahtuu 178 artiklan mukaisesti luottojärjestelyn tasolla;

79) 'maa-alueiden hankintaan, kehittämiseen ja rakentamiseen liittyvillä vastuilla (land acquisition, development and construction exposures, ADC-vastuut)' sellaisiin yrityksiin tai erillisyyhtiöihin liittyviä vastuita, jotka rahoittavat maa-alueiden hankintaa kehittämis- ja rakentamistarkoituksiin tai kiinteän asunto-omaisuuden tai liikekiinteistöjen kehittämistä ja rakentamista;”

u) korvataan 114 alakohta seuraavasti:

”114) 'välillisellä omistusosuudella' vastuita välittäjäyhteisölle, jolla on finanssialan yhteisön liikkeeseen laskemiin pääomainstrumentteihin tai laitoksen liikkeeseen laskemiin velkoihin liittyvä vastuu, jolloin siinä tapauksessa, että finanssialan yhteisön liikkeeseen laskemat pääomainstrumentit tai laitoksen liikkeeseen laskemat velat lopullisesti kirjataan kuluiksi, laitokselle tästä aiheutuva arvonmenetykset ei olisi olennaisesti erilainen kuin menetys, joka aiheutuisi laitokselle kyseisten finanssialan yhteisön liikkeeseen laskemiin pääomainstrumentteihin tai laitoksen liikkeeseen laskemiin velkoihin olevasta suorasta omistusosuudesta;”

v) korvataan 126 alakohta seuraavasti:

”126) 'synteettisellä omistusosuudella' laitoksen sijoitusta rahoitusvälineeseen, jonka arvo on suoraan yhteydessä finanssialan yhteisön liikkeeseen laskemien pääomainstrumenttien tai laitoksen liikkeeseen laskemien velkojen arvoon;”

w) korvataan 144 alakohta seuraavasti:

”144) ’kaupankäyntiyksiköllä’ tarkasti määriteltyä välittäjien ryhmää, jonka laitos perustaa hoitamaan yhdessä kaupankäyntivaraston positioiden tai 104 b artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettujen kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden muodostamaa salkkua tarkoin määritellyn ja johdonmukaisen liiketoimintastrategian mukaisesti ja joka toimii samassa riskienhallintarakenteessa;”

x) lisätään 145 alakohtaan alakohta seuraavasti:

”Sovellettaessa e alakohtaa laitos voi jättää pois johdannaispositiot, jotka se on ottanut finanssialan ulkopuolisten asiakkaidensa kanssa, sekä johdannaispositiot, joita se käyttää kyseisten positioiden suojaamiseen, edellyttäen, että 273 a artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettu pois jätettyjen positioiden yhteenlaskettu arvo on enintään 10 prosenttia kaikista laitoksen taseeseen sisältyvistä ja taseen ulkopuolisista omaisuuseristä.”

y) lisätään 151 ja 152 alakohta seuraavasti:

”151) ’uudistettavalla vastuulla’ vastuuta, jonka osalta lainansaajan jäljellä oleva saldo saa sovittuun rajaan saakka vaihdella lainansaajan nosto- ja takaisinmaksupäätösten perusteella;

152) ’transactor-tyypin vastuulla’ uudistettavaa vastuuta, jonka takaisinmaksuhistoria on vähintään 12 kuukautta ja joka on jompikumpi seuraavista:

a) vastuu, jonka osalta määrä, joka on säännöllisesti maksettava takaisin vähintään 12 kuukauden välein seuraavana sopimuksen mukaisena takaisinmaksupäivänä, on ennalta määritettynä viitepäivänä nostettuna oleva määrä, joka on sopimuksen mukaan maksettava takaisin viimeistään 12 kuukauden kuluttua, edellyttäen, että maksettavaksi erääntynyt määrä on maksettu kokonaan takaisin jokaisena sopimuksen mukaisena takaisinmaksupäivänä edellisten 12 kuukauden osalta;

b) jatkuva luotto, jos edellisten 12 kuukauden aikana ei ole tehty luotonnostoja.”

(2) Muutetaan 5 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 alakohta seuraavasti:

”3) ’odotetulla tappiolla (expected loss, EL)’ yksittäiseen luottojärjestelyyn liittyvää suhdetta, joka voi olla jompikumpi seuraavista:

i) sen määrän suhde, joka odotetaan menetettäväksi vastuusta velallisen mahdollisen maksukyvyttömyyden johdosta yhden vuoden aikana, maksukyvyttömyystilanteessa jäljellä olevaan määrään;

ii) sen määrän suhde, joka odotetaan menetettäväksi vastuusta mahdollinen laimentumistapahtuman johdosta yhden vuoden aikana, laimennustapahtuman toteutumispäivänä jäljellä olevaan määrään;”

b) lisätään 4–10 alakohta seuraavasti:

”4) ’luottovelvoitteella’ luottosopimuksesta johtuvaa velvoitetta, mukaan lukien pääoma, kertyneet korot ja maksut, jonka velallinen on velkaa laitokselle tai, jos laitos toimii takaajana, kolmannelle osapuolelle;

5) 'luottoriskillä' tase-erää, mukaan lukien pääoman, kertyneiden korkojen ja maksujen määrä, jonka velallinen on velkaa laitokselle, ja taseen ulkopuolista erää, joka johtaa tai voi johtaa luottovelvoitteeseen;

6) 'luottojärjestelyllä' velallisen ja laitoksen välisestä sopimuksesta tai sopimusjoukosta aiheutuvaa luottoriskiä;

7) 'varovaisuusmarginaalilla' korotusta, joka tehdään riskiestimaatteihin yhteenlaskettuna tai kerrottuna ja joka on riittävän varovainen, jotta siinä voidaan ottaa huomioon erityyppiset odotetut estimointivirheet, jotka johtuvat tiedoissa, menetelmissä ja malleissa havaituista puutteista ja luotonantostandardien, riskinottohalukkuuden ja perintä- ja palautumispolitiikan muutoksia sekä muista epävarmuutta lisäävistä lähteistä ja yleisestä estimointivirheestä;

8) 'pienellä ja keskisuurella yrityksellä' tai 'pk-yrityksellä' yhtiötä tai yritystä, jonka vuosiliikevaihto on viimeisimmän konsolidoidun tilinpäätöksen mukaan enintään 50 000 000 euroa;

9) 'sitoumuksella' sopimusjärjestelyä, jota laitos tarjoaa asiakkaalle ja jonka asiakas hyväksyy lisäluoton antamiseksi, omaisuuserien ostamiseksi tai luoton korvaavien hyödykkeiden liikkeeseenlaskemiseksi. Jokainen järjestely, jonka laitos voi peruuttaa ehdoista milloin tahansa ilmoittamatta siitä etukäteen velalliselle, tai jokainen järjestely, jonka laitos voi peruuttaa, kun velallinen ei täytä luottojärjestelyä koskevissa asiakirjoissa asetettuja edellytyksiä, mukaan lukien edellytykset, jotka velallisen on täytettävä ennen järjestelyn mukaista ensimmäistä tai myöhempää nostoa, on sitoumus.

Sopimusjärjestelyt, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset, eivät ole sitoumuksia:

a) sopimusjärjestelyt, joissa laitos ei saa maksuja tai palkkioita kyseisten sopimusjärjestelyjen luomisesta tai ylläpitämisestä;

b) sopimusjärjestelyt, jotka edellyttävät, että asiakas pyytää laitokselta ensimmäisen noston ja kunkin myöhemmän noston toteuttamista;

c) sopimusjärjestelyt, joissa laitoksella on täydet valtuudet päättää kunkin noston toteuttamisesta riippumatta siitä, täyttääkö asiakas sopimusjärjestelyä koskevissa asiakirjoissa asetetut edellytykset;

d) sopimusjärjestelyt, joissa laitoksen on arvioitava asiakkaan luottokelpoisuus juuri ennen kunkin noston toteuttamista koskevan päätöksen tekoa;

e) sopimusjärjestelyt, joita tarjotaan yritykselle, myös pk-yritykselle, ja jota valvotaan tiiviisti ja jatkuvasti;

10) 'ehdoista peruutettavissa olevalla sitoumuksella' sitoumusta, jonka ehdoissa laitokselle annetaan mahdollisuus peruuttaa kyseinen sitoumus koko siinä laajuudessa, joka kuluttajansuojalainsäädännössä ja siihen liittyvässä lainsäädännössä sallitaan, milloin tahansa ilmoittamatta siitä etukäteen velalliselle tai joka peruuntuu automaattisesti lainansaajan luottokelpoisuuden heikkenemisen vuoksi."

(3) Korvataan 6 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Mikään laitos, joka on emoyritys tai tytäryritys, ja mikään laitos, joka on sisällytetty 18 artiklan mukaiseen konsolidointiin, ei ole velvollinen täyttämään 92 artiklan 5 ja 6 osassa ja kahdeksannessa osassa säädettyjä velvoitteita yksilöllisesti.”

(4) Muutetaan 10 a artiklan ainoa kohta seuraavasti:

”Sovellettaessa tätä lukua sijoituspalveluyrityksiä ja sijoitusalan holdingyhtiöitä pidetään jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivina rahoitusalan holdingyhtiöinä tai unionissa emoyrityksenä toimivina rahoitusalan holdingyhtiöinä, kun tällaiset sijoituspalveluyritykset tai sijoitusalan holdingyhtiöt ovat asetuksen (EU) 2019/2033 1 artiklan 2 tai 5 kohdassa tarkoitetun ja tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan laitoksen tai sijoituspalveluyrityksen emoyrityksiä.”

(5) Korvataan 11 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

”Jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivien laitosten on täytettävä konsolidoidun asemansa perusteella toisessa, kolmannessa, neljännessä, seitsemännessä ja seitsemännessä A osassa säädettyt velvoitteet 18 artiklassa tarkoitetussa laajuudessa ja siinä tarkoitetulla tavalla, lukuun ottamatta 92 artiklan 3 kohdan a alakohtaa ja 430 artiklan 1 kohdan d alakohtaa.”

(6) Muutetaan 18 artikla seuraavasti:

a) kumotaan 2 kohta;

b) korvataan 7 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

”Jos laitoksella on tytäryritys, joka on muu yritys kuin laitos tai rahoituslaitos, tai jos sillä on omistusyhteys tällaisessa yrityksessä, sen on sovellettava kyseiseen tytäryritykseen tai omistusyhteyteen pääomaosuusmenetelmää.”

c) lisätään uusi 10 kohta seuraavasti:

”10. EPV antaa komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on yksi vuosi tämän asetuksen voimaantulosta] kertomuksen tämän asetuksen niiden määritelmien ja säännösten täydellisyydestä ja asianmukaisuudesta, jotka koskevat laitoksiin konsolidoidulla tasolla kohdistuvien kaikenlaisien riskien valvontaa. EPV arvioi erityisesti näihin määritelmiin ja säännöksiin mahdollisesti jääneitä epäjohtonmukaisuuksia ja niiden vuorovaikutusta sovellettavan tilinpäätössäännösten kanssa sekä kaikkia muita näkökohtia, jotka saattavat aiheuttaa tahattomia rajoitteita konsolidoidulle valvonnalle, joka on kattava ja jota voidaan mukauttaa uusiin riskien lähteisiin tai riskityyppeihin tai rakenteisiin, jotka saattavat johtaa sääntelyarbitraasiin. EPV päivittää kertomustaan säännöllisesti puolivuositain.

EPV:n havaintojen perusteella komissio voi tarvittaessa antaa delegoituja säädöksiä 462 artiklan mukaisesti asiaankuuluvien määritelmien tai varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin soveltamisalan mukauttamiseksi.”

(7) Muutetaan 20 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) päättääkseen, voidaanko haettu lupa myöntää, sekä määrittääkseen mahdolliset lupaehdot, kun EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos ja sen tytäryritykset esittävät tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan

holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritykset yhdessä esittävät 143 artiklan 1 kohdassa, 151 artiklan 4 ja 9 kohdassa sekä 283 ja 363 artiklassa tarkoitettua lupaa koskevan hakemuksen;”;

ii) kumotaan kolmas alakohta;

b) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Kun EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos ja sen tytäryritykset, EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritykset käyttävät 143 artiklassa tarkoitettua IRB-menetelmää yhtenäisellä tavalla, toimivaltaisten viranomaisten on sallittava, että emoyritys ja tytäryritykset yhdessä tarkasteltuina täyttävät kolmannen osan II osaston 3 luvun 6 jaksossa asetetut ehdot tavalla, joka on yhdenmukainen ryhmän rakenteen ja sen riskienhallintajärjestelmien, -prosessien ja -menetelmien kanssa.”

(8) Kumotaan 27 artiklan 1 kohdan a alakohdan v alakohta.

(9) Lisätään 34 artiklaan kohdat seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään, laitokset voivat poikkeuksellisissa olosuhteissa, joiden olemassaolo määritetään EPV:n antamassa lausunnossa, vähentää muiden arvonoikaisujen kokonaismäärää, kun ne laskevat ydinpääomasta (CET1) vähennettävää kokonaismäärää.

Toisessa alakohdassa tarkoitetun lausunnon antamiseksi EPV seuraa markkinaolosuhteita arvioidakseen, onko esiintynyt poikkeuksellisia olosuhteita, sekä ilmoittaa niistä välittömästi komissiolle.

EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään indikaattorit ja edellytykset, joita se käyttää määrittääkseen toisessa kohdassa tarkoitetut poikkeukselliset olosuhteet, sekä määritetään mainitussa kohdassa tarkoitettujen yhteenlaskettujen muiden arvonoikaisujen kokonaismäärän vähentäminen.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on kaksi vuotta tämän asetuksen voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä kolmannessa alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

(10) Muutetaan 36 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) niiden laitosten osalta, jotka laskevat riskipainotetut vastuuerät käyttämällä sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB-menetelmä), tapauksen mukaan IRB-alijäämä 159 artiklan mukaisesti laskettuna;”

b) kumotaan 1 kohdan k alakohdan v alakohta.

(11) Korvataan 46 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohta seuraavasti:

”ii) 36 artiklan 1 kohdan a–g alakohdassa, k alakohdan ii, iii ja iv alakohdassa ja l, m ja n alakohdassa tarkoitetut vähennykset, lukuun ottamatta määrää, joka on

vähennettävä tulevista veronalaisista voitoista riippuvien ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvien laskennallisten verosaamisten osalta;”.

(12) Muutetaan 48 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan a alakohdan ii alakohta seuraavasti:

”ii) 36 artiklan 1 kohdan a–h alakohta, k alakohdan ii, iii ja iv alakohta ja l, m ja n alakohta, lukuun ottamatta tulevista veronalaisista voitoista riippuvia ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyviä laskennallisia verosaamisia;”

b) korvataan b alakohdan ii alakohta seuraavasti:

”ii) 36 artiklan 1 kohdan a–h alakohta, k alakohdan ii, iii ja iv alakohta ja l, m ja n alakohta, lukuun ottamatta tulevista veronalaisista voitoista riippuvia ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyviä laskennallisia verosaamisia.”

(13) Korvataan 49 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Omistusosuudet, joiden osalta ei tehdä 1 kohdan mukaista vähennystä, katsotaan vastuiksi, ja ne riskipainotetaan kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisesti.

Omistusosuudet, joiden osalta ei tehdä 2 tai 3 kohdan mukaista vähennystä, katsotaan vastuiksi, ja niihin sovelletaan 100 prosentin riskipainoa.”

(14) Korvataan 60 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohta seuraavasti:

”ii) 36 artiklan 1 kohdan a–g alakohta, k alakohdan ii, iii ja iv alakohta ja l, m ja n alakohta, lukuun ottamatta tulevista veronalaisista voitoista riippuvia ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyviä laskennallisia verosaamisia;”.

(15) Korvataan 62 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohta seuraavasti:

”d) niiden laitosten osalta, jotka laskevat riskipainotetut vastuuerät kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisesti, tapauksen mukaan IRB-ylijäämä, joissa ei ole otettu huomioon verovaikutuksia ja joka on laskettu 159 artiklan mukaisesti ja on enintään 0,6 prosenttia kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisesti lasketuista riskipainotetuista vastuueristä.”

(16) Korvataan 70 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohta seuraavasti:

”ii) 36 artiklan 1 kohdan a–g alakohta, k alakohdan ii, iii ja iv alakohta ja l, m ja n alakohta, lukuun ottamatta määrää, joka on vähennettävä tulevista veronalaisista voitoista riippuvien ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvien laskennallisten verosaamisten osalta;”.

(17) Korvataan 72 b artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale seuraavasti:

”Kriisinratkaisuviranomainen voi sallia, että hyväksyttävien velkojen instrumenteiksi katsotaan tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen velkojen lisäksi velat, joiden yhteenlaskettu määrä on enintään 3,5 prosenttia 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta vastuisiin sisältyvän kokonaisriskin määrästä, edellyttäen, että”.

(18) Korvataan 72 i artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohta seuraavasti:

”ii) 36 artiklan 1 kohdan a–g alakohta, k alakohdan ii, iii ja iv alakohta ja l, m ja n alakohta, lukuun ottamatta määrää, joka on vähennettävä tulevista veronalaisista voitoista riippuvien ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvien laskennallisten verosaamisten osalta;”.

(19) Korvataan 84 artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) tytäryrityksen ydinpääoma (CET1), josta vähennetään pienempi seuraavista määristä:

- i) tytäryrityksen ydinpääoman (CET1) määrä, jonka on vastattava seuraavia:
 - tapauksen mukaan, jos tytäryritys on laitos, 92 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyn vaatimuksen, 458 ja 459 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten ja kyseisen direktiivin 128 artiklan 6 alakohdassa määritellyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen summa tai kolmansien maiden paikallisten valvontasäännösten edellyttämä määrä siltä osin kuin nämä vaatimukset on katettava ydinpääomalla (CET1);
 - tapauksen mukaan, jos tytäryritys on sijoituspalveluyritys, asetuksen (EU) 2019/2033 11 artiklassa säädetyn vaatimuksen ja direktiivin (EU) 2019/2034 39 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten summa tai kolmansien maiden paikallisten valvontasäännösten edellyttämä määrä siltä osin kuin nämä vaatimukset on katettava ydinpääomalla (CET1);
- ii) tytäryritykseen liittyvä konsolidoidun ydinpääoman (CET1) määrä, jonka on konsolidoinnin perusteella vastattava 92 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyn vaatimuksen, 458 ja 459 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten ja kyseisen direktiivin 128 artiklan 6 alakohdassa määritellyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen summaa;”.

(20) Korvataan 85 artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) tytäryrityksen ensisijainen pääoma (T1) josta vähennetään pienempi seuraavista määristä:

- i) tytäryrityksen ensisijaisen pääoman (T1) määrä, jonka on vastattava seuraavia:
 - tapauksen mukaan, jos tytäryritys on laitos, 92 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn vaatimuksen, 458 ja 459 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten ja kyseisen direktiivin 128 artiklan 6 alakohdassa määritellyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen summa tai kolmansien maiden paikallisten valvontasäännösten edellyttämä määrä siltä osin kuin nämä vaatimukset on katettava ensisijaisella pääomalla (T1);
 - tapauksen mukaan, jos tytäryritys on sijoituspalveluyritys, asetuksen (EU) 2019/2033 11 artiklassa säädetyn vaatimuksen ja direktiivin (EU) 2019/2034 39 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten summa tai kolmansien maiden paikallisten valvontasäännösten edellyttämä määrä siltä osin kuin nämä vaatimukset on katettava ensisijaisella pääomalla (T1);

- ii) tytäryritykseen liittyvä ensisijaisen pääoman (T1) määrä, jonka on konsolidoinnin perusteella vastattava 92 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn vaatimuksen, 458 ja 459 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten ja kyseisen direktiivin 128 artiklan 6 alakohdassa määritellyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen summaa;”.

- (21) Lisätään 88 b artikla seuraavasti:

”88 b artikla

Kolmansiin maihin sijoittautuneet yritykset

Tässä II osastossa termeillä ’sijoituspalveluyritys’ ja ’laitos’ tarkoitetaan myös kolmansiin maihin sijoittautuneita yrityksiä, jotka kuuluisivat 4 artiklan 1 kohdan 2 ja 3 alakohdassa näistä termeistä esitettyjen määritelmien piiriin, jos kyseiset yritykset olisivat sijoittautuneet unioniin.”

- (22) Korvataan 89 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäljempänä olevan 3 kohdan säännöksiä sovelletaan huomattavaan omistusosuuteen, jonka määrä on yli 15 prosenttia laitoksen hyväksyttävästä pääomasta ja joka on yrityksessä, joka ei ole finanssialan yhteisö.”

- (23) Muutetaan 92 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Kokonaisriskin määrä on laskettava seuraavasti:

- a) EU:ssa toimivan erillisen laitoksen ja, tässä asetuksessa säädettyjen velvoitteiden noudattamiseksi yrityksen konsolidoidun aseman perusteella ensimmäisen osan II osaston 2 luvun mukaisesti, EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen, EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön ja EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön on laskettava kokonaisriskin määrä seuraavasti:

$$\text{TREA} = \max \{U\text{-TREA}; x \cdot S\text{-TREA}\}$$

jossa

TREA = yhteisön kokonaisriskin määrä;

U-TREA= 4 kohdan mukaisesti laskettu yhteisön lattiaton kokonaisriskin määrä;

S-TREA = 5 kohdan mukaisesti laskettu yhteisön standardoitu kokonaisriskin määrä;

$x = 72,5 \%$;

- b) kokonaisriskin määrä on laskettava i ja ii alakohdassa säädettyjä tarkoituksia varten 6 kohdan mukaisesti:

i) kun kyseessä on jäsenvaltiossa tytäryrityksenä toimiva erillinen laitos, tässä asetuksessa säädettyjen velvoitteiden noudattamiseksi yksittäisenä laitoksena;

ii) kun kyseessä on jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva laitos, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan

sekaholdingyhtiö, tässä asetuksessa säädettyjen velvoitteiden noudattamiseksi yrityksen konsolidoidun aseman perusteella;

- c) tässä asetuksessa säädettyjen velvoitteiden noudattamiseksi yksittäisenä laitoksena sellaisen laitoksen kokonaisriskin määrä, joka ei ole EU:ssa toimiva erillinen laitos eikä jäsenvaltiossa tytäryrityksenä toimiva erillinen laitos, on 4 kohdan mukaisesti laskettu lattiaton kokonaisriskin määrä.

4. Lattiaton kokonaisriskin määrä on laskettava tämän kohdan a–f alakohdan yhteismääränä sen jälkeen, kun 7 kohta on otettu huomioon:

- a) II osaston ja 379 artiklan mukaisesti lasketut riskipainotetut vastuuerät luottoriskille, mukaan lukien vastapuoliriski, ja laimentumisriskille laitoksen koko liiketoiminnan osalta, lukuun ottamatta riskipainotettuja vastuueriä laitoksen kaupankäyntivarastoon liittyvästä liiketoiminnasta aiheutuvalle vastapuoliriskille;
- b) laitoksen kaupankäyntivarastoon liittyvää liiketoimintaa koskevat omien varojen vaatimukset seuraavien osalta:
- i) tämän osan IV osaston mukaisesti laskettu markkinariski;
- ii) neljännen osan mukaisesti määritetyt suuret asiakasriskit, jotka ylittävät 395–401 artiklassa määritetyt raja-arvot, siltä osin kuin laitoksella on lupa ylittää kyseiset raja-arvot;
- c) tämän osan IV osaston mukaisesti lasketut markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset kaiken liiketoiminnan osalta, johon kohdistuu valuuttakurssiriski tai hyödykeriski;
- ca) tämän osan V osaston mukaisesti, 379 artiklaa lukuun ottamatta, lasketut toimitusriskiä koskevat omien varojen vaatimukset;
- d) tämän osan VI osaston mukaisesti lasketut vastuun arvonokaisuriskiä koskevat omien varojen vaatimukset;
- e) tämän osan III osaston mukaisesti lasketut operatiivista riskiä koskevat omien varojen vaatimukset;
- f) tämän osan II osaston mukaisesti lasketut riskipainotetut vastuuerät laitoksen kaupankäyntivarastoon liittyvästä liiketoiminnasta aiheutuvalle vastapuoliriskille seuraavien liiketoimi- ja sopimustyyppien osalta:
- i) liitteessä II luetellut sopimukset sekä luottojohdannaiset;
- ii) takaisinostotransaktiot, arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvät transaktiot, jotka perustuvat arvopapereihin tai hyödykkeisiin;
- iii) kaupankäyntivarastoon luettaviin arvopapereihin ja hyödykkeisiin perustuvat vakuudelliset limiittiluotonantoliiketoimet (margin lending transactions);
- iv) pitkän selvitysajan liiketoimet.”
- b) lisätään 5, 6 ja 7 kohta seuraavasti:

”5. Standardoitu kokonaisriskin määrä on laskettava 4 kohdan a–f alakohdan yhteismääränä sen jälkeen, kun 7 kohta ja seuraavat vaatimukset on otettu huomioon:

- a) 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetut riskipainotetut vastuuerät luottoriskille ja laimentumisriskille sekä kyseisen kohdan f alakohdassa tarkoitetut riskipainotetut vastuuerät kaupankäyntivarastoon liittyvästä liiketoiminnasta aiheutuvalle vastapuoliriskille on laskettava käyttämättä mitään seuraavista menetelmistä:
 - i) 221 artiklassa säädetty sisäisten mallien menetelmä päänettoutussopimuksissa;
 - ii) 3 luvussa säädetty sisäisten luottoluokitusten menetelmä;
 - iii) 258–260 artiklassa säädetty arvopaperistamista koskeva sisäisten luottoluokitusten menetelmä (SEC-IRBA) ja 265 artiklassa säädetty sisäinen arviointimenetelmä (IAA);
 - iv) tämän osan II osaston 6 luvun 6 jaksossa säädetty menetelmä;
- b) markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset 3 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitetun kaupankäyntivarastoon liittyvän liiketoiminnan osalta ja kyseisen kohdan c alakohdassa tarkoitetun kaiken liiketoiminnan osalta, johon kohdistuu valuuttakurssiriski tai hyödykeriski, on laskettava käyttämättä kolmannen osan IV osaston 1 B luvussa säädettyä vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmää.

6. Yhteisön ”i” kokonaisriskin määrä 3 kohdan b alakohdassa säädettyjä tarkoituksia varten on laskettava seuraavasti:

$$TREA_i = U-TREA_i + DI^{conso} * Contrib_i^{conso}$$

jossa

i = indeksi, joka kuvaa yhteisöä;

TREA = yhteisön kokonaisriskin määrä;

U-TREA = 4 kohdan mukaisesti laskettu yhteisön lattiaton kokonaisriskin määrä;

DI^{conso} = kokonaisriskin määrän ja lattiattoman kokonaisriskin määrän mahdollinen positiivinen erotus sellaiseen ryhmään kuuluvan EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen, EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön konsolidoidun aseman perusteella, johon myös yhteisö i kuuluu, lasketaan seuraavasti:

$$DI^{conso} = TREA - U-TREA$$

jossa

U-TREA = lattiaton kokonaisriskin määrä, joka lasketaan kyseiselle EU:ssa emoyrityksenä toimivalle laitokselle, EU:ssa emoyrityksenä toimivalle rahoitusalan holdingyhtiölle tai EU:ssa emoyrityksenä toimivalle rahoitusalan sekaholdingyhtiölle 4 kohdan mukaisesti sen konsolidoidun aseman perusteella;

TREA = kokonaisriskin määrä, joka lasketaan kyseiselle EU:ssa emoyrityksenä toimivalle laitokselle, EU:ssa emoyrityksenä toimivalle rahoitusalan holdingyhtiölle tai EU:ssa emoyrityksenä toimivalle rahoitusalan sekaholdingyhtiölle 3 kohdan a alakohdan mukaisesti sen konsolidoidun aseman perusteella.

$\text{Contrib}^{\text{conso}}_i$ = yhteisön i osuus, joka lasketaan seuraavasti:

$$\text{Contrib}_i^{\text{conso}} = \begin{cases} \frac{(F\text{-TREA}_i - U\text{-TREA}_i)}{\sum_j (F\text{-TREA}_j - U\text{-TREA}_j)}, & \text{if } \sum_j (F\text{-TREA}_j - U\text{-TREA}_j) > 0 \\ 0, & \text{otherwise} \end{cases}$$

jossa

j = indeksi, joka kuvaa kaikkia yhteisöjä, jotka kuuluvat samaan ryhmään kuin yhteisö i EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen, EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön konsolidoidun aseman perusteella;

U-TREA = lattiaton kokonaisriskin määrä, jonka yhteisö j laskee 4 kohdan mukaisesti konsolidoidun asemansa perusteella tai, jos yhteisö j on jäsenvaltiossa tytäryrityksenä toimiva erillinen laitos, yksittäisenä yrityksenä;

F-TREA $_j$ = yhteisön j lattiallinen kokonaisriskin määrä, joka lasketaan sen konsolidoidun aseman perusteella seuraavasti:

$$F\text{-TREA}_j = \max \{U\text{-TREA}_j ; x \cdot S\text{-TREA}_j\}$$

jossa

F-TREA $_j$ = lattiallinen kokonaisriskin määrä, jonka yhteisö j laskee konsolidoidun asemansa perusteella tai, jos yhteisö j on jäsenvaltiossa tytäryrityksenä toimiva erillinen laitos, yksittäisenä yrityksenä;

S-TREA $_j$ = standardoitu kokonaisriskin määrä, jonka yhteisö j laskee 5 kohdan mukaisesti konsolidoidun asemansa perusteella tai, jos yhteisö j on jäsenvaltiossa tytäryrityksenä toimiva erillinen laitos, yksittäisenä yrityksenä;

x = 72,5 %.

7. Seuraavia säännöksiä sovelletaan 4 kohdassa tarkoitetun lattiattoman kokonaisriskin määrän ja 5 kohdassa tarkoitetun standardoidun kokonaisriskin määrän laskentaan:

a) 4 kohdan c, ca, d ja e alakohdassa tarkoitettuihin omien varojen vaatimukseen on sisällytettävä laitoksen koko liiketoiminnasta johtuvat vaatimukset;

b) laitosten on kerrottava 4 kohdan b–e alakohdan mukaiset omien varojen vaatimukset kertoimella 12,5.”

(24) Korvataan 92 a artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) 18 prosentin riskiperusteinen suhdeluku, joka edustaa laitoksen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja ilmaistuna prosenttiosuutena 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä;”.

(25) Korvataan 102 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Laskettaessa markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia 325 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun menetelmän mukaisesti kaupankäyntivaraston positiot on osoitettava 104 b artiklan mukaisesti perustetuille kaupankäyntiyksiköille.”

(26) Korvataan 104 artikla seuraavasti:

”104 artikla

Sisällyttäminen kaupankäyntivarastoon

1. Laitoksella on 102 artiklan ja tämän artiklan mukaisesti oltava selkeästi määritellyt toimintaperiaatteet ja menettelyt sen määrittämiseksi, mitkä positiot sisällytetään kaupankäyntivarastoon laitoksen omien varojen vaatimusten laskemiseksi, ottaen huomioon laitoksen riskinhallintakyky ja -käytännöt. Laitoksen on pidettävä kirjaa kyseisten toimintaperiaatteiden ja menettelyjen noudattamisesta, niille on tehtävä sisäinen tarkastus vähintään kerran vuodessa, ja tarkastuksen tulokset on annettava toimivaltaisten viranomaisten saataville.

2. Laitosten on luokiteltava seuraavissa instrumenteissa olevat positiot kaupankäyntivarastoon:

- a) instrumentit, jotka täyttävät 325 artiklan 6, 7 ja 8 kohdassa säädetyt vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun, jäljempänä ’ACTP’, sisällyttämisen kriteerit;
- b) instrumentit, jotka aiheuttaisivat nettomääräisen lyhyen luotto-positio tai nettomääräisen lyhyen osakepositio kaupankäyntivaraston ulkopuolella, lukuun ottamatta laitoksen omia velkoja, paitsi jos tällaiset positiot täyttävät 2 kohdan e alakohdassa tarkoitetut kriteerit;
- c) instrumentit, jotka ovat seurausta arvopapereiden merkintäsitoumuksista, kun kyseiset merkintäsitoumukset koskevat ainoastaan sellaisia arvopapereita, jotka laitoksen odotetaan tosiasiallisesti ostavan toimituspäivänä;
- d) rahoitusvarat tai -velat, jotka luokitellaan yksiselitteisesti kaupankäyntitarkoituksessa pidettäväksi laitokseen sovellettavan tilinpäätöissäännösten nojalla;
- e) instrumentit, jotka ovat seurausta markkinatakaustoiminnasta;
- f) kaupankäyntitarkoituksessa pidettävät yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset edellyttäen, että kyseiset yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset täyttävät ainakin yhden 7 kohdassa säädetyistä edellytyksistä;
- g) listatut osakkeet;
- h) kaupankäyntiin liittyvät arvopapereilla toteutettavat rahoitustoimet;
- i) optiot tai muut johdannaiset, jotka on kytketty laitoksen omiin velkoihin tai muihin kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin instrumentteihin, jotka liittyvät luotto- tai osakeriskiin.

Sovellettaessa b alakohtaa laitoksella katsotaan olevan nettomääräinen lyhyt osakepositio, jos osakkeen hinnan lasku tuottaa voittoa laitokselle. Laitoksella katsotaan olevan nettomääräinen lyhyt luotto-positio, jos luottoriskimarginaalin kasvaminen taikka liikkeeseenlaskijan tai liikkeeseenlaskijaryhmän luottokelpoisuuden heikentyminen tuottaa voittoa laitokselle. Laitosten on seurattava

jatkuvasti, johtavatko instrumentit kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen nettomääräiseen lyhyeen luotto- tai osakepositioon.

Sovellettaessa i alakohtaa laitoksen on erotettava kytketty optio laitoksen omasta velasta tai muusta kaupankäyntivaraston ulkopuolisesta instrumentista, joka liittyy luotto- tai osakerisktiin, ja luokiteltava oma velka tai muu instrumentti tapauksen mukaan kaupankäyntivarastoon tai kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin eriin tämän artiklan mukaisesti.

3. Laitokset eivät saa luokitella seuraavissa instrumenteissa olevia positioita kaupankäyntivarastoon:

- a) arvopaperistamisvarastoon luokitellut instrumentit;
- b) kiinteistöomistuksiin liittyvät instrumentit;
- c) listaamattomat osakkeet;
- d) vähittäisluottoihin ja pk-yritysten luottoihin liittyvät instrumentit;
- e) muut kuin 2 kohdan f alakohdassa tarkoitetut yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset;
- f) johdannaissopimukset ja yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset, joissa tai joilla on yksi tai useampi a–d alakohdassa tarkoitetuista kohde-etuutena toimivista instrumenteista;
- g) instrumentit, joita pidetään a–f alakohdassa tarkoitetussa instrumentissa olevaan yhteen tai useampaan positioon liittyvältä tietyltä riskiltä suojautumiseksi;
- h) laitoksen omat velat, paitsi jos tällaiset instrumentit täyttävät 2 kohdan e alakohdassa tarkoitetut kriteerit.

4. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, laitos voi toimivaltaisen viranomaisensa suostumuksella luokitella kyseisen kohdan d–i alakohdassa tarkoitetussa instrumentissa olevan position kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin eriin. Toimivaltaisen viranomaisen on annettava suostumuksena, jos laitos on osoittanut viranomaista tyydyttävällä tavalla, ettei positiota pidetä kaupankäyntitarkoituksessa tai ettei sillä suojata kaupankäyntitarkoituksessa pidettäviä positioita.

5. Jos laitos on luokitellut muussa instrumentissa kuin 2 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetuissa instrumenteissa olevan position kaupankäyntivarastoon, laitoksen toimivaltainen viranomainen voi pyytää laitosta perustelevaan sen luokittelu todisteiden avulla. Jos laitos ei toimita asianmukaisia todisteita, laitoksen toimivaltainen viranomainen voi vaatia sitä siirtämään kyseisen position kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin eriin.

6. Jos laitos on luokitellut muussa instrumentissa kuin 3 kohdassa tarkoitetuissa instrumenteissa olevan position kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin eriin, laitoksen toimivaltainen viranomainen voi pyytää laitosta perustelevaan sen luokittelu todisteiden avulla. Jos laitos ei toimita asianmukaisia todisteita, laitoksen toimivaltainen viranomainen voi vaatia sitä siirtämään kyseisen position kaupankäyntivarastoon.

7. Laitoksen on luokiteltava kaupankäyntivarastoon yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä oleva positio, jota pidetään kaupankäyntitarkoituksessa ja jonka osalta laitos täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:

- a) laitos pystyy hankkimaan riittävät tiedot yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen yksittäisistä kohde-etuuteen liittyvistä vastuista;
- b) laitos ei pysty hankkimaan riittäviä tietoja yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen yksittäisistä kohde-etuuteen liittyvistä vastuista, mutta laitoksella on tietoa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen toimeksiannon sisällöstä ja pystyy saamaan päivittäisiä hintanoteerauksia kyseisestä yrityksestä.

8. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään menettely, jota laitosten on käytettävä 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen kaupankäyntivaraston ulkopuolisten nettomäärien lyhyiden luotto- tai osakepositioiden laskemiseksi ja seuraamiseksi.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on 24 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

(27) Muutetaan 104 a artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 artiklan toinen alakohta seuraavasti:

”EPV seuraa erilaisia valvontakäytäntöjä ja antaa viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2024 ohjeet siitä, mitä poikkeukselliset olosuhteet käsittävät ensimmäistä alakohtaa ja 5 kohtaa sovellettaessa. Ohjeet annetaan asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti. Siihen asti, kun EPV on laatinut ohjeet, toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle päätöksistään myöntää laitokselle lupa tai olla myöntämättä laitokselle lupaa luokitella jokin positio uudelleen tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti sekä perusteltava päätöksensä.”

b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Tämän artiklan mukainen position uudelleenluokittelu on peruuttamaton, paitsi 1 kohdassa tarkoitetuissa poikkeuksellisissa olosuhteissa.”

c) lisätään 6 kohta seuraavasti:

”6. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, laitos voi luokitella kaupankäyntivaraston ulkopuolisen position uudelleen 104 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaiseksi kaupankäyntivarastoon kuuluvaksi positioksi pyytämättä lupaa toimivaltaiselta viranomaiseltaan. Siinä tapauksessa laitokseen sovelletaan edelleen 3 ja 4 kohdassa säädettyjä vaatimuksia. Jos tällainen uudelleenluokittelu on tapahtunut, laitoksen on välittömästi ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselleen.”

(28) Muutetaan 104 b artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi 325 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun menetelmän mukaisesti laitosten on perustettava kaupankäyntiyksiköitä ja osoitettava jollekin niistä kaikki kaupankäyntivarastoon kuuluvat positiot ja kaupankäyntivaraston

ulkopuoliset positiot 5 ja 6 kohdan mukaisesti. Kaupankäyntivarastoon kuuluvat positiot voidaan osoittaa samalle kaupankäyntiyksikölle vain, jos ne ovat kaupankäyntiyksikön hyväksytyyn liiketoimintastrategian mukaisia ja jos niitä hoidetaan ja seurataan johdonmukaisesti tämän artiklan 2 kohdassa säädetyllä tavalla.”

b) lisätään 5 ja 6 kohta seuraavasti:

”5. Markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimustensa laskemiseksi laitosten on osoitettava kaikki kaupankäyntivaraston ulkopuoliset positionsa, joihin kohdistuu valuuttakurssiriski tai hyödykeriski, 1 kohdan mukaisesti perustetuille kaupankäyntiyksiköille, jotka hallitsevat näiden positioiden kaltaisia riskejä.

6. Poiketen siitä, mitä 5 kohdassa säädetään, laitokset voivat markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia laskiessaan perustaa yhden tai useamman kaupankäyntiyksikön, jolle ne osoittavat yksinomaan kaupankäyntivarastoon kuulumattomia positioita, joihin kohdistuu valuuttakurssiriski tai hyödykeriski. Näihin kaupankäyntiyksiköihin ei sovelleta 1, 2 ja 3 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.”

(29) Lisätään 104 c artikla seuraavasti:

”104 c artikla

Pääomaosuuksien valuuttakurssiriskisuojausten käsittely

1. Laitos, joka on tarkoituksellisesti ottanut riskiposition suojataksaan ainakin osittain jonkin 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuista pääomaosuuksista epäsuotuisilta valuuttakurssimuutoksilta, voi toimivaltaisten viranomaisten luvalla jättää kyseisen riskiposition pois 325 artiklan 1 kohdassa säädetyistä valuuttakurssiriskiä koskevista omien varojen vaatimuksista edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) riskipositio, joka jätetään markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten ulkopuolelle, on määrältään enintään niin suuri, että se riittää neutraloimaan jonkin pääomaosuuden herkkyyden epäsuotuisille valuuttakurssimuutoksille;
- b) riskipositio jätetään markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten ulkopuolelle vähintään kuudeksi kuukaudeksi;
- c) laitos on ottanut käyttöön asianmukaisen riskienhallintakehyksen, mukaan lukien selkeä suojausstrategia ja hallintarakenne, suojataksaan jonkin pääomaosuuksista epäsuotuisilta valuuttakurssimuutoksilta;
- d) laitos on toimittanut toimivaltaisille viranomaisille perustelut riskiposition jättämiselle markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten ulkopuolelle sekä yksityiskohtaiset tiedot kyseisestä riskipositioista ja ilmoittanut määrän, joka jätetään markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten ulkopuolelle.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaista riskipositioiden jättämistä markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten ulkopuolelle on sovellettava johdonmukaisesti.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on hyväksyttävä laitoksen 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun riskienhallintakehykseen ja 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuihin riskipositioita koskeviin yksityiskohtaisiin tietoihin tekemät muutokset.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

- a) riskipositiot, jotka laitos voi tarkoituksellisesti ottaa suojatakseen ainakin osittain jonkin 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista pääomaosuuksistaan epäsuotuisilta valuuttakurssimuutoksilta;
- b) se, miten määritetään 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu enimmäismäärä ja tapa, jolla laitos jättää tämän määrän kummankin 325 artiklan 1 kohdassa säädetyn menetelmän soveltamisalan ulkopuolelle;
- c) kriteerit, jotka laitoksen 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettun riskienhallintakehyksen on täytettävä, jotta sitä voidaan pitää asianmukaisena tätä artiklaa sovellettaessa.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on kaksi vuotta tämän asetuksen voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

(30) Muutetaan 106 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 3 kohdan viimeinen alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisen alakohdan mukaisesti hyväksytyt sisäinen suojaus ja kolmannen osapuolen kanssa tehty luottojohdannaista koskeva sopimus on sisällytettävä kaupankäyntivarastoon markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi. Jotta markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset voidaan laskea 325 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyllä menetelmällä, molemmat positiot on osoitettava samalle 104 b artiklan 1 kohdan mukaisesti perustetulle kaupankäyntiyksikölle, joka hallitsee samankaltaisia riskejä.”

- b) korvataan 4 kohdan viimeinen alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisen alakohdan mukaisesti hyväksytyt sisäinen suojaus ja hyväksytyt kolmannen osapuolen luottosuojan tarjoajan kanssa tehty osakejohdannaista koskeva sopimus on sisällytettävä kaupankäyntivarastoon markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi. Jotta markkinariskejä koskevat omien varojen vaatimukset voidaan laskea 325 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyllä menetelmällä, molemmat positiot on osoitettava samalle 104 b artiklan 1 kohdan mukaisesti perustetulle kaupankäyntiyksikölle, joka hallitsee samankaltaisia riskejä.”

- c) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Kun laitos suojaa kaupankäyntivaraston ulkopuolisia korkoriskeihin liittyviä vastuita käyttämällä kaupankäyntivarastoonsa kirjattua korkoriskipositiota, kyseistä korkoriskipositiota on pidettävä sisäisenä suojauksena arvioitaessa kaupankäyntivaraston ulkopuolisista positioista aiheutuvaa korkoriskiä direktiivin 2013/36/EU 84 ja 98 artiklan mukaisesti, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi 325 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuilla menetelmillä korkoriskipositio on osoitettu muista kaupankäyntivarastoon kuuluvista positioista erilliseen salkkuun, jonka liiketoimintastrategia keskittyy

yksinomaan korkoriskiin liittyvien vastuiden sisäisten suojausten markkinariskin hallintaan ja vähentämiseen;

- b) markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi 325 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla menetelmällä positio on osoitettu 104 b artiklan mukaisesti perustetulle kaupankäyntiyksikölle, jonka liiketoimintastrategia keskittyy yksinomaan korkoriskiin liittyvien vastuiden sisäisten suojausten markkinariskin hallintaan ja vähentämiseen;
- c) laitos on dokumentoinut kattavasti sen, miten positio vähentää kaupankäyntivaraston ulkopuolisista positioista aiheutuvaa korkoriskiä sovellettaessa direktiivin 2013/36/EU 84 ja 98 artiklan vaatimuksia.”

d) lisätään 5 a ja 5 b kohta seuraavasti:

”5 a. Sovellettaessa 5 kohdan a alakohtaa laitos voi osoittaa kyseiseen salkkuun muita kolmansien osapuolten tai oman kaupankäyntivarastonsa kanssa otettuja korkoriskipositioita edellyttäen, että laitos kuittaa täydellisesti kyseisten muiden oman kaupankäyntivarastonsa kanssa otettujen korkoriskipositioiden markkinariskin ottamalla vastakkaismerkkisiä korkoriskipositioita kolmansien osapuolten kanssa.

5 b. Edellä 5 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun kaupankäyntiyksikköön sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

- a) kaupankäyntiyksikköön voi sisältyä muita korkoriskipositioita, jotka on otettu kolmansien osapuolten tai laitoksen muiden kaupankäyntiyksiköiden kanssa, kunhan kyseiset positiot täyttävät 104 artiklassa tarkoitettujen kaupankäyntivarastoon sisällyttämistä koskevat vaatimukset ja kyseiset muut kaupankäyntiyksiköt kuittaavat täysin kyseisten muiden korkoriskipositioiden markkinariskin ottamalla vastakkaismerkkisiä korkoriskipositioita kolmansien osapuolten kanssa;
- b) kyseiselle kaupankäyntiyksikölle ei osoiteta muita kaupankäyntivarastoon kuuluvia positioita kuin a alakohdassa tarkoitettuja positioita;
- c) poiketen siitä, mitä 104 b artiklassa säädetään, kyseiseen kaupankäyntiyksikköön ei sovelleta kyseisen artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.”

e) korvataan 6 ja 7 kohta seuraavasti:

”6. Kaikkien 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun erilliseen salkkuun tai kyseisen kohdan b alakohdassa tarkoitettulle kaupankäntiyksikölle osoitettujen positioiden markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimukset on laskettava itsenäisesti, ja ne täydentävät muita kaupankäyntivarastoon kuuluvia positioita koskevia omien varojen vaatimuksia.

7. Kun laitos suojautuu vastuun arvonokaisuriskiltä käyttämällä kaupankäyntivarastonsa kanssa tehtyä johdannaissopimusta, kyseisessä johdannaissopimuksessa otettu positio on hyväksyttävä sisäiseksi suojaukseksi vastuun arvonokaisuriskiltä 383 tai 384 artiklassa säädettyjen menetelmien mukaisessa vastuun arvonokaisuriskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskennassa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) johdannaispositiota katsotaan hyväksyttäväksi suojaukseksi 386 artiklan mukaisesti;
- b) jos johdannaispositioon sovelletaan jotakin 325 c artiklan 2 kohdan b tai c alakohdassa tai 325 e artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyistä vaatimuksista, laitos kuittaa täydellisesti kyseisen johdannaisposition markkinariskin ottamalla vastakkaismerkkisiä positioita kolmansien osapuolten kanssa.

Ensimmäisen alakohdan mukaisesti sisäisen suojaukseksi hyväksyty kaupankäyntivarastoon kuuluva vastakkaismerkkinen positio on sisällytettävä laitoksen kaupankäyntivarastoon markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi.”

(31) Korvataan 107 artiklan 1, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”1. Laitosten on sovellettava riskipainotettujen vastuuerien laskemiseen 92 artiklan 4 kohdan a ja f alakohtaa sovellettaessa joko 2 luvussa säädettyä standardimenetelmää tai, jos toimivaltaiset viranomaiset sen 143 artiklan mukaisesti sallivat, 3 luvussa säädettyä sisäisten luottoluokitusten menetelmää.

2. Laitosten on sovellettava keskusvastapuoleen liittyviin kaupankäyntivastuisiin ja keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon maksettaviin osuuksiin 6 luvun 9 jaksossa säädettyä käsittelyä riskipainotettujen vastuueriensä laskemiseksi 92 artiklan 4 kohdan a ja f alakohtaa sovellettaessa. Laitosten on käsiteltävä kaiken muun tyyppisiä keskusvastapuoleen liittyviä vastuuta seuraavasti:

- a) muun tyyppisiä ehdot täyttävään keskusvastapuoleen liittyviä vastuuta laitokseen liittyvinä vastuina;
- b) muun tyyppisiä muuhun kuin ehdot täyttävään keskusvastapuoleen liittyviä vastuuta yritykseen liittyvinä vastuina.

3. Sovellettaessa tätä asetusta kolmansien maiden sijoituspalveluyrityksiin liittyviä vastuuta, kolmansien maiden luottolaitoksiin liittyviä vastuuta, kolmansien maiden selvitysyhteisöihin ja pörssiin liittyviä vastuuta sekä sellaisiin kolmansien maiden rahoituslaitoksiin liittyviä vastuuta, jotka ovat saaneet kolmansien maiden viranomaisilta toimiluvan ja ovat niiden valvomia ja joihin sovelletaan vakavaraisuusvaatimuksia, jotka vastaavat tiukkuudeltaan laitoksiin sovellettavia vakavaraisuusvaatimuksia, käsitellään laitokseen liittyvinä vastuina vain, jos kolmas maa soveltaa kyseiseen yhteisöön vakavaraisuus- ja valvontavaatimuksia, jotka vastaavat vähintään unionissa sovellettavia vaatimuksia.”

(32) Korvataan 108 artikla seuraavasti:

”108 artikla

Standardimenetelmän ja IRB-menetelmän mukainen luottoriskin vähentämismenetelmien käyttö

1. Sellaisen vastuun osalta, johon laitos soveltaa 2 luvun mukaista standardimenetelmää tai 3 luvun mukaista IRB-menetelmää käyttämättä 143 artiklan mukaisesti omia tappio-osuusestimaattejaan (loss given defaults estimates), jäljempänä ’LGD-estimaatit’, laitos voi 4 luvun mukaisesti ottaa huomioon vastikkeellisen luottosuojan vaikutuksen riskipainotettujen vastuuerien laskennassa 92 artiklan 4 kohdan a ja f alakohtaa sovellettaessa tai, tapauksen mukaan, odotetun

tappion (EL) määrien 36 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja 62 artiklan c alakohdassa tarkoitettussa laskennassa.

2. Sellaisen vastuu osalta, johon laitos soveltaa IRB-menetelmää käyttämällä 143 artiklan mukaisesti omia LGD-estimaattejaan, laitos voi ottaa huomioon vastikkeellisen luottosuojan vaikutuksen riskipainotettuihin vastuueriin ja odotetun tappion määriin 3 luvun mukaisesti.

2 a. Jos laitos soveltaa IRB-menetelmää käyttämällä 143 artiklan mukaisesti omia LGD-estimaattejaan sekä alkuperäisen vastuun että luottosuojan tarjoajaan liittyvien vertailukelpoisten välittömien vastuuden osalta, laitos voi ottaa huomioon takauksen luonteisen luottosuojan vaikutuksen riskipainotettuihin vastuueriin ja odotetun tappion määriin 3 luvun mukaisesti. Kaikissa muissa tapauksissa laitos voi ottaa huomioon takauksen luonteisen luottosuojan vaikutuksen riskipainotettuihin vastuueriin ja odotetun tappion määriin 4 luvun mukaisesti.

3. Jollei 4 kohdassa säädetyistä edellytyksistä muuta johdu, vähittäislainoja voidaan kolmannen osan II osaston 2, 3 ja 4 lukua sovellettaessa pitää tapauksen mukaan asuinkiinteistön kiinnityksellä suojattuina vastuina sen sijaan, että niitä käsiteltäisiin taattuina vastuina, jos seuraavat näitä vähittäislainoja koskevat edellytykset täyttyvät jäsenvaltiossa:

- a) valtaosa lainoista, jotka myönnetään luonnollisille henkilöille asuinkiinteistöjen ostamiseen asianomaisessa jäsenvaltiossa, ei ole oikeudelliselta muodoltaan kiinnitysluottoja;
- b) valtaosa lainoista, jotka myönnetään yksityishenkilöille asuinkiinteistöjen ostamiseen asianomaisessa jäsenvaltiossa, on sellaisen takaajan takaamia, jolla on valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama, luottoluokkaa 1 tai 2 vastaava luottoluokitus ja jonka on maksettava laina kokonaan takaisin laitokselle, jos alkuperäinen lainansaaja laiminlyö velvoitteensa;
- c) laitoksella on laillinen oikeus ottaa kiinnitys asuinkiinteistöön, jos b alakohdassa tarkoitettu takaaja ei täytä velvoitteitaan.

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle, täyttyvätkö a, b ja c alakohdassa tarkoitettut edellytykset niiden lainkäyttöalueisiin kuuluvilla kansallisilla alueilla, ja ilmoitettava sellaisten takaajien nimet, joihin tätä kohtelua voidaan soveltaa ja jotka täyttävät tämän kohdan ja 4 kohdan edellytykset.

EPV julkaisee verkkosivustollaan luettelon kaikista tällaisista hyväksyttävistä takaajista ja päivittää luettelon vuosittain.

4. Sovellettaessa 3 kohtaa kyseisessä kohdassa tarkoitettuja lainoja voidaan käsitellä asuinkiinteistön kiinnityksellä suojattuina vastuina eikä taattuina vastuina, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) vastuu, jota käsitellään standardimenetelmän mukaisesti, täyttää kaikki vaatimukset tullakseen luokitelluksi 124 ja 125 artiklan mukaisesti standardimenetelmän vastuuryhmään ”kiinteän omaisuuden kiinnityksillä suojatut vastuut” lukuun ottamatta sitä, että lainan myöntävällä laitoksella ei ole kiinnitystä asuinkiinteistöön;
- b) vastuu, jota käsitellään IRB-menetelmän mukaisesti, täyttää kaikki vaatimukset tullakseen luokitelluksi 147 artiklan 2 kohdan d alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuun IRB-menetelmän mukaiseen vastuuryhmään

”asuinkiinteistövuokudelliset vähimmäisvastuut” lukuun ottamatta sitä, että lainan myöntävällä laitoksella ei ole kiinnitystä kiinteistöön;

- c) asuinkiinteistöön ei ole kiinnitysoikeutta, kun laina myönnetään, ja lainansaaja on sitoutunut sopimusperusteisesti olemaan myöntämättä kiinnitysoikeutta ilman lainan alun perin myöntäneen laitoksen suostumusta;
- d) takaaja on 201 artiklassa tarkoitettu hyväksyttävä luottosuojan tarjoaja, ja takaajalla on ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, joka vastaa luottoluokkaa 1 tai 2;
- e) takaaja on laitos tai finanssialan yhteisö, johon sovellettavat pääomavaatimukset vastaavat vähintään laitoksiin tai vakuutusyhtiöihin sovellettavia pääomavaatimuksia;
- f) takaaja on perustanut keskinäinen vakuusrahaston, joka kykenee kattamaan riskit kokonaan, tai vastaavan suojan vakuutusyhtiöille luottoriskitappioiden kattamiseksi, ja sen toimivaltainen viranomaisen tarkistaa kyseisen suojan kalibroinnin määräjain ja sille tehdään vuosittain stressitestejä;
- g) laitoksella on sopimusperusteinen ja laillinen oikeus ottaa asuinkiinteistöön kiinnitys, jos takaaja ei täytä velvoitteitaan;
- h) laitoksen, joka päättää soveltaa 3 kohdassa säädettyä mahdollisuutta tiettyyn hyväksyttävään takaajaan 3 kohdassa tarkoitettun mekanismin mukaisesti, on tehtävä niin kaikkien vähittäisvastuidensa osalta, jotka ovat kyseisen takaajan tämän mekanismin mukaisesti takaamia.”

(33) Lisätään 110 a artikla seuraavasti:

”110 a artikla

Sellaisten sopimusjärjestelyjen valvonta, jotka eivät ole sitoumuksia

Laitosten on valvottava sopimusjärjestelyjä, jotka täyttävät kaikki 5 artiklan 9 kohdan toisen alakohdan a–e alakohdassa säädetty edellytykset, ja dokumentoitava toimivaltaisilla viranomaisilla tyydyttävällä tavalla, että ne täyttävät kaikki nämä edellytykset.”

(34) Korvataan 111 artikla seuraavasti:

”111 artikla

Vastuuarvo

1. Omaisuuserän vastuuarvo on sen kirjanpitoarvo, joka jää jäljelle omaisuuserään liittyvien 110 artiklan mukaisten erityisten luottoriskioikaisujen, 34 artiklan mukaisten muuta kuin kaupankäyntivarastoa koskevaan liiketoimintaan liittyvien muiden arvonoiikaisujen, 36 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaisten vähennysten ja muiden kyseiseen omaisuuserään liittyvien omien varojen vähennysten soveltamisen jälkeen.

2. Liitteessä I olevassa luettelossa mainitun taseen ulkopuolisen erän vastuuarvo on seuraava prosentiosuus erän nimellisarvosta, kun 110 artiklan mukaiset erityiset luottoriskioikaisut ja 36 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaiset määrät on vähennetty:

- a) 100 %, kun on kyse alaluokan 1 eristä;
- b) 50 %, kun on kyse alaluokan 2 eristä;
- c) 40 %, kun on kyse alaluokan 3 eristä;

d) 20 %, kun on kyse alaluokan 4 eristä;

e) 10 %, kun on kyse alaluokan 5 eristä.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettun taseen ulkopuolisen erän vastuuarvo on pienempi seuraavista sitoumuksen nimellisarvosta lasketuista prosenttiosuuksista, kun erityiset luottoriskioikaisut ja 36 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaiset määrät on vähennetty:

a) 2 kohdassa tarkoitettu prosenttiosuus, jota sovelletaan siihen erään, jonka osalta sitoumus tehdään;

b) 2 kohdassa tarkoitettu prosenttiosuus, jota sovelletaan kyseiseen sitoumustyyppiin.

4. Laitokseen tarjoamiin sopimusjärjestelyihin, joita asiakas ei ole vielä hyväksynyt ja joista tulee sitoumuksia, jos asiakas ne hyväksyy, sekä sopimusjärjestelyihin, jotka katsottaisiin sitoumuksiksi mutta jotka täyttävät edellytykset sille, ettei niitä käsitellä sitoumuksina, sovelletaan 2 kohdan mukaista prosenttiosuutta.

5. Kun laitos soveltaa 223 artiklassa tarkoitettua rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää, takaisinostotransaktion tai arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi antamiseen tai -ottamiseen liittyvän transaktion perusteella myytyjen, asetettujen tai lainattujen arvopapereiden tai hyödykkeiden ja vakuudellisten limiittiluotonantojen vastuuarvoa on korotettava tällaisiin arvopapereihin tai hyödykkeisiin sovellettavalla volatiliteettikorjauksella 223 ja 224 artiklan mukaisesti.

6. Liitteessä II mainitun johdannaissopimuksen vastuuarvo määritetään 6 luvun mukaisesti ottaen huomioon uudistamissopimusten ja muiden nettoutusjärjestelyjen vaikutukset kyseisen luvun mukaisesti. Takaisinostotransaktioiden, arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvien transaktioiden, pitkän selvitysajan liiketoimien ja vakuudellisen limiittiluotonantojen vastuuarvo voidaan määrittää 4 luvun tai 6 luvun mukaisesti.

7. Kun vastuun katteena on vastikkeellinen luottosuoja, vastuuarvoa voidaan muuttaa 4 luvun mukaisesti.

8. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

a) kriteerit, joiden mukaisesti laitosten on luokiteltava taseen ulkopuoliset erät, lukuun ottamatta liitteeseen I jo sisältyviä erä, liitteessä I tarkoitettuihin alaluokkiin 1–5;

b) tekijät, jotka voivat rajoittaa laitosten mahdollisuutta peruuttaa liitteessä I tarkoitettut ehdoilla peruutettavissa olevat sitoumukset;

c) menettely, jolla EPV:lle ilmoitetaan laitosten tavasta luokitella muita taseen ulkopuolisia erä, joihin liittyy liitteessä I tarkoitettujen riskien kaltaisia riskejä.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on yksi vuosi tämän asetuksen voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

(35) Korvataan 112 artiklan k alakohta seuraavasti:

”k) vastuut, jotka ovat etuoikeudeltaan huonompia velkainstrumentteja;”.

(36) Muutetaan 113 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Riskipainotettujen vastuuerien laskemiseksi kaikkiin vastuisiin on sovellettava riskipainoja 2 jakson mukaisesti, lukuun ottamatta omista varoista vähennettyjä vastuita, sen vastuuryhmän perusteella, johon kyseiset vastuut luokitellaan, ja 2 jaksossa täsmennetyssä laajuudessa kyseisen vastuun luottoluokan perusteella. Luottoluokka voidaan määrittää viittaamalla ulkoisten luottoluokituslaitosten tai vientitakuulaitosten antamiin luottoluokituksiin 3 jakson mukaisesti. Lukuun ottamatta vastuita, jotka luokitellaan 112 artiklan a, b, c ja e alakohdassa säädettyihin vastuuryhmiin, kun direktiivin 2013/36/EU 79 artiklan b alakohdan mukainen arviointi tuo esiin suurempia riskiominaisuuksia kuin valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen tai vientitakuulaitoksen antama luottoluokitus, laitoksen on sovellettava riskipainoa, joka on vähintään yhden luottoluokan verran suurempi kuin valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen tai vientitakuulaitoksen antaman luottoluokituksen mukainen riskipaino.”

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Kun vastuuseen liittyy luottosuoja, vastuuarvoa tai vastuuseen sovellettavaa riskipainoa voidaan tarvittaessa muuttaa tämän luvun ja 4 luvun mukaisesti.”

(37) Kumotaan 119 artiklan 2 ja 3 kohta.

(38) Korvataan 120 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Saamisiin, joista on käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 3 mukaista riskipainoa, joka vastaa ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta 136 artiklan mukaisesti.

Taulukko 3

Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	30 %	50 %	100 %	100 %	150 %

2. Saamisiin, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään kolme kuukautta ja joista on käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, ja saamisiin, jotka johtuvat tavaroiden liikkeistä kansallisten rajojen yli ja joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään kuusi kuukautta ja joista on käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 4 mukaista riskipainoa, joka vastaa ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta 136 artiklan mukaisesti.

Taulukko 4

Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %”.

(39) Korvataan 121 artikla seuraavasti:

Saamiset luokittelemattomilta laitoksilta

1. Saamiaisia laitoksilta, joista ei ole käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, on luokiteltava yhteen seuraavista luokista:

- a) jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät, saamiset laitoksilta luokitellaan luokkaan A:
 - i) laitoksella on riittävät valmiudet täyttää taloudelliset sitoumuksensa, mukaan lukien pääoman takaisinmaksut ja koronmaksut, oikea-aikaisesti varojen tai vastuiden ennakoitun voimassaoloajan suhdannekierroista ja liiketoimintaolosuhteista riippumatta;
 - ii) laitos täyttää tai ylittää 92 artiklan 1 kohdassa säädetyn vaatimuksen, direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitetut erityiset omien varojen vaatimukset, direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 kohdassa määritellyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen ja kaikki vastaavat tai täydentävät paikalliset valvonta- tai sääntelyvaatimukset kolmansissa maissa sikäli kuin kyseiset vaatimukset on julkaistu ja ne on katettava ydinpääomalla (CET1), ensisijaisella pääomalla (T1) tai omilla varoilla;
 - iii) tiedot ii alakohdassa tarkoitetuista vaatimuksista julkistetaan tai annetaan muulla tavoin saataville;
 - iv) direktiivin 2013/36/EU 79 artiklan mukaisessa arvioinnissa ei ole ilmennyt, ettei laitos täytä i ja ii alakohdassa säädettyjä edellytyksiä;
- b) jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät ja vähintään yksi a alakohdan edellytyksistä ei täyty, saamiset laitoksilta luokitellaan luokkaan B:
 - i) laitokseen kohdistuu huomattava luottoriski, mukaan lukien takaisinmaksuvalmiudet, jotka ovat riippuvaisia vakaista tai suotuisista taloudellisista tai liiketoimintaolosuhteista;
 - ii) laitos täyttää tai ylittää 92 artiklan 1 kohdassa säädetyn vaatimuksen, 458 ja 459 artiklassa tarkoitetut vaatimukset, direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitetut erityiset omien varojen vaatimukset ja kaikki vastaavat tai täydentävät paikalliset valvonta- tai sääntelyvaatimukset sikäli kuin kyseiset vaatimukset on julkaistu ja ne on katettava ydinpääomalla (CET1), ensisijaisella pääomalla (T1) ja omilla varoilla;
 - iii) tiedot ii alakohdassa tarkoitetuista vaatimuksista julkistetaan tai annetaan muulla tavoin saataville;
 - iv) direktiivin 2013/36/EU 79 artiklan mukaisesti suoritettussa arvioinnissa ei ole ilmennyt, ettei laitos täytä i ja ii alakohdassa säädettyjä edellytyksiä.

Sovellettaessa ii alakohtaa vastaavat tai täydentävät paikalliset valvonta- tai sääntelyvaatimukset eivät saa sisältää pääomapuskureita, jotka vastaavat direktiivin 2013/36/EU 128 artiklassa määriteltyjä pääomapuskureita;
- c) jos luokkaan A tai luokkaan B luokittelun edellytykset eivät täyty tai jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy, saamiset laitoksilta luokitellaan luokkaan C:
 - i) laitoksen maksukyvyttömyysriskit ovat olennaisia ja turvamarginaalit rajallisia;

- ii) epäsuotuisat liiketoiminta-, rahoitus- tai taloudelliset olosuhteet hyvin todennäköisesti johtavat tai ovat johtaneet siihen, ettei laitos kykene täyttämään taloudellisia sitoumuksiaan;
- iii) jos lainsäädännössä edellytetään laitokselta tarkastettua tilinpäätöstä, ulkopuolinen tilintarkastaja on antanut kielteisen tarkastuslausunnon tai ilmaissut tilinpäätöstä tai tilintarkastusta koskevissa kertomuksissaan edellisten 12 kuukauden aikana vahvan epäilynsä laitoksen kyvystä jatkaa toimintaansa.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti luokkaan A, B tai C luokiteltuihin saamisiin on sovellettava riskipainoa seuraavasti:

- a) luokkaan A, B tai C luokiteltuihin saamisiin, jotka täyttävät jonkin seuraavista edellytyksistä, on sovellettava lyhytaikaisiin saamisiin sovellettavaa riskipainoa taulukon 5 mukaisesti:
 - i) saamisen alkuperäinen maturiteetti on enintään kolme kuukautta;
 - ii) saamisen alkuperäinen maturiteetti on enintään kuusi kuukautta, ja se johtuu tavaroiden liikkeistä kansallisten rajojen yli;
- b) luokkaan A luokiteltuihin saamisiin, jotka eivät ole lyhytaikaisia, on sovellettava 30 prosentin riskipainoa, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - i) saaminen ei täytä mitään a alakohdassa säädetystä edellytyksistä;
 - ii) laitoksen ydinpääoman (CET1) osuus on vähintään 14 prosenttia;
 - iii) laitoksen vähimmäisomavaraisuusaste on yli 5 prosenttia;
- c) luokkaan A, B tai C luokiteltuihin saamisiin, jotka eivät täytä a tai b alakohdan edellytyksiä, on sovellettava riskipainoa taulukon 5 mukaisesti.

Jos laitokselta oleva saaminen ei ole sen lainkäyttöalueen kansallisen valuutan määräinen, jolle laitos on sijoittautunut, tai jos laitos on kirjannut luottovelvoitteen eri lainkäyttöalueella sijaitsevassa sivuliikkeessä eikä saaminen ole sen lainkäyttöalueen kansallisen valuutan määräinen, jolla sivukonttori toimii, riskipaino, jota sovelletaan tapauksen mukaan a, b tai c alakohdan mukaisesti saamisiin, joiden maturiteetti ei ole enintään yksi vuosi ja jotka johtuvat itsestään kuittaantuvista kauppaan liittyvistä ehdollisista eristä, jotka syntyvät tavaroiden liikkeistä kansallisten rajojen yli, ei saa olla pienempi kuin riskipaino, jota sovelletaan sen maan keskushallinnolta olevaan saamiseen, johon laitos on sijoittautunut.

Taulukko 5

Luottoriskin arviointi	Luokka A	Luokka B	Luokka C
Lyhytaikaisten saamisten riskipaino	20 %	50 %	75 %
Riskipaino	40 %	75 %	150%

”.

(40) Muutetaan 122 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohdassa oleva taulukko 6 seuraavasti:

”Taulukko 6

Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	50 %	75 %	100 %	150 %	150 %

”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”Saamisiin, joille ei ole saatavissa tällaista luottoluokitusta, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.”

(41) Lisätään 122 a artikla seuraavasti:

”122 a artikla

Erityiskohteiden rahoitukseen liittyvät vastuut

1. Edellä 112 artiklan g alakohdassa säädettyssä yritys vastuuryhmässä luottolaitosten on erikseen yksilöitävä seuraavanlaiset vastuut erityiskohteiden rahoitukseen liittyviksi vastuiksi:

- vastuu liittyy yhteisöön, joka on perustettu erityisesti aineellisen omaisuuden rahoitusta tai hallinnointia varten, tai on taloudellisesti verrattavissa tällaiseen vastuuseen;
- vastuuta ei ole suojattu kiinteällä omaisuudella eikä se liity muulla tavoin kiinteistön rahoittamiseen;
- vastuuseen liittyvää velvoitetta koskevat sopimusjärjestelyt antavat laitokselle merkittävän vaikutusvallan omaisuuseriin ja niiden tuottamaan tuloon;
- vastuuseen liittyvän velvoitteen takaisinmaksu perustuu pääasiassa rahoitettavien omaisuuserien tuottamaan tuloon eikä niinkään yrityksen laajemman liiketoiminnan tuottamaan tuloon.

2. Erityiskohteiden rahoitukseen liittyviin vastuisiin, joista on saatavilla valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama suoraan sovellettava luottoluokitus, on sovellettava riskipainoa taulukon 6 aa mukaisesti:

Taulukko 6 aa

Luottoluokka	1	2	3	4	5
Riskipaino	20 %	50 %	75 %	100 %	150 %

3. Erityiskohteiden rahoitukseen liittyviin vastuisiin, joista ei ole saatavilla suoraan sovellettavaa luottoluokitusta, sovelletaan seuraavia riskipainoja:

- jos erityiskohteen rahoitukseen liittyvällä vastuulla on tarkoitus rahoittaa aineellisten omaisuuserien hankintaa, mukaan lukien laivojen, ilma-alusten, satelliittien, rautatievaunujen ja ajoneuvokantojen hankinta, ja nämä aineelliset omaisuuserät tuottavat tuloa rahavirtoina, joita synnyttää yhden tai useamman kolmannen osapuolen rahoittamat ja luotonantajalle panttaamat tai luovuttamat tietyt aineelliset omaisuuserät, jäljempänä ’kohteiden rahoitukseen liittyvät vastuut’, laitosten on sovellettava seuraavia riskipainoja:
 - 80 prosenttia, jos vastuuta pidetään korkealaatuisena ottaen huomioon kaikki seuraavat kriteerit:

- velallinen voi vastata taloudellisista velvoitteistaan myös vakavissa stressitilanteissa kaikkien seuraavien ominaisuuksien ansiosta:
 - vastuulla on riittävä vastuu-arvosuhde;
 - vastuulla on konservatiivinen takaisinmaksuprofiili;
 - omaisuuserien jäljellä oleva voimassaoloaika on oikeasuhteinen, kun vastuu on maksettu kokonaan, tai vaihtoehtoisesti käytetään luottosuojan tarjoajaa, jolla on hyvä luottokelpoisuus;
 - velalliseen liittyy vähäinen vastuun jälleenrahoitusriski tai tätä riskiä vähentää riittävästi vastaava omaisuuserien jäännösarvo tai sellaisen luottosuojan tarjoajan käyttö, jolla on hyvä luottokelpoisuus;
 - velallisen toiminnalle ja rahoitusrakenteelle on asetettu sopimusperusteisia rajoituksia;
 - velallinen käyttää johdannaisia vain riskienvähentämistarkoituksiin;
 - olennaisia operatiivisia riskejä hallitaan asianmukaisesti;
 - omaisuuseriä koskevat sopimusjärjestelyt tarjoavat luotonantajille kattavan suojan, mukaan lukien seuraavat ominaisuudet:
 - luotonantajilla on oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoinen ensisijainen oikeus rahoitettuihin omaisuuseriin ja tapauksen mukaan niiden tuottamaan tuloon;
 - velallisen mahdollisuudelle tehdä omaisuuserään muutoksia, jotka vaikuttavasti kielteisesti sen arvoon, on asetettu sopimusperusteisia rajoituksia;
 - omaisuuserän ollessa rakenteilla luotonantajilla on oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoinen ensisijainen oikeus omaisuuseriin ja niitä koskeviin rakennussopimuksiin;
 - rahoitettavat omaisuuserät täyttävät kaikki seuraavat vaatimukset toimiakseen moitteettomasti ja tehokkaasti:
 - omaisuuserän teknologia ja suunnittelu testataan;
 - kaikki omaisuuserän käyttöön tarvittavat toimiluvat ja muut luvat on saatu;
 - jos omaisuuserä on rakenteilla, velallisella on riittävät suojatoimet, jotka koskevat omaisuuserän sovittuja eritelmiä, talousarviota ja valmistuspäivää, mukaan lukien vahvat suoritustakuut tai kokeneen rakentajan mukanaolo ja asianmukaiset sopimussakkoja koskevat sopimussäännökset;
- ii) 100 prosenttia, jos vastuuta ei pidetä i alakohdassa tarkoitetulla tavalla korkealaatuisena;
- b) jos erityiskohteen rahoitukseen liittyvällä vastuulla on tarkoitus antaa lyhytaikaista rahoitusta varantoihin, vaihto-omaisuuteen tai saamisiin

pörssilistattuja hyödykkeitä varten, mukaan lukien raakaöljy, metallit tai viljelykasvit, ja näiden varantojen, vaihto-omaisuuden tai saamisten tuottama tulo on kyseisten hyödykkeiden myynnistä saatua tuloa, jäljempänä 'hyödykkeiden rahoitukseen liittyvät vastuut', laitosten on sovellettava 100 prosentin riskipainoa;

c) jos erityiskohteen rahoitukseen liittyvällä vastuulla on tarkoitus rahoittaa hanketta, jossa kehitetään tai hankitaan suuria, monimutkaisia ja kalliita laitoksia, mukaan lukien voimalaitokset, kemianteollisuuden laitokset, kaivokset sekä liikenne-, ympäristö- ja televiestintäinfrastruktuuri, ja hankkeen tuottama tulo on sellaisten laitoksen tuotosta koskevien sopimusten tuottamaa rahaa, jotka on tehty yhden tai useamman osapuolen kanssa, jotka eivät ole järjestäjän johdon valvonnan alaisia, jäljempänä 'hankkeiden rahoitukseen liittyvät vastuut', laitosten on sovellettava seuraavia riskipainoja:

i) 130 prosenttia, jos hanke, johon vastuu liittyy, on toimintaa edeltävässä vaiheessa;

ii) edellyttäen, ettei 501 a artiklassa tarkoitettua, luottoriskiä koskevien omien varojen vaatimusten oikaisua sovelleta, 80 prosenttia, jos hanke, johon vastuu liittyy, on toimintavaiheessa ja vastuu täyttää kaikki seuraavat kriteerit:

- velallisen mahdollisuudelle harjoittaa luotonantajia mahdollisesti haittaavaa toimintaa on asetettu sopimusperusteisia rajoituksia, mukaan lukien rajoitus, jonka mukaan uutta velkaa ei voida laskea liikkeeseen ilman nykyisten luotonantajien suostumusta;
- velallisella on riittävän suuret vararahastot kokonaan käteisvaroina tai muita rahoitusjärjestelyjä korkean luokituksen saaneiden takaajien kanssa kattamaan vararahoitusta ja käyttöpääomaa koskevat vaatimukset rahoitettavan hankkeen koko elinkaaren ajan;
- velallisen tuottamat rahavirrat ovat ennustettavissa ja kattavat kaikki lainan tulevat takaisinmaksut;
- velvoitteen takaisinmaksun lähde riippuu yhdestä pääasiallisesta vastapuolesta, joka on jokin seuraavista:
 - keskuspankki, keskushallinto, aluehallinto tai paikallisviranomainen edellyttäen, että niille annetaan 0 prosentin riskipaino 114 ja 115 artiklan mukaisesti tai että ulkoinen luottoluokituslaitos antaa niille luottoluokituksen, joka on vähintään 3;
 - julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos edellyttäen, että sille annetaan enintään 20 prosentin riskipaino 116 artiklan mukaisesti tai että ulkoinen luottoluokituslaitos antaa sille luottoluokituksen, joka on vähintään 3;
 - yritys, jolle ulkoinen luottoluokituslaitos on antanut luottoluokituksen, joka on vähintään 3;
- velalliseen liittyvää vastuuta koskevissa sopimusmääräyksissä annetaan luottoa myöntävälle laitokselle kattava suoja velallisen maksukyvyttömyyden varalta;

- sopimusjärjestelyt suojaavat luottoa myöntävää laitosta tehokkaasti hankkeen päättämisestä aiheutuvilta tappioilta;
 - kaikki hankkeen toteuttamiseen tarvittavat omaisuuserät ja sopimukset on pantattu luottoa myöntävälle laitokselle sovellettavan lainsäädännön sallimissa rajoissa;
 - oma pääoma on pantattu luottoa myöntävälle laitokselle siten, että se voi saada velallisessa määräysvallan maksukyvyttömyystilanteessa;
- iii) 100 prosenttia, jos hanke, johon vastuu liittyy, on toimintavaiheessa eikä vastuu täytä tämän alakohdan ii alakohdassa säädettyjä edellytyksiä;
- d) sovellettaessa c alakohdan ii alakohdan kolmatta luetelmakohtaa tuotettuja rahavirtoja ei pidetä ennakoitavissa olevina, jollei olennainen osa tuloista täytä vähintään yhtä seuraavista edellytyksistä:
- i) tulot ovat saatavuusperusteisia;
 - ii) tuloihin sovelletaan tuottoprosentin sääntelyä;
 - iii) tuloihin sovelletaan ota tai maksa -sopimusta;
- e) sovellettaessa c alakohtaa toimintavaiheella tarkoitetaan vaihetta, jossa yhteisö, joka on perustettu erityisesti hankkeen rahoittamista varten, täyttää molemmat seuraavista edellytyksistä:
- i) yhteisöllä on positiivinen nettorahavirta, joka riittää kattamaan jäljellä olevat sopimusveloitteet;
 - ii) yhteisön pitkäaikainen velka pienenee.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään edellytykset, joilla 3 kohdan a alakohdan i alakohdassa ja c alakohdan ii alakohdassa säädettyt kriteerit täyttyvät.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on yksi vuosi tämän asetuksen voimaantulopäivän jälkeen].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

(42) Korvataan 123 artikla seuraavasti:

”123 artikla
Vähittäisvastuut

1. Vastuut, jotka täyttävät kaikki seuraavat kriteerit, katsotaan vähittäisvastuiksi:

- a) vastuu on jompikumpi seuraavista:
 - i) yhteen tai useampaan luonnolliseen henkilöön liittyvä vastuu;
 - ii) 5 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuun pk-yritykseen liittyvä vastuu, jolloin kokonaismäärä, jonka velallinen tai asiakaskokonaisuus on velkaa laitokselle, sen emoyritykselle ja tytäryrityksille, mukaan lukien maksukyvyttömyystilassa olevat vastuut mutta lukuun ottamatta vastuita, jotka on suojattu asuinkiinteistöllä kiinteistön arvoon saakka, saa

laitoksen tietojen mukaan olla enintään 1 miljoona euroa, ja laitoksen on toteutettava kohtuulliset toimenpiteet tilanteen tarkistamiseksi;

- b) vastuu on ominaispiirteiltään yksi merkittävästä määrästä samankaltaisia vastuuta, ja näin ollen tällaiseen vastuuseen liittyvät riskit vähenevät olennaisesti;
- c) asianomainen laitos käsittelee vastuuta riskienhallintakehyksessään ja hallinnoi vastuuta sisäisesti vähittäisvastuuna johdonmukaisesti pitkällä aikavälillä ja samalla tavoin kuin se käsittelee muita vähittäisvastuita.

Vähittäisleasingin vähimmäismaksujen nykyarvo voidaan luokitella vähittäisvastuiden ryhmään.

EPV antaa viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on yksi vuosi tämän asetuksen voimaantulosta] asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa määritetään oikeasuhteiset hajautusmenetelmät, joiden perusteella katsotaan b alakohdan mukaisesti, että vastuu on yksi merkittävästä määrästä samankaltaisia vastuuta.

2. Seuraavia vastuuta ei katsota vähittäisvastuiksi:

- a) vastuut, jotka eivät ole velkainstrumentteja ja jotka antavat huonomman oikeuden liikkeeseenlaskijan jäännösvaroihin tai -tuottoihin;
- b) velkainstrumentit sekä muut arvopaperit, yhtiökumppanuudet, johdannaiset tai muut välineet, jotka vastaavat taloudelliselta sisällöltään a alakohdassa tarkoitettuja vastuuta;
- c) kaikki muut arvopapereiden muodossa olevat vastuut.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin vähittäisvastuisiin on sovellettava 75 prosentin riskipainoa lukuun ottamatta transactor-tyypin vastuuta, joihin on sovellettava 45 prosentin riskipainoa.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, sellaisista lainoista johtuville vastuille, joita laitos myöntää eläkeläisille tai vakituudessa työsuhteessa oleville työntekijöille lainansaajan eläkkeen tai palkan osan kyseiselle laitokselle ehdoitta tapahtuvaa siirtoa vastaan, on sovellettava 35 prosentin riskipainoa, edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) lainan takaisinmaksua varten lainansaaja valtuuttaa ehdoitta eläkerahaston tai työnantajan suorittamaan laitokselle suorita maksuja vähentämällä kuukausittaiset lainanmaksut lainansaajan kuukausieläkkeestä tai -palkasta;
- b) lainansaajan kuolemasta, työkyvyttömyydestä, työttömyydestä tai nettokuukausieläkkeen tai -palkan pienenemisestä aiheutuvat riskit katetaan asianmukaisesti vakuutuksella laitoksen hyväksi;
- c) lainansaajan kuukausittaiset maksut kaikista lainoista, jotka täyttävät a ja b alakohdassa säädetty edellytykset, ovat yhteenlaskettuina enintään 20 prosenttia lainansaajan nettokuukausieläkkeestä tai -palkasta;
- d) lainan alkuperäinen enimmäismaturiteetti on enintään kymmenen vuotta.”

(43) Lisätään 123 a artikla seuraavasti:

”123 a artikla

Vastuut, joihin liittyy valuuttaero

1. Riskipaino, jota sovelletaan 2 luvun mukaisesti luonnollisiin henkilöihin liittyviin vastuisiin, jotka luokitellaan johonkin 112 artiklan h tai i alakohdassa säädetyistä vastuuryhmistä, on kerrottava kertoimella 1,5 ja tulokseksi saatu riskipaino saa olla enintään 150 prosenttia, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) vastuu johtuu lainasta, joka on eri valuutan määräinen kuin velallisen tulolähteen valuutta;
- b) velallisella ei ole valuuttaerosta johtuvan maksuriskin varalta vastuun valuuttaa vastaavan rahoitusvälineen tai valuuttatulon antamaa suojausta tai tällaisten lainansaajan käytettävissä olevien suojausten kokonaismäärä kattaa alle 90 prosenttia tämän vastuun vuoksi suoritettavasta maksuerästä.

Jos laitos ei pysty erottamaan vastuiden joukosta niitä, joihin liittyy valuuttaero, riskipainokerrointa 1,5 sovelletaan kaikkiin suojaamattomiin vastuisiin, joiden valuutta on eri kuin velallisen asuinmaan kansallinen valuutta.

2. Tässä artiklassa tulolähteellä tarkoitetaan mitä tahansa lähettä, joka tuottaa velalliselle rahavirtoja, mukaan lukien rahalähetykset, vuokratulot tai palkat mutta lukuun ottamatta tuloja, jotka laitos saa suorittamastaan omaisuuserien myynnistä tai vastaavista takautumistoimista.”

(44) Korvataan 124 artikla seuraavasti:

”124 artikla

Kiinteän omaisuuden kiinnityksillä suojatut vastuut

1. Ei-ADC-vastuuta, joka ei täytä kaikkia 3 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, on käsiteltävä seuraavasti:

- a) ei-IPRE-vastuuta on käsiteltävä vastuuna, jota ei ole suojattu kyseisellä kiinteällä omaisuudella;
- b) IPRE-vastuuseen sovelletaan 150 prosentin riskipainoa.

2. Ei-ADC-vastuuta, jota ei ole suojattu kiinteällä omaisuudella, on käsiteltävä seuraavasti, jos kaikki 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät:

- a) kun vastuu on suojattu asuinkiinteistöllä, vastuuta ei katsota IPRE-vastuuksi ja sitä on käsiteltävä 125 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jos vastuu täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:
 - i) kiinteä omaisuus, jolla vastuu on suojattu, on velallisen ensisijainen asunto joko siten, että koko kiinteä omaisuus muodostaa yhden asunnon tai siten, että kiinteä omaisuus, jolla vastuu on suojattu, on asunto, joka on kiinteään omaisuuteen kuuluva erillinen osa;
 - ii) vastuu liittyy luonnolliseen henkilöön ja on suojattu tuloa tuottavalla asunnolla joko siten, että koko kiinteä omaisuus muodostaa yhden asunnon tai siten, että asunto on kiinteään omaisuuteen kuuluva erillinen osa, ja kyseiseen henkilöön liittyvien laitoksen vastuiden kokonaismäärä on suojattu enintään neljällä kiinteällä omaisuudella, mukaan lukien kiinteät omaisuudet, jotka eivät ole asuinkiinteistöjä tai jotka eivät täytä mitään tässä alakohdassa säädetyistä kriteereistä, tai se on suojattu kiinteisiin omaisuuksiin kuuluvilla erillisillä asunnoilla;

- iii) asuinkiinteistöllä suojattu vastuu liittyy luonnollisten henkilöiden muodostamiin lailla säänneltyihin yhdistyksiin tai osuuskuntiin, joiden ainoana tarkoituksena on antaa jäsentensä käyttää ensisijaisena asuntona siihen kiinteistöön kuuluvaa asuntoa, jolla lainat on suojattu;
- iv) vastuu on suojattu asuinkiinteistöllä, joka kuuluu lailla säännellyille julkisille asuntoyhtiöille tai voittoa tavoittelemattomille yhdistyksille, jotka ovat olemassa sosiaalisia tarkoituksia varten sekä tarjotakseen pitkäaikaista vuokra-asumista;
- b) jos vastuu on suojattu asuinkiinteistöllä eikä täytä mitään a alakohdan i–iv alakohdassa säädetyistä edellytyksistä, vastuuta on käsiteltävä 125 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- c) jos vastuu on suojattu liikekiinteistöllä, vastuuta on käsiteltävä seuraavasti:
 - i) ei-IPRE-vastuuta on käsiteltävä 126 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 - ii) IPRE-vastuuta on käsiteltävä 126 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

3. Jotta kiinteällä omaisuudella suojattua vastuuta voitaisiin käsitellä 2 kohdan mukaisesti, sen on täytettävä kaikki seuraavat edellytykset:

- a) kiinteä omaisuus, jolla vastuuta suojataan, täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:
 - i) kiinteä omaisuus on valmistunut kokonaan;
 - ii) kiinteä omaisuus on metsä- tai maatalousmaata;
 - iii) kiinteä omaisuus on rakenteilla oleva asuinkiinteistö tai maa-alue, jolle asunto on tarkoitus rakentaa, ja kaikki asianomaiset viranomaiset ovat hyväksyneet kyseisen suunnitelman ja jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - kiinteistöön kuuluu enintään neljä asuntoa, ja siitä tulee velallisen ensisijainen asunto, eikä luonnolliselle henkilölle myönnetyllä lainalla rahoiteta välillisesti ADC-vastuita;
 - keskushallinnolla, aluehallinnolla, paikallisviranomaisella, julkisyhteisöllä tai julkisoikeudellisella laitoksella, johon liittyviä vastuita käsitellään 115 artiklan 2 kohdan ja 116 artiklan 4 kohdan mukaisesti, on oikeudelliset valtuudet ja kyky varmistaa, että rakenteilla oleva kiinteistö saadaan kohtuullisessa ajassa valmiiksi, ja se on velvollinen tai oikeudellisesti sitoutunut tekemään niin, jos rakentamista ei muuten saataisi kohtuullisessa ajassa päätökseen;
- b) vastuu on suojattu laitoksella olevalla kiinteään omaisuuteen kohdistuvalla ensisijaisella panttioikeudella tai laitoksella on ensisijainen panttioikeus ja järjestyksessä asemaltaan huonompia panttioikeuksia kyseiseen omaisuuteen;
- c) kiinteistön arvo ei riipu olennaisesti velallisen luottokelpoisuudesta;
- d) kaikki tiedot, jotka vaaditaan vastuun alullepanon yhteydessä ja valvontatarkoituksiin, dokumentoidaan asianmukaisesti, mukaan lukien tiedot velallisen takaisinmaksukyvyistä ja kiinteän omaisuuden arvostamisesta;
- e) 208 artiklassa säädetyt vaatimukset täyttyvät ja 229 artiklan 1 kohdassa säädettyjä arvostussääntöjä noudatetaan.

Sovellettaessa c alakohtaa laitokset voivat jättää soveltamisalan ulkopuolelle tilanteet, joissa puhtaasti makrotaloudelliset tekijät vaikuttavat sekä kiinteän omaisuuden arvoon että velallisen kykyyn selvitä velvoitteistaan.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdan b alakohdassa säädetään, lainkäyttöalueilla, joilla asemaltaan huonommat panttioikeudet antavat haltijalle vakuuteen kohdistuvan oikeudellisesti täytöntöönpanokelpoisen vaateen, joka on tehokas luottoriskiä vähentävä tekijä, asemaltaan huonommat panttioikeudet, jotka ovat muun kuin sen laitoksen hallussa, jolla on asemaltaan paras panttioikeus, voidaan hyväksyä myös sellaisissa tapauksissa, joissa laitoksella ei ole asemaltaan parasta tai sellaista panttioikeutta, joka sijoittuu laitoksen hallussa olevan asemaltaan paremman ja asemaltaan huonomman panttioikeuden väliin.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa panttioikeutta koskevilla säännöillä on varmistettava kaikki seuraavat seikat:

- a) jokainen laitos, jolla on panttioikeus kiinteään omaisuuteen, voi käynnistää kyseisen omaisuuden myynnin riippumatta muista yhteisöistä, joilla on siihen panttioikeus;
- b) jos kiinteää omaisuutta ei myydä julkisella huutokaupalla, yhteisöt, joilla on hallussaan asemaltaan paras panttioikeus, toteuttavat kohtuulliset toimenpiteet saadakseen käyvän markkina-arvon tai parhaan hinnan, joka kyseisissä olosuhteissa on mahdollista saada, kun ne käyttävät myyntioikeuttaan itse.

5. Sovellettaessa 125 artiklan 2 kohtaa ja 126 artiklan 2 kohtaa vastuu-arvosuhde (exposure-to-value ratio), jäljempänä 'ETV-suhde', on laskettava jakamalla bruttovastuumäärä kiinteistön arvolla seuraavin edellytyksin:

- a) bruttovastuumäärä saadaan laskemalla määrä, joka on maksamatta kiinteällä omaisuudella suojattuun vakuuteen liittyvästä luottovelvoitteesta, ja kaikki sitoumukseen kuuluvat mutta nostamattomat määrät, jotka nostettuina lisäisivät kiinteällä omaisuudella suojatun vastuun vastuuarvoa;
- b) bruttovastuumäärä on laskettava ottamatta huomioon luottoriskioikaisuja ja muita vastuuseen liittyviä omien varojen vähennyksiä tai vastikkeellista tai takauksen luonteista luottosuojaa, lukuun ottamatta luottoa myöntävässä laitoksessa olevia pantattuja talletustilejä, jotka täyttävät kaikki tase-erien nettoutusta koskevat vaatimukset joko 196 ja 206 artiklan mukaisten päänettoutussopimusten perusteella tai 195 ja 205 artiklan mukaisten muiden tase-erien nettoutussopimusten perusteella ja jotka on ehdoitta ja peruuttamattomasti pantattu ainoastaan sen luottovelvoitteen täyttämiseksi, joka liittyy kiinteällä omaisuudella suojattuun vastuuseen;
- c) sellaisten vastuiden osalta, joita on käsiteltävä 125 artiklan 2 kohdan tai 126 artiklan 2 kohdan mukaisesti, kun muulla osapuolella kuin laitoksella on asemaltaan paras panttioikeus ja laitoksen hallussa oleva asemaltaan huonompi panttioikeus hyväksytään 4 kohdan mukaisesti, bruttovastuumäärä saadaan laskemalla yhteen laitoksen panttioikeuden alainen bruttovastuumäärä ja kaikkien muiden sellaisten panttioikeuksien alaiset bruttovastuumäärät, joilla on sama tai parempi asema kuin laitoksen panttioikeudella. Jos saatavissa ei ole riittävästi tietoa muiden panttioikeuksien aseman varmistamiseksi, laitoksen on katsottava, että kyseisillä panttioikeuksilla on sama asema kuin laitoksen hallussa olevalla asemaltaan huonommalla panttioikeudella. Laitoksen on ensin määritettävä riskipaino, jäljempänä 'perusriskipaino', tapauksen mukaan joko

125 artiklan 2 kohtaa tai 126 artiklan 2 kohtaa noudattaen. Sen jälkeen sen on mukautettava tätä riskipainoa kertoimella 1,25, jotta voidaan laskea asemaltaan huonompien panttioikeuksien riskipainotetut määrät. Kerrointa ei käytetä, jos perusriskipaino vastaa alhaisinta ETV-alaluokkaa. Riskipaino, joka saadaan kertomalla perusriskipaino kertoimella 1,25, on rajattava riskipainoon, jota sovellettaisiin vastuuseen, jos 3 kohdan vaatimukset eivät täytyisi.

Jos laitoksella on a alakohtaa sovellettaessa useampi kuin yksi vastuu, jotka on suojattu samalla kiinteällä omaisuudella, ja nämä vastuut on suojattu tähän kiinteään omaisuuteen olevilla panttioikeuksilla, jotka ovat asemiltaan peräkkäisessä järjestyksessä siten, ettei niiden välissä ole kolmannen osapuolen hallussa olevaa panttioikeutta, vastuita on käsiteltävä yhtenä yhteenlaskettuna vastuuna ja yksittäiset bruttovastuumäärät on laskettava yhteen, jotta voidaan laskea yhden yhteenlasketun vastuun bruttovastuumäärä.

6. Jäsenvaltioiden on nimettävä 7 kohdan soveltamisesta vastaava viranomainen. Tämän viranomaisen on oltava toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen.

Jos jäsenvaltio on nimennyt tämän artiklan soveltamisesta vastaavaksi viranomaiseksi toimivaltaisen viranomaisen, kyseisen viranomaisen olisi varmistettava, että kansallisille elimille ja viranomaisille, joilla on makrovakausero- ja valvontaan liittyviä tehtäviä, tiedotetaan asianmukaisesti toimivaltaisen viranomaisen aikomuksesta käyttää tätä artiklaa, ja että ne otetaan asianmukaisesti mukaan asianomaisen jäsenvaltion rahoitusvakautteen liittyvien ongelmien arvioimiseen 6 kohdan mukaisesti.

Jos jäsenvaltio on nimennyt tämän artiklan soveltamisesta vastaavaksi viranomaiseksi jonkin muun kuin toimivaltaisen viranomaisen, jäsenvaltioiden on annettava tarvittavat säännökset, joilla varmistetaan toimivaltaisen viranomaisen ja nimetyn viranomaisen asianmukainen koordinointi ja tietojenvaihto tämän artiklan asianmukaista soveltamista varten. Viranomaisten on erityisesti tehtävä tiivistä yhteistyötä ja vaihdettava kaikki mahdollisesti tarvittavat tiedot, jotta nimetty viranomainen voi hoitaa asianmukaisesti sille tämän artiklan mukaisesti määrättyt tehtävät. Tällä yhteistyöllä pyritään välttämään toimivaltaisen viranomaisen ja nimetyn viranomaisen toimien päällekkäisyys tai epä johdonmukaisuus sekä varmistamaan, että vuorovaikutus muiden toimenpiteiden kanssa, erityisesti tämän asetuksen 458 artiklan ja direktiivin 2013/36/EU 133 artiklan nojalla toteutettujen kanssa, otetaan asianmukaisesti huomioon.

7. Tämän artiklan 6 kohdan mukaisesti nimetyn viranomaisen on muista merkityksellisistä indikaattoreista 430 a artiklan nojalla kerättyjen tietojen perusteella määrääjain ja vähintään kerran vuodessa arvioitava, perustuvatko sen alueella sijaitseville kiinteällä omaisuudella suojatuille vastuille 125 ja 126 artiklan mukaisesti vahvistetut painot asianmukaisesti seuraaviin seikkoihin:

- a) kiinteällä omaisuudella suojattuihin vastuisiin liittyvistä tappioista saatu kokemus;
- b) kiinteän omaisuuden markkinoiden tulevat kehitysnäkymät.

Jos tämän artiklan 6 kohdan mukaisesti nimetty viranomainen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua arvioinnin perusteella toteaa, että 125 tai 126 artiklan mukaiset riskipainot eivät riittävästi vastaa tällaisten vastuiden, jotka on suojattu asianomaisen viranomaisen jäsenvaltion alueen yhdessä tai useammassa osassa

sijaitsevien asuinkiinteistöjen tai liikekiinteistöjen kiinnityksillä, yhteen tai useampaan kiinteistösegmenttiin liittyviä todellisia riskejä, ja jos asianomainen viranomaisen katsoo, että riskipainojen riittämättömyys voisi vaikuttaa haitallisesti viranomaisen jäsenvaltion nykyiseen tai tulevaan rahoitusvakauteen, se voi korottaa kyseisiin vastuisiin sovellettavia riskipainoja tämän kohdan neljännessä alakohdassa määritettyjen vaihteluvälien mukaisesti tai määrätä tiukempia kriteerejä kuin tämän artiklan 3 kohdassa säädetään.

Tämän artiklan 6 kohdan mukaisesti nimetyn viranomaisen on ilmoitettava EPV:lle ja EJRK:lle tämän kohdan mukaisesti toteutetuista sovellettavien riskipainojen ja kriteerien mukautuksista. EJRK ja EPV antavat lausuntonsa asianomaiselle jäsenvaltiolle yhden kuukauden kuluessa edellä mainitun ilmoituksen vastaanottamisesta. EPV ja EJRK julkaisevat 125 ja 126 artiklassa sekä 199 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuille vastuulle riskipainot ja kriteerit sellaisina kuin asianomainen viranomaisen panee ne täytäntöön.

Sovellettaessa tämän kohdan toista alakohtaa 6 kohdan mukaisesti nimetty viranomaisen voi korottaa 125 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tai 126 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädettyjä riskipainoja. Viranomaisen saa korottaa niitä enintään 150 prosenttiin.

8. Jos 6 kohdan mukaisesti nimetty viranomaisen vahvistaa 2 kohdan toisen alakohdan nojalla korkeammat riskipainot tai tiukemmat kriteerit, laitoksilla on oltava kuuden kuukauden siirtymäkausi niiden soveltamiseksi.

9. EPV laatii tiiviissä yhteistyössä EJRK:n kanssa luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään 7 kohdassa tarkoitettussa riskipainojen asianmukaisuuden arvioinnissa huomioon otettavat tekijät.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

10. EJRK voi asetuksen (EU) N:o 1092/2010 16 artiklan mukaisten suositusten avulla ja tiiviissä yhteistyössä EPV:n kanssa antaa ohjeita tämän artiklan 6 kohdan mukaisesti nimetyille viranomaisille kummastakin seuraavasta seikasta:

- a) tekijät, jotka voisivat 7 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuna mukaisesti vaikuttaa haitallisesti nykyiseen tai tulevaan rahoitusvakauteen;
- b) ohjeelliset viitearvot, jotka 6 kohdan mukaisesti nimetyn viranomaisen on otettava huomioon päättäessään suuremmista riskipainoista.

11. Jäsenvaltioon sijoittautuneiden laitosten on sovellettava toisen jäsenvaltion viranomaisten 7 kohdan mukaisesti määrittämiä riskipainoja ja kriteerejä kaikkiin vastaaviin vastuisiinsa, jotka on suojattu kyseisen jäsenvaltion alueen yhdessä tai useammassa osassa sijaitsevien asuinkiinteistöjen tai liikekiinteistöjen kiinnityksillä.”

(45) Korvataan 125 artikla seuraavasti:

”125 artikla

Kiinteän asunto-omaisuuden kiinnityksillä suojatut vastuut

1. Asuinkiinteistöllä suojattua vastuuta, joka täyttää jonkin 124 artiklan 2 kohdan a alakohdan i–iv alakohdassa säädetyistä edellytyksistä, on käsiteltävä seuraavasti:

- a) vastuun siihen osaan, joka on enintään 55 prosenttia kiinteistön arvosta sen jälkeen, kun tästä arvosta on vähennetty asemaltaan paremmat tai asemaltaan samat panttioikeudet, jotka eivät ole laitoksen hallussa, on sovellettava 20 prosentin riskipainoa.

Jos tapauksen mukaan joko toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen on tätä alakohtaa sovellettaessa vahvistanut tässä alakohdassa tarkoitettua suuremman riskipainon tai pienemmän prosenttiosuuden kiinteistön arvosta 124 artiklan 7 kohdan mukaisesti, laitosten on käytettävä 124 artiklan 7 kohdan mukaisesti vahvistettua riskipainoa ja prosenttiosuutta;

- b) mahdollista jäljelle jäävää osaa vastuusta on käsiteltävä vastuuna, jota ei ole suojattu asuinkiinteistöllä.

2. Asuinkiinteistöllä suojattuun vastuuseen, joka ei täytä mitään 124 artiklan 2 kohdan a alakohdan i–iv alakohdassa säädetyistä edellytyksistä, on sovellettava seuraavan taulukon 6 aaa mukaisesti vahvistettua riskipainota tai 124 artiklan 7 kohdan mukaisesti vahvistettua riskipainoa sen mukaan, kumpi näistä on suurempi:

Taulukko 6 aaa

ETV	ETV ≤ 50 %	50 % < ETV < 60 %	60 % < ETV < 80 %	80 % < ETV < 90 %	90 % < ETV < 100 %	ETV > 100 %
Riskipaino	30 %	35 %	45 %	60 %	75 %	105 %

”

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, laitokset voivat soveltaa 1 kohdassa tarkoitettua käsittelyä vastuisiin, jotka on suojattu jäsenvaltion alueella sijaitsevalla asuinkiinteistöllä, jos kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten 430 a artiklan 3 kohdan mukaisesti julkaisemat tällaisten vastuiden tappioasteet eivät ylitä kumpaakaan seuraavista rajoista, jotka asetetaan kaikkien sellaisten laitosten yhteenlasketuille tappioille, joilla on ollut tällaisia vastuita edellisenä vuonna:

- a) vastuiden siitä osasta aiheutuneet tappiot, joka on enintään 55 prosenttia kiinteistön arvosta, ovat enintään 0,3 prosenttia kyseisenä vuonna jäljellä olevien luottovelvoitteiden kokonaismäärästä kaikkien näiden vastuiden osalta.

Jos tapauksen mukaan joko toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen on tätä alakohtaa sovellettaessa vahvistanut tässä alakohdassa tarkoitettua pienemmän prosenttiosuuden kiinteistön arvosta 124 artiklan 7 kohdan mukaisesti, laitosten on käytettävä 124 artiklan 7 kohdan mukaisesti vahvistettua prosenttiosuutta;

- b) vastuiden siitä osasta aiheutuneet tappiot, joka on enintään 100 prosenttia kiinteistön arvosta, ovat enintään 0,5 prosenttia kyseisenä vuonna jäljellä olevien luottovelvoitteiden kokonaismäärästä kaikkien näiden vastuiden osalta.”

(46) Korvataan 126 artikla seuraavasti:

”126 artikla

Liikekiinteistöjen kiinnityksillä suojatut vastuut

1. Edellä 124 artiklan 2 kohdan c alakohdan i alakohdassa tarkoitettua vastuuta on käsiteltävä seuraavasti:

- a) vastuun siihen osaan, joka on enintään 55 prosenttia kiinteistön arvosta sen jälkeen, kun tästä arvosta on vähennetty asemaltaan paremmat tai asemaltaan samat panttioikeudet, jotka eivät ole laitoksen hallussa, on sovellettava 60 prosentin riskipainoa, paitsi jos kyseiseen osaan vastuuta on päätetty soveltaa suurempaa riskipainoa tai pienempää prosenttiosuutta kiinteistön arvosta 124 artiklan 7 kohdan mukaisesti;
- b) mahdollista jäljelle jäävää osaa vastuusta on käsiteltävä vastuuna, jota ei ole suojattu tällä kiinteällä omaisuudella.

2. Edellä 124 artiklan 2 kohdan c alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuun vastuuseen on sovellettava taulukon 6 c mukaisesti vahvistettua riskipainota tai 124 artiklan 7 kohdan mukaisesti vahvistettua riskipainoa sen mukaan, kumpi näistä on suurempi:

Taulukko 6 c

	ETV \leq 60 %	60 % < ETV \leq 80 %	ETV > 80 %
Riskipaino	70 %	90 %	110 %

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, laitokset voivat soveltaa 1 kohdassa tarkoitettua käsittelyä vastuuseen, joka on suojattu jäsenvaltion alueella sijaitsevalla liikekiinteistöllä, jos kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten 430 a artiklan 3 kohdan mukaisesti julkaisemat tällaisten vastuiden tappioasteet eivät ylitä kumpaakaan seuraavista rajoista, jotka lasketaan kaikista edellisenä vuonna olleista vastuista aiheutuneille yhteenlasketuille tappioille:

- a) vastuiden siitä osasta aiheutuneet tappiot, joka on enintään 55 prosenttia kiinteistön arvosta, ovat enintään 0,3 prosenttia kyseisenä vuonna jäljellä olevien luottovelvoitteiden kokonaismäärästä.

Jos tapauksen mukaan joko toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen on tätä alakohtaa sovellettaessa vahvistanut tässä alakohdassa tarkoitettua pienemmän prosenttiosuuden kiinteistön arvosta 124 artiklan 7 kohdan mukaisesti, laitosten on käytettävä 124 artiklan 7 kohdan mukaisesti vahvistettua prosenttiosuutta;

- b) vastuiden siitä osasta aiheutuneet tappiot, joka on enintään 100 prosenttia kiinteistön arvosta, ovat enintään 0,5 prosenttia kyseisenä vuonna jäljellä olevien luottovelvoitteiden kokonaismäärästä.”

(47) Lisätään uusi 126 a artikla seuraavasti:

”126 a artikla

Maa-alueiden hankintaan, kehittämiseen ja rakentamiseen liittyvät vastuut

1. ADC-vastuuseen on sovellettava 150 prosentin riskipainoa.

2. Asuinkiinteistöihin liittyviin ADC-vastuisiin voidaan kuitenkin soveltaa 100 prosentin riskipainoa edellyttäen, että laitos soveltuviissa tapauksissa soveltaa asianmukaisia alullepano- ja valvontastandardeja, jotka täyttävät direktiivin 2013/36/EU 74 ja 79 artiklan vaatimukset, ja ainakin toinen seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) oikeudellisesti sitovat ennen myyntiä tai ennen vuokrausta tehdyt sopimukset, joiden osalta ostaja tai vuokralleottaja on tehnyt olennaisen käteistalletuksen, joka menetetään, jos sopimus irtisanotaan, muodostavat merkittävän osan kaikista sopimuksista;
- b) velallisella on olennainen riskinalaisen oman pääoman osuus, mikä tarkoittaa sitä, että asuinkiinteistön arvioituun arvoon sisältyy valmistumisen jälkeen asianmukainen määrä velallisen omaa pääomaa.

3. EPV antaa viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on yksi vuosi tämän asetuksen voimaantulosta] ohjeet, joissa täsmennetään termit 'olennaiset käteistalletukset', 'asianmukainen määrä velallisen omaa pääomaa', 'merkittävä osa kaikista sopimuksista' ja 'olennainen riskinalaisen oman pääoman osuus'.

Ohjeet annetaan asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti.”

(48) Muutetaan 127 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Laskettaessa tässä kohdassa tarkoitettua erityisten luottoriskioikaisujen yhteenlaskettua osuutta laitosten on sisällytettävä laskelmaan mahdollinen positiivinen erotus, joka saadaan vähentämällä siitä vastuun määrästä, jonka velallinen on velkaa, seuraavien summa:

i) omien varojen lisävähennys, jos vastuu on kirjattu kokonaan kuluksi; ja

ii) vastuuseen jo liittyvät omien varojen vähennykset.”

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Määritettäessä maksukyvyttömyystilassa olevan vastuun vakuudellista osaa vakuuksia ja takauksia voidaan käyttää luottoriskin vähentämiseen 4 luvun mukaisesti.”

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Vastuuarvoon, joka jää jäljelle sen jälkeen, kun kiinteällä asunto-omaisuudella tai liikekiinteistöllä suojattuihin ei-IPRE-vastuisiin on sovellettu erityisiä luottoriskioikaisuja 125 ja 126 artiklan mukaisesti, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa, jos on tapahtunut 178 artiklan mukainen maksukyvyttömyys.”

d) kumotaan 4 kohta.

(49) Korvataan 128 artikla seuraavasti:

”128 artikla

Vastuut, jotka ovat etuoikeudeltaan huonompia velkainstrumentteja

1. Seuraavia vastuuta on käsiteltävä vastuina, jotka ovat etuoikeudeltaan huonompia velkainstrumentteja:

- a) vastuut, jotka ovat etuoikeudeltaan huonompia velkainstrumentteja kuin toisen velkojan vaateet;
- b) omien varojen instrumentit siltä osin kuin kyseisiä instrumentteja ei katsota oman pääoman ehtoiksi vastuiksi 133 artiklan 1 kohdan mukaisesti; ja
- c) velkainstrumentit, jotka täyttävät 72 b artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Vastuisiin, jotka ovat etuoikeudeltaan huonompia velkainstrumentteja, on sovellettava 150 prosentin riskipainoa, paitsi jos kyseiset vastuut on vähennettävä tämän asetuksen toisen osan mukaisesti.”

- (50) Lisätään 129 artiklan 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, direktiivin (EU) 2019/2162 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimetyt toimivaltaiset viranomaiset voivat kiinteän omaisuuden arvostamiseksi sallia, että kyseinen omaisuus arvostetaan markkina-arvoon tai sitä alhaisempaan arvoon, tai niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat säädösperusteisesti säätäneet tiukoista kiinnitysluottoarvon arviointiperusteista, kyseisen omaisuuden kiinnitysluottoarvo arvioidaan soveltamatta 208 artiklan 3 kohdan b alakohdassa säädettyjä rajoja.”

- (51) Korvataan 131 artiklassa oleva taulukko 7 seuraavasti:

”Taulukko 7

Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

.”

- (52) Korvataan 133 artikla seuraavasti:

”133 artikla

Oman pääoman ehtoiset vastuut

1. Kaikki seuraavat on luokiteltava oman pääoman ehtoiksi vastuiksi:

- a) vastuut, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:
 - i) vastuu on siinä mielessä lunastuskelvoton, että sijoitettujen varojen tuotto voidaan saada ainoastaan sijoituksen tai sijoitukseen liittyvien oikeuksien myynnillä tai liikkeeseenlaskijan likvidaatiolla;
 - ii) vastuu ei sisällä liikkeeseenlaskijaa koskevaa velvoitetta; ja
 - iii) vastuu antaa oikeuden liikkeeseenlaskijan jäännösvaroihin tai -tuottoihin;
- b) instrumentit, jotka katsottaisiin ensisijainen pääoma (T1) eriksi, jos laitos laskisi ne liikkeeseen;
- c) instrumentit, jotka sisältävät liikkeeseenlaskijaa koskevan velvoitteen ja täyttävät jonkin seuraavista edellytyksistä:
 - i) liikkeeseenlaskija voi lykätä velvoitteen toteuttamista määräämättömäksi ajaksi;
 - ii) velvoite edellyttää tai sallii liikkeeseenlaskijan harkinnan mukaan, että se toteutetaan laskemalla liikkeeseen kiinteä määrä liikkeeseenlaskijan kantaosakkeita;

- iii) velvoite edellyttää tai sallii liikkeeseenlaskijan harkinnan mukaan, että se toteutetaan laskemalla liikkeeseen vaihteleva määrä liikkeeseenlaskijan kantaosakkeita, ja muutoin samanlaisten edellytysten vallitessa kaikki velvoitteen arvon muutokset johtuvat liikkeeseenlaskijan kiinteän kantaosakemäärän arvon muutoksesta ja ovat verrattavissa kyseiseen muutokseen ja samansuuntaisia sen kanssa;
- iv) instrumentin haltijalla on oikeus vaatia, että velvoite toteutetaan kantaosakkeilla, paitsi jos jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - kun on kyse kaupankäynnin kohteena olevasta instrumentista, laitos on osoittanut toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että instrumentti on markkinoilla kaupan käynnin kohteena pikemminkin liikkeeseenlaskijan velkana kuin sen omana pääomana;
 - kun on kyse muista kuin kaupankäynnin kohteina olevista instrumenteista, laitos on osoittanut toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että instrumenttia on käsiteltävä velkapositiiona.

Sovellettaessa c alakohdan iii alakohtaa sen soveltamisalaan kuuluvat velvoitteet, jotka edellyttävät tai sallivat, että ne toteutetaan laskemalla liikkeeseen vaihteleva määrä liikkeeseenlaskijan kantaosakkeita, joiden osalta velvoitteen rahallisen arvon muutos on yhtä suuri kuin kiinteän osakemäärän käyvän arvon muutos kerrottuna tietyllä kertoimella, jolloin sekä kerroin että osakkeiden viitemäärä ovat kiinteät.

Sovellettaessa iv alakohtaa laitos voi, jos jompikumpi kyseisessä alakohdassa säädetyistä edellytyksistä täyttyy, eriyttää riskit sääntelytarkoituksia varten toimivaltaisen viranomaisen etukäteisellä luvalla;

- d) velkasitoumukset sekä muut arvopaperit, yhtiökumppanuudet, johdannaiset tai muut välineet, jotka on strukturoitu siten, että ne vastaavat taloudelliselta sisällöltään a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja vastuita, mukaan lukien velat, joiden tuotto on sidoksissa osakkeiden tuottoon;
- e) oman pääoman ehtoiset vastuut, jotka kirjataan lainana mutta jotka johtuvat swap-sopimuksesta, jolla velka muunnetaan osakkeiksi osana velan hallittua realisointia tai uudelleenjärjestelyä.

2. Pääomasijoituksia ei saa käsitellä oman pääoman ehtoisina vastuina seuraavissa tapauksissa:

- a) pääomasijoitukset on strukturoitu siten, että niiden taloudellinen sisältö vastaa sellaisten velkainstrumenttien taloudellista sisältöä, jotka eivät täytä 1 kohdan kriteerejä;
- b) pääomasijoitukset ovat arvopaperistettuja vastuita.

3. Muihin kuin 4–7 kohdassa tarkoitettuihin oman pääoman ehtoisiin vastuisiin on sovellettava 250 prosentin riskipainoa, paitsi jos kyseiset vastuut on vähennettävä tai riskipainotettava toisen osan mukaisesti.

4. Seuraaviin listaamattomiin yhtiöihin liittyviin oman pääoman ehtoisiin vastuisiin on sovellettava 400 prosentin riskipainoa, paitsi jos kyseiset vastuut on vähennettävä tai riskipainotettava toisen osan mukaisesti:

- a) sijoitukset, jotka on tarkoitus jälleenmyydä lyhyellä aikavälillä;
- b) sijoitukset pääomasijoitusyrittäjiin tai vastaavat sijoitukset, jotka hankitaan merkittäviä lyhyen aikavälin luovutusvoittoja ennakoiden.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, pitkäaikaisiin pääomasijoituksiin, mukaan lukien sijoitukset sellaisten yritysasiakkaiden osakkeisiin, joiden kanssa laitos on luonut tai aikoo luoda pitkäaikaisen liikesuhteen, sekä sijoitukset pääomasijoitusyrittäjiin ja swap-sopimuksiin, joilla velka muunnetaan osakkeiksi yritysten uudelleenjärjestelyjä varten, on sovellettava tapauksen mukaan joko 3 tai 5 kohdan mukaista riskipainoa. Sovellettaessa tätä artiklaa pitkäaikaisella pääomasijoituksella tarkoitetaan pääomasijoitusta, jota pidetään vähintään kolme vuotta tai joka on tehty siinä tarkoituksessa, että sitä pidetään vähintään kolme vuotta, laitoksen toimivan johdon antaman hyväksynnän mukaisesti.

5. Laitokset, jotka ovat saaneet toimivaltaisilta viranomaisilta etukäteisen luvan, voivat soveltaa 100 prosentin riskipainoa oman pääoman ehtoihin vastuisiin, jotka on tehty tiettyjen talouden alojen edistämistä koskevien lainsäädäntöohjelmien mukaisesti ja jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

- (a) lainsäädäntöohjelmissa annetaan merkittäviä tukia laitoksen sijoituksiin muun muassa kansainvälisten kehityspankkien, 429 a artiklan 2 kohdassa määriteltyjen julkisten kehitysluottolaitosten tai kansainvälisten järjestöjen antamina takauksina;
- (b) lainsäädäntöohjelmiin liittyy jossakin muodossa valtion valvontaa;
- (c) tällaiset oman pääoman ehtoiset vastuut ovat yhteensä enintään 10 prosenttia laitoksen omista varoista.

6. Keskuspankkeihin liittyviin oman pääoman ehtoihin vastuisiin on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.

7. Oman pääoman ehtoihin vastuisiin, jotka kirjataan lainana mutta jotka johtuvat swap-sopimuksesta, jolla velka muunnetaan osakkeiksi osana velan hallittua realisointia tai uudelleenjärjestelyä, ei saa soveltaa pienempää riskipainoa kuin se, jota sovellettaisiin, jos omistusosuudet olisivat edelleen velkasalkussa.”

(53) Muutetaan 134 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Saamisiin maksujen välityksestä on sovellettava 20 prosentin riskipainoa. Laitoksen omistamiin ja hallussa pitämiin tai siirrettävänä oleviin käteisvaroihin on sovellettava 0 prosentin riskipainoa.”;

- b) lisätään 8 kohta seuraavasti:

”8. Sellaisten muiden erien vastuuarvoon, joille ei anneta riskipainoa 2 luvun mukaisesti, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.”

(54) Lisätään 135 artiklaan 3 kohta seuraavasti:

”3. EPV, EVLEV ja EAMV laativat viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on yksi vuosi tämän asetuksen voimaantulosta] kertomuksen ulkoisten luottoluokituslaitosten antamien luottoluokitusten saatavuuden esteistä, jotka kohdistuvat erityisesti yrityksiin, sekä mahdollisista toimenpiteistä kyseisiin esteisiin

puuttumiseksi ottaen huomioon taloudellisen toiminnan sektoreiden ja maantieteellisten alueiden väliset erot.”

(55) Muutetaan 138 artikla seuraavasti:

a) lisätään g alakohta seuraavasti:

”g) laitos ei saa käyttää ulkoisen luottoluokituslaitoksen laitoksesta antamaa luottoluokitusta, johon sisältyy implisiittistä julkista tukea koskevia oletuksia, paitsi jos sen antama luottoluokitus koskee keskushallintojen, aluehallintojen tai paikallisviranomaisten omistamaa tai perustamaa ja järjestämää laitosta.”

b) lisätään alakohta seuraavasti:

”Sovellettaessa g alakohtaa laitoksiin, jotka eivät ole keskushallintojen, aluehallintojen tai paikallisviranomaisten omistamia tai perustamia ja järjestämiä laitoksia ja joista on olemassa ainoastaan ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, johon ei sisälly implisiittistä julkista tukea koskevia oletuksia, kyseisiin laitoksiin liittyviä vastuuta on käsiteltävä luokittelemattomiin laitoksiin liittyvinä vastuina 121 artiklan mukaisesti.

Implisiittisellä julkisella tuella tarkoitetaan sitä, että keskushallinnon, aluehallinnon tai paikallisviranomaisen on toimittava sen estämiseksi, että laitoksen velkojat kärsivät tappioita laitoksen ollessa maksukyvytön tai vaikeuksissa.”

(56) Korvataan 139 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta seuraavasti:

”a) luottoluokitus tuottaa suuremman riskipainon kuin jos vastuuta käsitellään luokittelemattomana, ja kyseinen vastuu

i) ei ole erityiskohteiden rahoitukseen liittyvä vastuu;

ii) on etuoikeudeltaan sama tai huonompi kaikilta osin suhteessa kyseiseen liikkeeseenlaskuohjelmaan tai -järjestelyyn taikka kyseisen liikkeeseenlaskijan etuoikeudeltaan parhaimpiin vakuudettomiin vastuisiin;

b) luottoluokitus tuottaa pienemmän riskipainoon, ja kyseinen vastuu:

i) ei ole erityiskohteiden rahoitukseen liittyvä vastuu;

ii) on etuoikeudeltaan sama tai parempi kaikilta osin suhteessa kyseiseen liikkeeseenlaskuohjelmaan tai -järjestelyyn taikka kyseisen liikkeeseenlaskijan etuoikeudeltaan parhaimpiin vakuudettomiin vastuisiin.”

(57) Korvataan 141 artikla seuraavasti:

”141 artikla

Kotimaiset ja ulkomaiset valuuttaerät

1. Luottoluokitusta, joka koskee velallisen kotimaan valuutan määräistä erää, ei saa käyttää määrittäessä riskipainoa samaan velalliseen liittyvälle ulkomaan valuutan määräiselle vastuulle.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, tapauksessa, jossa vastuu syntyy laitoksen osallistumisesta sellaisen 117 artiklan 2 kohdassa mainitun kansainvälisen kehityspankin myöntämään tai vaihdettavuus- ja siirtoriskin varalta takaamaan lainaan, jonka etuoikeusasema velkojana tunnustetaan markkinoilla, velallisen kotimaan valuutan määräistä erää koskevaa luottoluokitusta voidaan käyttää

määritettäessä riskipainoa samaan velalliseen liittyvälle ulkomaan valuutan määräiselle vastuulle.

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa tapauksessa, jossa ulkomaan valuutan määräisellä vastuulla on takaus vaihdettavuus- ja siirtoriskin varalta, velallisen kotimaan valuutan määräistä erää koskevaa luottoluokitusta voidaan käyttää ainoastaan vastuun takauksella suojatun osan riskipainotukseen. Vastuun osa, jota ei ole suojattu takauksella, on riskipainotettava velallisen kyseisen ulkomaan valuutan määräistä erää koskevan luottoluokituksen perusteella.”

(58) Muutetaan 142 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) lisätään 1 a – 1 e alakohta seuraavasti:

”1 a) ’vastuuryhmällä’ jotakin 147 artiklan 2 kohdan a alakohdassa, a 1 alakohdan i ja ii alakohdassa, b alakohdassa, c alakohdan i, ii ja iii alakohdassa, d alakohdan i, ii, iii ja iv alakohdassa sekä e, e 1, f ja g alakohdassa tarkoitetuista vastuuryhmistä;

1 b) ’yritysvastuuryhmällä’ jotakin 147 artiklan 2 kohdan c alakohdan i, ii ja iii alakohdassa tarkoitetuista vastuuryhmistä;

1 c) ’yritysvastuulla’ vastuuta, joka luokitellaan 147 artiklan 2 kohdan c alakohdan i, ii ja iii alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin;

1 d) ’vähittäisvastuuryhmällä’ jotakin 147 artiklan 2 kohdan d alakohdan i, ii, iii ja iv tarkoitetuista vastuuryhmistä;

1 e) ’vähittäisvastuulla’ vastuuta, joka luokitellaan 147 artiklan 2 kohdan d alakohdan i, ii, iii ja iv tarkoitettuihin vastuuryhmiin;”

b) korvataan 2 alakohta seuraavasti:

”2) ’vastuutyypillä’ vastuuryhmään kuuluvaa yhdenmukaisesti hallinnoitujen vastuiden ryhmää, joka voi rajoittua yhteen yhteisöön tai yhteen yhteisöjen alaryhmään ryhmän sisällä edellyttäen, että samantyyppisiä vastuita hallinnoidaan eri tavalla ryhmän muissa yhteisöissä;”

c) korvataan 4 ja 5 alakohta seuraavasti:

”4) ’suurella säännellyllä finanssialan yhteisöllä’ finanssialan yhteisöä, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

a) yhteisön kokonaisvarat tai sen emoyrityksen kokonaisvarat, jos yhteisöllä on emoyritys, ovat yksilöllisesti tai konsolidoinnin perusteella laskettuina vähintään 70 miljardia euroa, kun varojen suuruus määritetään käyttämällä viimeisintä tarkastettua tilinpäätöstä tai konsolidoitua tilinpäätöstä;

b) yhteisöön sovelletaan vakavaraisuusvaatimuksia suoraan yksilöllisesti tai konsolidoinnin perusteella taikka välillisesti yhteisön emoyrityksen varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin perusteella tämän asetuksen, asetuksen (EU) 2019/2033, direktiivin 2009/138/EY tai sellaisten kolmannen maan lakisäätteisten vakavaraisuusvaatimusten mukaisesti, jotka vastaavat vähintään kyseisiä unionin säädöksiä;

5) ’sään telemättömällä finanssialan yhteisöllä’ finanssialan yhteisöä, joka ei täytä 4 kohdan b alakohdassa säädettyä edellytystä;”

d) lisätään 5 a alakohta seuraavasti:

”5 a) ’suuryrityksellä’ yritystä, jonka konsolidoitu vuosiliikevaihto on yli 500 miljoonaa euroa tai joka kuuluu ryhmään, jonka vuotuinen kokonaisliikevaihto on yli 500 miljoonaa euroa;”

e) lisätään 8–12 alakohta seuraavasti:

’8) PD/LGD-mukautuksen mallintamismenetelmällä’ kohde-etuuteen liittyvän vastuun LGD-lukuun tai sekä PD- että LGD-lukuun tehtävän mukautuksen mallintamista 183 artiklan 1 a kohdan mukaisesti;

9) ’luottosuojan tarjoajaan liittyvällä riskipainolattialla’ riskipainoa, jota sovelletaan luottosuojan tarjoajaan liittyvään vertailukelpoiseen välittömään vastuuseen;

10) sellaisen vastuun osalta, johon laitos soveltaa IRB-menetelmää käyttämällä 143 artiklan mukaisia omia LGD-estimaattejaan, ’huomioon otettavalla’ takauksen luonteisella luottosuojalla takauksen luonteista luottosuojaa, jonka vaikutus kohde-etuuteen liittyvien riskipainotettujen vastuuerien tai odotetun tappion määrien laskentaan otetaan 108 artiklan 2 a kohdan mukaisesti huomioon jollakin seuraavista menetelmistä:

a) PD/LGD-mukautuksen mallintamismenetelmä;

b) A-IRB-menetelmän mukainen riskiparametrien korvaamismenetelmä 192 artiklan 8 kohdan mukaisesti;

11) ’SA-CCF-kertoimella’ 2 luvun mukaisesti sovellettavaa prosenttiosuutta, jolla taseen ulkopuolisen erän nimellisarvo kerrotaan kyseisen erän vastuuarvon laskemiseksi 111 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

12) ’IRB-CCF-estimaateilla’ omia CCF-estimaatteja.”

(59) Muutetaan 143 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. IRB-menetelmän käyttöön, mukaan lukien omien LGD- ja CCF-estimaattien käyttö, on vaadittava etukäteinen lupa kutakin vastuuryhmää ja luokitusjärjestelmää ja kutakin LGD- ja CCF-estimaattien määrittämisjärjestelmää varten, joita käytetään.”

b) korvataan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohta seuraavasti:

”a) olennaiset muutokset sellaisen luokitusjärjestelmän soveltamisalaan, jota laitos on saanut luvan käyttää;

b) olennaiset muutokset luokitusjärjestelmään, jota laitos on saanut luvan käyttää.”

c) korvataan 4 ja 5 kohta seuraavasti:

”4. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille kaikista luokitusjärjestelmien muutoksista.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään edellytykset, joiden mukaisesti arvioidaan, onko olennaista soveltaa olemassa olevaa luokitusjärjestelmää muihin lisävastuusiin, jotka eivät jo kuulu sen soveltamisalaan, ja tehdä muutoksia IRB-menetelmän mukaisiin luokitusjärjestelmiin.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on 18 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

(60) Muutetaan 144 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

a) korvataan f alakohta seuraavasti:

”f) laitos on asianmukaisen ajanjakson aikana validoinut kunkin luokitusjärjestelmän ennen kyseisen luokitusjärjestelmän käyttöä koskevaa lupaa ja arvioinut saman ajanjakson aikana, sopiiko luokitusjärjestelmä luokitusjärjestelmän soveltamisalaan, sekä tehnyt arviointinsa perusteella tarvittavat muutokset näihin luokitusjärjestelmiin;”

b) korvataan h alakohta seuraavasti:

”h) laitos on luokitellut ja luokittelee edelleen kunkin vastuun, joka kuuluu luokitusjärjestelmän soveltamisalaan, kyseisen luokitusjärjestelmän luokkaan tai ryhmään;”

c) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään arviointimenetelmä, jota toimivaltaisten viranomaisten on noudatettava arvioidessaan, noudattaako laitos IRB-menetelmän käyttöä koskevia vaatimuksia.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

(61) Muutetaan 147 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jokainen vastuu on luokiteltava johonkin seuraavista vastuuryhmistä:

a) saamiset valtioilta ja keskuspankeilta;

a 1) saamiset alue- ja paikallisviranomaisilta sekä julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta (exposures to regional and local authorities and to public sector entities), jäljempänä ’RGLA-PSE-vastuut’, jotka jaetaan seuraaviin vastuuryhmiin:

i) saamiset alue- ja paikallisviranomaisilta, jäljempänä ’RGLA-vastuut’;

ii) saamiset julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, jäljempänä ’PSE-vastuut’;

b) saamiset laitoksilta;

c) yritysvastuut, jotka jaetaan seuraaviin vastuuryhmiin:

i) yleiset yritysvastuut;

- ii) erityiskohteiden rahoitukseen liittyvät vastuut;
- iii) ostetut yrityssaamiset;
- d) vähittäisvastuut, jotka jaetaan seuraaviin vastuuryhmiin:
 - i) ehdot täyttävät uudistettavat vähittäisvastuut (qualifying revolving retail exposures), jäljempänä 'QRRE-vastuut';
 - ii) asuinkiinteistövakuudelliset vähimmäisvastuut;
 - iii) ostetut vähittäissaamiset;
 - iv) muut vähittäisvastuut;
- e) oman pääoman ehtoiset vastuut;
- e 1) CIU:ssa olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa oleville vastuut;
- f) arvopaperistamispositioita edustavat erät;
- g) muut luottovelvoitteisiin kuulumattomat omaisuuserät.”
- b) kumotaan 3 kohdan a alakohta;
- c) lisätään 3 a kohta seuraavasti:

”3 a. Kaikki saamiset alue- ja paikallisviranomaisilta sekä julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta on luokiteltava 2 kohdan a 1 alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään riippumatta siitä, miten tällaisia vastuita käsiteltäisiin 115 tai 116 artiklan nojalla.”
- d) kumotaan 4 kohdan a ja b alakohta;
- e) muutetaan 5 kohta seuraavasti:
 - i) korvataan a alakohdan ii alakohta seuraavasti:
 - ”ii) saamiset 5 artiklan 8 alakohdassa tarkoitettulta pk-yritykseltä edellyttäen, että kokonaismäärä, jonka velallinen asiakas tai asiakaskokonaisuus on velkaa laitokselle, emoyritykselle ja sen tytäryrityksille, mukaan lukien maksukyvyttömyystilassa olevat vastuut mutta lukuun ottamatta vastuita, jotka on suojattu asuinkiinteistöllä kiinteistön arvoon saakka, saa laitoksen tietojen mukaan olla enintään 1 miljoona euroa, ja laitoksen on toteutettava kohtuulliset toimenpiteet vastuun määrän tarkistamiseksi;
 - iii) vastuut, jotka on suojattu asuinkiinteistöllä, mukaan lukien ensisijainen ja sitä seuraavat panttioikeudet, määräaikaisten lainat, uudistettavat asuntovakuusluottolimiitit ja 108 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettut vastuut, vastuun suuruudesta riippumatta edellyttäen, että vastuu on jompikumpi seuraavista:
 - luonnolliseen henkilöön liittyvä vastuu;
 - vastuu, joka liittyy luonnollisten henkilöiden muodostamiin lailla säänneltyihin yhdistyksiin tai osuuskuntiin, joiden ainoana tarkoituksena on antaa jäsentensä käyttää ensisijaisena asuntona siihen kiinteistöön kuuluvaa asuntoa, jolla laina on suojattu;”
 - ii) lisätään alakohdat seuraavasti:

”Vastuut, jotka täyttävät kaikki a alakohdan iii alakohdassa ja b, c ja d alakohdassa säädetty edellytykset, on luokiteltava 2 kohdan d alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään ”asuinkiinteistövakuudelliset vähimmäisvastuut”.

Poiketen siitä, mitä kolmannessa alakohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat jättää 2 kohdan d alakohdan ii alakohdassa tarkoitetun vastuuryhmän ”asuinkiinteistövakuudelliset vähimmäisvastuut” ulkopuolelle lainat luonnollisille henkilöille, jotka ovat kiinnittäneet enemmän kuin neljä kiinteistöä tai asuntoa, ja luokitella kyseiset lainat yritysvaluuttaryhmään.”

iii) lisätään 5 a kohta seuraavasti:

”5 a. Sellaiseen vastuutyypin kuuluvat vähittäisvastuut, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset, voidaan luokitella QRRE-vastuuryhmään:

- a) kyseistä vastuutyypin olevat vastuut ovat luonnollisille henkilöille;
- b) kyseistä vastuutyypin olevat vastuut ovat uudistettavia, vakuudettomia ja, siinä määrin kuin niitä ei nosteta välittömästi ja ehdoitta, laitoksen peruutettavissa;
- c) kyseistä vastuutyypin oleva yksittäiseen luonnolliseen henkilöön liittyvä vastuu on enintään 100 000 euroa;
- d) kyseisessä vastuutyypissä tappioasteiden volatiliteetti on osoittautunut alhaiseksi keskimääräisiin tappioasteisiin verrattuna erityisesti alhaisilla PD-luokan arvoilla;
- e) ehdot täyttävän uudistettavan vähittäisvastuun käsittely vastaa sen vastuutyypin taustalla olevia riskiominaisuuksia, johon vastuu kuuluu.

Poiketen siitä, mitä b alakohdassa säädetään, vakuudettomuutta koskevaa vaatimusta ei sovelleta palkkatiliin liittyvien vakuudellisten luottojärjestelyjen suhteen. Tässä tapauksessa vakuudesta takaisin saatuja määriä ei oteta huomioon LGD-estimaatissa.

Laitosten on yksilöitävä QRRE-vastuuryhmään kuuluvat, 4 artiklan 1 kohdan 152 alakohdassa määritellyt transactor-tyypin vastuut, jäljempänä ’transactor-tyypin QRRE-vastuut’, sekä vastuut, jotka eivät ole transactor-tyypin vastuuta, jäljempänä ’revolver-tyypin QRRE-vastuut’. QRRE-vastuut, joiden takaisinmaksuhistoria on alle 12 kuukautta, on yksilöitävä revolver-tyypin QRRE-vastuiksi.”

f) korvataan 6 ja 7 kohta seuraavasti:

”6. Jollei 133 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vastuuta luokitella 2 kohdan e 1 alakohdassa säädettyyn vastuuryhmään, ne on luokiteltava 2 kohdan e alakohdassa säädettyyn oman pääoman ehtoisten vastuiden ryhmään.

7. Kaikki luottovelvoitteet, joita luokitella 2 kohdan a, a 1, b, d, e ja f alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin, on luokiteltava johonkin kyseisen kohdan c alakohdassa tarkoitetuista vastuuryhmistä.”

g) lisätään 8 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Nämä vastuut on luokiteltava 2 kohdan c alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään ja jaettava seuraaviin alaryhmiin: ”hankerahoitus” (project finance, PF), ”kohderahoitus” (object finance, OF), ”hyödykerahoitus” (commodity finance, CF) ja ”tuloa tuottava kiinteistö” (income producing real estate, IPRE).

EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

- a) luokittelu PF-, OF- ja CF-alaryhmään yhdenmukaisesti 2 luvun määritelmien kanssa;
- b) IPRE-alaryhmän määrittäminen ja erityisesti se, mitkä ADC-vastuut ja kiinteällä omaisuudella suojatut vastuut voidaan luokitella tai on luokiteltava IPRE-alaryhmään, kun kyseisten vastuiden takaisinmaksu ei olennaisesti riipu kiinteän omaisuuden tuottamista rahavirroista.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

- h) lisätään uusi 11 kohta seuraavasti:

”11. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään 2 kohdassa tarkoitettujen ryhmät, kun se on tarpeen, sekä edellytykset ja kriteerit vastuiden luokitteluksi kyseisiin ryhmiin.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2026.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

- (62) Muutetaan 148 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Laitoksen, jolla on 107 artiklan 1 kohdan mukaisesti lupa soveltaa IRB-menetelmää, on yhdessä mahdollisen emoyrityksen ja sen tytäryritysten kanssa sovellettava IRB-menetelmää vähintään yhteen 147 artiklan 2 kohdan a alakohdassa, a 1 alakohdan i ja ii alakohdassa, b alakohdassa, c alakohdan i, ii ja iii alakohdassa, d alakohdan i, ii, iii ja iv alakohdassa sekä e 1, f ja g alakohdassa tarkoitetuista vastuuryhmistä. Kun laitos soveltaa IRB-menetelmää johonkin näistä vastuuryhmistä, sen on sovellettava sitä kaikkiin kyseisen vastuuryhmän vastuisiin, paitsi jos se on saanut toimivaltaisilta viranomaisilta luvan standardimenetelmän pysyvään käyttöön 150 artiklan mukaisesti.

Toimivaltaisten viranomaisten etukäteisellä luvalla IBR-menetelmä voidaan ottaa käyttöön vaiheittain saman vastuuryhmän eri vastuutyyppeiden osalta ja saman liiketoimintayksikön sisällä, eri liiketoimintayksiköissä saman ryhmän sisällä tai omien LGD- tai IRB-CCF-estimaattien käyttämiseksi.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on määritettävä ajanjakso, jonka aikana laitos ja mahdollinen emoyritys ja sen tytäryritykset ovat velvollisia soveltamaan IRB-menetelmää jonkin vastuuryhmän kaikkiin vastuisiin eri liiketoimintayksiköissä

saman ryhmän sisällä taikka omien LGD- tai IRB-CCF-estimaattien käyttämiseksi. Kyseisen ajanjakson on oltava sellainen, jonka toimivaltaiset viranomaiset katsovat asianmukaiseksi asianomaisen laitoksen tai mahdollisen emoyrityksen ja sen tytäryritysten toiminnan luonteen ja laajuuden sekä käyttöön otettavien luokitusjärjestelmien lukumäärän ja luonteen perusteella.”

b) kumotaan 4, 5 ja 6 kohta.

(63) Muutetaan 150 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Laitosten on sovellettava standardimenetelmää kaikkiin seuraaviin vastuisiin:

- a) vastuut, jotka kuuluvat 147 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettuun oman pääoman ehtoisten vastuiden ryhmään;
- b) vastuut, jotka kuuluvat vastuuryhmiin, joiden osalta laitokset ovat päättäneet olla soveltamatta IRB-menetelmää riskipainotettujen vastuuerien ja odotetun tappion määrien laskennassa;
- c) vastuut, joiden osalta laitokset eivät ole saaneet toimivaltaisilta viranomaisilta etukäteistä lupaa käyttää IRB-menetelmää riskipainotettujen vastuuerien ja odotetun tappion määrien laskennassa.

Laitos, jolla on lupa käyttää IRB-menetelmää riskipainotettujen vastuuerien ja odotetun tappion määrien laskennassa tietyn vastuuryhmän osalta, voi toimivaltaisen viranomaisen etukäteisellä luvalla soveltaa standardimenetelmää joihinkin kyseisen vastuuryhmän vastuutyyppeihin, jos nämä vastuutyypit ovat kooltaan ja riskiprofiililtaan epäolennaisia.

Laitoksen, jonka sallitaan käyttää IRB-menetelmää riskipainotettujen vastuuerien laskennassa vain joidenkin vastuuryhmän vastuutyyppeiden osalta, on sovellettava standardimenetelmää kyseisen vastuuryhmän jäljellä oleviin vastuutyyppeihin.”

b) kumotaan 2, 3 ja 4 kohta.

(64) Muutetaan 151 artikla seuraavasti:

a) kumotaan 4 kohta.

b) korvataan 7, 8 ja 9 kohdat seuraavasti:

”7. Laitosten on muodostettava vähittäisvastuiden osalta omat LGD-estimaattinsa ja tarvittaessa 166 artiklan 8 ja 8 b kohdan mukaisesti omat IRB-CCF-estimaattinsa 143 artiklan ja 6 jakson mukaisesti. Laitosten on käytettävä SA-CCF-kerrointa, jos 166 artiklan 8 ja 8 b kohdassa ei sallita IRB-CCF-estimaattien käyttöä.

8. Laitosten on sovellettava seuraaviin vastuisiin 161 artiklan 1 kohdassa säädettyjä LGD-arvoja ja SA-CCF-kerrointa 166 artiklan 8, 8 a ja 8 b kohdan mukaisesti:

- a) vastuut, jotka kuuluvat 147 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään ”saamiset laitoksilta”;
- b) saamiset finanssialan yhteisöiltä;
- c) saamiset suuryrityksiltä.

Laitosten on sovellettava 147 artiklan 2 kohdan a, a 1 ja c alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin kuuluviin vastuisiin, lukuun ottamatta tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja vastuita, 161 artiklan 1 kohdassa säädettyjä LGD-arvoja ja SA-CCF-kerrointa 166 artiklan 8, 8 a ja 8 b kohdan mukaisesti, paitsi jos ne ovat saaneet luvan käyttää omia LGD- ja CCF-estimaattejaan kyseisten vastuiden osalta tämän artiklan 9 kohdan mukaisesti.

9. Toimivaltaisen viranomaisen on 8 kohdassa tarkoitettujen vastuiden osalta annettava laitoksille lupa käyttää omia LGD-estimaattejaan ja tarvittaessa 166 artiklan 8 ja 8 b kohdan mukaisesti omia IRB-CCF-estimaattejaan 143 artiklan ja 6 jakson mukaisesti.”

c) lisätään 11, 12 ja 13 kohta seuraavasti:

”11. Laitosten on sovellettava vaatimuksia, jotka koskevat 147 artiklan 2 kohdan c alakohdan i alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään ”yleiset yritys vastuut” kuuluvia vastuita, 147 artiklan 2 kohdan a 1 alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään ”RGLA-PSE-vastuut” kuuluviin vastuisiin. Sovellettaessa tätä kohtaa ei sovelleta suuryrityksen määritelmässä säädettyä kynnysarvoa, 8 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa vahvistettuja suuryrityksiin sovellettavia säännöksiä eikä 501 artiklassa säädettyä käsittelyä.

12. Laitosten on sovellettava CIU:ssa olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa oleviin vastuisiin, jotka kuuluvat 147 artiklan 2 kohdan e 1 alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään, 152 artiklassa säädettyä käsittelyä.

13. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritellään käsittely, jota sovelletaan 147 artiklan 2 kohdan c alakohdan iii alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään ”ostetut yrityssaamiset” ja 147 artiklan 2 kohdan d alakohdan iii alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään ”ostetut vähittäissaamiset” kuuluviin vastuisiin laskettaessa riskipainotettuja vastuueriä maksukyvyttömyysriskin ja laimentumisriskin osalta, mukaan lukien luottoriskin vähentämismenetelmien hyväksyminen.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

(65) Korvataan 152 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Laitosten, jotka soveltavat läpikatsomisperiaatetta tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti ja jotka eivät käytä tapauksen mukaan joko tässä luvussa tai 5 luvussa säädettyjä menetelmiä kaikkien CIU:n kohde-etuuteen liittyvien vastuiden tai niiden osien osalta, on laskettava riskipainotetut vastuuerät ja odotetun tappion määrät seuraavien periaatteiden mukaisesti:

- a) laitosten on sovellettava 2 luvussa säädettyä standardimenetelmää kohde-etuuteen liittyviin vastuisiin, jotka luokiteltaisiin 147 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettuun oman pääoman ehtoisten vastuiden ryhmään;
- b) laitosten on sovellettava vastuisiin, jotka kuuluvat 147 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettuihin arvopaperistamispositioita edustaviin eriin,

254 artiklassa säädettyä käsittelyä ikään kuin nämä vastuut olisivat suoraan kyseisten laitosten hallussa;

- c) laitosten on sovellettava kaikkiin muihin kohde-etuuteen liittyviin vastuisiin 2 luvussa säädettyä standardimenetelmää.”

(66) Muutetaan 153 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohdan iii alakohta seuraavasti:

”iii) jos $0 < PD < 1$, niin

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0,999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot \frac{1 + (M - 2,5) \cdot b}{1 - 1,5 \cdot b} \cdot 12,5$$

jossa

N = standardoitua normaalijakaumaa noudattavan satunnaismuuttujan kumulatiivinen kertymäfunktio, eli $N(x)$ on se todennäköisyys, että normaalijakaumaa noudattava satunnaismuuttuja, jonka keskiarvo on 0 ja varianssi 1, on yhtä suuri tai pienempi kuin x ;

G = standardoitua normaalijakaumaa noudattavan satunnaismuuttujan käänteinen kumulatiivinen kertymäfunktio, eli jos $x = G(z)$, x on arvo, jolla $N(x) = z$;

R = korrelaatiokerroin, joka määritellään seuraavasti:

$$R = 0,12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0,24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right)$$

b = maturiteettioikaisukerroin, joka määritellään seuraavasti:

$$b = [0,11852 - 0,05478 \cdot \ln(PD)]^2$$

M = vuosina ilmaistu maturiteetti, joka lasketaan 162 artiklan mukaisesti.”

- b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Kun on kyse suuriin säänneltyihin finanssialan yhteisöihin ja sääntelemättömiin rahoitusalan yhteisöihin liittyvistä vastuista, tapauksen mukaan joko 1 kohdan iii alakohdassa tai 4 kohdassa säädetty korrelaatiokerroin R on kerrottava kertoimella 1,25 laskettaessa kyseisten vastuiden riskipainoja.”

- c) kumotaan 3 kohta;

- d) korvataan 9 kohta seuraavasti:

”9. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, miten laitosten on otettava huomioon 5 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut tekijät soveltaessaan riskipainoja erityiskohteiden rahoitukseen liittyviin vastuisiin.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

(67) Muutetaan 154 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ii alakohta seuraavasti:

”ii) jos $PD < 1$, niin

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0,999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot 12,5$$

jossa

N = standardoitua normaalijakaumaa noudattavan satunnaismuuttujan kumulatiivinen kertymäfunktio, eli $N(x)$ on se todennäköisyys, että normaalijakaumaa noudattava satunnaismuuttuja, jonka keskiarvo on nolla ja varianssi yksi, on yhtä suuri tai pienempi kuin x ;

G = standardoitua normaalijakaumaa noudattavan satunnaismuuttujan käänteinen kumulatiivinen kertymäfunktio, eli jos $x = G(z)$, x on arvo, jolla $N(x) = z$;

R = korrelaatiokerroin, joka määritellään seuraavasti:

$$R = 0,03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} + 0,16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} \right)$$

”;

b) kumotaan 2 kohta;

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Kun on kyse vähittäisvastuista, jotka eivät ole maksukyvyttömyystilassa ja jotka on suojattu kokonaan tai osittain asuinkiinteistöllä, 1 kohdan mukaisen korrelaatiokaavan tuottama luku korvataan korrelaatiokertoimella (R) 0,15.

Riskipainoa, jota 1 kohdan ii mukaisesti sovelletaan osittain asuinkiinteistöllä suojattuun vastuuseen, sovelletaan myös kohde-etuuteen liittyvän vastuun suojaamattomaan osaan.”

d) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Kun on kyse QRRE-vastuista, jotka eivät ole maksukyvyttömyystilassa, 1 kohdan mukaisen korrelaatiokaavan tuottama luku korvataan korrelaatiokertoimella (R) 0,04.

Toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava tappioasteiden suhteellista volatiliteettia samaan vastuutyyppiin kuuluvissa QRRE-vastuissa ja koko QRRE-vastuuryhmässä ja jaettava tietoja ehdot täyttävien uudistettavien vähittäisvastuiden ominaispiirteistä eri jäsenvaltioiden ja EPV:n kanssa.”

(68) Kumotaan 155 artikla.

(69) Lisätään 157 artiklaan 6 kohta seuraavasti:

”6. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään

- a) menetelmä, jolla lasketaan riskipainotetut vastuuerät ostettujen saamisten laimentumisriskille, mukaan lukien 160 artiklan 4 kohdan mukainen luottoriskin vähentämismenetelmien hyväksyminen, sekä edellytykset omien estimaattien ja varaparametrien käytölle;
- b) 5 kohdassa tarkoitettua vastuutyyppeä koskevan epäolennaisuuskriteerin arvioiminen.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2026.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

(70) Muutetaan 158 artikla seuraavasti:

- a) kumotaan 5 kohdan viimeinen alakohta;
- b) kumotaan 7, 8 ja 9 kohta.

(71) Korvataan 159 artikla seuraavasti:

”159 artikla

Odotetun tappion määrien, IRB-alijäämän ja IRB-ylijäämän käsittely

Laitosten on vähennettävä 158 artiklan 5, 6 ja 10 kohdassa tarkoitettuihin vastuisiin liittyvät odotetun tappion määrät kaikkien seuraavien summasta:

- a) kyseisiin vastuisiin liittyvät yleiset ja erityiset luottoriskioikaisut, jotka lasketaan 110 artiklan mukaisesti;
- b) 34 artiklan mukaisesti määritettävät kyseisiin vastuisiin liittyvät muut arvonokaisut, jotka liittyvät muuta kuin kaupankäyntivarastoa koskevaan liiketoimintaan;
- c) muut kyseisiin vastuisiin liittyvät omien varojen vähennykset kuin 36 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaisesti tehdyt vähennykset.

Jos ensimmäisen alakohdan mukaisesti suoritettua laskelman tuloksena saadaan positiivinen määrä, saatua määrää kutsutaan ”IRB-ylijäämäksi”. Jos ensimmäisen alakohdan mukaisesti suoritettua laskelman tuloksena saadaan negatiivinen määrä, saatua määrää kutsutaan ”IRB-alijäämäksi”.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua laskennassa laitosten on käsiteltävä 166 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritettyjä, maksukyvyttömyystilassa ostettuihin, taseeseen sisältyviin vastuisiin liittyviä alennuksia tai preemioita samalla tavalla kuin erityisiä luottoriskioikaisuja. Näitä alennuksia tai preemioita ei saa sisällyttää IRB-alijäämän tai IRB-ylijäämän laskentaan. Maksukyvyttömyystilassa oleviin vastuisiin liittyviä erityisiä luottoriskioikaisuja ei saa käyttää kattamaan muihin vastuisiin liittyviä odotetun tappion määriä. IRB-alijäämän tai IRB-ylijäämän laskentaan ei saa sisällyttää arvopaperistettuihin vastuisiin liittyviä odotetun tappion määriä eikä niihin liittyviä yleisiä tai erityisiä luottoriskioikaisuja.”

(72) Lisätään 4 artiklan jälkeen 0 alajakso seuraavasti:

0 alajakso

Jäsenvaltioiden keskushallintojen ja keskuspankkien tai EKP:n antamalla takauksilla katetut vastuut

PD- ja LGD-riskiparametрилattioiden soveltamatta jättäminen

Jos vastuu on 3 lukua ja erityisesti 160 artiklan 1 kohtaa, 161 artiklan 4 kohtaa, 164 artiklan 4 kohtaa ja 166 artiklan 8 c kohtaa sovellettaessa katettu jäsenvaltion keskushallinnon tai keskuspankin taikka EKP:n antamalla takauksella, PD-, LGD- ja CCF-riskiparametрилattioita ei sovelleta kyseisen takauksen kattamaan vastuun osaan. Vastuun siihen osaan, jota takaus ei kata, on kuitenkin sovellettava asiaankuuluvia PD-, LGD- ja CCF-riskiparametрилattioita.”

(73) Muutetaan 160 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kun on kyse vastuista, jotka kuuluvat 147 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään ”saamiset laitoksilta” tai 147 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään ”yritysvastuut”, ja tarkoituksena on ainoastaan laskea riskipainotetut vastuuerät ja odotetun tappion määrät näille vastuille erityisesti 153 artiklan, 157 artiklan ja 158 artiklan 1, 5 ja 10 kohdan soveltamiseksi, PD-arvot, joita käytetään syöttötietoina riskipainojen ja odotettujen tappioiden laskentakaavoissa, eivät saa olla pienempiä kuin seuraava arvo: 0,05 prosenttia, jäljempänä ’PD-riskiparametрилattia’.”

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Kun on kyse takauksen luonteisen luottosuojan kattamasta vastuusta, laitos, joka käyttää omia LGD-estimaatteja 143 artiklan mukaisesti sekä alkuperäisen vastuun että luottosuojan tarjoajaan liittyvien vertailukelpoisten välittömien vastuiden osalta, voi ottaa takauksen luonteisen luottosuojan huomioon PD-luvussa 183 artiklan mukaisesti.”

c) kumotaan 5 kohta;

d) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Kun on kyse ostettuihin yrityssaamisiin kohdistuvasta laimentumisriskistä, PD-luvun on oltava yhtä suuri kuin laitoksen EL-estimaatti laimentumisriskille. Laitos, joka on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta luvan käyttää omia LGD-estimaatteja ostettujen yritysvastuiden osalta 143 artiklan mukaisesti ja joka pystyy jakamaan ostettujen yrityssaamisten laimentumisriskiä koskevan EL-estimaattinsa PD- ja LGD-luvuiksi toimivaltaisen viranomaisen luotettavana pitämällä tavalla, voi käyttää tämän jakamisen tuloksena saatavaa PD-estimaattia. Laitokset voivat ottaa takauksen luonteisen luottosuojan huomioon PD-luvussa 4 luvun mukaisesti.”

e) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Laitos, joka on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta luvan käyttää omia LGD-estimaatteja ostettujen yrityssaamisten laimentumisriskin osalta 143 artiklan mukaisesti, voi ottaa takauksen luonteisen luottosuojan huomioon mukauttamalla PD-lukuja, jollei 161 artiklan 3 kohdasta muuta johdu.”

(74) Muutetaan 161 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan a alakohta seuraavasti:

- ”a) keskushallintoihin ja keskuspankkeihin sekä finanssialan yhteisöihin liittyvät ylimmän etuoikeusluokan vastuut, joilla ei ole vastikkeellista luottosuojaa: 45 %;”
- ii) lisätään aa alakohta seuraavasti:
 ”aa) muihin yrityksiin kuin finanssialan yhteisöihin liittyvät ylimmän etuoikeusluokan vastuut, joilla ei ole vastikkeellista luottosuojaa: 40 %;”
- iii) kumotaan c alakohta;
- iv) korvataan e alakohta seuraavasti:
 ”e) ostettuihin yrityssaamisiin liittyvät ylimmän etuoikeusluokan vastuut, kun laitos ei kykene estimoimaan PD-lukuja tai sen PD-estimaatit eivät täytä 6 jaksossa säädettyjä vaatimuksia: 40 %;”
- v) korvataan g alakohta seuraavasti:
 ”g) ostettujen yrityssaamisten laimentumisriski: 100 %.”
- b) korvataan 3 ja 4 kohta seuraavasti:
- ”3. Kun on kyse takauksen luonteisen luottosuojan kattamasta vastuusta, laitos, joka käyttää omia LGD-estimaatteja 143 artiklan mukaisesti sekä alkuperäisen vastuun että luottosuojan tarjoajaan liittyvien vertailukelpoisten välittömien vastuiden osalta, voi ottaa takauksen luonteisen luottosuojan huomioon LGD-luvussa 183 artiklan mukaisesti.
4. Kun on kyse vastuista, jotka kuuluvat 147 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään ”yritysvastuut”, ja tarkoituksena on ainoastaan laskea riskipainotetut vastuuerät ja odotetun tappion määrät näille vastuille erityisesti 153 artiklan 1 kohdan ii alakohdan, 157 artiklan ja 158 artiklan 1, 5 ja 10 kohdan soveltamiseksi ja käytetään omia LGD-estimaatteja, LGD-arvot, joita käytetään syöttötietoina riskipainojen ja odotettujen tappioiden laskentakaavoissa, eivät saa olla pienempiä kuin seuraavat LGD-riskiparametрилattioiden arvot, ja ne on laskettava 5 kohdan mukaisesti:

Taulukko 2 a

LGD-riskiparametрилattiat (LGD_{floor}) vastuille, jotka kuuluvat vastuuryhmään ”yritysvastuut”		
vastuu ilman vastikkeellista luottosuojaa ($LGD_{U-floor}$)	vastuu, joka on täysin katettu vastikkeellisella luottosuojalla ($LGD_{S-floor}$)	
25 %	rahoitusvakuus	0 %
	saamiset	10 %
	kiinteä asunto-omaisuus tai liikekiinteistö	10 %
	muu reaali vakuus	15 %

.”

c) lisätään 5 ja 6 kohta seuraavasti:

”5. Sovellettaessa 4 kohtaa on sovellettava LGD-riskiparametrilattioita, jotka esitetään vastikkeellisella luottosuojalla täysin suojatuille vastuille kyseisen kohdan taulukossa 2 a, edellyttäen, että vastikkeellisen luottosuojan arvo sen jälkeen, kun on sovellettu asianmukaisia volatilititeettikorjauksia H_c ja H_{fx} 230 artiklan mukaisesti, on vähintään yhtä suuri kuin kohde-etuuteen liittyvän vastuun arvo. Lisäksi näitä arvoja on sovellettava vastikkeelliseen luottosuojaan, joka voidaan ottaa tämän luvun mukaisesti huomioon.

LGD-riskiparametrilattia (LGD_{floor}), jota on sovellettava vastikkeellisella luottosuojalla osittain suojattuun vastuuseen, saadaan laskemalla painotettu keskiarvo $LGD_{U-floor}$ -riskiparametrilatialle, joka koskee vastuun sitä osaa, jota ei ole suojattu vastikkeellisella luottosuojalla, ja $LGD_{S-floor}$ -riskiparametrilatialle, joka koskee vastuun täysin suojattua osaa, seuraavasti:

$$LGD_{floor} = LGD_{U-floor} \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + LGD_{S-floor} \cdot \frac{E_S}{E \cdot (1 + H_E)}$$

jossa

$LGD_{U-floor}$ ja $LGD_{S-floor}$ ovat asianmukaiset taulukossa 1 esitetyt lattioiden arvot;

E , E_S , E_U ja H_E määritetään 230 artiklan mukaisesti.

6. Jos laitos, joka käyttää omia LGD-estimaatteja tietäntyyppisten vakuudettomien yritysvastuiden osalta, ei kykene ottamaan omissa LGD-estimaateissa huomioon sellaisen vastikkeellisen luottosuojan vaikutusta, jolla suojataan jotakin kyseiseen vastuutyyppiin kuuluvista vastuista, laitos saa soveltaa 230 artiklassa säädettyä kaavaa mutta siten, että kyseisessä kaavassa olevan LGD_U -muuttujan on oltava laitoksen oma LGD-estimaatti. Siinä tapauksessa vastikkeellinen luottosuoja voidaan ottaa huomioon 4 luvun mukaisesti, ja laitoksen oma LGD-estimaatti, jota käytetään LGD_U -muuttujana, on laskettava tappioita koskevien taustatietojen perusteella ilman kyseisestä vastikkeellisesta luottosuojasta aiheutuvia palautuksia.”

(75) Muutetaan 162 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Sellaisten vastuiden maturiteettiarvo, jäljempänä ’M’ tai ’M-arvo’, joiden osalta laitos ei ole saanut toimivaltaiselta viranomaiselta lupaa käyttää omia LGD-estimaatteja, on 2,5 vuotta, lukuun ottamatta arvopapereilla toteutettavista rahoitustoimista aiheutuvia vastuita, joiden M-arvo on 0,5 vuotta.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaihtoehtoisesti päättää 143 artiklassa tarkoitetun luvan yhteydessä, onko laitoksen käytettävä 2 kohdassa säädettyä maturiteettiarvoa M kaikkien kyseisten vastuiden tai niiden alaluokan osalta.”

b) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan 2 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”Niiden vastuiden osalta, joihin laitos soveltaa omia LGD-estimaatteja, maturiteettiarvo (M) on laskettava käyttämällä vuosina ilmaistuja

ajanjaksoja tämän kohdan mukaisesti ja jollei tämän artiklan 3–5 kohdasta muuta johdu. Lukuun ottamatta 384 artiklan 1 kohdassa esitettyjä tapauksia, joissa on käytettävä kyseisessä kohdassa erikseen määriteltyä M-arvoa, M-arvo voi olla enintään 5 vuotta. M on laskettava seuraavasti kaikissa seuraavissa tapauksissa:”

ii) lisätään da ja db alakohta seuraavasti:

”da) päänettoutussopimuksen soveltamisalaan kuuluvan vakuudellisen luotonannon M-arvo on sellaisten liiketoimien jäljellä olevien maturiteettien painotettu keskiarvo, joissa M-arvo on vähintään 20 päivää. Maturiteettia painotettaessa on käytettävä kunkin liiketoimen nimellisarvoa;

db) sellaisen päänettoutussopimuksen M-arvo, johon sisältyy useampi kuin yksi c, d tai da alakohtaa vastaava liiketoimityyppi, M-arvo on sellaisten liiketoimien jäljellä olevien maturiteettien painotettu keskiarvo, joissa M-arvo on vähintään kyseisten liiketoimien pisin pitoaika (vuosina ilmaistuna) 224 artiklan 2 kohdan mukaisesti (tapauksen mukaan joko 10 päivää tai 20 päivää). Maturiteettia painotettaessa on käytettävä kunkin liiketoimen nimellisarvoa;”

iii) korvataan f alakohta seuraavasti:

”f) muille kuin tässä kohdassa mainituille rahoitusvälineille tai, kun laitos ei pysty laskemaan M-arvoa a alakohdassa määritetyllä tavalla, M-arvo on jäljellä oleva enimmäisaika (vuosina), jonka velallinen voi käyttää sopimusvelvoitteidensa (pääoma, korot ja maksut) täysimääräiseen täyttämiseen, siten että M on vähintään yksi vuosi;”

iv) korvataan i alakohta seuraavasti:

”i) kun kyse on laitoksista, jotka laskevat vastuun arvonoikaisuriskien omien varojen vaatimukset tietyn vastapuolen kanssa toteutettujen liiketoimien osalta käyttämällä 382 a artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuja menetelmiä, M saa olla 153 artiklan 1 kohdassa säädettyssä kaavassa enintään 1 laskettaessa riskipainotettuja vastuueriä samojen liiketoimien vastapuoliriskin osalta tapauksen mukaan 92 artiklan 4 kohdan a tai f alakohdan mukaisesti;”

v) korvataan j alakohta seuraavasti:

”j) uudistettavien vastuiden M-arvo on määritettävä käyttämällä luottojärjestelyn viimeistä mahdollista sopimuksenmukaista päättymispäivää. Laitokset eivät saa käyttää nykyisten nostojen takaisinmaksupäivää, jos kyseinen päivä ei ole luottojärjestelyn viimeinen mahdollinen päättymispäivä.”

c) muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäisen alakohdan johdantokappale seuraavasti:

”Jos dokumentointi edellyttää päivittäistä nettoarvon tilitystä ja uudelleenarvostamista ja sisältää säännöksiä, joiden nojalla vakuus voidaan realisoida tai nettouttaa nopeasti maksukyvyttömyystilanteessa tai silloin, kun nettoarvoa ei pystytä tilittämään, M-arvo on liiketoimien

jäljellä olevien maturiteettien painotettu keskiarvo ja vähintään yksi päivä seuraaville:”;

ii) muutetaan toinen kohta seuraavasti:

– korvataan b alakohta seuraavasti:

”b) sellaiset itsestään kuittaantuvat (self-liquidating) lyhytaikaiset ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvät liiketoimet, jotka liittyvät tavaroiden tai palveluiden vaihtoon, mukaan lukien ostetut yrityssaamiset, ja joiden jäljellä oleva maturiteetti on enintään yksi vuosi ja joita tarkoitetaan 4 artiklan 1 kohdan 80 alakohdassa;”

– lisätään e alakohta seuraavasti:

”e) avatut ja vahvistetut lyhytaikaiset remburssit, joiden maturiteetti on alle 1 vuosi ja jotka ovat itsestään kuittaantuvia.”

d) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Laitokset voivat päättää määrittää 1 kohdan mukaisen M-arvon kaikille sellaisiin unioniin sijoittautuneisiin yrityksiin liittyville vastuille, jotka eivät ole suuryrityksiä, sen sijaan, että ne soveltaisivat 2 kohtaa.”

e) lisätään uusi 6 kohta seuraavasti:

”6. Jotta 2 kohdan c–db alakohdassa ja 3 kohdassa tarkoitettujen päivien vähimmäismäärät voitaisiin ilmaista vuosina, ne on jaettava luvulla 365,25.”

(76) Muutetaan 163 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kun tarkoituksena on ainoastaan laskea riskipainotetut vastuuerät ja odotetun tappion määrät kyseisille vastuille erityisesti 154 artiklan, 157 artiklan ja 158 artiklan 1, 5 ja 10 kohdan soveltamiseksi, PD-arvot, joita käytetään syöttötietoina riskipainojen ja odotettujen tappioiden laskentakaavoissa, eivät saa olla pienempiä kuin seuraavat arvot:

a) 0,1 prosenttia, kun on kyse revolver-tyypin QRRE-vastuista;

b) 0,05 prosenttia, kun on kyse vähittäisvastuista, jotka eivät ole revolver-tyypin QRRE-vastuita.”

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Kun on kyse takauksen luonteisen luottosuojan kattamasta vastuusta, laitos, joka käyttää omia LGD-estimaatteja 143 artiklan mukaisesti luottosuojan tarjoajaan liittyvien vertailukelpoisten välittömien vastuiden osalta, voi ottaa takauksen luonteisen luottosuojan huomioon PD-luvussa 183 artiklan mukaisesti.”

(77) Muutetaan 164 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Laitosten on tuotettava tappio-osuuksia (LGD) kuvaavat omat estimaatit, jotka täyttävät tämän luvun 6 jaksossa asetetut vaatimukset ja jotka edellyttävät toimivaltaisten viranomaisten 143 artiklan mukaisesti myöntämää lupaa. Ostettujen saamisten laimentumisriskin osalta on käytettävä 100 prosentin suuruista LGD-arvoa. Jos laitos pystyy jakamaan ostettujen saamisten

laimentumisriskiä koskevat odotetun tappion estimaattinsa PD- ja LGD-luvuiksi luotettavalla tavalla, se voi käyttää omaa LGD-estimaattiaan.

2. Laitokset, jotka käyttävät omia LGD-estimaatteja 143 artiklan mukaisesti luottosuojan tarjoajaan liittyvien vertailukelpoisten välittömien vastuiden osalta, voivat ottaa takauksen luonteisen luottosuojan huomioon LGD-luvussa 183 artiklan mukaisesti.”

- b) kumotaan 3 kohta;
c) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Kun tarkoituksena on ainoastaan laskea riskipainotetut vastuuerät ja odotetun tappion määrät vähittäisvastuille erityisesti 154 artiklan 1 kohdan, 157 artiklan ja 158 artiklan 1 ja 10 kohdan mukaisesti, LGD-arvot, joita käytetään syöttötietoina riskipainojen ja odotetun tappion laskentakaavoissa, eivät saa olla pienempiä kuin LGD-riskiparametrilattioiden arvot, jotka vahvistetaan taulukossa 2 a ja 4 a ja 4 b kohdan mukaisesti:

Taulukko 2 aa

LGD-riskiparametrilattiat (LGD _{floor}) vähittäisvastuille			
vastuu ilman vastikkeellista luottosuojaa (LGD _{U-floor})		vastuu, joka on suojattu vastikkeellisella luottosuojalla (LGD _{S-floor})	
Asuinkiinteistövakuudelliset vähimmäisvastuut	Ei sovelleta	Asuinkiinteistövakuudelliset vähimmäisvastuut	5 %
QRRE	50 %	QRRE	Ei sovelleta
Muu vähittäisvastuu	30 %	Muu rahoitusvakuudellinen vähittäisvastuu	0 %
		Muu saamisilla suojattu vähittäisvastuu	10 %
		Muu kiinteällä asunto-omaisuudella tai liikekiinteistöllä suojattu vähittäisvastuu	10 %
		Muu vähittäisvastuu, joka on suojattu muulla reaaliavakuudella	15 %

”;

- d) lisätään 4 a ja 4 b kohta seuraavasti:

”4 a. Sovellettaessa 4 kohtaa sovelletaan seuraavia säännöksiä:

- a) LGD-riskiparametrilattioita, jotka esitetään 4 kohdassa olevassa taulukossa 2 aa, on sovellettava sellaisella vastikkeellisella luottosuojalla suojattuihin vastuisiin, joka voidaan ottaa tämän luvun mukaisesti huomioon;
- b) lukuun ottamatta tapauksia, joissa on kyse asuinkiinteistövakuudellisista vähittäisvastuista, 4 kohdassa olevassa taulukossa 2 aa esitettyjä LGD-riskiparametrilattioita on sovellettava vastikkeellisella luottosuojalla täysin suojattuihin vastuisiin, kun vastikkeellisen luottosuojan arvo sen jälkeen, kun on sovellettu asianmukaisia volatilitteettikorjauksia 230 artiklan mukaisesti, on vähintään yhtä suuri kuin kohde-etuuteen liittyvän vastuun arvo;
- c) lukuun ottamatta tapauksia, joissa on kyse asuinkiinteistövakuudellisista vähittäisvastuista, LGD-riskiparametrilattia, jota sovelletaan vastikkeellisella luottosuojalla osittain suojattuihin vastuisiin, lasketaan 161 artiklan 5 kohdassa säädetyn kaavan mukaisesti;
- d) LGD-riskiparametrilattia, jota sovelletaan asuinkiinteistövakuudellisiin vähittäisvastuisiin, on vahvistettava 5 prosentiksi riippumatta siitä, minkätasoinen vakuus asuinkiinteistö on.

4 b. Jos laitos ei kykene ottamaan omissa LGD-estimaateissa huomioon sellaisen vastikkeellisen luottosuojan vaikutusta, jolla suojataan jotakin kyseiseen vastuutyyppiin kuuluvista vastuista, laitos saa soveltaa 230 artiklassa säädettyä kaavaa mutta siten, että kyseisessä kaavassa olevan LGD_U -muuttujan on oltava laitoksen oma LGD-estimaatti. Siinä tapauksessa vastikkeellinen luottosuoja voidaan ottaa huomioon 4 luvun mukaisesti, ja laitoksen oma LGD-estimaatti, jota käytetään LGD_U -muuttujana, on laskettava tappioita koskevien taustatietojen perusteella ilman kyseisestä vastikkeellisesta luottosuojasta aiheutuvia palautuksia.”

(78) Kumotaan kolmannen osan II osaston 3 luvun 4 jakson 3 alajakso.

(79) Muutetaan 166 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 8 kohta seuraavasti:

”8. Sellaisten taseen ulkopuolisten erien vastuuarvo, jotka eivät ole liitteessä II lueteltuja sopimuksia, on laskettava käyttämällä IRB-CCF-estimaatteja tai SA-CCF-kerrointa 8 a ja 8 b kohdan ja 151 artiklan 8 kohdan mukaisesti.

Jos uudistettavista luottojärjestelyistä nostetut määrät on arvopaperistettu, laitosten on varmistettava, että niillä on edelleen riittävä määrä omia varoja arvopaperistamiseen liittyviä nostamattomia määriä varten.

Laitoksen, joka ei käytä IRB-CCF-estimaatteja, on laskettava vastuuarvo kertomalla sitoumukseen kuuluva nostamaton määrä SA-CCF-kertoimella.

Laitoksen, joka ei käytä IRB-CCF-estimaatteja, on laskettava sitoumukseen kuuluvien nostamattomien määrien vastuuarvo kertomalla nostamaton määrä IRB-CCF-estimaatilla.”

- b) lisätään 8 a, 8 b ja 8 c kohta seuraavasti:

”8 a. Kun on kyse vastuusta, johon ei sovelleta IRB-CCF-estimaatteja, sovellettava luottovasta-arvokerroin on SA-CCF-kerroin sen mukaisesti, mitä 2 luvussa säädetään samantyyppisten erien osalta kuin 111 artiklassa

vahvistetaan. Määrä, johon SA-CCF-kerrointa sovelletaan, on pienempi kahdesta arvosta, jotka ovat sitovan luottolimitin käyttämättömän määrän arvo ja arvo, joka kuvastaa luottojärjestelyn käytön mahdollista rajoittamista, mukaan lukien mahdolliselle luottomäärälle asetettu yläraja, joka liittyy velallisen ilmoitettuun rahavirtaan. Jos luottojärjestelyä rajoitetaan tällä tavoin, laitoksella on oltava asianmukaiset limiitin valvonta- ja hallintamenettelyt kyseisen rajoittamisen tueksi.

8 b. Laitosten, jotka täyttävät 6 jaksossa IRB-CCF-estimaattien käytölle asetetut vaatimukset, on toimivaltaisten viranomaisten luvalla sovellettava IRB-CCF-estimaatteja vastuisiin, jotka aiheutuvat IRB-menetelmän mukaisesti käsiteltävistä käyttämättömistä uudistettavista sitoumuksista, edellyttäen, että näihin vastuisiin ei sovelleta standardimenetelmän mukaista 100 prosentin SA-CCF-kerrointa. SA-CCF-kerrointa on käytettävä seuraavien osalta:

- a) kaikki muut taseen ulkopuoliset erät, erityisesti käyttämättömät ei-uudistettavat sitoumukset;
- b) vastuut, joiden osalta laitos ei täytä 6 jaksossa IRB-CCF-estimaattien laskennalle asetettuja vähimmäisvaatimuksia tai joiden osalta toimivaltainen viranomainen ei ole antanut lupaa käyttää IRB-CCF-estimaatteja.

Sovellettaessa tätä artiklaa sitoumus katsotaan ”uudistettavaksi”, jos se tarjoaa velalliselle lainan, joka antaa sille mahdollisuuden päättää joustavasti, kuinka usein ja millaisin väliajoin se hyödyntää lainaa, jolloin velallinen voi nostaa sille lainattuja varoja, maksaa niitä takaisin ja nostaa niitä uudelleen. Sopimusjärjestelyt, joissa sallitaan ennakkomaksut ja niiden myöhemmät uudelleennostot, katsotaan uudistettaviksi.

8 c. Kun tarkoituksena on ainoastaan laskea riskipainotetut vastuuerät ja odotetun tappion määrät uudistettavista sitoumuksista aiheutuville vastuille, joiden osalta käytetään IRB-CCF-estimaatteja, erityisesti 153 artiklan 1 kohdan, 157 artiklan ja 158 artiklan 1, 5 ja 10 kohdan mukaisesti, vastuuarvo, jota käytetään syöttötietona riskipainotetun vastuuerän määrän ja odotetun tappion laskentakaavoissa, ei saa olla pienempi kuin seuraavien summa:

- a) uudistettavasta sitoumuksesta nostettu määrä;
- b) 50 prosenttia taseen ulkopuolisesta vastuumäärästä, joka muodostuu uudistettavan sitoumuksen jäljellä olevasta nostamattomasta osasta ja joka lasketaan 111 artiklassa säädetyn sovellettavan SA-CCF-kertoimen avulla.

Edellä olevien a ja b alakohdan summaa kutsutaan ’CCF-riskiparametrilattiaksi’.”

- c) kumotaan 10 kohta.

(80) Kumotaan 167 artikla.

(81) Lisätään 169 artiklan 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

”EPV antaa ohjeet siitä, miten vaatimuksia, jotka koskevat mallin suunnittelua, riskin kvantifiointia ja riskiparametrien validointia ja soveltamista, joissa käytetään jatkuvia tai hyvin yksityiskohtaisia luokitusasteikkoja kunkin riskiparametrin osalta,

sovelletaan käytännössä. Ohjeet annetaan asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti.”

(82) Korvataan 170 artiklan 4 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) transaktioiden riskiominaisuudet, mukaan lukien sellaiset, jotka liittyvät tuotteisiin, vastikkeelliseen luottosuojaa, huomioon otettavaan takauksen luonteiseen luottosuojaan, luototusasteiden mittaamiseen, ajalliseen riippuvuuteen ja etuoikeusasemaan. Laitosten on erityisesti käsiteltävä tapaukset, joissa sama vakuus liittyy useaan vastuuseen. Kun laitos estimoii kunkin vastuuryhmän PD- ja LGD-arvoja, sen on analysoitava luottojärjestelyjen iän edustavuutta tiedoissa, joita käytetään laitosten tosiasiallisten luottojärjestelyjen estimaattien johtamiseen, PD-arvojen osalta alullepanosta kuluneen ajan suhteen ja LGD-arvojen osalta maksukyvyttömyyden alkamispäivän suhteen.”

(83) Lisätään 171 artiklaan 3 kohta seuraavasti:

”3. Luokitusjärjestelmät on suunniteltava siten, että epäsystemaattiset tai toimialakohtaiset muutokset ovat luokasta toiseen tapahtuvia siirtoja edistäviä tekijöitä. Lisäksi on otettava huomioon suhdannevaikutukset tekijänä, joka edistää luokasta tai ryhmästä toiseen tapahtuvia velallisten ja luottojärjestelyjen siirtoja.”

(84) Muutetaan 172 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Yritys-, laitos- valtio- ja keskuspankkivastuiden osalta vastuut on luokiteltava seuraavien kriteerien mukaisesti.”;

b) korvataan d alakohta seuraavasti:

”d) jokainen erillinen oikeushenkilö, jolta laitoksella on saamisia, on luokiteltava erikseen;”

c) lisätään alakohta seuraavasti:

”Sovellettaessa d alakohtaa laitoksella on oltava asianmukaiset toimintatavat yksittäisten velallisten asiakkaiden ja asiakaskokonaisuuksien käsittelemiseksi. Näihin toimintatapoihin on kuuluttava menettely, jolla tunnistetaan kuhunkin oikeushenkilöön liittyvä wrong-way-erityisriski, jolle laitos altistuu. Liiketoimia sellaisten vastapuolten kanssa, joihin on todettu liittyvän wrong-way-riski, on käsiteltävä eri tavalla niiden vastuuarvoa laskettaessa;”.

(85) Muutetaan 173 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”Yritys-, laitos- valtio- ja keskuspankkivastuiden osalta luokitusprosessin on täytettävä seuraavat vaatimukset.”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. EPV laatii niitä menetelmiä koskevat teknisten sääntelystandardien luonnokset, joiden avulla toimivaltaiset viranomaiset arvioivat luokitusprosessin asianmukaisuutta ja riskien säännöllistä ja riippumatonta arviointia.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

(86) Muutetaan 174 artikla seuraavasti:

a) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Laitosten on käytettävä tilastollisia ja muita matemaattisia menetelmiä, jäljempänä ’mallit’, vastuiden luokitteluksi vastapuoliluokkiin tai -ryhmiin tai sopimustyyppien riskiluokkiin tai -ryhmiin, joiden osalta seuraavien vaatimusten on täyttyvä:”;

b) korvataan a alakohta seuraavasti:

a) mallilla on oltava hyvä ennustekyky, eivätkä pääomavaatimukset saa vääristyä mallin käytön vuoksi;”

c) lisätään alakohta seuraavasti:

”Sovellettaessa a alakohtaa malliin syötemuuttujien on muodostettava asianmukainen ja tehokas perusta tuloksena syntyville ennusteille. Mallissa ei saa olla olennaista harhaa. Mallin syöttötietojen ja tulosten välillä on oltava toiminnallinen yhteys, joka voidaan tarvittaessa määrittää asiantuntija-arvioin.”

(87) Muutetaan 176 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”Yritys-, laitos- valtio- ja keskuspankkivastuiden osalta laitosten on kerättävä ja säilytettävä:”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Kun on kyse vastuista, joiden osalta tässä luvussa sallitaan omien LGD-estimaattien tai IRB-CCF-estimaattien laskenta mutta joiden osalta laitokset eivät käytä omia LGD-estimaatteja tai IRB-CCF-estimaatteja, laitosten on kerättävä ja säilytettävä tiedot, jotka koskevat toteutuneiden LGD-arvojen ja 161 artiklan 1 kohdan mukaisten arvojen välisiä vertailuja sekä toteutuneiden CCF-kertoimien ja 166 artiklan 8 a kohdan mukaisten SA-CCF-kertoimien välisiä vertailuja.”

(88) Kumotaan 177 artiklan 3 kohta.

(89) Muutetaan 178 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”Vastapuolen maksukyvyttömyys tai luottojärjestelyn maksukyvyttömyystila”;

b) korvataan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) vastapuolen olennaisen luottovelvoitteen hoitoon liittyvä maksusuoritus laitokselle, emoyritykselle tai jollekin sen tytäryrityksistä on ollut yli 90 päivää erääntyneenä;”

c) korvataan 3 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) laitos suostuu vastapuolen ahdingosta johtuvaan luottovelvoitteen uudelleenjärjestelyyn, joka todennäköisesti alentaa vastuun arvoa pääoman, korkojen tai mahdollisten maksujen olennaisen anteeksiannon tai lykkäyksen

vuoksi. Vastapuolen ahdingosta johtuvan uudelleenjärjestelyn katsotaan tapahtuneen, kun 47 b artiklassa tarkoitetut joustotoimenpiteet on ulotettu koskemaan velallista;”.

(90) Muutetaan 180 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Kvantifioidessaan vastuiden luokkiin tai ryhmiin luokituksessa sovellettavia riskiparametreja laitosten on sovellettava seuraavia vaatimuksia, jotka koskevat erityisesti maksukyvyttömyyden todennäköisyyden (PD) estimointia, kun on kyse yritys-, laitos-, valtio- ja keskuspankkivastuista;”;

ii) korvataan h alakohta seuraavasti:

”h) riippumatta siitä, käyttäkö laitos PD-estimaatin määrittämisessä ulkoisia, sisäisiä tai yhdistettyjä tietolähteitä taikka kaikkien edellä mainittujen yhdistelmää, perustana olevan havainnointijakson pituuden on oltava ainakin yhden tietolähteen osalta vähintään viisi vuotta.”

iii) lisätään i alakohta seuraavasti:

”i) riippumatta PD-estimaatin määrittämisessä käytettävästä menetelmästä laitosten on määritettävä PD-estimaatti kullekin luokalle yhden vuoden maksukyvyttömyysasteen havaitun historiallisen keskiarvon perusteella, joka on yksinkertainen keskiarvo, joka perustuu velallisten lukumäärään (painotettu lukumäärä), eikä muita menetelmiä, mukaan lukien vastuilla painotetut keskiarvot, sallita.”

iv) lisätään alakohta seuraavasti:

”Jos käytettävissä oleva havainnointijakso on h alakohtaa sovellettaessa jonkin tietolähteen osalta tätä pidempi ja kyseinen aineisto on asian kannalta oleellista, on käytettävä pidempää ajanjaksoa. Tietoihin on sisällyttävä edustava yhdistelmä hyviä ja huonoja vuosia, jotka ovat vastuutyypin osalta merkityksellisiä. Laitosten, jotka eivät ole saaneet toimivaltaiselta viranomaiselta 143 artiklan mukaisesti lupaa käyttää omia LGD- tai CF-estimaatteja, voivat IRB-menetelmään siirtyessään käyttää toimivaltaisten viranomaisten luvalla oleellista aineistoa kahden vuoden ajalta. Tätä ajanjaksoa on pidennettävä vuosittain yhdellä vuodella, kunnes oleellisia aineistoja on käytettävissä viiden vuoden ajalta.”

b) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) laitosten on määritettävä PD-estimaatit vastapuoliluokan tai -ryhmän tai sopimustyyppin riskiluokan tai -ryhmän mukaan yhden vuoden maksukyvyttömyysasteiden pitkän aikavälin keskiarvoista, ja maksukyvyttömyysasteet on laskettava luottojärjestelyn tasolla vain, jos maksukyvyttömyyden määritelmää sovelletaan yksittäisen luottojärjestelyn tasolla 178 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti;”

ii) korvataan e alakohta seuraavasti:
”e) riippumatta siitä, käyttääkö laitos PD-estimaatin määrittämisessä ulkoisia, sisäisiä tai yhdistettyjä tietolähteitä taikka kaikkien edellä mainittujen yhdistelmää, perustana olevan havainnointijakson pituuden on oltava ainakin yhden tietolähteen osalta vähintään viisi vuotta.”

iii) lisätään alakohta seuraavasti:
”Jos käytettävissä oleva havainnointijakso on e alakohtaa sovellettaessa jonkin tietolähteen osalta tätä pidempi ja kyseinen aineisto on asian kannalta oleellista, on käytettävä pidempää ajanjaksoa. Tietoihin on sisällyttävä edustava yhdistelmä suhdannekierron hyviä ja huonoja vuosia, jotka ovat vastuutyypin osalta merkityksellisiä. PD-estimaatin on perustuttava yhden vuoden maksukyvyttömyysasteen havaittuun historialliseen keskiarvoon. Laitokset voivat IRB-menetelmään siirtyessään käyttää toimivaltaisten viranomaisten luvalla oleellista aineistoa kahden vuoden ajalta. Tätä ajanjaksoa on pidennettävä vuosittain yhdellä vuodella, kunnes oleellisia aineistoja on käytettävissä viiden vuoden ajalta;”

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:
”EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään menetelmät, joiden mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava laitoksen käyttämä PD-estimaattien määrittäminen 143 artiklan mukaisesti.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetusten (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

(91) Muutetaan 181 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan c–g alakohta seuraavasti:

”c) laitoksen on otettava huomioon, missä määrin velalliseen liittyvän riskin ja muuhun vastikkeelliseen luottosuojaan kuin päänettoutussopimukseen ja lainojen ja talletusten tase-erien nettoutukseen liittyvän riskin tai kyseisen luottosuojan tarjoajaan liittyvän riskin välillä on riippuvuussuhde;

d) perustana olevan velvoitteen ja muun vastikkeellisen luottosuojan kuin päänettoutussopimusten ja lainojen ja talletusten tase-erien nettoutuksen välisiä valuuttaeroja on käsiteltävä konservatiivisesti laitoksen LGD:stä tekemässä arvioinnissa;

e) siltä osin kuin LGD-estimaateissa otetaan huomioon muun vastikkeellisen luottosuojan kuin päänettoutussopimusten ja lainojen ja talletusten tase-erien nettoutuksen olemassaolo, kyseiset estimaatit eivät saa perustua yksinomaan vastikkeellisen luottosuojan arvioituun markkina-arvoon;

f) siltä osin kuin LGD-estimaateissa otetaan huomioon muun vastikkeellisen luottosuojan kuin päänettoutussopimusten ja lainojen ja talletusten tase-erien nettoutuksen olemassaolo, laitosten on vahvistettava kyseisen vastikkeellisen luottosuojan hallintaa, oikeusvarmuutta ja riskienhallintaa koskevat sisäiset vaatimukset, ja näiden vaatimusten on yleisesti vastattava 4 luvun 3 jaksossa vahvistettuja vaatimuksia;

g) siltä osin kuin laitos ottaa huomioon muun vastikkeellisen luottosuojan kuin päänettoutussopimukset ja lainojen ja talletusten tase-erien nettoutuksen määrittäessään vastapuoliriskin vastuuarvoa 6 luvun 5 tai 6 jakson mukaisesti, LGD-estimaateissa ei saa ottaa huomioon määriä, jotka odotetaan saatavan takaisin tästä vastikkeellisesta luottosuojusta;”

ii) korvataan i alakohta seuraavasti:

”i) siltä osin kuin maksuviivästyksistä suoritettavia maksuja, jotka on määrätty velalliselle ennen maksukyvyttömyyden alkamista, on aktivoitu laitoksen tuloslaskelmaan, ne on lisättävä laitoksen vastuun ja tappion arvioihin;”

iii) lisätään k alakohta seuraavasti:

”k) LGD:ssä on otettava huomioon maksukyvyttömyyden jälkeiset lisänostot;”

iv) lisätään alakohdat seuraavasti:

”Sovellettaessa a alakohtaa laitosten on otettava asianmukaisesti huomioon palautukset, jotka ovat toteutuneet asiaankuuluvien palautumisprosessien aikana kaikista vastikkeellisen luottosuojan muodoista sekä takauksen luonteisesta luottosuojusta, joka ei kuulu 142 artiklan 10 kohdassa säädetyn määritelmän piiriin.

Sovellettaessa c alakohtaa on käsiteltävä konservatiivisesti tapauksia, joissa riippuvuussuhde on vahva.

LGD-estimaateissa on e alakohtaa sovellettaessa otettava huomioon sen mahdollisuuden vaikutus, että laitokset eivät kykene saamaan vakuutta nopeasti hallintaansa ja realisoimaan sitä.”

b) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) poistetaan ensimmäisen alakohdan b alakohta;

ii) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”Vähittäisvastuiden osalta LGD-estimaattien on perustuttava vähintään viiden vuoden ajalta kerättyihin aineistoihin. Laitokset voivat IRB-menetelmään siirtyessään käyttää toimivaltaisten viranomaisten luvalla oleellista aineistoa kahden vuoden ajalta. Tätä ajanjaksoa on pidennettävä vuosittain yhdellä vuodella, kunnes oleellisia aineistoja on käytettävissä viiden vuoden ajalta;”

c) lisätään 4 kohta seuraavasti:

”4. EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa selvennetään vastikkeellisen ja takauksen luonteisen luottosuojan eri muotojen käsittelyä 1 kohdan a alakohdan ja LGD-parametrien soveltamiseksi.”

(92) Muutetaan 182 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) laitosten IRB-CCF-estimaateissa on otettava huomioon velallisen mahdolliset lisänostot maksukyvyttömyyden ilmenemiseen saakka. IRB-CCF-estimaatteihin on sisällyttävä suurempi varovaisuusmarginaali, jos maksukyvyttömyystiheyden ja luottovasta-arvokertoimen suuruuden välillä voidaan kohtuudella olettaa olevan vahva positiivinen korrelaatio;”

ii) lisätään g ja h alakohta seuraavasti:

”g) laitosten IRB-CCF-estimaatit on laadittava käyttämällä 12 kuukauden pituiseen kiinteään ajanjaksoon perustuvaa menetelmää. Tätä varten maksukyvyttömyystulokset on liitettävä kunkin viitetietoihin sisältyvän havainnon osalta velallisen ja luottojärjestelyn asiaankuuluviin ominaispiirteisiin kiinteänä viitepäivänä, joka on 12 kuukautta ennen maksukyvyttömyyden ilmenemispäivää;

h) laitosten IRB-CCF-estimaattien on perustuttava viitetietoihin, jotka kuvastavat velallisten, luottojärjestelyjen ja pankinhallintokäytäntöjen ominaispiirteitä niiden vastuiden osalta, joihin estimaatteja sovelletaan.”

iii) lisätään alakohdat seuraavasti:

”Sovellettaessa c alakohtaa IRB-CCF-estimaatteihin on sisällyttävä suurempi varovaisuusmarginaali, jos maksukyvyttömyystiheyden ja luottovasta-arvokertoimen suuruuden välillä voidaan kohtuudella olettaa olevan vahva positiivinen korrelaatio.

Sovellettaessa g alakohtaa maksukyvyttömyystulokset on liitettävä kunkin viitetietoihin sisältyvän havainnon osalta velallisen ja luottojärjestelyn asiaankuuluviin ominaispiirteisiin kiinteänä päivänä, joka on 12 kuukautta ennen maksukyvyttömyyden ilmenemispäivää.

Sovellettaessa h alakohtaa IRB-CCF-estimaatit, joita sovelletaan tiettyihin vastuisiin, eivät saa perustua tietoihin, joissa sekoittuvat erilaisten ominaispiirteiden vaikutukset tai riskiominaisuuksiltaan erilaisia vastuita koskevat tiedot. IRB-CCF-estimaattien on perustuttava riittävän homogeenisiin segmentteihin. Sen vuoksi ei sallita seuraavia käytäntöjä:

a) pk-yritysten / keskisuurten yritysten taustatietoja sovelletaan velallisiin, jotka ovat suurempia yrityksiä;

b) tietoja, jotka on saatu sitoumuksista, joissa limiitin saatavilla oleva käyttämätön määrä on ”pieni”, sovelletaan luottojärjestelyihin, joissa limiitin saatavilla oleva käyttämätön määrä on ”suuri”;

c) tietoja, jotka on saatu velallisilta, joilla on viitepäivänä maksulaiminlyöntejä tai joita estetään viitepäivänä suorittamasta lisänostoja, sovelletaan velallisiin, joihin ei tiedetä liittyvän maksulaiminlyöntejä tai tällaisia rajoituksia;

- d) käytetään tietoja, joihin ovat vaikuttaneet sellaiset muutokset, joita on tapahtunut velallisten lainanotto tuotteiden ja muiden luottoihin liittyvien tuotteiden valikoimassa havainnointijakson aikana, paitsi jos kyseisiä tietoja on tosiasiallisesti mukautettu poistamalla näiden tuotevalikoiman muutosten vaikutukset.

Sovellettaessa neljännen alakohdan d alakohtaa laitosten on osoitettava toimivaltaisille viranomaisille, että niillä on tarkka käsitys asiakkaiden tuotevalikoiman muutosten vaikutuksesta vastuita koskeviin viitetietoihin ja niihin liittyviin CCF-estimaatteihin ja että vaikutus on epäolennainen tai sitä on lievennetty tehokkaasti niiden estimointiprosessissa. Tässä yhteydessä seuraavia toimia ei pidetä asianmukaisina:

- a) alarajojen asettaminen luottovasta-arvokertoimille tai vastuuarvoja koskeville havainnoille;
- b) sellaisten velallistason estimaattien käyttö, jotka eivät täysin kata asiaankuuluvia tuotteiden muuntamisvaihtoehtoja tai joissa yhdistetään epäasianmukaisesti tuotteita, joilla on hyvin erilaiset ominaisuudet;
- c) ainoastaan sellaisten olennaisten havaintojen mukauttaminen, joihin tuotteiden muuntaminen vaikuttaa;
- d) sellaisten havaintojen poisjättäminen, joihin tuoteprofiilien muuntaminen vaikuttaa.”

- b) kumotaan 3 kohdan ensimmäinen alakohta;

- c) lisätään 5 kohta seuraavasti:

”5. EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa täsmennetään menetelmät, joita laitosten on sovellettava IRB-CCF-estimaattien määrittämiseen.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2026.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

- (93) Muutetaan 183 artikla seuraavasti:

- a) korvataan otsikko seuraavasti:

”Takauksen luonteisen luottosuojan vaikutuksia koskevat arviointivaatimukset, kun suojataan yritys-, laitos-, valtio- ja keskuspankkivastuita ja käytetään omia LGD-estimaatteja ja kun suojataan vähittäisvastuita”;

- b) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

- i) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) takauksesta on laadittava asiakirja, takaaja ei saa kyetä mitätöimään takausta, takauksen on oltava voimassa, kunnes velvoite on täytetty kokonaan, takauksen määrän ja keston rajoissa, ja takauksen on oltava takaajan osalta oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoinen sillä

lainkäyttöalueella, jolla takaajalla on ulosmittauskelpoista varallisuutta ja jolla tuomio voidaan panna täytäntöön;”

ii) lisätään d ja e alakohta seuraavasti:

”d) takauksen on oltava ehdoton;

e) ensimmäisen tappion luottojohdannaiset voidaan katsoa hyväksyttäväksi takauksen luonteiseksi luottosuojaksi, mutta toisen tappion luottojohdannaisia tai yleisemmin n:nnen tappion luottojohdannaisia ei katsota hyväksyttäväksi takauksen luonteiseksi luottosuojaksi.”

iii) lisätään alakohta seuraavasti:

”Sovellettaessa d alakohtaa ’ehdottomalla takauksella’ tarkoitetaan takausta, jossa luottosuojasopimukseen ei sisälly ehtoja, joiden täyttämiseen luottoa myöntävä laitos ei voi suoraan vaikuttaa ja jotka voisivat vapauttaa takaajan velvollisuudesta suorittaa maksut kohtuullisessa ajassa, jos alkuperäinen velallinen ei suorita erääntyneitä maksuja. Luottosuojasopimuksen lauseke, jonka mukaan luottoa myöntävän laitoksen puutteellinen due diligence -menettely tai petos kumoaa takaajan tarjoaman takauksen tai pienentää sen laajuutta, ei estä pitämästä takausta ehdottomana. Luottosuojasopimusta, joka voidaan velallisen petoksen tapahtuessa purkaa tai jonka luottosuojan laajuutta voidaan pienentää, ei katsota ehdottomaksi.

Takaukset, joissa takaajan maksuvelvollisuuden edellytyksenä on, että luottoa myöntävä laitos perii ensin maksua velalliselta ja jotka kattavat ainoastaan sellaiset tappiot, jotka ovat jäljellä laitoksen saatua lainajärjestelyprosessin päätökseen, katsotaan ehdottomiksi.”

c) lisätään 1 a kohta seuraavasti:

”1 a. Laitokset voivat hyväksyä takauksen luonteisen luottosuojan käyttämällä PD/LGD-mallintamismenetelmää tämän artiklan mukaisesti ja noudattamalla 4 kohdassa säädettyä vaatimusta tai käyttämällä 236 artiklassa tarkoitettua A-IRB-menetelmän mukaista riskiparametrien korvaamismenetelmää ja noudattamalla 4 luvun hyväksyttävyyysvaatimuksia. Laitoksilla on oltava selkeät toimintaperiaatteet, joiden mukaisesti arvioidaan takauksen luonteisen luottosuojan vaikutuksia riskiparametreihin. Laitosten toimintaperiaatteiden on oltava yhdenmukaisia laitosten sisäisten riskienhallintakäytäntöjen kanssa ja vastattava tämän artiklan vaatimuksia. Toimintaperiaateissa on täsmennettävä selkeästi, mitä tässä alakohdassa kuvatuista erityismenetelmistä sovelletaan kuhunkin luokitusjärjestelmään, ja laitosten on sovellettava näitä periaatteita johdonmukaisesti pitkällä aikavälillä.”

d) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jos laitokset hyväksyvät takauksen luonteisen luottosuojan PD/LGD-mallintamismenetelmällä, kohde-etuuteen liittyvän vastuun suojattuun osaan ei saa soveltaa riskipainoa, joka on pienempi kuin luottosuojan tarjoajaan liittyvä riskipainolattia. Luottosuojan tarjoajaan liittyvä riskipainolattia on tätä varten laskettava käyttämällä samaa PD-arvoa, samaa LGD-arvoa ja samaa riskipainofunktiota, joita sovelletaan 236 a artiklassa tarkoitettuun, luottosuojan tarjoajaan liittyvään vertailukelpoiseen välittömään vastuuseen.”

- e) kumotaan 6 kohta.
- (94) Kumotaan kolmannen osan II osaston 3 luvun 6 jakson 4 alajakso.
- (95) Lisätään 192 artiklaan 5–8 alakohta seuraavasti:
- ”5) ’standardimenetelmän mukaisella riskipainon korvaamismenetelmällä’ 235 artiklan mukaista kohde-etuuteen liittyvän vastuun riskipainon korvaamista riskipainolla, jota sovelletaan luottosuojan tarjoajaan liittyvään vertailukelpoiseen välittömään vastuuseen standardimenetelmän mukaisesti;
- 6) ’IRB-menetelmän mukaisella riskipainon korvaamismenetelmällä’ 235 artiklan mukaista kohde-etuuteen liittyvän vastuun riskipainon korvaamista riskipainolla, jota sovelletaan luottosuojan tarjoajaan liittyvään vertailukelpoiseen välittömään vastuuseen standardimenetelmän mukaisesti;
- 7) ’F-IRB-menetelmän mukaisella riskiparametrien korvaamismenetelmällä’ 236 artiklan mukaista kohde-etuuteen liittyvän vastuun PD- ja LGD-riskiparametrien korvaamista vastaavilla PD- ja LGD-parametreilla, joita sovellettaisiin IRB-menetelmän mukaisesti käyttämättä omia LGD-estimaatteja luottosuojan tarjoajaan liittyvien vertailukelpoisten välittömien vastuiden osalta;
- 8) ’A-IRB-menetelmän mukaisella riskipainon korvaamismenetelmällä’ 236 a artiklan mukaista kohde-etuuteen liittyvän vastuun PD- ja LGD-riskiparametrien korvaamista vastaavilla PD- ja LGD-parametreilla, joita sovellettaisiin IRB-menetelmän mukaisesti käyttämällä omia LGD-estimaatteja luottosuojan tarjoajaan liittyvän vertailukelpoisen välittömän vastuun osalta.”
- (96) Lisätään 193 artiklaan 7 kohta seuraavasti:
- ”7. Vakuudet, jotka täyttävät kaikki tässä luvussa säädetyt hyväksyttävyyysvaatimukset, voidaan hyväksyä sellaisinaan myös, kun on kyse käyttämättömiin luottojärjestelyihin liittyvistä vastuista. Jos luottojärjestelyn käytön ehtona on, että vakuus ostetaan tai vastaanotetaan etukäteen tai samanaikaisesti, jolloin laitos tarvitsee oikeuden vakuuteen vasta siinä vaiheessa, kun luottojärjestelyä aletaan käyttää, vakuus voidaan hyväksyä sellaisen vastuun vakuutena, joka aiheutuu käyttämättömästä luottojärjestelystä.”
- (97) Kumotaan 194 artiklan 10 kohta.
- (98) Muutetaan 197 artiklan 1 kohta seuraavasti:
- a) korvataan b–e alakohta seuraavasti:
- ”b) vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:
- i) vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit ovat valtioiden tai keskuspankkien liikkeeseen laskemia;
- ii) vieraan pääoman ehtoisilla arvopapereilla on ulkoisen luottoluokituslaitoksen tai vientitakuulaitoksen antama luottoluokitus,
- jonka on katsottu olevan hyväksyttävä 2 lukua sovellettaessa;
 - jonka EPV on 2 luvun nojalla valtio- ja keskuspankkivastuiden riskipainotuksesta annettujen sääntöjen mukaisesti katsotut vastaavan luottoluokkaa 1, 2, 3 tai 4;

c) vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

- i) vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit ovat laitosten liikkeeseen laskemia;
- ii) vieraan pääoman ehtoisilla arvopapereilla on ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus,
 - jonka on katsottu olevan hyväksyttävä 2 lukua sovellettaessa;
 - jonka EPV on 2 luvun nojalla yritysvastuiden riskipainotuksesta annettujen sääntöjen mukaisesti katsonut vastaavan luottoluokkaa 1, 2 tai 3;

d) vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

- i) vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit ovat muiden yhteisöjen liikkeeseen laskemia;
- ii) vieraan pääoman ehtoisilla arvopapereilla on ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:
 - ulkoisen luottoluokituslaitoksen on katsottu olevan hyväksyttävä 2 lukua sovellettaessa;
 - EPV on 2 luvun nojalla laitoksiin liittyvien vastuiden riskipainotuksesta annettujen sääntöjen mukaisesti katsonut ulkoisen luottoluokituslaitoksen vastaavan luottoluokkaa 1, 2 tai 3;

e) vieraan pääoman ehtoisilla arvopapereilla on ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama lyhytaikainen luottoluokitus, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

- i) ulkoisen luottoluokituslaitoksen on katsottu olevan hyväksyttävä 2 lukua sovellettaessa; ja
- ii) EPV on 2 luvun nojalla laitoksiin liittyvien vastuiden riskipainotuksesta annettujen sääntöjen mukaisesti katsonut ulkoisen luottoluokituslaitoksen vastaavan luottoluokkaa 1, 2 tai 3;”

b) korvataan g alakohta seuraavasti:

”g) sijoituskulta;”.

(99) Muutetaan 199 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jollei 124 artiklan 7 kohdasta muuta johdu, laitokset voivat käyttää hyväksyttävänä vakuutena asuinkiinteistöä, joka on tai tulee olemaan kiinteistön omistajan tai henkilökohtaisten sijoitusyhtiöiden tapauksessa edunsaajaomistajan käytössä tai vuokralle antama, ja liikekiinteistöä, mukaan lukien toimisto- ja muut liiketilat, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) kiinteistön arvo ei riipu olennaisesti velallisen luottokelpoisuudesta;
- b) lainansaajan riski ei riipu olennaisesti vakuutena olevan kiinteistön tai hankkeen arvon kehityksestä vaan lainansaajan kyvystä maksaa velka

muista lähteistä saaduilla tuloilla, ja näin ollen luoton takaisinmaksu ei riipu olennaisesti vakuutena olevan kiinteistön tuottamasta rahavirrasta.

Sovellettaessa a alakohtaa laitokset voivat jättää soveltamisalan ulkopuolelle tilanteet, joissa puhtaasti makrotaloudelliset tekijät vaikuttavat sekä kiinteistön arvoon että lainansaajan kykyyn selvittää velvoitteistaan.”;

b) korvataan 3 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) tappiot, jotka aiheutuvat asuinkiinteistövakuudellisista lainoista, joiden vakuus on enintään 55 prosenttia 229 artiklan mukaisesti määritetystä arvosta, jollei 124 artiklan 7 kohdassa muuta säädetä, ovat enintään 0,3 prosenttia maksamattomista asuinkiinteistövakuudellisista lainoista jonkin tietyn vuoden aikana;”

c) korvataan 4 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) tappiot, jotka aiheutuvat asuinkiinteistövakuudellisista lainoista, joiden vakuus on enintään 55 prosenttia 229 artiklan mukaisesti määritetystä arvosta, jollei 124 artiklan 7 kohdassa muuta säädetä, ovat enintään 0,3 prosenttia maksamattomista asuinkiinteistövakuudellisista lainoista jonkin tietyn vuoden aikana;”

d) lisätään 5 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jos 429 a artiklan 2 kohdassa määritelty julkinen kehitysluottolaitos myöntää 429 a artiklan 3 kohdassa määritellyn edistämislainan toiselle laitokselle tai rahoituslaitokselle, jolla on lupa harjoittaa direktiivin 2013/36/EU liitteessä I olevissa 2 tai 3 kohdassa tarkoitettuja toimia ja joka täyttää tämän asetuksen 119 artiklan 5 kohdan mukaiset edellytykset, ja jos kyseinen toinen laitos tai rahoituslaitos välittää tämän edistämislainan suoraan tai välillisesti lopulliselle velalliselle ja luovuttaa edistämislainasta saadun määrän vakuutena julkiselle kehitysluottolaitokselle, julkinen kehitysluottolaitos voi käyttää luovutettua saamista hyväksyttynä vakuutena luovutetun saamisen alkuperäisestä maturiteetista riippumatta.”

e) korvataan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohta seuraavasti:

”d) laitoksen on osoitettava, että vähintään 90 prosentissa kyseisentyyppisen vakuuden realisointitapauksista vakuuden realisoinnista saatava tuotto ei ole alle 70:tä prosenttia vakuuden arvosta. Jos markkinahintoihin liittyy olennainen volatilititeetti, laitoksen on osoitettava toimivaltaisista viranomaisista tyydyttävällä tavalla, että se on noudattanut riittävää varovaisuutta määrittäessään vakuuden arvon.”

(100) Muutetaan 201 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan d alakohta seuraavasti:

”d) kansainvälisiä organisaatioita, joihin sovelletaan 118 artiklan mukaisesti 0 prosentin riskipainoa;”

ii) lisätään fa alakohta seuraavasti:

”fa) säänneltyjä finanssialan yhteisöjä;”

iii) korvataan g alakohta seuraavasti:

”g) jos luottosuoja ei anneta arvopaperistetulle vastuulle, muita yrityksiä, joilla on ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, mukaan lukien velallisen emoyritykset, tytäryritykset tai sidoksissa olevat yhteisöt, kun näillä emoyrityksillä, tytäryrityksillä tai sidoksissa olevilla yhteisöillä on pienempi riskipaino kuin velallisella;”

iv) lisätään ga alakohta seuraavasti:

”ga) jos luottosuoja annetaan arvopaperistetulle vastuulle, muita yrityksiä, joille ulkoinen luottoluokituslaitos on antanut luottoluokkaa 1, 2 tai 3 vastaavan luottoluokituksen ja joilla oli luottosuojan antamisajankohtana luottoluokkaa 1 tai 2 vastaava luottoluokitus, mukaan lukien velallisen emoyritykset, tytäryritykset ja sidoksissa olevat yhteisöt, kun näillä emoyrityksillä, tytäryrityksillä tai sidoksissa olevilla yhteisöillä on pienempi riskipaino kuin velallisella;”

v) lisätään alakohta seuraavasti:

”Sovellettaessa fa alakohtaa ’säännellyllä finanssialan yhteisöllä’ tarkoitetaan finanssialan yhteisöä, joka täyttää 142 artiklan 1 kohdan 4 alakohdan b alakohdassa säädetyn edellytyksen.”

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdassa lueteltujen luottosuojan tarjoajien lisäksi yritykset joille laitos on antanut sisäisen luottoluokituksen 3 luvun 6 jakson mukaisesti, ovat hyväksyttäviä takauksen luonteisen luottosuojan tarjoajia, jos laitos käsittelee kyseisiä yrityksiä IRB-menetelmän mukaisesti.”

(101) Kumotaan 202 artikla.

(102) Lisätään 204 artiklaan 3 kohta seuraavasti:

”3. Ensimmäisen tappion luottojohdannaiset ja kaikki muut n:n tappion luottojohdannaiset eivät ole tämän luvun mukaisia hyväksyttäviä takauksen luonteisen luottosuojan muotoja.

Ensimmäisen tappion luottojohdannaisille on laskettava riskipainotetut vastuuerät. Koriin sisältyvien kohde-etuuksien riskipainot on tätä varten aggregoitava enintään 1 250 prosenttiin ja kerrottava luottojohdannaisen tarjoaman suojan nimellisarvolla riskipainotetun vastuuerän saamiseksi kyseiseen johdannaiseen liittyvälle vastuulle.

Toisen tappion luottojohdannaisia käsitellään samalla tavoin, paitsi että riskipainoja aggregoitaessa laskelmasta jätetään pois kohde-etuus, jolla on pienin riskipainotettu vastuuerä. Tätä käsittelyä sovelletaan myös n:n tappion luottojohdannaisiin, joiden osalta n-1-omaisuuserät, joilla on pienimmät riskipainotetut vastuuerät, jätetään pois laskelmasta.”

(103) Muutetaan 208 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) lisätään a alakohtaan virkkeet seuraavasti:

”Kiinteistön arvo ei saa ylittää keskimääräistä arvoa, joka on mitattu kyseiselle tai vastaavalle kiinteistölle kolmen edellisen vuoden ajalta liikekiinteistön tapauksessa ja kuuden edellisen vuoden ajalta asuinkiinteistön tapauksessa. Kiinteistöön tehtyjen muutosten, joilla

parannetaan rakennuksen tai asunnon energiatehokkuutta, on katsottava yksiselitteisesti lisäävän sen arvoa.”

ii) kumotaan toinen alakohta;

b) lisätään 3 a kohta seuraavasti:

”3 a. Laitokset voivat 3 kohdan mukaisesti ja toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella suorittaa kiinteistön arvostamisen ja uudelleenarvostamisen kehittyneillä tilastollisilla tai muilla matemaattisilla menetelmillä, jäljempänä ’mallit’, jotka on kehitetty erillään luottopäätösprosessista, edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) laitokset vahvistavat toimintaperiaatteissaan ja menettelyissään kriteerit, joiden mukaisesti malleja käytetään vakuuksien arvostamiseen ja uudelleenarvostamiseen ja niiden arvojen seurantaan. Kyseisissä toimintaperiaatteissa ja menettelyissä on otettava huomioon tällaisilla malleilla todistetusti saadut tulokset, huomioon otettavat kiinteistökohtaiset muuttujat, saatavilla olevien vähimmäistietojen ja tarkkojen tietojen käyttö sekä malleihin liittyvä epävarmuus;

b) laitokset varmistavat, että käytettävät mallit

i) ovat kiinteistö- ja ominaisuuskohtaisia riittävällä tarkkuustasolla;

ii) ovat valideja ja tarkkoja, ja niiden ennustekykystä testataan yksityiskohtaisesti ja säännöllisesti toteutuneiden transaktiohintojen suhteen;

iii) perustuvat riittävän suureen ja edustavaan otokseen, joka pohjautuu toteutuneisiin transaktiohintoihin;

iv) perustuvat ajantasaisiin ja laadukkaisiin tietoihin;

c) laitokset ovat viime kädessä vastuussa mallien asianmukaisuudesta ja suorituskyvystä, ja 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettu arvioija vastaa mallien avulla tehdystä arvostuksesta, ja laitokset ymmärtävät malleissa käytetyt menetelmät, keskeiset syöttötiedot ja oletukset;

d) laitokset varmistavat, että mallien dokumentointi on ajan tasalla;

e) laitoksilla on käytössään asianmukaiset tietotekniset prosessit, järjestelmät ja valmiudet sekä riittävästi tarkkaa dataa malleihin perustuvaa vakuuksien arvostamista ja uudelleenarvostamista varten;

f) mallien estimaatit validoidaan riippumattomasti ja validointiprosessi on yleisesti ottaen 185 artiklassa vahvistettujen periaatteiden mukainen, ja 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettu riippumaton arvioija vastaa laitoksen tämän luvun soveltamiseksi käyttämistä lopullisista arvoista.”

c) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. luottosuojaksi valitun kiinteän omaisuuden on oltava asianmukaisesti vakuutettu vahinkojen varalta, ja laitoksilla on oltava menettelyt vakuutuksen asianmukaisuuden valvomiseksi.”

(104) Lisätään 210 artiklaan alakohta seuraavasti:

”Jos yleiset vakuussopimukset tai muut vaihtelevamääräisen lisävakuuden muodot antavat luottoa myöntävälle laitokselle rekisteröidyn vaateen yrityksen varoihin ja jos

vaade koskee sekä sellaisia omaisuuseriä, joita ei voida hyväksyä IRB-menetelmän mukaisesti vakuuksiksi, että sellaisia omaisuuseriä, jotka voidaan hyväksyä IRB-menetelmän mukaisesti vakuuksiksi, laitos voi hyväksyä jälkimmäiset omaisuuserät hyväksyttäväksi vastikkeelliseksi luottosuojaksi. Siinä tapauksessa hyväksymisen ehtona on, että kyseiset omaisuuserät täyttävät tässä luvussa vahvistetut IRB-menetelmän mukaiset vakuuksien hyväksyttävyyksivaatimukset.”

(105) Korvataan 213 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jollei 214 artiklan 1 kohdan säännöksistä muuta johdu, takauksen tai luottojohdannaisen muodossa hankittua luottosuojaa voidaan pitää hyväksyttävänä takauksen luonteisena luottosuojana, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) luottosuoja on välitön;
- b) luottosuojan laajuus on selvästi määritelty ja kiistaton;
- c) luottosuojasopimus ei sisällä ehtoja, joiden täyttämiseen luottoa myöntävä laitos ei voi suoraan vaikuttaa ja jotka
 - i) antaisivat luottosuojan tarjoajalle yksipuolisen oikeuden luottosuojan peruuttamiseen tai muuttamiseen;
 - ii) nostaisivat luottosuojan todellisia kustannuksia, jos suojattavan vastuun luottoluokka heikkenee;
 - iii) voisivat vapauttaa luottosuojan tarjoajan velvollisuudesta suorittaa maksut kohtuullisessa ajassa alkuperäisen velallisen laiminlyödessä erääntyneitä maksuja tai leasing-sopimuksen voimassaolon päätyttyä vakuudellisen jäännösarvon hyväksymiseksi 134 artiklan 7 kohdan ja 166 artiklan 4 kohdan mukaisesti;
 - iv) voisivat antaa luottosuojan tarjoajalle oikeuden lyhentää luottosuojan maturiteettia;
- d) luottosuojasopimus on oikeudellisesti pätevä ja täytäntöönpanokelpoinen kaikilla luottosopimuksen tekohetkellä asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla.

Sovellettaessa c alakohtaa luottosuojasopimuksen lauseke, jonka mukaan luottoa myöntävän laitoksen puutteellinen due diligence -menettely tai petos kumoaa takaajan tarjoaman luottosuojan tai pienentää sen laajuutta, ei estä pitämästä luottosuojaa hyväksyttävänä. Luottosuojasopimuksen, joka voidaan velallisen petoksen tapahtuessa purkaa tai jonka luottosuojan laajuutta voidaan pienentää, ei katsota täyttävän kyseisiä vaatimuksia.

Sovellettaessa c alakohtaa luottosuojan tarjoaja voi maksaa kaikki vaateesta johtuvat maksut yhtenä kertasuorituksena tai ottaa vastatakseen luottosuojasopimuksen piiriin kuuluvan velallisen tulevista maksuvelvoitteista.”

(106) Muutetaan 215 artikla seuraavasti:

- a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:
 - i) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) velallisen maksukyvyttömyys- ja/tai maksulaiminlyöntitilanteessa luoton myöntäneellä laitoksella on oltava oikeus vaatia takaajaa suorittamaan kohtuullisessa ajassa kaikki saamiseen liittyvät erääntyneet maksut, jotka kuuluvat suojan piiriin.”

ii) lisätään alakohdat seuraavasti:

”Takaajan maksuvelvollisuuden edellytyksenä ei saa olla se, että luoton myöntäneen laitoksen pitää periä maksua ensin vastapuolelta.

Kun kyseessä on asuntoluottoihin liittyvä takauksen luonteinen luottosuoja 213 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii alakohdan ja tämän alakohdan ensimmäisen alakohdan vaatimukset on täytettävä 24 kuukauden kuluessa.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Kun kyse on osana keskinäisiä takausjärjestelmiä myönnettyistä takauksista tai takauksista, jotka 214 artiklan 2 kohdassa luetellut yhteisöt ovat antaneet tai joille ne ovat antaneet vastatakauksen, tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 213 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii alakohdan mukaisten vaatimusten on katsottava täyttyneen, jos toinen seuraavista vaatimuksista täyttyy:

a) velallisen maksukyvyttömyyden vuoksi tai tilanteessa, jossa alkuperäinen velallinen ei suorita erääntyneitä maksuja, luottoa myöntävällä laitoksella on oikeus saada takaajalta kohtuullisessa ajassa alustava maksu, joka täyttää molemmat seuraavista vaatimuksista:

i) alustavan maksun on perustuttava realistiseen arvioon luottoa myöntävälle laitokselle todennäköisesti aiheutuvan tappion määrästä, mukaan lukien tappiot, jotka johtuvat korkojen ja muiden velallisen velvoitteisiin kuuluvien maksujen laiminlyönnistä;

ii) alustavan maksun on oltava suhteessa takauksen kattavuuteen;

b) luottoa myöntävä laitos voi osoittaa toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, että takaus tarjoaa riittävän hyvän suojan tappioiden varalta, mukaan luettuina tappiot, jotka johtuvat korkojen ja muiden velallisen velvoitteisiin kuuluvien maksujen laiminlyönnistä, mikä oikeuttaa kyseisen kohtelun.”

(107) Lisätään 216 artiklaan 3 kohta seuraavasti:

”3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, luottojohdannaisen kattaman yritysvastuun osalta kyseisen kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitettua luottotapahtumaa ei tarvitse täsmentää johdannais sopimuksessa, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) 100 prosentin ääniosuus on tarpeen kohde-etuutena olevan yritysvastuun maturiteetin, pääoman, kuponkikoron, valuutan tai etuoikeusaseman muuttamiseksi;

b) laillisella kotipaikalla, jossa yritysvastuuta säännellään, on vakiintunut konkurssilaki, joka mahdollistaa yrityksen toimintojen uudelleenjärjestelyn ja rakenneuudistuksen sekä velkojien saatavien asianmukaisen maksamisen.

Jos a ja b alakohdassa säädetty edellytykset eivät täyty, luottosuoja voidaan kuitenkin hyväksyä edellyttäen, että arvoa alennetaan 233 artiklan 2 kohdan mukaisesti.”

(108) Kumotaan 217 artikla.

(109) Korvataan 219 artikla seuraavasti:

”219 artikla

Tase-erien nettoutus

Luottoa myöntävään laitokseen tehtyjä talletuksia ja sille myönnettyjä lainoja, joihin sovelletaan tase-erien nettoutusta, on kyseisen laitoksen toimesta käsiteltävä käteisvakuuksina laskettaessa kyseisten luottoa myöntävän laitoksen talletusten ja lainojen vastikkeellisen luottosuojan vaikutuksia.’

(110) Muutetaan 220 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”Valvojan määrittämän vakioarvon leikkauksen soveltaminen päännettoutussopimuksiin ”;

b) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kun laitokset laskevat vastuun ”täysin mukautettua arvoa” (E*) vastuulle, joihin sovelletaan hyväksyttävien päännettoutussopimusten alaisia arvopapereilla toteutettavia rahoitustoimia tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai muita pääomamarkkinalähtöisiä liiketoimia, laitosten on laskettava tehtävät volatiliteettikorjaukset soveltamalla valvojan määrittämää vakioarvon leikkausta, kuten rahoitusvakuuksia koskevan kattavan menetelmän tapauksessa 223–227 artiklassa säädetään.”

c) korvataan 2 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) soveltaa volatiliteettikorjauksen arvoa tai tapauksen mukaan tiettyyn arvopaperiryhmään tai tietyn tyyppiin hyödykkeisiin soveltuva volatiliteettikorjauksen absoluuttista arvoa kyseisen arvopaperiryhmän arvopapereiden positiivisen tai negatiivisen nettoposition absoluuttiseen arvoon tai kyseisen hyödyketyypin hyödykkeisiin;”

d) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Laitosten on laskettava E* seuraavan kaavan mukaisesti:

$$E^* = \max \left(0; \sum_i E_i - \sum_j C_j + 0,4 \cdot E_{\text{net}} + 0,6 \cdot \frac{E_{\text{gross}}}{\sqrt{N}} + \sum_k |E_k^{\text{fx}}| \cdot H_k^{\text{fx}} \right)$$

jossa

i = indeksi, joka kuvaa kaikkia sopimuksen mukaisia erillisiä arvopapereita, hyödykkeitä tai käteispositioita, jotka joko annetaan lainaksi tai myydään takaisinostosopimuksella tai jotka laitos asettaa vakuudeksi vastapuolelle;

j = indeksi, joka kuvaa kaikkia sopimuksen mukaisia erillisiä arvopapereita, hyödykkeitä tai käteispositioita, jotka joko otetaan lainaksi tai ostetaan takaisinmyyntisopimuksella tai jotka ovat laitoksen hallussa;

k = indeksi, joka tarkoittaa kuvaa kaikkia erillisiä valuuttoja, joiden määräisinä sopimuksen mukaiset arvopaperit, hyödykkeet tai käteispositiot ovat;

E_i = tietyn sellaisen arvopaperihyödykkeen tai käteisposition i vastuuarvo, joka joko annetaan lainaksi, myydään takaisinostosopimuksella tai asetetaan vastapuolelle vakuudeksi sellaisen sopimuksen nojalla, jota sovellettaisiin

ilman luottosuojaa, kun laitokset laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän tapauksen mukaan 2 tai 3 luvun mukaisesti;

C_j = tietyn sellaisen arvopaperin, hyödykkeen tai käteisposition j arvo, joka joko otetaan lainaksi tai ostetaan takaisinmyyntisopimuksella tai joka on laitoksen hallussa sopimuksen mukaisesti;

E_k^{fx} = tietyn valuutan k (lukuun ottamatta sopimuksen selvitysvaluuttaa) 2 kohdan b alakohdan mukaisesti laskettu (positiivinen tai negatiivinen) nettopositio;

H_k^{fx} = valuutan k volatilitteettikorjaus;

E_{net} = sopimuksen nettoriski, joka lasketaan seuraavasti:

$$E_{net} = \left| \sum_{l=1}^N |E_l^{sec}| \cdot H_l^{sec} \right|$$

jossa

l = indeksi, joka kuvaa sopimuksen mukaisten samojen arvopaperien kaikkia erillisiä ryhmiä ja kaikkia samojen hyödykkeiden eri tyyppjä;

E_l^{sec} = sopimuksen mukainen tietyn arvopaperiryhmän l tai tietyn hyödyketyypin l nettopositio (positiivinen tai negatiivinen) 2 kohdan a alakohdan mukaisesti laskettuna;

H_l^{sec} = tietylle arvopaperiryhmälle l tai tietylle hyödyketyypille l soveltuva volatilitteettikorjaus 2 kohdan c alakohdan mukaisesti laskettuna. Muuttujan H_l^{sec} etumerkki määritetään seuraavasti:

- a) etumerkki on positiivinen, jos arvopaperiryhmä annetaan lainaksi, myydään takaisinostosopimuksella tai toteutetaan samankaltaisella liiketoimella kuin arvopaperien lainaksi antaminen tai takaisinostosopimus;
- b) etumerkki on negatiivinen, jos arvopaperiryhmä l otetaan lainaksi, ostetaan takaisinmyyntisopimuksella tai toteutetaan samankaltaisella liiketoimella kuin arvopaperien lainaksi ottaminen tai takaisinmyyntisopimus;

N = sopimuksen mukaisten samojen arvopaperien erillisten ryhmien ja samojen hyödykkeiden eri tyyppien kokonaismäärä; tässä laskelmassa ei oteta huomioon niitä ryhmiä ja tyyppjä E_l^{sec} , joiden osalta $|E_l^{sec}|$ on vähemmän kuin $\frac{1}{10} \max_l(|E_l^{sec}|)$;

E_{gross} = sopimuksen bruttoriski, joka lasketaan seuraavasti:

$$E_{gross} = \sum_{l=1}^N |E_l^{sec}| \cdot |H_l^{sec}|;$$

(111) Muutetaan 221 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”1. Laskiessaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää ja odotettujen tappioiden yhteismäärää arvopapereilla toteutettavissa rahoitustoimissa tai muissa pääomamarkkinalähtöisissä liiketoimissa kuin johdannaistransaktioissa, jotka kuuluvat 6 luvun 7 jaksossa vahvistetut vaatimukset täyttävän hyväksytyn

päännettoutussopimuksen soveltamisalaan, laitos voi laskea sopimuksen täysin mukautetun vastuuarvon (E*) käyttämällä sisäisten mallien menetelmää edellyttäen, että laitos täyttää 2 kohdassa säädetyt edellytykset.”;

2. Laitos voi käyttää sisäisten mallien menetelmää, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) laitos käyttää tätä menetelmää ainoastaan vastuusiin, joiden riskipainotetut vastuuerät lasketaan 3 luvussa säädetyin IRB-menetelmän mukaisesti;
- b) toimivaltaiset viranomaiset ovat myöntäneet laitokselle luvan käyttää kyseistä menetelmää”;

3. Laitoksen, joka soveltaa sisäisten mallien menetelmää, on sovellettava sitä kaikkiin vastapuoliin ja arvopapereihin, lukuun ottamatta merkitykseltään vähäisiä salkkuja, joihin se voi soveltaa 220 artiklassa säädettyä valvojan määrittämää vakioarvon leikkausta.”

b) kumotaan 8 kohta.

(112) Muutetaan 223 artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohdan b alakohta seuraavasti:

” b) laitosten on laskettava muiden taseen ulkopuolisten erien kuin IRB-menetelmän mukaisesti käsiteltävien johdannaisten vastuuarvot käyttäen 100 prosentin luottovasta-arvokertoimia 166 artiklan 8, 8 a ja 8 b kohdassa säädettyjen SA-CCF-kerrointen tai IRB-CCF-estimaattien sijasta.”

b) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Laitosten on laskettava volatilititeettikorjaukset joko soveltamalla 224–227 artiklassa tarkoitettua valvojan määrittämää vakioarvon leikkausta.”

(113) Korvataan 224 artiklan 1 kohdan taulukot 1–4 seuraavasti:

”Taulukko 1

Luottoluokka, johon vieraan pääoman ehtojen arvopaperin luottoluokitus kuuluu	Jäljellä olevat määrät (m), ilmoitustavoina	197 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen liikkeeseen laskemiin vieraan pääoman ehtoihin arvopapereihin tehtävät volatilititeettikorjaukset	197 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen liikkeeseen laskemiin vieraan pääoman ehtoihin arvopapereihin tehtävät volatilititeettikorjaukset	Arvopaperistamisiin tehtävät volatilititeettikorjaukset, jotka täyttävät 197 artiklan 1 kohdan h alakohdassa säädetyt vaatimukset
---	---	---	--	---

		20 päivän realisointiaika (%)	10 päivän realisointiaika (%)	5 päivän realisointiaika (%)	20 päivän realisointiaika (%)	10 päivän realisointiaika (%)	5 päivän realisointiaika (%)	20 päivän realisointiaika (%)	10 päivän realisointiaika (%)	5 päivän realisointiaika (%)
1	$m \leq 1$	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414
	$1 < m \leq 3$	2,828	2	1,414	4,243	3	2,121	11,314	8	5,657
	$3 < m \leq 5$	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
	$5 < m \leq 10$	5,657	4	2,828	8,485	6	4,243	22,627	16	11,314
	$m > 10$	5,657	4	2,828	16,971	12	8,485	22,627	16	11,314
2-3	$m \leq 1$	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	$1 < m \leq 3$	4,243	3	2,121	5,657	4	2,828	16,971	12	8,485
	$3 < m \leq 5$	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
	$5 < m \leq 10$	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485	33,941	24	16,971
	$m > 10$	8,485	6	4,243	28,284	20	14,142	33,941	24	16,971
4	kaikki	21,213	15	10,607	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta

Taulukko 2

Luott	Jälje	197 osan 1 kohdan b	197 osan 1 kohdan c	Lyhytaikaisen
-------	-------	---------------------	---------------------	---------------

oluok ka, johon lyhyt aikai sen viera an pääo man ehtoi sen arvop aperi n luott oluok itus kuulu u	llä olev a mat urite etti (m), ilma istun a vuos ina	alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen liikkeeseen laskemiin lyhytaikaisen luottoluokituksen saaneisiin vieraan pääoman ehtoiisiin arvopapereihin tehtävät volatilitteetti- korjaukset			ja d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen liikkeeseen laskemiin lyhytaikaisen luottoluokituksen saaneisiin vieraan pääoman ehtoiisiin arvopapereihin tehtävät volatilitteetti- korjaukset			luottoluokituksen saaneisiin arvopaperistamis- positioihin tehtävät volatilitteetti- korjaukset, jotka täyttävät 197 artiklan 1 kohdan h alakohdassa säädetty vaatimukset			
		20 päivä n realis ointia ika (%)	10 päivä n realis ointia ika (%)	5 päivä n realis ointia ika (%)	20 päivä n realis ointia ika (%)	10 päivä n realis ointia ika (%)	5 päivä n realis ointia ika (%)	20 päivä n realis ointia ika (%)	10 päivä n realis ointia ika (%)	5 päivä n realis ointia ika (%)	
		1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414
		2–3	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828

Taulukko 3

Muuntyyppiset vakuudet ja vastuut

	20 päivän realisointiaika (%)	10 päivän realisointiaika (%)	5 päivän realisointi- aika (%)
Pääindeksiin sisältyvät osakkeet ja vaihtovelkakirjalainat	28,284	20	14,142
Muut virallisesti hyväksytyssä pörssissä kaupankäynnin kohteena olevat osakkeet ja vaihtovelkakirjalainat	42,426	30	21,213

Käteinen raha	0	0	0
Sijoituskulta	28,284	20	14,142

Taulukko 4

Valuuttaeroista johtuvat volatiliteettikorjaukset (H_{fx})

20 päivän realisointiaika (%)	10 päivän realisointiaika (%)	5 päivän realisointiaika (%)
11,314	8	5,657

”;

(114) Kumotaan 225 artikla.

(115) Korvataan 226 artikla seuraavasti:

”226 artikla

Volatiliteettikorjausten korottaminen rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää sovellettaessa

Laitoksen on sovellettava 224 artiklassa säädettyjä volatiliteettikorjauksia, kun arvonmääritys tapahtuu päivittäin. Jos arvostus tehdään harvemmin kuin kerran päivässä, laitosten on sovellettava suurempia volatiliteettikorjauksia. Laitosten on laskettava korottamalla päivittäin arvostettuja volatiliteettikorjauksia seuraavan, ajan neliöjuureen perustuvan kaavan mukaisesti:

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

jossa

H = sovellettava volatiliteettikorjaus;

H_M = volatiliteettikorjaus, kun arvonmääritys tapahtuu päivittäin;

N_R = arvonmääritysten välinen aika pankkipäivinä;

T_M = kyseisen liiketoimityypin realisointiaika.”;

(116) korvataan 227 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Laitokset, jotka käyttävät 224 artiklassa tarkoitettua valvojan määrittämää vakioarvon leikkausta, voivat soveltaa takaisinostotransaktioihin sekä arvopapereiden lainaksi antamiseen tai ottamiseen 0 prosentin volatiliteettikorjausta 224–226 artiklan mukaisesti laskettujen volatiliteettikorjausten sijasta edellyttäen, että 2 kohdan a–h alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät. Laitokset, jotka käyttävät 221 artiklassa säädettyä sisäisten mallien menetelmää, eivät saa soveltaa tässä artiklassa säädettyä käsittelyä.”

(117) Muutetaan 228 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen standardimenetelmän mukaisia vastuita koskevan rahoitusvakuuksien kattavan menetelmän mukaisesti”;

b) kumotaan 2 kohta.

(118) Muutetaan 229 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”Muita hyväksyttäviä vakuuksia kuin rahoitusvakuuksia koskevat arvostusperiaatteet”;

b) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kiinteän omaisuuden arvonmäärityksen on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:

a) riippumattoman arvioijan, jolla on tarvittava pätevyys, kyky ja kokemus arvonmäärityksen suorittamiseen, on määritettävä arvo laitoksen kiinnelaina-, lainankäsittely- ja lainapäätösprosessista riippumatta;

b) arvo arvioidaan varovaisesti konservatiivisilla arvostuskriteereillä, jotka täyttävät kaikki seuraavat vaatimukset:

i) arvoon ei sisälly hintojen nousua koskevia odotuksia;

ii) arvoa mukautetaan siten, että otetaan huomioon, että tämänhetkinen markkinahinta voi olla huomattavasti korkeampi kuin se arvo, joka olisi kestävä koko laina-aikana;

c) arvo ei ole suurempi kuin kiinteän omaisuuden markkina-arvo, jos se voidaan määrittää.

Vakuuden arvon on oltava 208 artiklan 3 kohdassa edellytetyn kiinteän omaisuuden arvon seurannan mukainen ja otettava huomioon kiinteään omaisuuteen kohdistuvat mahdolliset etuoikeutetut vaateet.”

(119) Korvataan 230 artikla seuraavasti:

”230 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskeminen vastuulle, jolla on IRB-menetelmän mukainen hyväksyty FCP

1. IRB-menetelmää sovellettaessa laitosten on 220 artiklan soveltamisalaan kuuluvia vastuita lukuun ottamatta käytettävä efektiivistä LGD-arvoa (LGD*-arvoa) LGD-arvona 3 luvussa säädettyihin tarkoituksiin, kun hyväksytään tämän luvun mukaisesti huomioon otettava vastikkeellinen luottosuoja. Laitosten on laskettava LGD*-arvo seuraavasti:

$$LGD^* = LGD_U \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + LGD_S \cdot \frac{E_S}{E \cdot (1 + H_E)}$$

jossa

E = vastuuarvo ennen kuin on otettu huomioon vastikkeellisen luottosuojan vaikutus. Vastuulle, jonka vakuutena on tämän luvun mukaisesti hyväksyttävä rahoitusvakuus, kyseinen määrä on laskettava 223 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Lainaksi annettujen tai vakuudeksi asetettujen arvopapereiden osalta kyseisen määrän on oltava yhtä suuri kuin lainaksi annetut käteisvarat tai lainaksi annetut tai vakuudeksi asetetut arvopaperit. Lainaksi annettujen tai vakuudeksi asetettujen

arvopapereiden vastuuarvoa korotetaan soveltamalla volatiliteettikorjausta (H_E) 223–227 artiklan mukaisesti;

E_S = vastikkeellisen luottosuojan käypä arvo, joka on saatu 2 ja 2 a kohdan mukaisesti soveltamalla volatiliteettikorjausta, jota voidaan soveltaa kyseiseen vastikkeellisen luottosuojan tyyppiin (H_C), ja soveltamalla volatiliteettikorjausta vastuun ja vastikkeellisen luottosuojan väliseen valuuttaeroon (H_{fx}). E_S voi olla enintään: $E \cdot (1 + H_E)$;

$$E_U = E \cdot (1 + H_E) - E_S;$$

LGD_U = sovellettava LGD-arvo vakuudettomalle vastuulle, kuten 161 artiklan 1 kohdassa säädetään;

LGD_S = sovellettava LGD-arvo vastuulle, jotka on suojattu liiketoimessa käytetyn hyväksytyt FCP-tyypin mukaisesti, kuten 2 kohdan taulukossa 2aaa täsmennetään.

2. Taulukossa 2aaa täsmennetään arvot LGD_S ja H_C , joita sovelletaan 1 kohdassa esitetyssä kaavassa.

Taulukko 2aaa

FCP-tyyppi	LGD _S	Volatiliteettikorjaus (H_C)
rahoitusvakuus	0 %	Volatiliteettikorjaus H_C , kuten 224–227 artiklassa esitetään.
saamiset	20 %	40 %
asuin- ja liikekiinteistöt	20 %	40 %
Muut reaalivakuudet	25 %	40 %
Muu kuin hyväksytty FCP	Ei sovelleta	100 %

2 a. Jos hyväksytty vastikkeellinen luottosuoja on muun valuutan määräinen kuin vastuun valuutta, valuuttaeron (H_{fx}) volatiliteettikorjauksen on oltava sama kuin 224–227 artiklan nojalla sovellettava volatiliteettikorjaus.

3. Vaihtoehtona 1 ja 2 kohdassa säädetylle käsittelylle ja jollei 124 artiklan 7 kohdan soveltamisesta muuta johdu ja kun kaikki 199 artiklan 3 tai 4 kohdassa asetetut vaatimukset täyttyvät, laitokset voivat soveltaa 50 prosentin riskipainoa vastuun siihen osaan, jonka täytenä vakuutena on 125 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 126 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädettyin rajoituksin jäsenvaltion alueella sijaitseva asuin- tai liikekiinteistö.

4. Laskettaessa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää ja odotettujen tappioiden yhteismäärää IRB-menetelmän vastuiden osalta, jotka kuuluvat 220 artiklan soveltamisalaan, laitosten on käytettävä E^* -arvoa 220 artiklan 4 kohdan mukaisesti ja käytettävä LGD-arvoa vakuudettomille vastuulle 161 artiklan 1 kohdan a, aa ja b alakohdan mukaisesti.”

(120) Korvataan 231 artikla seuraavasti:

”231 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskeminen vastuulle hyväksyttävän vastikkeellisen luottosuojan ryhmissä IRB-menetelmän mukaisesti

Laitokset, jotka ovat saaneet useita vastikkeellisia luottosuojatyyppejä, voivat soveltaa IRB-menetelmän mukaisesti käsiteltäviin vastuisiin 230 artiklassa säädettyä kaavaa vaiheittain kunkin yksittäisen vakuustyyppin osalta. Tätä varten kyseisten laitosten on, hyväksyttyään kunkin yksittäisen FCP-tyypin, vähennettävä jäljellä olevaa vakuudettoman vastuun (E_U) arvoa kyseisessä vaiheessa hyväksytyn vakuuden (E_S) mukautetulla arvolla. Kaikkien vastikkeellisten luottosuojatyyppeiden osalta yhteismäärä E_S voi 230 artiklan 1 kohdan mukaisesti olla enintään $E \cdot (1 + H_E)$ seuraavan laskukaavan mukaisesti:

$$LGD^* = LGD_U \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + \sum_i LGD_{S,i} \cdot \frac{E_{S,i}}{E \cdot (1 + H_E)}$$

jossa

$LGD_{S,i}$ = FCP i :hin sovellettava LGD-arvo 230 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

$E_{S,i}$ = FCP i :n käypä arvo, joka saadaan soveltamalla FCP-tyyppiin (H_c) 230 artiklan 2 kohdan mukaisesti sovellettavaa volatilitteettikorjausta.”

(121) Korvataan 232 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jos 212 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, kolmanteen laitokseen tehdyt käteistalletukset tai sen hallussa olevat käteiseen verrattavat instrumentit, jotka on pantattu luottoa myöntävälle laitokselle, voidaan käsitellä kolmannen osapuolen laitoksen antamana takauksena.”

(122) Korvataan 233 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Laitosten on perustettava valuuttaerojen vuoksi tehtävät volatilitteettikorjaukset 10 pankkipäivän realisointiaikaan siten, että oletuksena on päivittäinen arvonmääritys, ja niiden on laskettava ne soveltamalla 224 artiklassa vahvistettua valvojan määrittämää vakioarvon leikkausta. Laitosten on korotettava volatilitteettikorjauksia 226 artiklan mukaisesti.”

(123) Muutetaan 235 artikla seuraavasti:

a) muutetaan otsikko seuraavasti:

”Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen substituutiomenetelmän mukaisesti, kun taattua vastuuta käsitellään standardimenetelmän mukaisesti”;

b) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Sovellettaessa 113 artiklan 3 kohtaa laitosten on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä takauksen luonteista luottosuojaa sisältäville vastuille, joihin kyseiset laitokset soveltavat standardimenetelmää, seuraavan kaavan mukaisesti riippumatta luottosuojan tarjoajaan liittyvien vertailukelpoisten välittömien vastuuden käsittelystä:

$$\max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

jossa

E = 111 artiklan mukaisesti laskettu vastuuarvo. tässä tapauksessa liitteessä I luetellun taseen ulkopuolisen erän vastuuarvon on oltava 100 prosenttia sen arvosta 111 artiklan 1 kohdassa mainitun vastuuarvon sijasta;

G_A = 233 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettu luottoriskinsuojan arvo (G^*), jota on mukautettu 5 jaksossa tarkoitettulla tavalla maturiteettierojen varalta;

r = velalliseen liittyvien vastuiden riskipaino, kuten 2 luvussa määritetään;

g = luottosuojan tarjoajaan liittyvien vastuiden riskipaino, kuten 2 luvussa määritetään.”

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Laitokset voivat laajentaa 114 artiklan 4 ja 7 kohdassa säädetyn etuuskohtelun koskemaan valtion tai keskuspankin takaamia vastuita tai niiden osia ikään kuin kyseiset saamiset olisivat suoria saamia keskushallinnolta tai keskuspankilta edellyttäen, että tapauksen mukaan 114 artiklan 4 tai 7 kohdan edellytykset täyttyvät tällaisten välittömien vastuiden osalta.”

(124) Lisätään 235 a artikla seuraavasti:

”235 a artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskeminen substituutiomenetelmän mukaisesti, kun taattua vastuuta käsitellään IRB-menetelmän mukaisesti ja luottosuojan tarjoajaan liittyviä vertailukelpoisia välittömiä vastuita käsitellään standardimenetelmän mukaisesti

1. Sellaisten takauksen luonteista luottosuojaa sisältävien vastuiden osalta, joihin laitos soveltaa 3 luvussa tarkoitettua IRB-menetelmää ja joissa luottosuojan tarjoajaan liittyviä vertailukelpoisia välittömiä vastuita käsitellään standardimenetelmän mukaisesti, laitosten on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä seuraavan kaavan mukaisesti:

$$\max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

jossa

E = 3 luvun 5 jakson mukaisesti määritetty vastuuarvo. Tätä varten laitosten on laskettava muiden taseen ulkopuolisten erien kuin IRB-menetelmän mukaisesti käsiteltävien johdannaisten vastuuarvo käyttäen 100 prosentin luottovastuuarvokertoimia 166 artiklan 8, 8 a ja 8 b kohdassa säädettyjen SA-CCF-kerrointen tai IRB-CCF-estimaattien sijasta;

G_A = 233 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettu luottoriskinsuojan arvo (G^*), jota on mukautettu 3 luvun 5 jaksossa tarkoitettulla tavalla maturiteettierojen varalta;

r = velalliseen liittyvien vastuiden riskipaino, kuten 3 luvussa määritetään;

g = luottosuojan tarjoajaan liittyvien vastuiden riskipaino, kuten 2 luvussa määritetään.

2. Jos suojattu määrä (G_A) on pienempi kuin vastuu (E), laitokset voivat soveltaa 1 kohdassa täsmennettyä kaavaa ainoastaan, jos vastuun suojatuilla ja suojaamattomilla osilla on sama etuoikeusluokka.

3. Laitokset voivat laajentaa 114 artiklan 4 ja 7 kohdassa säädetyn etuuskohtelun koskemaan valtion tai keskuspankin takaamia vastuuta tai niiden osia ikään kuin kyseiset saamiset olisivat suoria saamisia keskushallinnolta tai keskuspankilta edellyttäen, että tapauksen mukaan 114 artiklan 4 tai 7 kohdan edellytykset täyttyvät tällaisten välittömien vastuiden osalta.

4. Vastuuarvon suojatun osan odotetun tappion määrä on nolla.

5. Laitoksen on sovellettava vastuuarvon (E) suojaamattomaan osaan riskipainoa ja odotettua tappiota, jotka vastaavat kohde-etuuteen liittyvää vastuuta. Laitosten on 159 artiklassa säädettyä laskentaa varten tehtävä vastuuarvon suojaamattomaan osaan kaikki yleiset tai erityiset luottoriskioikaisut tai 34 artiklan mukaiset muut arvonoi-kaisut, jotka liittyvät laitoksen kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen liiketoimintaan, tai muut vastuuseen liittyvät omien varojen vähennykset.”

(125) Muutetaan 236 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskeminen substituutiomenetelmän mukaisesti, kun taattua vastuuta käsitellään IRB-menetelmän mukaisesti ja luottosuojan tarjoajaan liittyvää vertailukelpoista välitöntä vastuuta käsitellään IRB-menetelmän mukaisesti”;

b) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Sellaisten takauksen luonteista luottosuojaa sisältävien vastuiden osalta, joihin laitos soveltaa 3 luvussa tarkoitettua IRB-menetelmää, mutta ei käytä omia LGD-estimaattejaan, ja kun luottosuojan tarjoajaan liittyviä vertailukelpoisia suoria vastuuta käsitellään 3 luvussa säädetyn IRB-menetelmän mukaisesti, laitosten on määritettävä vastuun suojatuksi osuudeksi vastuuarvo E tai takauksen luonteisen luottosuojan mukautettu arvo G_A sen mukaan kumpi on alempi.”

c) lisätään 1 a – 1 d kohta seuraavasti:

”1 a. Laitoksen, joka soveltaa luottosuojan tarjoajaan liittyviin vertailukelpoisiin välittömiin vastuisiin IRB-menetelmää käyttäen omia PD-estimaatteja, on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ja odotettujen tappioiden yhteismäärä vastuuarvon suojatulle osuudelle käyttämällä luottosuojan tarjoajan PD-lukua ja 161 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun luottosuojan tarjoajaan liittyvään vertailukelpoiseen välittömään vastuuseen sovellettavaa LGD-arvoa 1 b kohdan mukaisesti. Etuoikeusasemaltaan heikommassa asemassa olevien vastuiden ja paremmassa etuoikeusasemassa olevan takauksen luonteisen luottosuojan osalta LDG-arvo, jota laitosten on sovellettava vastuuarvon suojattuun osaan, on ylimmän etuoikeusluokan saamisten LGD-arvo, ja se voi kattaa kohde-etuuteen liittyvän vastuun vakuudet tämän luvun mukaisesti.

1 b. Laitosten on laskettava kohde-etuuteen liittyvän vastuun suojattuun osaan sovellettava riskipaino ja odotettu tappio käyttäen 1 a kohdassa täsmennettyjä PD-arvoa ja LGD-arvoa sekä samaa riskipainofunktiota, jota sovelletaan

luottosuojan tarjoajaan liittyvään vertailukelpoiseen välittömään vastuuseen, ja tarvittaessa käytettävä 162 artiklan mukaisesti laskettua kohde-etuuteen liittyvään vastuuseen liittyvää maturiteettia M.

1 c. Laitosten, jotka soveltavat luottosuojan tarjoajaan liittyviin vertailukelpoisiin välittömiin vastuisiin IRB-menetelmää 153 artiklan 5 kohdassa säädettyä menetelmää käyttäen, on käytettävä vastuun suojattuun osaan sovellettavia riskipainoja ja odotettuja tappioita, jotka vastaavat 153 artiklan 5 kohdassa ja 158 artiklan 6 kohdassa säädettyjä riskipainoja ja odotettuja tappioita.

1 d. Sen estämättä mitä 1 c kohdassa säädetään, laitosten, jotka soveltavat taattuihin vastuisiin IRB-menetelmää 153 artiklan 5 kohdassa säädettyä menetelmää käyttäen, on laskettava 1 b alakohdan mukaisesti vastuun suojattuun osaan sovellettava riskipaino ja odotettu tappio käyttäen PD-arvoa ja 161 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua luottosuojan tarjoajaan liittyvään vertailukelpoiseen välittömään vastuuseen sovellettavaa LGD-arvoa sekä samaa riskipainofunktiota, jota käytetään luottosuojan tarjoajaan liittyvään vertailukelpoiseen välittömään vastuuseen, ja tapauksen mukaan käytettävä 162 artiklan mukaisesti laskettua kohde-etuuteen liittyvään vastuuseen liittyvää maturiteettia M. Etuoikeusasemaltaan heikommassa asemassa olevien vastuiden ja paremmassa etuoikeusasemassa olevan takauksen luonteisen luottosuojan osalta LDG-arvo, jota laitosten on sovellettava vastuuarvon suojattuun osaan, on ylimmän etuoikeusluokan saamisten LGD-arvo, ja se voi kattaa kohde-etuuteen liittyvän vastuun vakuudet tämän luvun mukaisesti.”

d) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Laitosten on sovellettava vastuuarvon (E) suojaamattomaan osaan riskipainoa ja odotettua tappiota, joka vastaa kohde-etuuteen liittyvää vastuuta. Edellä 159 artiklassa säädettyä laskentaa varten laitosten on tehtävä vastuuarvon suojaamattomaan osaan kaikki yleiset ja erityiset luottoriskioikaisut, 34 artiklassa tarkoitettuun kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen liiketoimintaan liittyvät arvonoiikaisut ja muut vastuuseen liittyvät omien varojen vähennykset lukuun ottamatta 36 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaisesti tehtyjä vähennyksiä.”

(126) Lisätään 236 a artikla seuraavasti:

”236 a artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskeminen substituutiomenetelmän mukaisesti, kun taattua vastuuta käsitellään IRB-menetelmän mukaisesti käyttäen omia tappio-osuusestimaatteja (LGD) ja luottosuojan tarjoajaan liittyvää vertailukelpoista välitöntä vastuuta käsitellään IRB-menetelmän mukaisesti

1. Sellaisen vastuun osalta, johon laitos soveltaa 3 luvun nojalla IRB-menetelmää käyttäen omia tappio-osuusestimaatteja ja joissa luottosuojan tarjoajaan liittyviä vertailukelpoisia välittömiä vastuita käsitellään 3 luvussa tarkoitettua IRB-menetelmän mukaisesti, laitoksen on määritettävä vastuun suojatuksi osaksi pienempi vastuuarvosta E ja takauksen luonteisen luottosuojan G_A korjatusta arvosta. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ja odotettujen tappioiden yhteismäärä vastuuarvon suojatulle osalle on laskettava käyttämällä samaa PD- ja LGD-arvoa ja samaa riskipainofunktiota, joita sovelletaan luottosuojan tarjoajaan liittyvään

vertailukelpoiseen välittömään vastuuseen, ja tarvittaessa käytettävä 162 artiklan mukaisesti laskettua kohde-etuuteen liittyvään vastuuseen liittyvää maturiteettia M.

2. Laitoksen, joka soveltaa 3 luvussa tarkoitettua IRB-menetelmää mutta ei käytä omia tappio-osuusestimaattejaan luottosuojan tarjoajaan liittyviin vertailukelpoisiin välittämiin vastuisiin, on määritettävä LGD-arvo 161 artiklan mukaisesti. Etuoikeusasemaltaan heikommassa asemassa olevien vastuiden ja paremmassa etuoikeusasemassa olevan takauksen luonteisen luottosuojan osalta LDG-arvo, jota laitosten on sovellettava vastuuarvon suojattuun osaan, on ylimmän etuoikeusluokan saamisten LGD-arvo, ja se voi kattaa kohde-etuuteen liittyvän vastuun vakuudet tämän luvun mukaisesti.

3. Laitosten, jotka soveltavat 3 luvussa tarkoitettua IRB-menetelmää käyttäen omia LGD-estimaattejaan luottosuojan tarjoajaan liittyviin vertailukelpoisiin välittämiin vastuisiin, on laskettava kohde-etuuteen liittyvän vastuun suojattuun osaan sovellettava riskipaino ja odotettu tappio käyttäen PD- ja LGD-arvoa ja samaa riskipainofunktiota, joita sovelletaan luottosuojan tarjoajaan liittyvään vertailukelpoiseen välittömään vastuuseen, ja tarvittaessa käytettävä 162 artiklan mukaisesti laskettua kohde-etuuteen liittyvään vastuuseen liittyvää maturiteettia M.

4. Laitoksen, joka soveltaa luottosuojan tarjoajaan liittyviin vertailukelpoisiin välittämiin vastuisiin IRB-menetelmää 153 artiklan 5 kohdassa säädettyä menetelmää käyttäen, on sovellettava vastuun suojattuun osaan 153 artiklan 5 kohdassa ja 158 artiklan 6 kohdassa säädettyjä riskipainoja ja odotettuja tappioita.

5. Laitosten on sovellettava vastuuarvon (E) suojaamattomaan osaan riskipainoa ja odotettua tappiota, joka vastaa kohde-etuuteen liittyvää vastuuta. Edellä 159 artiklassa säädettyä laskentaa varten laitosten on tehtävä vastuuarvon kattamattomaan osaan kaikki yleiset ja erityiset luottoriskioikaisut, 34 artiklassa tarkoitettuun kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen liiketoimintaan liittyvät arvonoiikaisut ja muut vastuuseen liittyvät omien varojen vähennykset lukuun ottamatta 36 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaisesti tehtyjä vähennyksiä.”

(127) Poistetaan kolmannen osan II osaston 4 luvun 6 jakso.

(128) Korvataan 273 artiklan 3 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) 183 artikla, jos lupa on myönnetty 143 artiklan mukaisesti.”

(129) Muutetaan 273 b artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”273 b artikla

Yksinkertaistettujen menetelmien käyttämiseksi johdannaisten vastuuarvoa ja vastuun arvonoiikaisuriskin omien varojen vaatimuksia laskettaessa asetettujen edellytysten noudattamatta jättäminen”;

b) korvataan 2 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”Laitoksen on lopetettava johdannaispositioidensa vastuuarvojen laskeminen 4 tai 5 jakson mukaisesti ja vastuun arvonoiikaisuriskin omien varojen vaatimuksen laskeminen 385 artiklan mukaisesti tapauksen mukaan kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun jokin seuraavista toteutuu:”

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Laitokset, jotka ovat tapauksen mukaan lopettaneet johdannaispositioidensa vastuuarvojen laskemisen 4 tai 5 jakson mukaisesti ja vastuun arvonoikaisuriskiä koskevaa omien varojen vaatimuksen laskemisen 385 artiklan mukaisesti, saavat aloittaa johdannaispositioidensa vastuuarvojen laskemisen uudelleen 4 tai 5 jaksossa säädetyllä tavalla ja vastuun arvonoikaisuriskiä koskevaa omien varojen vaatimuksen laskemisen 385 artiklan mukaisesti ainoastaan, jos ne osoittavat toimivaltaiselle viranomaiselle, että kaikki 273 a artiklan 1 tai 2 kohdassa säädetyt edellytykset on täytetty keskeytyksettä yhden vuoden ajan.”

(130) Muutetaan 274 artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jos samaan nettoutusryhmään sovelletaan useita vakuusvajesopimuksia tai samaan nettoutusryhmään sisältyy sekä sellaisia liiketoimia, joihin sovelletaan vakuusvajesopimusta, että sellaisia liiketoimia, joihin ei sovelleta mitään vakuusvajesopimusta, laitoksen on laskettava nettoutusryhmän vastuuarvo seuraavasti:

a) laitos määrittää nettoutusryhmään kuuluvista liiketoimista asianmukaiset hypoteettiset alanettoutusryhmät seuraavasti:

- i) kaikki liiketoimet, joihin sovelletaan vakuusvajesopimusta ja samaa 285 artiklan 2–5 kohdan mukaisesti määritettyä riskivakuusjaksoa, sijoitetaan samaan alanettoutusryhmään;
- ii) kaikki liiketoimet, joihin ei sovelleta vakuusvajesopimusta, sijoitetaan samaan alanettoutusryhmään, joka on erillinen i alakohdan mukaisesti määritetyistä alanettoutusryhmistä.

b) laitos laskee tämän kohdan johtolauseessa tarkoitetun nettoutusryhmän jälleenhankinta-arvon 275 artiklan 2 kohdan mukaisesti ottaen huomioon kaikki nettoutusryhmään kuuluvat liiketoimet, jollei vakuusvajesopimuksesta muuta johdu, ja soveltaa kaikkia seuraavia:

- i) kaikille nettoutusryhmään kuuluville liiketoimille lasketaan markkina-arvo (CMV) ilman saatuja tai asetettuja vakuuksia siten, että positiiviset ja negatiiviset markkina-arvot on nettoutettu;
- ii) muuttajat NICA, VM, TH ja MTA (soveltuvin osin) lasketaan erikseen nettoutusryhmän kuhunkin yksittäiseen vakuusvajesopimukseen sovellettavien kyseisten muuttajien summana.

c) laitos laskee 278 artiklassa tarkoitetun nettoutusryhmän tulevaisuuden potentiaalinen vastapuoliriski soveltamalla kaikkia seuraavia:

- i) 278 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kerroin perustuu muuttujiin CMV, NICA ja VM (soveltuvin osin) tämän kohdan b alakohdan mukaisesti;
- ii) $\sum_a AddOn^{(a)}$ lasketaan 278 artiklan mukaisesti erikseen kullekin a alakohdassa tarkoitetulle hypoteettiselle alanettoutusryhmälle.”

b) lisätään 6 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, laitosten on korvattava digitaalinen perusoptio, jonka toteutushinta on K, asianmukaisella

kahden myytyjen ja ostettujen perustason osto- tai myyntioptioiden korkoputkiyhdistelmällä, joka täyttää seuraavat vaatimukset:

- a) korkoputkiyhdistelmän muodostavalla kahdella optiolla on oltava
 - i) kohde-etuutena toimivan välineen osalta sama erääntymispäivä ja sama spot- tai termiinihintana kuin digitaalisella perusoptiolla;
 - ii) vastaavat toteutushinnat 0,95·K ja 1,05·K;
- b) korkoputkiyhdistelmä vastaa tarkasti digitaalisen perusoption tuottoa a alakohdassa tarkoitettujen kahden toteutushinnan välisen vaihteluvälin ulkopuolella;

Korkoputkiyhdistelmän kahden option riskipositio lasketaan erikseen 279 artiklan mukaisesti.”

(131) Korvataan kolmannen osan III osasto seuraavasti:

”III OSASTO OPERATIIVISTA RISKIÄ KOSKEVAT OMIEN VAROJEN VAATIMUKSET

311 a artikla

Määritelmät

Tässä osastossa tarkoitetaan:

- a) ’operatiivisen riskin aiheuttavalla tapahtumalla’ tapahtumaa, joka liittyy operatiiviseen riskiin ja joka aiheuttaa tappiota tai useita tappioita yhden tai useamman tilikauden aikana;
- b) ’yhteenlasketulla bruttotappiolla’ kaikkien samaan operatiivisen riskin aiheuttavaan tapahtumaan liittyvien bruttotappioiden summaa yhdeltä tai useammalta tilikaudelta;
- c) ’yhteenlasketulla nettotappiolla’ kaikkien samaan operatiivisen riskin aiheuttavaan tapahtumaan liittyvien nettotappioiden summaa yhdeltä tai useammalta tilikaudelta.

1 LUKU

Operatiivista riskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskeminen

312 artikla

Omien varojen vaatimus

Operatiivista riskiä koskeva omien varojen vaatimus on 313 artiklan mukaisesti laskettu liiketoimintaindikaattorikomponentti.

313 artikla

Liiketoimintaindikaattorikomponentti

Laitosten on laskettava liiketoimintaindikaattorikomponenttinsa seuraavan kaavan mukaisesti:

$$BIC = \begin{cases} 0.12 \cdot BI, & \text{where } BI \leq 1 \\ 0.12 + 0.15 \cdot (BI - 1), & \text{where } 1 < BI \leq 30 \\ 4.47 + 0.18 \cdot (BI - 30), & \text{where } BI > 30 \end{cases}$$

jossa

BIC = liiketoimintaindikaattorikomponentti

BI = 314 artiklan mukaisesti laskettu liiketoimintaindikaattori miljardeina euroina.

314 artikla

Liiketoimintaindikaattori

1. Laitosten on laskettava liiketoimintaindikaattorinsa seuraavan kaavan mukaisesti:

$$BI = ILDC + SC + FC$$

jossa

BI = liiketoimintaindikaattori miljardeina euroina;

ILDC = 2 kohdan mukaisesti laskettu korko-, leasing- ja osinkokomponentti miljardeina euroina;

SC = 3 kohdan mukaisesti laskettu palvelukomponentti miljardeina euroina;

FC = 4 kohdan mukaisesti laskettu rahoituskomponentti miljardeina euroina.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa korko-, leasing- ja osinkokomponentti on laskettava seuraavan kaavan mukaisesti:

$$ILDC = \min(IC, 0.0225 * AC) + DC$$

jossa

ILDC = korko-, leasing- ja osinkokomponentti;

IC = korkokomponentti, joka on laitoksen korkotuotto kaikista rahoitusvaroista sekä muu korkotuotto, mukaan lukien rahoitusleasing- ja muiden vuokrasopimusten rahoitustuotot ja vuokrattujen omaisuuserien voitot, josta on vähennetty laitoksen kaikista rahoitusveloista aiheutuvat korkokulut ja muut korkokulut, mukaan lukien rahoitusleasing- ja muiden vuokrasopimusten korkokulut sekä muiden vuokrattujen omaisuuserien tappiot, poistot ja arvonalentumiset, laskettuna kolmen edellisen tilikauden erotusten absoluuttisten arvojen vuotuisena keskiarvona;

AC = varallisuuskomponentti, joka on laitoksen bruttomääräisen kokonaisluotonannon, ennakoiden, korollisten arvopaperien, mukaan lukien valtion joukkovelkakirjat, ja leasing-omaisuuserien summa, laskettuna kolmen edellisen tilikauden vuotuisena keskiarvona kunkin varainhoitovuoden lopun määrien perusteella;

DC = osinkokomponentti, joka on laitoksen osinkotuotto osakesijoituksista ja rahastoista, joita ei ole konsolidoitu laitoksen tilinpäätökseen, mukaan lukien

osinkotuotot konsolidoimattomista tytäryrityksistä, osakkuusyrytyksistä ja yhteisyrityksistä, laskettuna kolmen edeltävän tilikauden vuotuisena keskiarvona.

3. Sovellettaessa 1 kohtaa palvelukomponentti on laskettava seuraavan kaavan mukaisesti:

$$SC = \max(OI, OE) + \max(FI, FE)$$

jossa

SC = palvelukomponentti;

OI = liiketoiminnan muu tuotto, joka on kolmen edellisen tilikauden vuotuinen keskiarvo laitoksen tavanomaisista pankkitoiminnoista saamista tuloista, joita ei ole sisällytetty muihin liiketoimintaindikaattorin osatekijöihin mutta jotka ovat luonteeltaan samankaltaisia;

OE = liiketoiminnan muut kulut, jotka ovat kolmen edellisen tilikauden vuotuinen keskiarvo laitoksen tavanomaisista pankkitoiminnoista aiheutuneista kuluista ja tappioista, joita ei ole sisällytetty muihin liiketoimintaindikaattorin osatekijöihin mutta jotka ovat luonteeltaan samankaltaisia;

FI = palkkiotuottokomponentti, joka on kolmen edellisen tilikauden vuotuinen keskiarvo laitoksen neuvonnasta ja palveluista saamista tuloista, mukaan lukien tulot, jotka laitos on saanut rahoituspalvelujen ulkoistajana;

FE = palkkiokulukomponentti, joka on kolmen edellisen tilikauden vuotuinen keskiarvo laitoksen neuvonnasta ja palveluista maksamista kuluista, mukaan lukien ulkoistamismaksut, jotka laitos on maksanut rahoituspalvelujen tarjoamisesta, pois lukien muiden kuin rahoituspalvelujen tarjoamisesta maksetut ulkoistamismaksut.

4. Sovellettaessa 1 kohtaa rahoituskomponentti on laskettava seuraavan kaavan mukaisesti:

$$FC = TC + BC$$

jossa

FC = rahoituskomponentti;

TC = kaupankäyntivarastokomponentti, joka on laitoksen kaupankäyntivarastoon kuuluvan suojauslaskennasta ja kurssieroista kertyneen nettovoiton tai -tappion (tapauksen mukaan) absoluuttisten arvojen vuotuinen keskiarvo kolmelta edelliseltä tilikaudelta, mukaan lukien kaupankäyntitarkoituksessa pidettävät varat ja velat;

BC = kaupankäyntivaraston ulkopuolisten erien komponentti, joka on laitoksen kaupankäyntivaraston ulkopuolisen suojauslaskennasta ja kurssieroista kertyneen nettovoiton tai -tappion (tapauksen mukaan) absoluuttisten arvojen vuotuinen keskiarvo kolmelta edelliseltä tilikaudelta, mukaan lukien käypään arvoon tulosvaikutteisesti arvostettavat rahoitusvarat ja -velat sekä realisoituneet voitot ja tappiot rahoitusvaroista ja -veloista, joita ei arvosteta käypään arvoon tulosvaikutteisesti.

5. Laitokset eivät saa ottaa mitään seuraavista tekijöistä huomioon liiketoimintaindikaattoria laskettaessa:

a) tuotot ja kulut vakuutus- tai jälleenvakuutustoiminnasta;

- b) hankituista vakuutus- tai jälleenvakuutus sopimuksista maksetut vakuutusmaksut ja niistä saadut korvaukset;
- c) hallintokulut, mukaan lukien henkilöstökulut, muiden kuin rahoituspalvelujen tarjoamisesta maksetut ulkoistamismaksut ja muut hallintokulut;
- d) hallintokulujen takaisinperintä, mukaan lukien asiakkaiden puolesta suoritettujen maksujen perintä;
- e) tiloista ja käyttöomaisuudesta aiheutuvat kulut, paitsi jos ne johtuvat operatiivisen tappion aiheuttavista tapahtumista;
- f) aineellisten ja aineettomien hyödykkeiden poistot, lukuun ottamatta vuokrattuihin omaisuuseriin liittyviä poistoja, jotka on sisällytettävä rahoitusleasing- ja käyttöleasingkuluihin;
- g) varaukset ja niiden peruutukset, paitsi jos varaukset liittyvät operatiivisen tappion aiheuttaviin tapahtumiin;
- h) vaadittaessa takaisin maksettavasta osakepääomasta aiheutuvat kulut
- i) arvonalentumiset ja niiden peruutukset;
- j) tulosaikutteisesti kirjatut liikearvon muutokset;
- k) yhteisövero.

6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään

- a) liiketoimintaindikaattorin komponentit laatimalla luettelo tyypillisistä alatekijöistä ottaen huomioon kansainväliset sääntelystandardit;
- b) edellä 5 kohdassa luetellut tekijät.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukautta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

7. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään liiketoimintaindikaattorin osatekijät kartoittamalla ne komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2021/451^{*5} esitettyihin vastaaviin raportointisoluihin.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 24 kuukautta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

315 artikla

Liiketoimintaindikaattoriin tehtävät mukautukset

1. Laitosten on sisällytettävä sulautettujen tai hankittujen yhteisöjen tai toimintojen liiketoimintaindikaattoriin kuuluvat osatekijät liiketoimintaindikaattorinsa laskentaan sulautuksen tai hankinnan ajankohdasta alkaen, ja niiden on katettava kolme edellistä tilikautta.

2. Laitokset voivat pyytää toimivaltaiselta viranomaiselta lupaa jättää luovutettuihin yhteisöihin tai toimintoihin liittyvät liiketoimintaindikaattoriin kuuluvat osatekijät pois liiketoimintaindikaattorin laskennasta.

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään

- a) se, miten laitosten on määritettävä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut liiketoimintaindikaattoriin tehtävät mukautukset;
- b) edellytykset, joiden mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää 2 kohdassa tarkoitetun luvan;
- c) edellä 2 kohdassa tarkoitettujen mukautusten ajoitus.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukautta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

2 LUKU

Tietojen keruu ja hallinnointi

316 artikla

Operatiivisen riskin aiheuttaman vuosittaisen tappion laskeminen

1. Laitosten, joiden liiketoimintaindikaattori on 750 miljoonaa euroa tai enemmän, on laskettava operatiivisen riskin aiheuttamat vuosittaiset tappiot summana kaikista tilikauden aikana 318 artiklan 1 kohdan mukaisesti lasketuista nettotappioista, jotka ovat yhtä suuria tai suurempia kuin 319 artiklan 1 tai 2 kohdassa vahvistetut tappiotietojen raja-arvot.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää vapautuksen operatiivisen riskin aiheuttaman vuosittaisen tappion laskentavaatimuksesta laitoksille, joiden liiketoimintaindikaattori on enintään 1 miljardi euroa, jos laitos on osoittanut toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että laitoksen olisi kohtuuttoman työlästä soveltaa ensimmäistä alakohtaa.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa asiaankuuluva liiketoimintaindikaattori on korkein arvo laitoksen ilmoittamista liiketoimintaindikaattoreista kahdeksana viimeisimpänä raportoinnin viitepäivämääränä. Laitoksen, joka ei ole vielä ilmoittanut liiketoimintaindikaattoriaan, on käytettävä viimeisintä liiketoimintaindikaattoriaan.

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään edellytys 'kohtuuttoman työläälle' ensimmäisen kohdan soveltamiseksi.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukautta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

317 artikla
Tappiotiedot

1. Laitoksilla, jotka laskevat operatiivisen riskin aiheuttamat vuosittaiset tappiot 316 artiklan 1 kohdan mukaisesti, on oltava käytössään järjestelyjä, prosesseja ja mekanismeja, joiden avulla voidaan jatkuvasti antaa ja pitää ajan tasalla tappiotietoja, jotka koostuvat jokaisen kirjatun operatiivisen riskin aiheuttavan tapahtuman bruttotappiomäärästä, muista kuin vakuutuskorvauksista, vakuutuskorvauksista, viitepäivämäärästä ja ryhmitellyistä tappioista, mukaan lukien väärinkäytöstapahtumista aiheutuvat tappiot.

2. Laitoksen tappiotietojen on sisällettävä kaikki operatiivisen riskin aiheuttavat tapahtumat, jotka johtuvat kaikista ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin soveltamisalaan kuuluvista yhteisöistä.

3. Sovellettaessa 1 kohtaa laitosten on

- a) sisällytettävä tappiotietoihin jokainen yhden tai useamman tilikauden aikana kirjattu operatiivisen riskin aiheuttava tapahtuma;
- b) käytettävä päivämäärää, joka ei ole kirjaamispäivää myöhempi, operatiivisen riskin aiheuttaviin tapahtumiin liittyvien tappioiden sisällyttämiseksi tappiotietoihin;
- c) kohdistaa tileille kirjatut tappiot ja niihin liittyvät takaisinperinnät usealle vuodelle tappiotietoja vastaaville tilivuosille niiden kirjanpitokäsittelyn mukaisesti.

4. Laitosten on lisäksi kerättävä

- a) operatiivisen riskin aiheuttavien tapahtumien viitepäivämäärätietoja, mukaan lukien
 - i) päivä, jona operatiivisen riskin aiheuttava tapahtuma on tapahtunut tai saanut alkunsa, jäljempänä 'tapahtumispäivä', jos se on saatavilla;
 - ii) päivä, jona laitos sai tiedon operatiivisen riskin aiheuttavasta tapahtumasta, jäljempänä 'havaitsemispäivä';
 - iii) päivä(t), jo(i)na operatiivisen riskin aiheuttava tapahtuma on johtanut tappioon tai rahasto tai varaus tappion varalta on kirjattu laitoksen tuloslaskelmaan, jäljempänä 'kirjaamispäivä';
- b) tietoja bruttotappioiden palautuksista sekä kuvailevia tietoja tappioiden aiheuttajista tai syistä.

Kuvailevien tietojen yksityiskohtaisuuden on vastattava bruttotappiomäärän suuruutta.

5. Laitos ei saa sisällyttää tappiotietoihin luottoriskiin liittyviä operatiivisen riskin aiheuttavia tapahtumia, jotka kirjataan luottoriskiä koskevien riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärään. Operatiivisen riskin aiheuttavat tapahtumat, jotka liittyvät luottoriskiin mutta joita ei käsitellä luottoriskiä koskevien riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärässä, on sisällytettävä tappiotietoihin.

6. Markkinariskiin liittyviä operatiivisen riskin aiheuttavia tapahtumia on käsiteltävä operatiivisena riskinä, ja ne on sisällytettävä tappiotietoihin.

7. Laitoksen on toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä pystyttävä kohdistamaan aiempia ajanjaksoja koskevat sisäiset tappiotietonsa tappiotyyppeihin.

8. Tätä artiklaa sovellettaessa laitosten on varmistettava tappiotietojen ylläpitoon ja päivittämiseen tarvittavan tietotekniikkainfrastruktuurin vakaus, luotettavuus ja suorituskyky vahvistamalla kaikki seuraavat seikat:

- a) laitoksen tämän artiklan soveltamiseen käytettävät tietotekniikkajärjestelmät ja -infrastruktuurit ovat vakaita ja häiriönsietokykyisiä, ja tätä vakautta ja häiriönsietokykyä voidaan ylläpitää jatkuvasti;
- b) laitoksen tämän artiklan soveltamiseen käytettävään tietotekniikkainfrastruktuuriin sovelletaan konfiguraationhallinta-, muutoksenhallinta- ja julkistusprosesseja;
- c) jos laitos ulkoistaa osia tämän artiklan soveltamiseen käytettävän tietotekniikkainfrastruktuurin ylläpidosta, tietotekniikkainfrastruktuurin vakaus, luotettavuus ja suorituskyky varmistetaan vahvistamalla ainakin seuraavat seikat:
 - i) laitoksen tämän artiklan soveltamiseen käytettävät tietotekniikkajärjestelmät ja -infrastruktuurit ovat vakaita ja häiriönsietokykyisiä, ja näitä ominaisuuksia voidaan ylläpitää jatkuvasti;
 - ii) tämän artiklan soveltamiseen käytettävän tietotekniikkainfrastruktuurin suunnittelu-, toteutus-, testaus- ja käyttöönottoprosessi on vakaa ja asianmukainen projektinhallinnan, riskinhallinnan ja hallinnon, teknisen suunnittelun, laadunvarmistuksen ja testisuunnittelun, järjestelmien mallintamisen ja kehittämisen, kaikkien toimintojen laadunvarmistuksen, mukaan lukien koodikatselmoinnit ja tarvittaessa koodin verifiointi, sekä testauksen, mukaan lukien käyttäjähvöksyntä, osalta;
 - iii) laitoksen tämän artiklan soveltamiseen käytettävään tietotekniikkainfrastruktuuriin sovelletaan konfiguraationhallinta-, muutoksenhallinta- ja julkistusprosesseja;
 - iv) laitoksen ylin hallintoelin tai toimiva johto hyväksyy tämän artiklan soveltamiseen käytettävän tietotekniikkainfrastruktuurin ja varautumissuunnitelman suunnittelu-, perustamis-, testaus- ja käyttöönottoprosessin, ja ylimmälle hallintoelimelle ja toimivalle johdolle tiedotetaan säännöllisesti tietotekniikkainfrastruktuurin suorituskyvystä tämän artiklan soveltamiseksi.

9. Tämän artiklan 6 kohdan soveltamiseksi EPV:lle annetaan tehtäväksi laatia teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa vahvistetaan operatiivista riskiä koskeva riskiluokitus ja menetelmä, jolla tappiotietoihin sisältyvät tappiotapahtumat luokitellaan kyseisen operatiivista riskiä koskevan riskiluokituksen perusteella.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukautta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

10. Edellä olevan 7 kohdan soveltamiseksi EPV laatii ohjeet, joissa selitetään tekniset osatekijät, joita tarvitaan tappiotietojen ylläpitämiseen vaadittavien hallintojärjestelyjen vakauden, luotettavuuden ja suorituskyvyn varmistamiseksi, kiinnittäen erityistä huomiota tietotekniikkajärjestelmiin ja -infrastruktuureihin.

Kyseiset ohjeet on annettava asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti.

318 artikla

Nettotappion ja bruttotappion laskeminen

1. Sovellettaessa 316 artiklan 1 kohtaa laitosten on laskettava kunkin operatiivisen riskin aiheuttavan tapahtuman nettotappio seuraavasti:

$$\text{Nettotappio} = \text{bruttotappio} - \text{korvaukset}$$

jossa

bruttotappio = operatiivisen riskin aiheuttavaan tapahtumaan liittyvä tappio ennen minkäänlaisia korvauksia;

korvaukset = yksi tai useampi alkuperäiseen operatiivisesta riskistä aiheutuvaan tappioon liittyvä riippumaton ajallisesti erillinen tapahtuma, jossa varoja tai taloudellista hyötyä vastaanotetaan kolmannelta osapuolelta.

Laitosten on jatkuvasti ylläpidettävä ajantasaista laskelmaa kunkin operatiivisen riskin aiheuttavan tapahtuman nettotappiosta. Tätä varten laitosten on päivitettävä nettotappiolaskelmaa havaittujen tai arvioitujen bruttotappion vaihteluiden ja korvausten perusteella viimeksi kuluneiden kymmenen tilikauden osalta. Jos samaan operatiivisen riskin aiheuttavaan tapahtumaan liittyviä tappioita havaitaan usean tilikauden aikana kyseisen kymmenen vuoden ajanjakson aikana, laitoksen on laskettava ja pidettävä ajan tasalla

- a) nettotappio, bruttotappio ja korvaukset kymmenen vuoden ajanjaksolta jokaiselta tilikaudelta, joina nettotappio, bruttotappio ja korvaukset on kirjattu;
- b) yhteenlaskettu nettotappio, yhteenlaskettu bruttotappio ja yhteenlasketut korvaukset kymmenen vuoden ajanjaksolta kaikkien asianmukaisten tilivuosien osalta.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa bruttotappiolaskelmaan on sisällytettävä seuraavat erät:

- a) laitoksen tuloslaskelmaan kirjattavat välittömät kulut, mukaan lukien arvonalentumiset, selvittelykulut, vahingonkorvaukset, seuraamusmaksut, viivästyskorot ja oikeudelliset palkkiot sekä operatiivisen riskin aiheuttavasta tapahtumasta johtuvat alaskirjaukset, mukaan lukien
 - i) jos operatiivisen riskin aiheuttava tapahtuma liittyy markkinarisktiin, markkinapositioden kumoamisesta aiheutuneet kulut operatiiviseen riskiin liittyvien erien osalta kirjattavaan tappiomäärään;
 - ii) jos maksut liittyvät laitoksen puutteisiin tai riittämättömiin prosesseihin, seuraamusmaksut, korkokulut, viivästysmaksut ja oikeudelliset palkkiot sekä verot, lukuun ottamatta alun perin maksettavaa veron määrää;
- b) operatiivisen riskin aiheuttavan tapahtuman seurauksena aiheutuneet kulut, mukaan lukien ulkoiset kulut, joilla on suora yhteys operatiivisen riskin aiheuttavaan tapahtumaan, sekä kulut korjaus- tai korvaamistoimista, joilla pyritään palauttamaan ennen operatiivisen riskin aiheuttavaa tapahtumaa vallinnut tilanne;
- c) varaukset ja rahastot, jotka kirjataan tuloslaskelmaan mahdollisten operatiivisten tappioiden vaikutusten varalta, väärinkäytöstapahtumista johtuvat tappiot mukaan luettuina;

- d) tappiot, jotka johtuvat operatiivisen riskin aiheuttavista tapahtumista, joilla on selkeä taloudellinen vaikutus ja jotka kirjataan tilapäisesti siirtymä- tai väliaikaistileille ja jotka eivät ilmene vielä tuloslaskelmassa, jäljempänä 'piilevät tappiot';
- e) kielteiset taloudelliset vaikutukset, jotka kirjataan tilikauden aikana sellaisten operatiivisen riskin aiheuttavien tapahtumien vuoksi, jotka vaikuttavat edellisten tilikausien kassavirtoihin tai tilinpäätöksiin, jäljempänä 'ajoitustappiot'.

Sovellettaessa d alakohtaa merkittävät piilevät tappiot on sisällytettävä tappiotietoihin tietyn ajan kuluessa, joka riippuu sisällytettävän erän koosta ja iästä.

Sovellettaessa e alakohtaa laitoksen on sisällytettävä tappiotietoihin merkittävät ajoitustappiot, jos tappiot johtuvat operatiivisen riskin aiheuttavista tapahtumista, jotka ulottuvat useammalle kuin yhdelle tilikaudelle ja aiheuttavat oikeudellisen riskin. Laitosten on sisällytettävä tilikauden operatiiviseen riskiin liittyvän erän osalta kirjattavaan tappiomäärään tappiot, jotka johtuvat edellisellä tilikaudella tapahtuneiden kirjausvirheiden korjaamisesta, vaikka kyseiset tappiot eivät vaikuttaisi suoraan kolmansiin osapuoliin. Jos ajoitustappiot ovat merkittäviä ja operatiivisen riskin aiheuttava tapahtuma vaikuttaa suoraan kolmansiin osapuoliin, mukaan luettuina laitoksen asiakkaat, palveluntarjoajat ja työntekijät, laitoksen on sisällytettävä myös aiemmin julkaistujen tilinpäätösten virallinen oikaisu.

3. Sovellettaessa 1 kohtaa bruttotappiolaskelmaan ei sisällytetä seuraavia eriä:

- a) kustannukset aineellisia käyttöomaisuushyödykkeitä koskevista yleisistä ylläpitosopimuksista;
- b) sisäiset tai ulkoiset kulut, joita aiheutuu liiketoiminnan parantamisesta operatiivisen riskin aiheuttamien tappioiden jälkeen, mukaan luettuina päivitykset, parannukset, riskinarviointihankkeet ja vahvennukset;
- c) vakuutusmaksut.

4. Sovellettaessa 1 kohtaa korvauksia käytetään bruttotappioiden vähentämiseen vain, jos laitos on saanut maksun. Saamisia ei katsota korvauksiksi.

Laitoksen on toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä toimitettava kaikki asiakirjat, joita tarvitaan saatujen maksujen tarkastamiseksi ja jotka on otettu huomioon operatiivisen riskin aiheuttavan tapahtuman nettotappion laskennassa.

319 artikla

Tappiotietojen raja-arvot

1. Laskettaessa 316 artiklan 1 kohdassa edellytettyä operatiivisen riskin aiheuttamaa vuosittaista tappiota laitosten on otettava tappiotiedoista huomioon operatiivisen riskin aiheuttavat tapahtumat, joiden 318 artiklan mukaisesti laskettu nettotappio on vähintään 20 000 euroa.

2. Rajoittamatta 1 kohdan soveltamista laitosten on 446 artiklaa sovellettaessa lisäksi laskettava 316 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu operatiivisen riskin aiheuttama vuosittainen tappio ottaen tappiotiedoista huomioon operatiivisen riskin aiheuttavat tapahtumat, joiden 318 artiklan mukaisesti laskettu nettotappio on vähintään 100 000 euroa.

3. Jos operatiivisen riskin aiheuttava tapahtuma aiheuttaa 318 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja tappioita useamman kuin yhden tilikauden aikana, 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa raja-arvoissa huomioon otettava nettotappio on yhteenlaskettu nettotappio.

320 artikla

Tappioiden poisjättäminen

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että laitos jättää laitoksen operatiivisen riskin aiheuttamien vuosittaisten tappioiden laskennasta pois poikkeukselliset operatiivisen riskin aiheuttavat tapahtumat, joilla ei ole enää merkitystä laitoksen riskiprofiilin kannalta, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) laitos voi osoittaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että operatiivisen riskin aiheuttamien tappioiden taustalla oleva operatiivisen riskin aiheuttava tapahtuma ei toteudu uudelleen;
- b) operatiivisen riskin aiheuttama tappio on suuruudeltaan jompikumpi seuraavista:
 - i) vähintään 15 prosenttia laitoksen keskimääräisestä operatiivisen riskin aiheuttamasta vuosittaisesta tappiosta laskettuna 319 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna raja-arvon perusteella, kun operatiivisen riskin aiheuttava tappiotapahtuma viittaa toimintoihin, jotka sisältyvät edelleen liiketoimintaindikaattoriin;
 - ii) yli 0 prosenttia laitoksen keskimääräisestä operatiivisen riskin aiheuttamasta vuosittaisesta tappiosta laskettuna 319 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna raja-arvon perusteella, kun operatiivisen riskin aiheuttava tappiotapahtuma viittaa toimintoihin, jotka on poistettu liiketoimintaindikaattorista 315 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- c) operatiivisen riskin aiheuttama tappio on ollut tappiotietokannassa vähintään yhden vuoden ajan, paitsi jos operatiivisen riskin aiheuttama tappio liittyy toimintoihin, jotka on poistettu liiketoimintaindikaattorista 315 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Sovellettaessa c alakohdtaa yhden vuoden vähimmäisaika alkaa päivästä, jona tappiotietoihin sisältyvä operatiivisen riskin aiheuttava tapahtuma ensimmäisen kerran ylitti 319 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua olennaisuusrajan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua lupaa pyytävän laitoksen on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle dokumentoidut perustelut poikkeuksellisen tappion poisjättämiselle, mukaan lukien

- a) kuvaus operatiivisen riskin aiheuttavasta tapahtumasta, jota pyydetään poisjätettäväksi;
- b) todisteet siitä, että operatiivisen riskin aiheuttavasta tapahtumasta johtuva tappio ylittää 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua tappioiden poisjättämisen olennaisuusrajan, mukaan lukien päivämäärä, jona operatiivisen riskin aiheuttava tapahtuma ylitti olennaisuusrajan;
- c) päivämäärä, jona kyseinen operatiivisen riskin aiheuttava tapahtuma jätettäisiin pois, ottaen huomioon 1 kohdan c alakohdassa säädetty säilyttämisen vähimmäisaika;

- d) syy siihen, miksi operatiivisen riskin aiheuttavaa tapahtumaa ei enää pidetä merkityksellisenä laitoksen riskiprofiilin kannalta;
- e) osoitus siitä, että samanlaisia oikeudellisia vastuita ei ole tai jää jäljelle ja että poisjätettävällä operatiivisen riskin aiheuttavalla tapahtumalla ei ole merkitystä muiden toimintojen tai tuotteiden kannalta;
- f) laitoksen riippumattomia arviointeja koskevat raportit tai validointiraportit, joissa vahvistetaan, että operatiivisen riskin aiheuttava tapahtuma ei ole enää merkityksellinen ja että samanlaisia tai jäljelle jääviä oikeudellisia vastuita ei ole;
- g) todisteet siitä, että laitoksen toimivaltaiset elimet ovat hyväksyneet operatiivisen riskin aiheuttavan tapahtuman poisjättämistä koskevan pyynnön laitoksen lupamenettelyissä, sekä hyväksymispäivä;
- h) operatiivisen riskin aiheuttavan tapahtuman poisjättämisen vaikutus operatiivisen riskin aiheuttamaan vuosittaiseen tappioon.

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään edellytykset, joita toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava 1 kohdan mukaisesti, mukaan lukien se, miten operatiivisen riskin aiheuttama keskimääräinen vuosittainen tappio olisi laskettava, ja eritelmät 2 kohdan mukaisesti kerättävistä tiedoista tai muista tiedoista, joiden katsotaan olevan tarpeen arvioinnin suorittamiseksi.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukautta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

321 artikla

Sulautetuista tai hankituista yhteisöistä tai toiminnoista aiheutuvien tappioiden sisällyttäminen

1. Tappiot, jotka aiheutuvat sulautetuista tai hankituista yhteisöistä tai toiminnoista, sisällytetään tappiotietoihin heti, kun kyseisiin yhteisöihin tai toimintoihin liittyvät liiketoimintaindikaattoriin kuuluvat osatekijät on sisällytetty laitoksen liiketoimintaindikaattoriin laskentaan 315 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Tätä varten laitosten on sisällytettävä laskentaan tappiot, jotka on havaittu kymmenen vuoden ajanjaksolla ennen hankintaa tai sulautumista.

2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, miten laitosten on määritettävä tappiotietoihin tehtävät mukautukset, jotka johtuvat 1 kohdassa tarkoitettujen sulautettujen tai hankittujen yhteisöjen tai toimintojen tappioiden sisällyttämisestä laskentaan.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukautta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

322 artikla

Tappiotietojen kattavuuden, tarkkuuden ja laadun tarkastelu

1. Laitoksilla on oltava käytössään järjestelyt ja menettelyt tappiotietojen kattavuuden, tarkkuuden ja laadun itsenäistä tarkastelua varten.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava säännöllisesti tappiotietojen laatua laitoksissa, jotka laskevat vuotuiset operatiivisesta riskistä aiheutuvat tappiot 316 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava tällainen tarkastelu vähintään joka kolmas vuosi niiden laitosten osalta, joiden liiketoimintaindikaattori on yli miljardi euroa.

323 artikla

Operatiivisten riskien hallintakehys

1. Laitoksilla on oltava
 - a) hyvin dokumentoitu operatiivisten riskien arviointi- ja hallintajärjestelmä, joka on integroitu tiiviisti laitoksen päivittäin soveltamiin riskinhallintaprosesseihin, muodostaa olennaisen osa laitoksen operatiivisen riskiprofiilin seuranta- ja valvontaprosessia ja jolle on asetettu selkeät vastualueet. Operatiivisten riskien arviointi- ja hallintajärjestelmän on tunnistettava operatiiviset riskit, joille laitos altistuu, ja seurattava operatiivisia riskejä koskevia merkityksellisiä tietoja, mukaan lukien tiedot olennaisista tappioista;
 - b) operatiivisten riskien hallintatoiminto, joka on riippumaton laitoksen liiketoiminta- ja operatiivisista yksiköistä;
 - c) toimivalle johdolle raportointia koskeva järjestelmä, joka tuottaa operatiivisia riskejä koskevia raportteja laitoksen eri toiminnoille;
 - d) järjestelmä, jolla seurataan jatkuvasti operatiivisille riskeille altistumista ja tappiotapahtumia sekä raportoidaan niistä säännöllisesti, ja menettelyt, joilla toteutetaan tarvittavat korjaavat toimet;
 - e) käytänteet, joilla varmistetaan menettelyjen noudattaminen ja laiminlyöntien käsittely;
 - f) operatiivisten riskien arviointi- ja hallintaprosessien ja -järjestelmien säännölliset tarkastukset, joita suorittavat sisäiset tai ulkoiset tarkastajat, joilla on tarvittava tietämys tarkastusten suorittamiseksi;
 - g) sisäiset validointiprosessit, jotka toimivat moitteettomasti ja tehokkaasti;
 - h) läpinäkyvät ja käytettävissä olevat tietovirrat ja prosessit, jotka liittyvät operatiivisten riskien arviointijärjestelmään.
2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään 1 kohdan a–h alakohdan mukaiset velvoitteet ottaen huomioon laitosten koko ja monimutkaisuus.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukautta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

*5 Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2021/451, annettu 17 päivänä joulukuuta 2020, teknisistä täytäntöönpanostandardeista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 soveltamiseksi laitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvän raportoinnin osalta ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014 kumoamisesta (EUVL L 97, 19.3.2021, s. 1).”

(132) Muutetaan 325 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1–5 kohta seuraavasti:

”1. Laitoksen on laskettava markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset seuraavien menetelmien mukaisesti kaikille sellaisille kaupankäyntivaraston positioilleen ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisille positioilleen, joihin kohdistuu valuuttakurssiriski tai hyödykeriski:

- a) jäljempänä 1 a luvussa säädetty vaihtoehtoinen standardimenetelmä;
- b) jäljempänä 1 b luvussa säädetty vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmä sellaisten kaupankäntiyksiköille osoitettujen positioiden osalta, joita varten toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet laitokselle luvan käyttää kyseistä vaihtoehtoista menetelmää 325 az artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- c) tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu yksinkertaistettu standardimenetelmä edellyttäen, että laitos täyttää 325 a artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, laitos ei saa laskea valuuttakurssiriskejä koskevia omien varojen vaatimuksia sellaisten kaupankäyntivaraston positioiden ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden osalta, joihin kohdistuu valuuttakurssiriski, jos kyseiset positiot vähennetään laitoksen omista varoista.

2. Yksinkertaistetun standardimenetelmän mukaisesti lasketut markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset ovat tapauksen mukaan seuraavien omien varojen vaatimusten summa:

- a) jäljempänä 2 luvussa tarkoitetut positioriskiä koskevat omien varojen vaatimukset kerrottuna kertoimella
 - i) 1,3 velkainstrumentteihin liittyvien positioiden yleis- ja erityisriskien osalta, lukuun ottamatta 337 artiklassa tarkoitettuja arvopaperistamisinstrumentteja;
 - ii) 3,5 oman pääoman ehtoiisiin instrumentteihin liittyvien positioiden yleis- ja erityisriskien osalta.
- b) jäljempänä 3 luvussa tarkoitetut valuuttakurssiriskiä koskevat omien varojen vaatimukset kerrottuna kertoimella 1,2;
- c) jäljempänä 4 luvussa tarkoitetut hyödykeriskiä koskevat omien varojen vaatimukset kerrottuna kertoimella 1,9;
- d) jäljempänä 337 artiklassa tarkoitetut arvopaperistamisinstrumentteja koskevat omien varojen vaatimukset.

3. Laitoksen, joka käyttää 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmää laskeakseen markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset seuraavien menetelmien mukaisesti kaikille sellaisille kaupankäyntivaraston positioille ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisille positioille, joihin kohdistuu valuuttakurssiriski tai hyödykeriski, on

ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille kuukausittainen laskelma markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimuksesta käyttäen 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoista standardimenetelmää kunkin sellaisen kaupankäyntiyksikön osalta, jolle kyseisiä positioita on osoitettu 104 b artiklan mukaisesti.

4. Laitos voi käyttää 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoista standardimenetelmää ja 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmän yhdistelmää jatkuvasti ryhmän sisällä. Laitos ei saa käyttää kumpaakaan näistä menetelmistä yhdistettynä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun yksinkertaistettuun standardimenetelmään.

5. Laitos ei saa käyttää 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmää kaupankäyntivarastonsa kuuluviin instrumentteihin, jotka ovat arvopaperistamispositioita tai vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluvia positioita, joista säädetään 6, 7 ja 8 kohdassa.”

b) korvataan 9 kohta seuraavasti:

”9. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, miten laitosten on laskettava tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen menetelmien mukaisesti sellaisten kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset, joihin kohdistuu valuuttakurssiriski tai hyödykeriski, ottaen tarvittaessa huomioon 104 b artiklan 5 ja 6 kohdassa säädetyt vaatimukset.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 9 kuukautta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

(133) Muutetaan 325 a artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”Yksinkertaistetun standardimenetelmän käytön edellytykset”;

b) korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Laitos voi käyttää 325 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua yksinkertaistettua standardimenetelmää markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseen edellyttäen, että laitoksen tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvä markkinariskille altistuva liiketoiminta on kooltaan kuukausittain kuukauden viimeisen päivän tietoja käyttäen tehtävän arvioinnin perusteella enintään kunkin seuraavan kynnysarvon suuruinen:”

c) korvataan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) laskentaan on sisällytettävä kaikki kaupankäyntivaraston ulkopuoliset positiot, joihin kohdistuu valuuttakurssi- ja hyödykeriskejä, lukuun ottamatta positioita, jotka on jätetty valuuttakurssiriskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskennan ulkopuolelle 104 c artiklan mukaisesti tai jotka vähennetään laitoksen omista varoista.”

d) korvataan 5 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:
”5. Laitosten on lopetettava markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskeminen 325 artiklan 1 kohdan c alakohdassa kuvatun menetelmän mukaisesti kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun jompikumpi seuraavista tilanteista toteutuu:”

e) korvataan 6 kohta seuraavasti:
”6. Laitos, joka on lopettanut markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemisen 325 artiklan 1 kohdan c alakohdassa kuvatun menetelmän mukaisesti, saa aloittaa markkinariskin omien varojen vaatimusten laskennan kyseisen menetelmän mukaisesti ainoastaan, jos se osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että kaikki 1 kohdassa säädetyt edellytykset on täytetty keskeytyksettä kokonaisen vuoden ajan.”

(134) Lisätään 325 b artiklaan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jos toimivaltainen viranomainen ei ole myöntänyt 2 kohdassa tarkoitettua lupaa vähintään yhdelle ryhmään kuuluvalla laitoksella tai yritykselle, laskettaessa markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia konsolidoinnin perusteella tämän osaston mukaisesti sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

a) laitoksen on laskettava nettopositiot ja omien varojen vaatimukset tämän osaston mukaisesti kaikille positioille siihen ryhmään kuuluvissa laitoksissa tai yrityksissä, jonka osalta laitokselle on myönnetty 2 kohdassa tarkoitettu lupa, käyttäen 1 kohdassa säädettyä käsittelyä;

b) laitoksen on laskettava nettopositiot ja omien varojen vaatimukset tämän osaston mukaisesti erikseen kaikille positioille kullekin siihen ryhmään kuuluvassa laitoksessa tai yrityksessä, jonka osalta laitokselle ei ole myönnetty 2 kohdassa tarkoitettua lupaa;

c) laitoksen on laskettava omien varojen vaatimusten kokonaismäärä tämän osaston mukaisesti konsolidoinnin perusteella lisäämällä tämän kohdan a ja b alakohdan mukaisesti lasketut määrät.

Edellä a ja b alakohdassa tarkoitettua laskentaa varten laitosten ja a ja b alakohdassa tarkoitettujen yritysten on käytettävä raportointivaluuttana samaa raportointivaluuttaa, jota käytetään laskettaessa ryhmän markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia tämän osaston mukaisesti konsolidoinnin perusteella.”

(135) Muutetaan 325 c artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”Vaihtoehtoisen standardimenetelmän soveltamisala, rakenne ja laadulliset vaatimukset”

b) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Laitoksilla on oltava käytössä ja asetettuna toimivaltaisten viranomaisten saataville dokumentoidut sisäiset toimintatavat, menettelyt ja valvontatoimet, joilla valvotaan ja varmistetaan tämän luvun vaatimusten noudattaminen. Kaikista näihin toimintatapoihin, menettelyihin ja valvontatoimiin tehtävistä muutoksista on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille kohtuullisessa ajassa.”

c) lisätään 3–6 kohta seuraavasti:

”3. Laitoksilla on oltava kaupankäyntiyksiköistä riippumaton riskienvalvontayksikkö, joka raportoi suoraan toimivalle johdolle. Riskienvalvontayksikkö vastaa vaihtoehtoisen standardimenetelmän suunnittelusta ja täytäntöönpanosta. Sen on laadittava ja analysoitava kuukausittain raportteja vaihtoehtoisen standardimenetelmän tuloksista sekä laitoksen kaupankäyntilimiittien asianmukaisuudesta.

4. Laitosten on tarkastettava tämän luvun soveltamiseksi käyttämänsä vaihtoehtoinen standardimenetelmä riippumattomasti toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla joko osana säännöllistä sisäistä tarkastustaan tai valtuuttamalla ulkopuolinen yritys suorittamaan kyseinen tarkastus.

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa ulkopuolisella yrityksellä tarkoitetaan yritystä, joka tarjoaa laitoksille tilintarkastus- ja konsulttipalveluja ja jonka henkilöstöllä on riittävää osaamista markkinariskien alalta.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettua vaihtoehtoista standardimenetelmän tarkastuksen on katettava sekä kaupankäyntiä hoitavien yksiköiden että riippumattoman riskienvalvontayksikön toiminta, ja siinä on arvioitava kaikki seuraavat seikat:

- a) sisäiset toimintatavat, menettelyt ja valvontatoimet, joilla valvotaan ja varmistetaan 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten noudattaminen;
- b) edellä 2 kohdassa tarkoitettua riskienhallintajärjestelmän ja -menettelyjen dokumentoinnin ja riskienvalvontayksikön organisaation asianmukaisuus;
- c) herkkyyyslaskelmien ja sen menetelmän tarkkuus, jolla nämä laskelmat on johdettu laitoksen hinnoittelumalleista, joiden perusteella ne raportoivat toimivalle johdolle voitoista ja tappioista 325 t artiklan mukaisesti;
- d) todentamismenettely, jolla laitos arvioi vaihtoehtoista standardimenetelmää käytettäessä markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskennassa käytettyjen tietolähteiden johdonmukaisuutta, ajantasaisuutta ja luotettavuutta, mukaan lukien kyseisten tietolähteiden riippumattomuus.

Laitoksen on suoritettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu tarkastus vähintään kerran vuodessa tai toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella tätä harvemmin.”

(136) Muutetaan 325 j artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Laitoksen on laskettava yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä (CIU) olevan position markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset käyttäen yhtä seuraavista menetelmistä:

- a) laitoksen, joka täyttää 104 artiklan 7 kohdan a alakohdassa säädetyn edellytyksen, on laskettava kyseisen position markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset tarkastelemalla CIU:n kohde-etuutena olevia positioita kuukausittain ikään kuin kyseiset positiot olisivat suoraan laitoksen hallussa;

- b) laitoksen, joka täyttää 104 artiklan 7 kohdan b alakohdassa säädetyn edellytyksen, on laskettava kyseisen position markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset käyttämällä jompaakumpaa seuraavista menetelmistä:
- i) sen on laskettava CIU:n markkinariskiä koskeva omien varojen vaatimus pitämällä CIU:ssa olevaa positiota yhtenä osakepositiona, joka on osoitettu 325 ap artiklan 1 kohdan taulukossa 8 olevaan alaluokkaan ”Muu toimiala”;
 - ii) Sen on laskettava CIU:n markkinariskiä koskeva omien varojen vaatimus CIU:n toimeksiantoon ja asiaankuuluvaan lainsäädäntöön sisältyvien rajoitusten mukaisesti.

Edellä i alakohdassa tarkoitettua laskentaa varten laitoksen on pidettävä CIU:ssa olevaa positiota yhtenä luokittelemattomana osakepositiona, joka on osoitettu 325 y artiklan 1 kohdan taulukossa 2 olevaan alaluokkaan ”Luokittelemattomat”.

Edellä ii alakohdassa tarkoitettua laskentaa varten laitos voi laskea CIU:ssa olevien johdannaispositioiden vastapuoliriskiä koskevat omien varojen vaatimukset ja vastuun arvonokkaisuriskiä koskevat omien varojen vaatimukset käyttäen 132 a artiklan 3 kohdassa säädettyä yksinkertaistettua menetelmää.”

- b) lisätään 1 a kohta seuraavasti:

”1 a. Edellä 1 kohdan b alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettuja menetelmiä sovellettaessa laitoksen on

- a) sovellettava 5 jaksossa säädettyjä maksukyvyttömyysriskiä koskevia omien varojen vaatimuksia ja 4 jaksossa säädettyä jäännösriskiä koskevaa korotusta CIU:ssa olevaan positioon, jos kyseisen CIU:n toimeksianto sallii sen sijoittaa vastuisiin, joihin kyseisiä omien varojen vaatimuksia sovelletaan;
- b) käytettävä saman CIU:n kaikkien positioiden osalta samaa menetelmää 1 kohdan b alakohdassa säädettyistä menetelmistä omien varojen vaatimusten laskemiseen itsenäisesti erillisenä salkkuna.”

- c) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Sovellettaessa 1 kohdan b alakohdan ii alakohtaa laitoksen on määritettävä markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskenta määrittämällä hypoteettinen salkku, johon sovelletaan 325 c artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti korkeimpia omien varojen vaatimuksia CIU:n toimeksiannon tai sovellettavan lainsäädännön perusteella, tarvittaessa vivutuksen enimmäismäärä huomioon ottaen.

Laitoksen on käytettävä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua hypoteettista salkkua tapauksen mukaan 5 jaksossa säädettyjen maksukyvyttömyysriskiä koskevien omien varojen vaatimusten ja 4 jaksossa säädetyn jäännösriskiä koskevan korotuksen laskemiseen CIU:ssa olevaan positioon.

Toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä menetelmä, jonka laitos on kehittänyt määrittääkseen hypoteettiset salkut kaikille CIU:issa oleville positioille, joihin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja laskelmia käytetään.”

d) lisätään 6 ja 7 kohta seuraavasti:

”6. Laitokset, joilla ei ole riittäviä tietoja, joiden avulla ne voisivat laskea CIU:n position markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset 1 kohdan a alakohdassa säädetyn menetelmän mukaisesti, voivat käyttää kolmatta osapuolta tällaisen laskennan suorittamiseen sillä edellytyksellä, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) kolmas osapuoli on jokin seuraavista:

i) CIU:n säilytysyhteisönä toimiva laitos tai säilytysyhteisönä toimiva rahoituslaitos edellyttäen, että CIU sijoittaa yksinomaan arvopapereihin ja säilyttää kaikkia arvopapereita kyseisessä säilytysyhteisönä toimivassa laitoksessa tai säilytysyhteisönä toimivassa rahoituslaitoksessa;

ii) i alakohdan soveltamisalan ulkopuolelle jäävien CIU:iden osalta CIU:n rahastoyhtiö edellyttäen, että kyseinen CIU:n rahastoyhtiö täyttää 132 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetty kriteerit;

b) kolmas osapuoli toimittaa laitokselle tarvittavat tiedot, joiden avulla se voi laskea CIU:n position markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettun menetelmän mukaisesti;

c) laitoksen ulkopuolinen tilintarkastaja on vahvistanut b alakohdassa tarkoitettujen kolmannen osapuolen toimittamien tietojen asianmukaisuuden, ja laitoksen toimivaltaisella viranomaisella on pyydettyä rajoittamaton pääsy näihin tietoihin.

7. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tekniset osatekijät menetelmälle, jolla määritetään hypoteettiset salkut 4 kohdassa säädetyn menetelmän soveltamiseksi, mukaan lukien tapa, jolla laitosten on tarvittaessa otettava huomioon vivutuksen enimmäismäärä.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [Julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulopäivän jälkeen].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

(137) Korvataan 325 q artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Valuuttakursseja koskevilla vegaariskitekijöillä, joita laitosten on sovellettava optioihin, joilla on ulkomaanvaluuttaan herkästi reagoivia kohde-etuksia, tarkoitetaan kurssien implisiittisiä volatiliteetteja valuuttaparien välillä. Kyseiset kurssien implisiittiset volatiliteetit on jaoteltava seuraaviin maturiteetteihin niiden vastaavien optioiden maturiteettien mukaisesti, joihin sovelletaan omien varojen vaatimuksia: 0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta ja 10 vuotta.”

(138) Korvataan 325 s artiklan 1 kohdassa oleva kaava s_k :n laskemiseksi seuraavasti:

$$s_k = \frac{V_i(0,01+vol_k,x,y)-V_i(vol_k,x,y)}{0,01} \cdot vol_k$$

(139) Muutetaan 325 t artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 artiklan toinen alakohta seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitosta, jolle on myönnetty lupa käyttää 1 b luvussa säädettyä vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmää, käyttämään tämän luvun mukaisten herkkyyksien laskennassa sisäisten mallien menetelmänsä mukaisen riskienmittausjärjestelmän hinnoittelufunktioita 325 artiklan 3 kohdassa säädettyjä laskenta- ja raportointivaatimuksia varten.”

b) korvataan 5 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) laitoksen riippumaton riskienvalvontayksikkö käyttää vaihtoehtoisia määritelmiä sisäisessä riskienhallinnassa tai voittojen ja tappioiden raportoinnissa toimivalle johdolle;”

c) korvataan 6 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) laitoksen riippumaton riskienvalvontayksikkö käyttää vaihtoehtoisia määritelmiä sisäisessä riskienhallinnassa tai voittojen ja tappioiden raportoinnissa toimivalle johdolle;”

(140) Lisätään 325 v artiklaan 3 kohta seuraavasti:

”3. Kun on kyse kaupankäynnin kohteena olevista muista kuin arvopaperistetuista luotto- ja osakejohdannaisista, JTD:stä aiheutuvat määrät kutakin yksittäistä osatekijää kohden on määritettävä soveltamalla läpikatsomisperiaatetta.”

(141) Lisätään 325 y artiklaan 6 kohta seuraavasti:

”6. Tätä artiklaa sovellettaessa vastuulle annetaan luottoluokka, joka vastaa sitä luottoluokkaa, joka sille luokiteltaisiin II osaston 2 luvussa esitetyn luottoriskin standardimenetelmän mukaisesti.”

(142) Poistetaan 325 ab artiklan 2 kohta.

(143) Korvataan 325 ae artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Riskitekijöitä koskevat riskipainot, jotka perustuvat 325 bd artiklan 7 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun kaikkein likvidimpien valuuttojen alaluokkaan kuuluvien valuuttojen ja laitoksen kotimaiseen valuuttaan, ovat seuraavat:

- a) riskittömän koron riskitekijöiden osalta 1 kohdassa taulukossa 3 tarkoitettut riskipainot jaettuna $\sqrt{2}$:lla;
- b) inflaatoriskitekijän ja valuuttojen välisten korkoperusteriskitekijöiden osalta 2 kohdassa tarkoitettut riskipainot jaettuna $\sqrt{2}$:lla.”

(144) Muutetaan 325 ah artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan taulukossa 4 olevan alaluokan 13 toimiala seuraavasti:

”Finanssialan yhteisöt, mukaan lukien luottolaitokset, jotka ovat keskus- tai aluehallinnon taikka paikallisviranomaisen rekisteröimiä tai perustamia, edistämislainojen antajat ja katetut joukkolainat”;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”Tätä artiklaa sovellettaessa vastuulle annetaan luottoluokka, joka vastaa sitä luottoluokkaa, joka sille luokiteltaisiin II osaston 2 luvussa esitetyn luottoriskin standardimenetelmän mukaisesti.”

b) lisätään 3 kohta seuraavasti:

”3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, laitokset voivat luokitella luokittelemattoman katetun joukkolainan riskin alaluokkaan 4, jos katetun joukkolainan liikkeeseen laskeneella laitoksella on luottoluokitukset 1–3.”

- (145) Korvataan 325 ai artiklan 1 kohdassa oleva termin ” ρ_{kl} (name)” määritelmä seuraavasti:

” ρ_{kl} (name) on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat riskikohteet ovat samat; se on yhtä kuin 35 prosenttia, kun herkkyyksien k ja l molemmilla riskikohteilla on 325 h artiklan 1 kohdan taulukossa 4 alaluokka 1–18, muussa tapauksessa se on yhtä kuin 80 prosenttia.”

- (146) Korvataan 325 aj artiklassa oleva termin ” γ_{bc} (rating)” määritelmä seuraavasti:

” γ_{bc} (rating) on yhtä kuin

- a) 1, kun alaluokat b ja c ovat alaluokkia 1–17 ja molemmilla alaluokilla on sama luottoluokka (joko ”luottoluokat 1–3” tai ”luottoluokat 4–6”); muussa tapauksessa se on 50 prosenttia; tässä laskelmassa alaluokan 1 katsotaan kuuluvan saman luottoluokkaan kuin alaluokat, joiden luottoluokka on 1–3;
- b) 1, kun joko alaluokka b tai c on alaluokka 18;
- c) 1, kun alaluokka b tai c on alaluokka 19 ja toisella alaluokalla on luottoluokka 1–3; muussa tapauksessa se on 50 prosenttia;
- d) 1, kun alaluokka b tai c on alaluokka 20 ja toisella alaluokalla on luottoluokka 4–6; muussa tapauksessa se on 50 prosenttia;”

- (147) Muutetaan 325 ak artikla seuraavasti:

Ensimmäisessä kohdassa a) korvataan taulukossa 6 olevan alaluokan 13 toimiala seuraavasti:

”Finanssialan yhteisöt, mukaan lukien luottolaitokset, jotka ovat keskus- tai aluehallinnon taikka paikallisviranomaisen rekisteröimiä tai perustamia, edistämislainojen antajat ja katetut joukkolainat”;

- b) lisätään kohdat seuraavasti:

”Tätä artiklaa sovellettaessa vastuulle annetaan luottoluokka, joka vastaa sitä luottoluokkaa, joka sille luokiteltaisiin II osaston 2 luvussa esitetyn luottoriskin standardimenetelmän mukaisesti.

Poiketen siitä, mitä toisessa kohdassa säädetään, laitokset voivat luokitella luokittelemattoman katetun joukkolainan riskin alaluokkaan 4, jos katetun joukkolainan liikkeeseen laskevalla laitoksella on luottoluokitukset 1–3.”

- (148) Lisätään 325 am artiklaan 3 kohta seuraavasti:

”3. Tätä artiklaa sovellettaessa vastuulle annetaan luottoluokka, joka vastaa sitä luottoluokkaa, joka sille luokiteltaisiin II osaston 2 luvussa esitetyn luottoriskin standardimenetelmän mukaisesti.”

- (149) Muutetaan 325 as artiklassa oleva taulukko 9 seuraavasti:

- a) korvataan alaluokan 3 nimi seuraavasti:

”Energia – sähkö”;

- b) lisätään kenttä seuraavasti:

”3 a	Energia – hiilikauppa	40 %
------	-----------------------	------

”;

(150) Muutetaan 325 ax artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Vegariskitekijöiden alaluokkien on vastattava deltariskitekijöille vahvistettuja alaluokkia tämän luvun 3 jakson 1 alajakson mukaisesti.

2. Vegariskitekijöihin liittyvien herkkyyksien riskipainot luokitellaan riskitekijöiden riskiluokan mukaisesti seuraavasti:

Taulukko 11

Riskiluokka	Riskipainot
GIRR	100 %
Luottomarginaaliriski (muut kuin arvopaperistamiset)	100 %
Luottomarginaaliriski (ACTP)	100 %
Luottomarginaaliriskiä koskevat arvopaperistamiset (muu kuin ACTP)	100 %
Osakkeet (large cap ja indeksit)	77,78 %
Osakkeet (small cap ja indeksit)	100 %
Hyödykkeet	100 %
Ulkomaanvaluutat	100 %

b) poistetaan 3 kohta.

(151) Muutetaan 325 az artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Laitos voi käyttää vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmää markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseen edellyttäen, että laitos täyttää kaikki tässä luvussa asetetut vaatimukset.”

c) muutetaan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

i) korvataan c ja d alakohta seuraavasti:

”c) kaupankäyntiyksiköt ovat täyttäneet 325 bf artiklan 3 kohdassa tarkoitetut toteutumatestausta vaatimukset;

d) kaupankäyntiyksiköt ovat täyttäneet 325 bg artiklassa tarkoitetut voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevat vaatimukset;”

ii) lisätään g alakohta seuraavasti:

”g) kaupankäyntiyksiköille ei ole osoitettu yhtään CIU:issa olevia positioita, jotka täyttävät 104 artiklan 7 kohdan b alakohdassa säädetyn edellytyksen.”

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Laitosten, jotka ovat saaneet luvan käyttää vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmää, on lisäksi täytettävä 325 artiklan 3 kohdassa säädetty raportointivaatimus.”

d) muutetaan 9 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

i) korvataan b alakohta seuraavasti:

”b) rajoittaa korotuksen laskennan siihen arvoon, joka on saatu 325 bf artiklan 6 kohdassa tarkoitetuista toteutumatestausta oletetun arvonmuutoksen mukaisista ylityksistä;”

ii) lisätään c alakohta seuraavasti:

”c) jättää 325 bf artiklan 6 kohdassa tarkoitettua korotuksen laskennasta pois oletettujen tai todellisten muutosten toteutumatestausta havaitut ylitykset;”

(152) Lisätään 325 ba artiklaan 3 kohta seuraavasti:

”3. Vaihtoehtoista sisäistä mallia käyttävän laitoksen on laskettava markkinariskiä koskevat omien varojen kokonaisvaatimukset seuraavan kaavan mukaisesti kaikille sellaisille kaupankäyntivaraston positioille ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisille positioille, jotka aiheuttavat valuuttakurssi- tai hyödykeriskejä:

$$AIMA_{total} = \min(AIMA + PLA_{addon} + ASA_{non-aima}; ASA_{allportfolio}) + \max(AIMA - ASA_{aima}; 0)$$

jossa

$AIMA$ = 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen omien varojen vaatimusten summa;

PLA_{addon} = 325 bg artiklan 2 kohdassa tarkoitettu omien varojen lisävaatimus;

$ASA_{all portfolio}$ = 325 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoisen standardimenetelmän mukaisesti lasketut markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset kaikkien sellaisten kaupankäyntivaraston positioiden ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden salkun osalta, jotka aiheuttavat valuuttakurssi- tai hyödykeriskejä;

$ASA_{non-aima}$ = 325 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoisen standardimenetelmän mukaisesti lasketut markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset niiden kaupankäyntivaraston positioiden ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden salkun osalta, jotka aiheuttavat valuuttakurssi- tai hyödykeriskejä ja joiden osalta laitos on käyttänyt samaa menetelmää markkinariskin omien varojen vaatimusten laskemiseen;

AS = 325 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen vaihtoehtoisten standardimenetelmän mukaisesti lasketut markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset niiden kaupankäyntivaraston positioiden ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden salkun osalta, jotka aiheuttavat valuuttakurssi- tai hyödykeriskejä ja joiden osalta laitos on käyttänyt 325 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua menetelmää markkinariskin omien varojen vaatimusten laskemiseen”.

(153) Lisätään 325 bc artiklaan 6 kohta seuraavasti:

”6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään kriteerit tässä artiklassa tarkoitettujen tietojen käyttämiselle riskienmittausmallissa, mukaan lukien tietojen tarkkuutta koskevat kriteerit ja kalibrointiperusteet, kun markkinatiedot ovat riittämättömät.

EPV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [9 kuukautta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

(154) Muutetaan 325 be artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että laitokset käyttävät kolmansien osapuolten toimittamia markkinatietoja 1 kohdassa tarkoitettua arviointia varten.”

b) lisätään 1 a kohta seuraavasti:

”1 a. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että laitoksen on pidettävä mallintamattomana riskitekijää, jonka laitos on arvioinut mallinnettavaksi 1 kohdan mukaisesti, jos niiden tulevien häiriöiden skenaarioiden määrittämiseen käytettävät tiedot, joita sovelletaan riskitekijään, eivät täytä 325 bc artiklan 6 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia toimivaltaisista viranomaisista tyydyttävällä tavalla.”

c) lisätään 2 a kohta seuraavasti:

”2 a. Poikkeuksellisissa olosuhteissa aikoina, joina tietyt kaupankäyntitoiminnot finanssimarkkinoilla ovat vähentyneet merkittävästi, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että kaikki tässä luvussa säädettyä menetelmää käyttävät laitokset voivat pitää mallinnettavina joitakin riskitekijöitä, jotka kyseiset laitokset ovat arvioineet mallintamattomiksi 1 kohdan mukaisesti, edellyttäen, että seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) menettelyn kohteena olevat riskitekijät koskevat kaupankäyntitoimintoja, jotka ovat vähentyneet merkittävästi finanssimarkkinoilla;
- b) menettelyä sovelletaan väliaikaisesti ja enintään kuuden kuukauden ajan yhden tilikauden aikana;
- c) ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu menettely ei vähennä merkittävästi sitä soveltavien laitosten markkinariskiä koskevia omien varojen kokonaisvaatimuksia;

d) toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat EPV:lle välittömästi kaikista päätöksistä antaa laitosten soveltaa tässä luvussa esitettyä menetelmää, jossa tietyt mallintamattomat riskitekijät katsotaan mallinnettaviksi, sekä asiaankuuluvista kaupankäyntitoiminnoista, ja perustelevat päätöksensä.”

d) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään kriteerit riskitekijöiden mallinnettavuuden arvioimiseen 1 kohdan mukaisesti, mukaan lukien olosuhteet, joissa käytetään 2 b kohdassa tarkoitettuja markkinatietoja, sekä kyseisen arvioinnin suoritusikeys.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 9 kuukautta tämän asetuksen voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

(155) Muutetaan 325 bf artikla seuraavasti:

a) muutetaan 6 kohta seuraavasti:

i) Korvataan ensimmäisen alakohdan johdantolause seuraavasti:

”Kerroin (mc) saadaan laskemalla yhteen vähintään 1,5 ja taulukon 3 mukaisesti määritetty korotus. Edellä 5 kohdassa tarkoitettun salkun osalta tämä korotus lasketaan niiden ylitysten lukumäärän perusteella, jotka tapahtuivat edeltävinä 250 pankkipäivänä, sellaisena kuin se on tämän alakohdan a alakohdan mukaisesti lasketussa laitoksen VaR-luvun toteutumatestauksessa. Korotuksen laskennassa on noudatettava seuraavia vaatimuksia:”

ii) korvataan viimeinen alakohta seuraavasti:

”Toimivaltaiset viranomaiset voivat poikkeuksellisissa olosuhteissa sallia, että laitos

a) rajoittaa korotuksen laskennan siihen arvoon, joka saadaan toteutumatestauksen oletetun arvonmuutoksen mukaisista ylityksistä, kun toteutumatestauksen oletetun arvonmuutoksen mukaisten ylitysten määrä ei johdu laitoksen vaihtohtoisen sisäisen mallin puutteista;

b) jättää korotuksen laskennasta pois oletettujen tai todellisten muutosten toteutumatestauksessa havaitut ylitykset, jos ylitykset eivät johdu laitoksen vaihtohtoisen sisäisen mallin puutteista.”

iii) lisätään alakohta seuraavasti:

”Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa toimivaltaiset viranomaiset voivat korottaa kertoimen arvoa kyseisessä alakohdassa tarkoitettun summan yli, jos laitoksen vaihtohtoisen sisäisessä mallissa on puutteita markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten asianmukaiseen mittaamiseen liittyen.”

b) korvataan 8 kohta seuraavasti:

”8. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 ja 6 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia laitoksen jättää ottamatta huomioon ylitys, jos salkun arvossa yhden päivän aikana tapahtunut muutos, joka ylittää asiaan koskevan VaR-arvon, joka on laskettu kyseisen laitoksen sisäisen mallin avulla, johtuu mallintamattomasta riskitekijästä.”

c) lisätään 10 kohta seuraavasti:

”10. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään ne edellytykset ja kriteerit, joiden mukaisesti laitoksen voidaan sallia jättää ottamatta huomioon ylitys, jos salkun arvossa yhden päivän aikana tapahtunut muutos, joka ylittää asiaan koskevan VaR-arvon, joka on laskettu kyseisen laitoksen sisäisen mallin avulla, johtuu mallintamattomasta riskitekijästä.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukautta tämän asetuksen voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

(156) Muutetaan 325 bg artikla seuraavasti:

a) korvataan 1–3 kohta seuraavasti:

”1. Laitoksen kaupankäyntiyksikkö täyttää voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevat vaatimukset, jos laitoksen riskienmittausmalliin perustuvat teoreettiset muutokset kaupankäyntiyksikön salkun arvossa vastaavat hyvin tai riittävän hyvin laitoksen hinnoittelumalliin perustuvia oletettuja muutoksia kyseisen kaupankäyntiyksikön salkun arvossa.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos riskienmittausmalliin perustuvat teoreettiset muutokset kaupankäyntiyksikön salkun arvossa vastaavat riittävän hyvin laitoksen hinnoittelumalliin perustuvia oletettuja muutoksia kyseisen kaupankäyntiyksikön salkun arvossa, laitoksen on laskettava kaikille kyseiselle kaupankäyntiyksikölle osoitetuille positioille omien varojen lisävaatimus 325 ba artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen omien varojen vaatimusten lisäksi.

3. Kun laitos täyttää kohdassa 1 tarkoitetun voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevan vaatimuksen, kunkin kaupankäyntiyksikön position osalta on määritettävä tarkat riskitekijät, joiden perusteella voidaan todentaa, täyttääkö laitos 325 bf artiklassa asetetun toteutumatestaustasvaatimuksen.”

b) muutetaan 4 kohta seuraavasti:

i) korvataan a ja b alakohta seuraavasti:

perusteet, joiden avulla määritetään 1 kohtaa sovellettaessa, vastaavatko kaupankäyntiyksikön salkun arvon teoreettiset muutokset hyvin tai riittävän hyvin kaupankäyntiyksikön salkun arvon oletettuja muutoksia, ottaen huomioon kansainvälisen sääntelyn kehityssuuntaukset;

b) edellä 2 kohdassa tarkoitettu omien varojen lisävaatimus;”

ii) poistetaan e alakohta;

iii) korvataan kaksi viimeistä alakohtaa seuraavasti:

”EPV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [9 kuukautta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

(157) Muutetaan 325 bh artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan i alakohta seuraavasti:

”i) CIU:issa olevien positioiden osalta laitosten on tarkastettava CIU:iden kohde-etuutena olevia positioita vähintään viikoittain laskeakseen omien varojen vaatimuksensa tämän luvun mukaisesti; laitokset, joilla ei ole riittäviä tietoja, joiden avulla ne voisivat laskea CIU:n position markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset läpikatsomisperiaatteen mukaisesti, voivat käyttää kolmatta osapuolta kyseisten tietojen hankkimiseen sillä edellytyksellä, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

i) kolmas osapuoli on jokin seuraavista:

- CIU:n säilytysyhteisönä toimiva laitos tai säilytysyhteisönä toimiva rahoituslaitos edellyttäen, että CIU sijoittaa yksinomaan arvopapereihin ja säilyttää kaikkia arvopapereita kyseisessä säilytysyhteisönä toimivassa laitoksessa tai säilytysyhteisönä toimivassa rahoituslaitoksessa;
- tämän i alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan soveltamisalan ulkopuolelle jäävien CIU:iden osalta CIU:n rahastoyhtiö edellyttäen, että kyseinen CIU:n rahastoyhtiö täyttää 132 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetyt kriteerit.

ii) kolmas osapuoli toimittaa laitokselle tarvittavat tiedot, joiden avulla se voi laskea CIU:n position markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun menetelmän mukaisesti;

iii) laitoksen ulkopuolinen tilintarkastaja on vahvistanut ii alakohdassa tarkoitettujen kolmannen osapuolen toimittamien tietojen asianmukaisuuden, ja laitoksen toimivaltaisella viranomaisella on pyydettyä rajoittamaton pääsy näihin tietoihin.”

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Laitos saa käyttää empiirisiä korrelaatioita riskitekijän pääluokkien sisällä ja laskiessaan 325 bb artiklan 1 kohdassa tarkoitettua rajoittamatonta odotettua tappiota kuvaavaa mittaria riskitekijän pääluokkien välillä vain, jos sen käyttämä menetelmä kyseisten korrelaatioiden mittaamiseksi on moitteeton ja yhteensopiva joko sovellettavien likviditeettihorisonttien kanssa tai laitoksen toimivaltaisen viranomaisen hyväksynnällä 325 bc artiklan 1 kohdassa säädetyin 10 päivän perusaikajänteen kanssa sekä johdonmukaisesti sovellettu.”

c) poistetaan 3 kohta.

(158) Muutetaan 325 bi artiklan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) laitoksella on oltava kaupankäyntiyksiköistä riippumaton riskienvalvontayksikkö, joka raportoi suoraan toimivalle johdolle. Kyseinen yksikkö

- i) on vastuussa tämän luvun soveltamiseksi vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmässä käytettävän sisäisen riskienmittausmallin suunnittelusta ja täytäntöönpanosta;
- ii) on vastuussa yleisestä riskienhallintajärjestelmästä;
- iii) laatii ja analysoi päivittäin raportteja markkinariskejä koskevien pääomavaatimusten laskemiseen käytetyn sisäisen mallin tuloksista ja kaupankäyntilimiittien osalta toteutettavien toimenpiteiden tarkoituksenmukaisuudesta.

Riskienvälvontayksiköstä erillinen validointiyksikkö suorittaa tämän luvun soveltamiseksi vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmässä käytettävän sisäisen riskienmittausmallin ensimmäisen ja sen jälkeen toteutettavan jatkuvan validoinnin.”

(159) Muutetaan 325 bp artikla seuraavasti:

a) muutetaan 5 kohta seuraavasti:

i) korvataan d ja e alakohta seuraavasti:

”d) laitoksen, joka on saanut luvan arvioida maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä II osaston 3 luvun 1 jakson mukaisesti vastuuryhmän ja tiettyä liikkeeseenlaskijaa koskevan luokitusjärjestelmän osalta, on laskettava kyseisen liikkeeseenlaskijan maksukyvyttömyyden todennäköisyys siinä vahvistetulla menetelmällä edellyttäen, että tällaiseen arviointiin tarvittavat tiedot ovat saatavilla;

e) laitoksen, joka ei ole saanut lupaa arvioida d alakohdassa tarkoitettua maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä, on laadittava sisäinen menetelmä tai käytettävä ulkoisia lähteitä maksukyvyttömyyden todennäköisyyden arvioimiseksi tässä artiklassa esitettyjen maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä koskeviin arvioihin sovellettavien vaatimusten mukaisesti.”

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”Sovellettaessa d alakohtaa kaupankäyntivarastoon kuuluvan position tietyn liikkeeseenlaskijan maksukyvyttömyyden todennäköisyyden arviointiin tarvittavat tiedot ovat saatavilla, jos laitoksella on laskentapäivänä kaupankäyntivaraston ulkopuolinen positio samalla velallisella, jonka osalta se arvioi maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä II osaston 3 luvun 1 jakson mukaisesti kyseisessä luvussa säädettyjen omien varojen vaatimustensa laskemiseksi.”

b) muutetaan 6 kohta seuraavasti:

i) korvataan c ja d alakohta seuraavasti:

”c) laitoksen, joka on saanut luvan arvioida tappio-osuutta II osaston 3 luvun 1 jakson mukaisesti vastuuryhmän ja tiettyä vastuuta koskevan luokitusjärjestelmän osalta, on laskettava kyseisen liikkeeseenlaskijan tappio-osuutta koskevat arviot siinä vahvistetulla menetelmällä edellyttäen, että tällaiseen arviointiin tarvittavat tiedot ovat saatavilla;

d) laitoksen, joka ei ole saanut lupaa arvioida c alakohdassa tarkoitettua tappio-osuutta, on laadittava sisäinen menetelmä tai käytettävä ulkoisia lähteitä tappio-osuuden arvioimiseksi tässä artiklassa esitettyjen tappio-osuutta koskeviin arvioihin sovellettavien vaatimusten mukaisesti.”

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”Sovellettaessa c alakohtaa kaupankäyntivarastoon kuuluvan position tietyn liikkeeseenlaskijan tappio-osuuden arviointiin tarvittavat tiedot ovat saatavilla, jos laitoksella on laskentapäivänä kaupankäyntivaraston ulkopuolinen positio samassa vastuussa, jonka osalta se arvioi tappio-osuutta II osaston 3 luvun 1 jakson mukaisesti kyseisessä luvussa säädettyjen omien varojen vaatimustensa laskemiseksi.”

(160) Korvataan 337 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Kun määritetään riskipainoja 1 kohtaa sovellettaessa, laitoksen on käytettävä yksinomaan II osaston 5 luvun 3 jaksossa esitettyä menetelmää.”

(161) Korvataan 338 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Tätä artiklaa sovellettaessa laitoksen on määritettävä korrelaatiokaupankäyntisalkkunsaa 325 artiklan 6, 7 ja 8 kohdan säännösten mukaisesti.

2. Laitoksen on määritettävä seuraavista kokonaismääristä suurempi erityisriskiä koskevaksi omien varojen vaatimukseksi korrelaatiokaupankäyntisalkun osalta:

- a) erityisriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen kokonaismäärä, jota sovelletaan ainoastaan korrelaatiokaupankäyntisalkun pitkiin nettopositioihin;
- b) erityisriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen kokonaismäärä, jota sovelletaan ainoastaan korrelaatiokaupankäyntisalkun lyhyisiin nettopositioihin.”

(162) Poistetaan 352 artiklan 2 kohta.

(163) Poistetaan 361 artiklan c alakohta ja viimeinen kohta.

(164) Poistetaan kolmannen osan IV osaston 5 luku.

(165) Lisätään 381 artiklaan kohta seuraavasti:

”Tässä osastossa ’vastuun arvonoi-kaisuriskillä’ (CVA risk) tarkoitetaan tappioriskiä, joka johtuu muutoksista vastuun arvonoi-kaisun arvossa, joka on laskettu ensimmäisen kohdan mukaisesti vastapuolten kanssa tehtyjen kauppojen muodostamalle salkulle ja johtuu vastapuolen luottomarginaalia koskevien riskitekijöiden ja kauppojen muodostamaan salkkuun sisältyvien muiden riskitekijöiden muutoksista.”

(166) Muutetaan 382 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Laitoksen on sisällytettävä 1 kohdan mukaiseen omien varojen laskelmaan arvopapereilla toteutettavat rahoitustoimet, jotka on arvostettu käypään arvoon laitokseen sovellettavan tilinpäätössäännösten mukaisesti, jos laitokselle kyseisistä rahoitustoimista aiheutuva vastuun arvonoi-kaisuriski on olennainen.”

b) lisätään 4 a ja 4 b kohta seuraavasti:

”4 a. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, laitos voi päättää laskea vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimuksen käyttäen mitä tahansa 382 a artiklassa tarkoitetuista sovellettavista menetelmistä niiden liiketoimien osalta, jotka jäävät kyseisen vaatimuksen ulkopuolelle 4 kohdan mukaisesti, jos laitos käyttää 386 artiklan mukaisesti määritettyjä hyväksyttäviä suojauksia kyseisiin liiketoimiin liittyvän vastuun arvonokaisuriskin pienentämiseksi. Laitosten on laadittava toimintaperiaatteet, joissa määritetään, miten ne päättävät täyttää vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimuksensa tällaisten liiketoimien osalta.

4 b. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisilleen vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimusten laskennan tulokset kaikkien 4 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta. Tätä ilmoittamisvaatimusta sovellettaessa laitosten on laskettava vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimukset käyttäen 382 a artiklan 1 kohdassa säädettyjä asiaankuuluvia menetelmiä, joita ne olisivat käyttäneet vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimuksen täyttämiseen, jos kyseisiä liiketoimia ei olisi jätetty soveltamisalan ulkopuolelle 4 kohdan mukaisesti.”

c) lisätään 6 kohta seuraavasti:

”6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään edellytykset ja kriteerit, joita toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä arvioidessaan, onko käypään arvoon arvostetuista arvopapereilla toteutettavista rahoitustoimista aiheutuva vastuun arvonokaisuriski olennainen, sekä arvioinnin tiheys.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on kaksi vuotta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä toisessa alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

(167) Lisätään 382 a artikla seuraavasti:

”382 a artikla

Vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimusten laskentamenetelmät

1. Laitoksen on laskettava vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimukset kaikkien 382 artiklassa tarkoitettujen liiketoimien osalta käyttäen seuraavia menetelmiä:

- a) 383 artiklassa esitetty standardimenetelmä, jos toimivaltaiset viranomaiset ovat myöntäneet laitokselle luvan käyttää kyseistä menetelmää;
- b) 384 artiklassa esitetty perusmenetelmä;
- c) 385 artiklassa esitetty yksinkertaistettu menetelmä edellyttäen, että laitos täyttää kyseisen artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset.

2. Laitos ei saa käyttää 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua menetelmää yhdistettynä 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuihin menetelmiin.

3. Laitos voi käyttää 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen menetelmien yhdistelmää vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimusten jatkuvaan laskemiseen seuraavissa tilanteissa:

- a) eri vastapuolten osalta;
- b) samaan vastapuoleen liittyvien hyväksyttävien eri nettoutusryhmien osalta;
- c) saman hyväksyttävän nettoutusryhmän eri transaktioiden osalta edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - i) laitoksen on jaettava nettoutusryhmä kahteen hypoteettiseen nettoutusryhmään ja kohdennettava kaikki liiketoimet, joihin sovelletaan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua menetelmänä, samaan hypoteettiseen nettoutusryhmään ja kaikki liiketoimet, joihin sovelletaan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua menetelmää, toiseen hypoteettiseen nettoutusryhmään vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimusten laskemiseksi;
 - ii) a alakohdassa tarkoitetun jaon on oltava yhdenmukainen sen kanssa, miten laitos määrittää kirjanpitolaskelmia varten lasketun vastuun arvonokaisun oikeudellisen nettoutuksen;
 - iii) toimivaltaisten viranomaisten myöntämä lupa käyttää 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua menetelmää on rajoitettava siihen hypoteettiseen nettoutusryhmään, johon laitos soveltaa 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua menetelmää vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimusten laskemiseksi.

Laitosten on laadittava toimintaperiaatteet, joissa selitetään, miten ne käyttävät 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen menetelmien yhdistelmää, ja kuten tässä kohdassa säädetään, vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimusten jatkuvaan laskemiseen.”

(168) Korvataan 383 artikla seuraavasti:

”383 artikla

Standardimenetelmä

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää laitokselle luvan laskea vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimukset yhden tai useamman vastapuolen kanssa tehtyjen kauppojen muodostamalle salkulle käyttämällä 3 kohdan mukaista standardimenetelmää arvioituaan, täyttääkö laitos seuraavat vaatimukset:
- a) laitos on perustanut erillisen yksikön, joka vastaa laitoksen yleisestä riskienhallinnasta ja vastuun arvonokaisuriskin suojauksesta;
 - b) laitos on laatinut kunkin asianomaisen vastapuolen osalta sääntelyyn perustuvan vastuun arvonokaisun mallin voidakseen laskea kyseisen vastapuolen vastuun arvonokaisun 383 a artiklan mukaisesti;
 - c) laitos pystyy vähintään kuukausittain laskemaan vastuun arvonokaisun herkkyydet 383 b artiklan mukaisesti määritetyille asianomaisille riskitekijöille kunkin asianomaisen vastapuolen osalta;
 - d) kaikkien 386 artiklan mukaisissa hyväksyttävissä suojauksissa olevien positioiden osalta laskettaessa vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimuksia standardimenetelmän avulla laitos pystyy vähintään kuukausittain laskemaan kyseisten positioiden herkkyydet 383 b artiklan mukaisesti määritellyille olennaisille riskitekijöille.

Sovellettaessa c alakohtaa vastapuolen vastuun arvonnoikaisun herkkyydellä riskitekijälle tarkoitetaan kyseisen vastuun arvonnoikaisun suhteellista arvonmuutosta, joka johtuu muutoksesta jonkin olennaisen riskitekijän arvossa kyseisessä vastuun arvonnoikaisussa, ja se lasketaan laitoksen sääntelyyn perustuvan vastuun arvonnoikaisun mallin avulla 383 i – 383 j artiklan mukaisesti.

Sovellettaessa d alakohtaa hyväksyttävissä suojauksissa olevien positioiden herkkyydellä riskitekijälle tarkoitetaan position arvon suhteellista muutosta, joka johtuu position jonkin olennaisen riskitekijän arvon muutoksesta ja joka lasketaan laitoksen hinnoittelumallia käyttäen 383 i – 383 j artiklan mukaisesti.

2. Vastuun arvonnoikaisuriskin omien varojen vaatimusten laskennassa tarkoitetaan

- a) 'riskiluokalla' mitä tahansa seuraavista luokista:
 - i) korkoriski;
 - ii) vastapuolta koskeva luottomarginaaliriski;
 - iii) referenssiluottomarginaaliriski;
 - iv) osakeriski;
 - v) hyödykeriski;
 - vi) valuuttakurssiriski;
- b) 'vastuun arvonnoikaisun muodostamalla salkulla' salkkua, joka koostuu yhteenlasketusta vastuun arvonnoikaisusta ja kaikista 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetuista hyväksyttävistä suojauksista;
- c) 'yhteenlasketulla vastuun arvonnoikaisulla' vastuun arvonnoikaisujen summaa, joka lasketaan käyttämällä sääntelyyn perustuvaa vastuun arvonnoikaisun mallia kaikkiin 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin vastapuoliin.

3. Laitosten on määritettävä standardimenetelmää käytettäessä vastuun arvonnoikaisuriskin omien varojen vaatimuksiksi seuraavien kahden 383 b artiklan mukaisesti laskettujen omien varojen vaatimusten summa:

- a) deltariskiä koskevat omien varojen vaatimukset, joilla katetaan vastuun arvonnoikaisun muodostaman salkun muutosriski, joka johtuu muutoksista muuhun kuin volatiliteettiin liittyvissä olennaisissa riskitekijöissä;
- b) vegariskiä koskevat omien varojen vaatimukset, joilla katetaan vastuun arvonnoikaisun muodostaman salkun muutosriski, joka johtuu muutoksista sen volatiliteettiin liittyvissä olennaisissa riskitekijöissä.”

(169) Lisätään 383 a – 383 w artikla seuraavasti:

”383 a artikla

Sääntelyyn perustuva vastuun arvonnoikaisun malli

1. Vastuun arvonnoikaisuriskin omien varojen vaatimusten laskemiseen 384 artiklan mukaisesti käytettävän sääntelyyn perustuvan vastuun arvonnoikaisun mallin on oltava rakenteeltaan moitteeton, sitä on sovellettava johdonmukaisesti ja sen on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:

- a) Sääntelyyn perustuvalla vastuun arvonnoikaisun mallilla on voitava mallintaa tietyn vastapuolen vastuun arvonnoikaisu ottaen tarvittaessa huomioon

nettoutus- ja vakuusvajesopimus nettoutusryhmän tasolla tämän artiklan mukaisesti;

- b) laitos arvioi a alakohdassa tarkoitetun vastapuolen maksukyvyttömyyden todennäköisyyden kyseisen vastapuolen luottomarginaaliriskien ja markkinakäytäntöjen mukaisen tappio-osuuden perusteella.
- c) a alakohdassa tarkoitetun odotetun tappio-osuuden on oltava sama kuin b alakohdassa tarkoitettu markkinakäytäntöjen mukainen tappio-osuus, paitsi jos laitos voi osoittaa, että kyseisen vastapuolten kanssa tehtyjen kauppojen muodostaman salkun etuoikeusasema poikkeaa kyseisen vastapuolen liikkeeseen laskemien etuoikeusasemaltaan parhaiden vakuudettomien joukkolainojen etuoikeusluokasta;
- d) vastapuolten kanssa tehtyjen kauppojen muodostaman salkun simuloitu diskontattu tulevaisuuden vastapuoliriski lasketaan jokaisena tulevana ajankohtana riskimallin avulla siten, että kaikki kyseiseen salkkuun sisältyvät liiketoimet hinnoitellaan uudelleen kyseisten liiketoimien kannalta olennaisten markkinariskitekijöiden simuloitujen yhteismuutosten perusteella käyttäen asianmukaista määrää skenaarioita ja diskonttaamalla hinnat laskentapäivään käyttäen riskittömiä korkoja;
- d) sääntelyyn perustuvalla vastuun arvonoinnissa mallilla pystytään mallintamaan merkittävä riippuvuussuhde vastapuolten kanssa tehtyjen kauppojen muodostaman salkun simuloitun diskontatun tulevaisuuden vastapuoliriskin ja vastapuolen luottomarginaaliriskien välillä;
- e) jos salkun muodostavat kaupat sisältyvät nettoutusryhmään, johon sovelletaan vakuusvajesopimusta ja joka arvostetaan päivittäin markkinahintaan, kyseisen sopimuksen osana asetetut ja saadut vakuudet katsotaan riskejä vähentäväksi tekijäksi simuloitussa diskontatussa tulevaisuuden vastapuoliriskissä, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - i) laitos määrittää kyseisen nettoutusryhmän kannalta merkityksellisen riskivakuusjakson 285 artiklan 2 ja 5 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti ja ottaa kyseisen vakuusjakson huomioon simuloitun diskontatun tulevaisuuden vastapuoliriskin laskennassa;
 - ii) kaikki vakuusvajesopimuksen sovellettavissa olevat tekijät, mukaan lukien vakuuksien muutospyyntöjen esittämisväli, sopimuksen perusteella hyväksyttävien vakuuksien tyyppi, kynnykset, siirron vähimmäismäärät, itsenäiset määrät ja alkumarginaalit sekä laitoksen että vastapuolen osalta, otetaan asianmukaisesti huomioon simuloitun diskontatun tulevaisuuden vastapuoliriskin laskennassa;
 - iii) laitos on perustanut vakuuksien hallintayksikön, joka täyttää 287 artiklan vaatimukset kaikkien niiden vakuuksien osalta, jotka hyväksytään vastuun arvonoinnissa omien varojen vaatimusten laskentaan standardimenetelmää käyttäen.

Sovellettaessa a alakohtaa vastuun arvonoinnissa on oltava plusmerkkinen, ja se lasketaan funktiona käyttäen vastapuolen odotettua tappio-osuutta, asianmukaista joukkoa vastapuolen maksukyvyttömyyden todennäköisyyksiä tulevina ajankohtina ja asianmukaista joukkoa kyseisen vastapuolten kanssa tehtyjen kauppojen muodostaman salkun simuloitun diskontatun tulevaisuuden

vastapuoliriskejä tulevina ajankohtina kyseiseen salkkuun kuuluvan maturiteetiltaan pisimmän liiketoimen erääntymiseen saakka.

Jos vastapuolen luottoriskinvaihtosopimusten hintaerot ovat havainnoitavissa markkinoilla, laitoksen on b alakohdassa sovellettaessa käytettävä kyseisiä hintaeroja. Jos tällaisia luottoriskinvaihtosopimusten hintaeroja ei ole saatavilla, laitoksen on käytettävä jompaakumpaa seuraavista:

- i) vastapuolen liikkeeseen laskemien muiden instrumenttien luottomarginaaleja, jotka vastaavat nykyisiä markkinaolosuhteita;
- ii) hintaeroista tehtyjä arvioita, jotka ovat asianmukaisia ottaen huomioon vastapuolen luokituksen, toimialan ja alueen.

Edellä d alakohdassa tarkoitettuja perusteluja sovellettaessa vastapuolelta saadut vakuudet eivät saa muuttaa vastuun etuoikeusluokkaa.

Sovellettaessa f alakohdan iii alakohdassa, jos laitos on jo perustanut tällaisen yksikön 283 artiklassa tarkoitetun sisäisen mallin menetelmän käyttöä varten, laitosta ei vaadita perustamaan erillistä vakuuksien hallintayksikköä, jos kyseinen laitos osoittaa toimivaltaisille viranomaisilleen, että kyseinen yksikkö täyttää 287 artiklassa säädetyt vaatimukset kaikkien sellaisten vakuuksien osalta, jotka hyväksytään vastuun arvonoinniriskien omien varojen vaatimusten laskentaan standardimenetelmää käyttäen.

2. Sääntelyyn perustuvaa vastuun arvonoinniriskien mallia käyttävän laitoksen on täytettävä kaikki seuraavat laadulliset vaatimukset:

- a) 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu riskimalli on osa laitoksen sisäistä vastuun arvonoinniriskien hallintajärjestelmää, johon sisältyy vastuun arvonoinniriskien tunnistaminen, mittaaminen, hallinta, hyväksyminen ja sisäinen raportointi kirjanpitoluokkia varten;
- b) laitoksella on oltava käytössään menettely, jolla varmistetaan, että 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua riskimallia koskevia dokumentoituja sisäisiä toimintaperiaatteita, valvontaa, mallin suorituskyvyn arviointia ja menettelyjä noudatetaan;
- c) laitoksella on oltava riippumaton valvontayksikkö, joka vastaa 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun riskimallin ensimmäisestä ja jatkuvasta validoinnista. Tämän yksikön on oltava riippumaton yritysluotoista ja kaupankäyntiyksiköistä, 383 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu yksikkö mukaan lukien, ja se raportoi suoraan ylimmälle johdolle; sillä on oltava riittävästi henkilöstöä, jolla on tähän tarkoitukseen soveltuva pätevyys;
- d) laitoksen ylimmän johdon on aktiivisesti osallistuttava riskienhallintaprosessiin ja pidettävä vastuun arvonoinniriskien hallintaa liiketoiminnan olennaisena osana, jota varten on osoitettava asianmukaiset resurssit;
- e) laitoksen on dokumentoitava 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun riskimallinsa ensimmäinen validointi ja sen jälkeinen jatkuva validointiprosessi niin tarkasti, että kolmas osapuoli pystyy ymmärtämään mallien toimintaperiaatteet, niiden rajoitukset ja keskeiset oletukset, sekä luomaan analyysin uudelleen. Dokumentaatioissa on esitettävä vähimmäistiheys, jolla jatkuva validointi toteutetaan, sekä muut tapaukset (kuten äkillinen muutos markkinakäyttäytymisessä), joissa on suoritettava ylimääräinen validointi; siinä

on kuvattava, kuinka validointi tehdään tietovirtojen ja salkkujen osalta, mitä analyyseja käytetään ja miten edustavat vastapuolten salkut muodostetaan;

- f) 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa riskimallissa simuloitujen markkinariskitekijöiden skenaarioissa käytettäviä hinnoittelumalleja on testattava käyttäen tarkoituksenmukaisia riippumattomia viitearvoja, jotka vastaavat useita eri markkinatilanteita, osana mallin ensimmäistä ja jatkuvaa validointiprosessia. Optioiden hinnoittelumalleissa on otettava huomioon option arvon epälineaarisuus suhteessa markkinariskitekijöihin;
- g) laitoksen sisäisen tarkastuksen prosessiin on kuuluttava säännöllisesti tämän kohdan a alakohdassa tarkoitetun laitoksen sisäisen vastuun arvonokaisuriskin hallintajärjestelmän riippumaton arviointi. Arvioinnin olisi katettava sekä 383 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun yksikön että tämän kohdan c alakohdassa tarkoitetun riippumattoman riskienvalvontayksikön toiminta;
- h) laitoksen 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun simuloitun diskontatun tulevaisuuden vastapuoliriskin laskennassa käyttämän mallin on vastattava liiketoimen ehtoja ja määrittelyä sekä vakuusjärjestelyjä oikea-aikaisesti, aukottomasti ja varovaisesti. Ehtoja ja määrittelyjä koskevat tiedot on säilytettävä suojatussa tietokannassa, joka tarkastetaan virallisesti säännöllisin väliajoin; Liiketoimen ehtoja ja määrittelyjä koskevien tietojen ja vakuusjärjestelyjen siirtämisestä riskimalliin on myös tehtävä sisäinen tarkastus, ja sisäisen mallin ja lähdetietojärjestelmien välillä käytössä on oltava sisäisen mallin ja lähdetietojärjestelmien väliset viralliset yhteensovittamismenettelyt sen jatkuvaksi todentamiseksi, että vastapuoliriskimalli ilmentää liiketoimen ehtoja, määrittelyjä ja vakuusjärjestelyjä oikein tai vähintään varovaisesti.
- i) laitoksen 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun simuloitun diskontatun tulevaisuuden vastapuoliriskin laskentamallissa käytettävien nykyhetken ja aiempien ajanjaksojen markkinatietojen hankinnan on oltava liiketoiminta-alueista riippumatonta. Tiedot on syötettävä laitoksen 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun simuloitun diskontatun tulevaisuuden vastapuoliriskin laskennassa käytettävään malliin oikea-aikaisesti ja aukottomasti, ja ne on säilytettävä suojatussa tietokannassa, joka tarkastetaan virallisesti säännöllisin väliajoin. Laitoksella on oltava pitkälle kehitetty prosessi, jolla varmistetaan tietojen kattavuus ja käsitellään epäasianmukaiset tietohavainnot. Jos mallissa käytetään markkinatietoja koskevia arvioita, laitoksen on suunniteltava sisäiset menettelytavat käytettäväksi soveltuvien arvioiden yksilöimiseksi ja osoitettava jatkuvasti empiirisesti, että arviot edustavat varovaisesti arvioituna tarkastelun kohteena olevaa riskiä.
- j) riskimallin on sisällettävä tarvittavat liiketoimi- ja sopimuskohtaiset tiedot, jotta riskit voidaan yhdistää nettoutusryhmän tasolla. Laitoksen on todennettava, että liiketoimet kohdennetaan asianmukaisesti nettoutusryhmiin mallin sisällä.

Laskettaessa vastuun arvonokaisuriskien omien varojen vaatimusta a alakohdassa tarkoitettu riskimalli voi sisältää erilaisia määrittelyitä ja oletuksia kaikkien 383 a artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi, mutta sen markkinatietojen ja nettoutuksen kirjaamisen on vastattava kirjanpidossa käytettyjä tietoja.

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, miten laitoksen on määritettävä 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen hintaeroista tehtävät arvioit maksukyvyttömyyden todennäköisyyksien laskemista varten.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

- a) muut tekniset osatekijät, jotka laitoksen on otettava huomioon laskiessaan vastapuolen odotettua tappio-osuutta, vastapuolen maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä ja kyseisen vastapuolen kanssa tehtyjen kauppojen ja vastuun arvonnoikaisun muodostaman salkun simuloitua diskontattua tulevaisuuden vastapuoliriskiä 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;
- b) muut 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen instrumenttien, jotka soveltuvat vastapuolen maksukyvyttömyyden todennäköisyyden arviointiin, ja miten laitosten on suoritettava kyseinen arviointi.

EPV toimittaa 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 24 kuukautta kyseisen asetuksen voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

- a) edellytykset 383 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen standardimenetelmien käytön laajentamisen ja muutosten olennaisuuden arvioimiseksi;
- b) arviointimenetelmät, joiden perusteella toimivaltaiset viranomaiset todentavat, täyttääkö laitos 383 ja 383 a artiklassa asetetut vaatimukset.

EPV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle 36 kuukautta [kyseisen asetuksen voimaantulon jälkeen].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

383 b artikla

Delta- ja vegariskejä koskevat omien varojen vaatimukset

1. Laitosten on sovellettava 383 c – 383 h artiklassa kuvattuja delta- ja vegariskitekijöitä sekä 2–8 kohdassa säädettyä menettelyä, kun ne laskevat delta- ja vegariskejä koskevia omien varojen vaatimuksia.

2. Yhteenlaskettu vastuun arvonnoikaisun herkkyys sekä delta- tai vegariskejä koskevien omien varojen vaatimuksissa huomioon otettava hyväksyttävissä suojauksissa olevien positioiden herkkyys kullekin sovellettavalle delta- ja vegariskitekijälle tietyssä riskiluokassa on laskettava kunkin 383 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen riskiluokan osalta käyttäen 383 i ja 383 j artiklassa olevia vastaavia kaavoja. Jos instrumentin arvo riippuu useasta riskitekijästä, herkkyys on määritettävä erikseen kunkin riskitekijän osalta.

Yhteenlasketun vastuun arvonnoikaisun vegariskiherkkyysien laskemiseksi on otettava huomioon herkkyydet sekä riskimallisissa käytetyille riskitekijöitä

simuloiville volatiliteeteille että volatiliteeteille, joita käytetään vastapuolen kanssa tehtyjen kauppojen muodostaman salkun optiotransaktioiden uudelleenhinnoitteluun.

Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, laitos voi edellyttäen, että toimivaltaiset viranomaiset myöntävät luvan, käyttää vaihtoehtoisia delta- ja vegariskierkkyyksien määritelmiä laskiessaan kaupankäyntivarastoon kuuluvia positioita koskevat omien varojen vaatimukset tämän luvun nojalla edellyttäen, että laitos täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

- a) laitoksen riippumaton riskienvalvontayksikkö käyttää vaihtoehtoisia määritelmiä sisäisessä riskienhallinnassa ja voittojen ja tappioiden raportoinnissa toimivalle johdolle;
- b) laitos osoittaa, että vaihtoehtoisilla määritelmillä saadaan parempi käsitys position herkkyyksistä kuin 383 i ja 383 j artiklassa säädettyjen laskukaavojen avulla ja että niiden tuloksena saatavat herkkyydet eivät olennaisesti eroa kyseisistä laskukaavoista.

3. Jos hyväksyttävä suojaus on indeksi-instrumentti, laitosten on laskettava kyseisen hyväksyttävän suojauksen herkkyydet kaikille olennaisille riskitekijöille soveltamalla yhden olennaisen riskitekijän siirtämistä kuhunkin indeksin osatekijään.

4. Laitos voi ottaa 383 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen riskiluokkien lisäksi käyttöön riskiluokkia, jotka vastaavat hyväksyttäviä indeksi-instrumentteja. Deltariskien osalta indeksi-instrumentin katsotaan olevan hyväksyttävä, jos se täyttää 325 i artiklan 3 kohdassa säädetty edellytykset. Vegariskien osalta kaikki indeksi-instrumentit katsotaan hyväksyttäväiksi.

Laitoksen on laskettava delta- ja vegaherkkydet jollekin hyväksytylle indeksiriskitekijälle yhtenä herkkyytenä kohde-etuutena olevalle hyväksytylle indeksille. Jos 75 prosenttia hyväksytyn indeksin osatekijöistä on osoitettu samaan sektoriin 383 o, 383 r ja 383 t artiklan mukaisesti, laitoksen on osoitettava kyseinen hyväksyty indeksi kyseiseen sektoriin. Muussa tapauksessa laitoksen on osoitettava kyseinen herkkyyden sovellettavaan hyväksytyn indeksin alaluokkaan.

5. Yhteenlasketun vastuun arvonokaisun ja kaikkien kunkin riskitekijän hyväksyttävien suojausten markkina-arvon painotetut herkkyydet lasketaan kertomalla vastaavat nettoherkkyydet vastaavalla riskipainolla seuraavien kaavojen mukaisesti:

$$WS_k^{CVA} = RW_k \cdot S_k^{CVA}$$
$$WS_k^{hedges} = RW_k \cdot S_k^{hedges}$$

jossa

k = riskitekijää k merkitsevä indeksi;

RW_k = riskitekijään k sovellettava riskipaino;

WS_k^{CVA} = yhteenlasketun vastuun arvonokaisun painotettu herkkyyden riskitekijälle k ;

S_k^{CVA} = yhteenlasketun vastuun arvonokaisun nettoherkkyyden riskitekijälle k ;

WS_k^{hedges} = vastuun arvonokaisun muodostaman salkun kaikkien hyväksyttävien suojausten markkina-arvon painotettu herkkyyden riskitekijälle k ;

S_k^{hedges} = vastuun arvonokaisun muodostaman salkun kaikkien hyväksyttävien suojausten markkina-arvon nettoherkkyys riskitekiijälle k.

6. Laitosten on laskettava vastuun arvonokaisun muodostaman salkun nettopainotettu herkkyys WS_k riskitekiijälle k seuraavan kaavan mukaisesti:

$$WS_k = WS_k^{CVA} - WS_k^{hedges}$$

7. Samassa alaluokassa olevat nettopainotetut herkkyydet lasketaan seuraavan kaavan mukaisesti käyttäen vastaavia korrelaatioita ρ_{kl} painotettujen herkkyyksien osalta samassa alaluokassa, kuten 383 l, 383 s ja 383 p artikkelissa esitetään, jolloin saadaan alaluokkakohtainen herkkyys K_b :

$$K_b = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_{k \in b} \sum_{l \in b, k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l + R \cdot \sum_{k \in b} ((WS_k^{hedges})^2)}$$

jossa

K_b = alaluokan b alaluokkakohtainen herkkyys;

ρ_{kl} = vastaavat korrelaatioparametrit alaluokan sisällä;

R = suojauksen hyväksymättä jättämisen parametri, joka on 0,01;

WS_k = nettopainotetut herkkyydet.

8. Alaluokkakohtainen herkkyys on laskettava riskiluokan kunkin alaluokan osalta 5, 6 ja 7 kohdan mukaisesti. Kun alaluokkakohtainen herkkyys on laskettu kaikkien alaluokkien osalta, painotetut herkkyydet kaikkien alaluokkien kaikille riskitekiijöille on laskettava yhteen seuraavan kaavan mukaisesti, jossa eri alaluokissa olevien painotettujen herkkyyksien osalta on käytettävä vastaavia 383 l, 383 ja 383 q artikkelissa olevia korrelaatioita γ_{bc} , jolloin saadaan riskiluokkakohtainen delta- tai vegariskejä koskevat omien varojen vaatimukset:

Risk – classspecific own funds requirement for delta or vegarisk

$$= m_{CVA} \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{b \neq c} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

jossa

m_{CVA} = kerroin, joka on 1; Toimivaltaiset viranomaiset voivat korottaa m_{CVA} :n arvoa, jos laitoksen sääntelyyn perustuvassa vastuun arvonokaisun mallissa on puutteita vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimusten asianmukaisessa mittaamisessa;

K_b = alaluokan b alaluokkakohtainen herkkyys;

γ_{bc} = alaluokkien b ja c välinen korrelaatioparametri;

$S_b = \max\{-K_b; \min(\sum_{k \in b} WS_k; K_b)\}$ kaikille riskitekiijöille alaluokassa b;

$S_c = \max\{-K_c; \min(\sum_{k \in b} WS_k; K_c)\}$ kaikille riskitekiijöille alaluokassa c.

383 c artikla

Korkoriskitekijät

1. Korkoa koskeville deltariskitekijöille, mukaan lukien inflaatoriski, on oltava kutakin valuuttaa kohti yksi alaluokka, joista kukin sisältää erilaisia riskitekijätyyppisiä.

Vastuun arvonokaisun muodostaman salkun koron muutoksille herkkiin instrumentteihin sovellettavia korkoa koskevia deltariskitekijöitä ovat riskittömät korot kyseistä valuuttaa ja kutakin seuraavaa maturiteettia kohden: 1 vuosi, 2 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta ja 30 vuotta.

Vastuun arvonokaisun muodostaman salkun inflaatiolle herkkiin instrumentteihin sovellettavia korkoa koskevia deltariskitekijöitä ovat inflaatioasteet kyseistä valuuttaa ja kutakin seuraavaa maturiteettia kohden: 1 vuosi, 2 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta ja 30 vuotta.

2. Valuutat, joihin laitoksen on sovellettava korkoa koskevia deltariskitekijöitä 1 kohdan mukaisesti, ovat USD, EUR, GBP, AUD, CAD, SEK, JPY ja laitoksen raportointivaluutta.

3. Niiden valuuttojen osalta, joita ei ole mainittu 2 kohdassa, korkoa koskevat deltariskitekijät ovat inflaatioasteen absoluuttinen muutos ja koko riskittömien korkojen käyrän samanaikainen siirtymä tietyn valuutan osalta.

4. Laitokset saavat tiedot valuuttakohtaisista riskittömistä koroista kaupankäyntivarastoonsa kuuluvista rahamarkkinainstrumenteista, joilla on alhaisin luottoriski, kuten yliyön indeksinvaihtosopimukset.

5. Jos laitokset eivät voi soveltaa 4 kohdassa tarkoitettua menetelmää, riskittömiä korkoja koskevat tiedot perustuvat yhteen tai useampaan markkinahintojen perusteella laskettuun swap-käyrään, joita laitokset käyttävät positioiden markkinahintaan arvostamiseen, kuten pankkienvälisen antolainauskorkojen swap-käyriin.

Jos tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa kuvatut markkinahintojen perusteella laskettuja swap-käyriä koskevat tiedot eivät ole riittäviä, riskittömät korot voidaan johtaa sopivimmasta tiedystä valuuttaa koskevasta valtionjoukkolainakäyrästä.

383 d artikla

Valuuttakurssiriskitekijät

1. Valuuttakursseja koskevilla deltariskitekijöillä, joita laitosten on sovellettava vastuun arvonokaisun muodostaman salkun valuuttojen avistakursseihin herkästi reagoiviin instrumentteihin, tarkoitetaan avistakursseja valuutan, jonka määräinen instrumentti on, ja laitoksen raportointivaluutan välillä. Kutakin valuuttaparia kohden on yksi alaluokka, joka sisältää yhden riskitekijän ja yhden nettoherkkyyden.

2. Valuuttakursseja koskevilla vegariskitekijöillä, joita laitosten on sovellettava vastuun arvonokaisun muodostaman salkun ulkomaanvaluuttaan herkästi reagoiviin instrumentteihin, tarkoitetaan kurssien implisiittisiä volatiliteetteja 1 kohdassa tarkoitettujen valuuttaparien välillä. Kaikille valuuttapareille ja maturiteeteille on yksi alaluokka, joka sisältää kaikki valuuttakursseja koskevat vegariskitekijät ja yhden nettoherkkyyden.

3. Laitosten ei tarvitse erottaa toisistaan valuutan onshore- ja offshore-variantteja valuuttakursseja koskevien delta- ja vegariskitekijöiden osalta.

383 e artikla

Vastapuolta koskevat luottomarginaaliriskitekijät

1. Vastapuolta koskevalla deltaluottomarginaaliriskitekijällä, jota sovelletaan vastuun arvonokaisun muodostamassa salkussa oleviin vastapuolen luottomarginaalille herkkiin instrumentteihin, tarkoitetaan yksittäisten vastapuolten, referenssinimien ja hyväksytyjen indeksien luottomarginaaleja seuraavien maturiteettien osalta: 0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta ja 10 vuotta.
2. Vastuun arvonokaisun muodostaman salkun inflaatiolle herkkiin instrumentteihin sovellettava korkoa koskeva deltariskitekijä on asianmukainen inflaatioaste valuuttaa ja kutakin seuraavaa maturiteettia kohden: 1 vuosi, 2 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta ja 30 vuotta.

383 f artikla

Referenssiluottomarginaaliriskitekijät

1. Referenssiluottomarginaalia koskevalla deltariskitekijällä, jota sovelletaan vastuun arvonokaisun muodostamassa salkussa oleviin referenssiluottomarginaalille herkkiin instrumentteihin, tarkoitetaan kaikkien yhdessä alaluokassa olevien referenssinimien maturiteettien luottomarginaaleja. Kullekin alaluokalle lasketaan yksi nettoherkkyys.
2. Referenssiluottomarginaalia koskevalla vegariskitekijällä, jota sovelletaan vastuun arvonokaisun muodostamassa salkussa oleviin referenssiluottomarginaalin volatiliteetille herkkiin instrumentteihin, tarkoitetaan kaikkien yhdessä alaluokassa olevien referenssinimien maturiteettien luottomarginaalien volatiliteetteja. Kullekin alaluokalle lasketaan yksi nettoherkkyys.

383 g artikla

Osakeriskitekijät

1. Kaikkien osakeriskitekijöiden alaluokat ovat 383 s artiklassa tarkoitettuja alaluokkia.
2. Osakkeisiin liittyvillä deltariskitekijöillä, joita laitosten on sovellettava vastuun arvonokaisun muodostaman salkun osakkeiden spot-hintoihin herkästi reagoiviin instrumentteihin, tarkoitetaan kaikkien samaan 1 kohdassa tarkoitettuun alaluokkaan sijoitettujen osakkeiden spot-hintoja. Kullekin alaluokalle lasketaan yksi nettoherkkyys.
3. Osakkeisiin liittyvillä vegariskitekijöillä, joita laitosten on sovellettava vastuun arvonokaisun muodostaman salkun osakkeiden volatiliteettiin herkästi reagoiviin instrumentteihin, tarkoitetaan kaikkien samaan 1 kohdassa tarkoitettuun alaluokkaan sijoitettujen osakkeiden implisiittisiä volatiliteetteja. Kullekin alaluokalle lasketaan yksi nettoherkkyys.

383 h artikla

Hyödykeriskitekijät

1. Kaikkien hyödykeriskitekijöiden alaluokat ovat 383 v artiklassa tarkoitettuja toimialojen alaluokkia.

2. Hyödykeriskejä koskevilla deltariskitekijöillä, joita laitosten on sovellettava vastuun arvonokaisun muodostaman salkun hyödykkeiden spot-hintoihin herkästi reagoiviin instrumentteihin, tarkoitetaan kaikkien samaan 1 kohdassa tarkoitettuun toimialojen alaluokkaan sijoitettujen hyödykkeiden spot-hintoja. Kullekin toimialojen alaluokalle lasketaan yksi nettoherkkyys.

3. Hyödykeriskejä koskevilla vegariskitekijöillä, joita laitosten on sovellettava vastuun arvonokaisun muodostaman salkun hyödykkeiden hintavolatiliteettiin herkästi reagoiviin instrumentteihin, tarkoitetaan kaikkien samaan 1 kohdassa tarkoitettuun toimialojen alaluokkaan sijoitettujen hyödykkeiden implisiittisiä volatiliteetteja. Kullekin toimialojen alaluokalle lasketaan yksi nettoherkkyys.

383 i artikla

Deltariskiherkkydet

1. Laitosten on laskettava korkoriskitekijöistä koostuvat deltaherkkydet seuraavasti:

a) yhteenlasketun vastuun arvonokaisun deltaherkkydet riskitekijöille, jotka koostuvat riskittömistä koroista sekä hyväksyttävästä suojauksesta kyseisille riskitekijöille, lasketaan seuraavasti:

$$S_{r_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(r_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_{CVA}(r_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$

$$S_{r_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(r_{kt} + 0.0001, w, z \dots) - V_i(r_{kt}, w, z \dots)}{0.0001}$$

jossa

$S_{r_{kt}}^{CVA}$ = yhteenlasketun vastuun arvonokaisun herkkydet riskittömän koron riskitekijälle;

r_{kt} = riskittömän koron riskitekijän k arvo maturiteetilla t;

V_{CVA} = sääntelyyn perustuvalla vastuun arvonokaisun mallilla laskettu yhteenlaskettu vastuun arvonokaisu;

x, y = muut riskitekijät kuin r_{kt} funktiossa V_{CVA} ;

$S_{r_{kt}}^{hedge_i}$ = hyväksyttävän suojauksen i herkkydet riskittömän koron riskitekijälle;

V_i = hyväksyttävän suojauksen i hinnoittelufunktio;

w, z = muut riskitekijät kuin r_{kt} hinnoittelufunktiossa V_i .

b) deltaherkkydet riskitekijöille, jotka koostuvat inflaatioasteista sekä hyväksyttävästä suojauksesta kyseisille riskitekijöille, lasketaan seuraavasti:

$$S_{infl_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(infl_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_{CVA}(infl_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$

$$S_{infl_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(infl_{kt} + 0.0001, w, z \dots) - V_i(infl_{kt}, w, z \dots)}{0.0001}$$

jossa

$S_{infl_{kt}}^{CVA}$ = yhteenlasketun vastuun arvonokaisun herkkydet inflaatioasteen riskitekijälle;

$infl_{kt}$ = inflaatioasteen riskitekijän k arvo maturiteetilla t;

V_{CVA} = sääntelyyn perustuvalla vastuun arvonnoikaisun mallilla laskettu yhteenlaskettu vastuun arvonnoikaisu;

x, y = muut riskitekijät kuin $infl_{kt}$ funktiossa V_{CVA} ;

$S_{infl_{kt}}^{hedge_i}$ = hyväksyttävän suojauksen i herkkyudet inflaatioasteen riskitekijälle;

V_i = hyväksyttävän suojauksen i hinnoittelufunktio;

w, z = muut riskitekijät kuin $infl_{kt}$ hinnoittelufunktiossa V_i .

2. Laitosten on laskettava yhteenlasketun vastuun arvonnoikaisun deltaherkkyudet riskitekijöille, jotka koostuvat valuuttojen avistakursseista sekä hyväksyttävästä suojausinstrumentista kyseisille riskitekijöille, seuraavasti:

$$S_{FX_k}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(FX_k + 0.01, x, y \dots) - V_{CVA}(FX_k, x, y \dots)}{0.01}$$

$$S_{FX_k}^{hedge_i} = \frac{V_i(FX_k + 0.01, w, z \dots) - V_i(FX_k, w, z \dots)}{0.01}$$

jossa

$S_{FX_k}^{CVA}$ = yhteenlasketun vastuun arvonnoikaisun herkkyudet avistakurssin riskitekijälle;

FX_k = avistakurssin riskitekijän k arvo;

V_{CVA} = sääntelyyn perustuvalla vastuun arvonnoikaisun mallilla laskettu yhteenlaskettu vastuun arvonnoikaisu;

x, y = muut riskitekijät kuin FX_k funktiossa V_{CVA} ;

$S_{FX_k}^{hedge_i}$ = hyväksyttävän suojauksen i herkkyudet avistakurssin riskitekijälle;

V_i = hyväksyttävän suojauksen i hinnoittelufunktio;

w, z = muut riskitekijät kuin FX_k hinnoittelufunktiossa V_i .

3. Laitosten on laskettava yhteenlasketun vastuun arvonnoikaisun deltaherkkyudet riskitekijöille, jotka koostuvat vastapuolen luottomarginaaleista sekä hyväksyttävästä suojausinstrumentista kyseisille riskitekijöille, seuraavasti:

$$S_{CCS_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(CCS_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_{CVA}(CCS_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$

$$S_{CCS_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(CCS_{kt} + 0.0001, w, z \dots) - V_i(CCS_{kt}, w, z \dots)}{0.01}$$

jossa

$S_{CCS_{kt}}^{CVA}$ = yhteenlasketun vastuun arvonnoikaisun herkkyudet vastapuolta koskevalle luottomarginaaliriskitekijälle;

CCS_{kt} = vastapuolta koskevan luottomarginaaliriskitekijän k arvo maturiteetilla t ;

V_{CVA} = sääntelyyn perustuvalla vastuun arvonnoikaisun mallilla laskettu yhteenlaskettu vastuun arvonnoikaisu;

x, y = muut riskitekijät kuin CCS_{kt} funktiossa V_{CVA} ;

$S_{ccskt}^{hedge_i}$ = hyväksyttävän suojauksen i herkkyudet vastapuolta koskevalle luottomarginaaliriskitekijälle;

V_i = hyväksyttävän suojauksen i hinnoittelufunktio;

w, z = muut riskitekijät kuin $ccskt$ hinnoittelufunktiossa V_i .

4. Laitosten on laskettava yhteenlasketun vastuun arvonoiokaisun deltaherkkyudet riskitekijöille, jotka koostuvat referenssiluottomarginaaleista sekä hyväksyttävästä suojausinstrumentista kyseisille riskitekijöille, seuraavasti:

$$S_{rcskt}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(ccskt + 0.0001, x, y \dots) - V_{CVA}(rcskt, x, y \dots)}{0.0001}$$

$$S_{rcskt}^{hedge_i} = \frac{V_i(rcskt + 0.0001, w, z \dots) - V_i(rcskt, w, z \dots)}{0.0001}$$

jossa

S_{rcskt}^{CVA} = yhteenlasketun vastuun arvonoiokaisun herkkyudet referenssiluottomarginaaliriskitekijälle;

$rcskt$ = referenssiluottomarginaaliriskitekijän k arvo maturiteetilla t;

V_{CVA} = sääntelyyn perustuvalla vastuun arvonoiokaisun mallilla laskettu yhteenlaskettu vastuun arvonoiokaisu;

x, y = muut riskitekijät kuin $ccskt$ funktiossa V_{CVA} ;

$S_{rcskt}^{hedge_i}$ = hyväksyttävän suojauksen i herkkyudet referenssiluottomarginaaliriskitekijälle;

V_i = hyväksyttävän suojauksen i hinnoittelufunktio;

w, z = muut riskitekijät kuin $ccskt$ hinnoittelufunktiossa V_i .

5. Laitosten on laskettava yhteenlasketun vastuun arvonoiokaisun deltaherkkyudet riskitekijöille, jotka koostuvat osakkeiden spot-hinnoista sekä hyväksyttävästä suojausinstrumentista kyseisille riskitekijöille, seuraavasti:

$$S_{EQ}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(EQ + 0.01, x, y \dots) - V_{CVA}(EQ, x, y \dots)}{0.01}$$

$$S_{EQ}^{hedge_i} = \frac{V_i(EQ + 0.01, w, z \dots) - V_i(EQ, w, z \dots)}{0.01}$$

jossa

S_{EQ}^{CVA} = yhteenlasketun vastuun arvonoiokaisun herkkyudet osakkeiden spot-hinnan riskitekijälle;

EQ = osakkeiden spot-hinnan arvo;

V_{CVA} = sääntelyyn perustuvalla vastuun arvonoiokaisun mallilla laskettu yhteenlaskettu vastuun arvonoiokaisu;

x, y = muut riskitekijät kuin EQ funktiossa V_{CVA} ;

$S_{EQ}^{hedge_i}$ = hyväksyttävän suojauksen i herkkyudet osakkeiden spot-hinnan riskitekijälle;

V_i = hyväksyttävän suojauksen i hinnoittelufunktio;

w, z = muut riskitekijät kuin EQ hinnoittelufunktiossa V_i .

6. Laitosten on laskettava yhteenlasketun vastuun arvonokaisun deltaherkkyudet riskitekijöille, jotka koostuvat hyödykkeiden spot-hinnoista sekä hyväksyttävästä suojausinstrumentista kyseisille riskitekijöille, seuraavasti:

$$S_{CTY}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(1.01CTY, x, y \dots) - V_{CVA}(CTY, x, y \dots)}{0.01}$$
$$S_{CTY}^{hedg_{ei}} = \frac{V_i(1.01CTY, w, z \dots) - V_i(CTY, w, z \dots)}{0.01}$$

jossa

S_{CTY}^{CVA} = yhteenlasketun vastuun arvonokaisun herkkyudet hyödykkeen spot-hinnan riskitekijälle;

CTY = hyödykkeen spot-hinnan arvo;

V_{CVA} = sääntelyyn perustuvalla vastuun arvonokaisun mallilla laskettu yhteenlaskettu vastuun arvonokaisu;

x, y = muut riskitekijät kuin CTY funktiossa V_{CVA} ;

$S_{CTY}^{hedg_{ei}}$ = hyväksyttävän suojauksen i herkkyudet hyödykkeen spot-hinnan riskitekijälle;

V_i = hyväksyttävän suojauksen i hinnoittelufunktio;

w, z = muut riskitekijät kuin CTY hinnoittelufunktiossa V_i .

383 j artikla

Vegariskierkkyudet

Laitosten on laskettava yhteenlasketun vastuun arvonokaisun vegaherkkyudet riskitekijöille, jotka koostuvat implisiittisestä volatilitteetista sekä hyväksyttävästä suojausinstrumentista kyseisille riskitekijöille, seuraavasti:

$$S_{vol_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(vol_k + 0.01, x, y \dots) - V_{CVA}(vol_k, x, y \dots)}{0.01}$$
$$S_{vol_k}^{hedg_{ei}} = \frac{V_i(vol_k + 0.01, w, z \dots) - V_i(vol_k, w, z \dots)}{0.01}$$

jossa

$S_{vol_k}^{CVA}$ = yhteenlasketun vastuun arvonokaisun herkkyudet implisiittisen volatilitteetin riskitekijälle;

vol_k = implisiittisen volatilitteetin riskitekijän arvo ilmaistuna prosentiosuutena;

V_{CVA} = sääntelyyn perustuvalla vastuun arvonokaisun mallilla laskettu yhteenlaskettu vastuun arvonokaisu;

x, y = muut riskitekijät kuin vol_k hinnoittelufunktiossa V_{CVA} ;

$S_{vol_k}^{hedg_{ei}}$ = hyväksyttävän suojauksen i herkkyudet implisiittisen volatilitteetin riskitekijälle;

V_i = hyväksyttävän suojauksen i hinnoittelufunktio;

w, z = muut riskitekijät kuin vol_k hinnoittelufunktiossa V_i .

383 k artikla

Korkoriskiä koskevat riskipainot

1. Edellä 383 c artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen valuuttojen osalta riskittömän koron deltaherkkyyksien riskipainot kunkin taulukossa 1 olevan alaluokan osalta ovat seuraavat:

Taulukko 1

Alaluokka	Maturiteetti	Riskipaino
1	1 vuosi	1,11 %
2	2 vuotta	0,93 %
3	5 vuotta	0,74 %
4	10 vuotta	0,74 %
5	30 vuotta	0,74 %

2. Muiden kuin 383 c artiklan 2 kohdassa lueteltujen valuuttojen osalta riskittömän koron deltaherkkyyksien riskipaino on 1,58 prosenttia.

3. Kunkin 383 c artiklan 2 kohdassa luetellun valuutan määräisen inflaatoriskin osalta inflaatoriskin herkkyyden riskipaino on 1,11 prosenttia.

4. Muiden kuin 383 c artiklan 2 kohdassa lueteltujen valuuttojen määräisen inflaatoriskin osalta inflaatoriskin herkkyyden riskipaino on 1,58 prosenttia.

5. Koron veariskitekijöihin sekä inflaatoriskitekijöihin sovellettavat riskipainot ovat kaikkien valuuttojen osalta 100 prosenttia.

383 l artikla

Korrelaatiot samassa alaluokassa korkoriskin osalta

1. Edellä 383 c artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen valuuttojen osalta korrelaatioparametrit, joita laitosten on sovellettava riskittömän koron deltaherkkyyksien yhteenlaskemiseen taulukossa 2 olevien eri alaluokkien välillä, ovat seuraavat:

Taulukko 2

Alaluokka	1	2	3	4	5
1	100 %	91 %	72 %	55 %	31 %
2		100 %	87 %	72 %	45 %
3			100 %	91 %	68 %
4				100 %	83 %

5					100 %
---	--	--	--	--	-------

2. Korrelaatioparametri, jota laitosten on sovellettava inflaatioasteen deltariskiherkkyyden ja saman valuutan määräisen riskittömän koron deltaherkkyyden yhteenlaskemiseen, on 40 prosenttia.

3. Korrelaatioparametri, jota laitosten on sovellettava inflaatioasteen vegariskiherkkyyden ja saman valuutan määräisen koron vegaherkkkyyden yhteenlaskemiseen, on 40 prosenttia.

383 m artikla

Valuuttakurssiriskiä koskevat riskipainot

1. Kaikkien laitoksen raportointivaluutan ja jonkin toisen valuutan välisten valuuttakurssiriskitekijöiden deltaherkkyyksien riskipainot ovat 11 prosenttia.

2. Kaikkien valuuttakurssiriskitekijöiden vegaherkkkyyksien riskipainot ovat 100 prosenttia.

383 n artikla

Valuuttakurssiriskiä koskevat korrelaatiot

Yleistä 60 prosentin korrelaatioparametriä sovelletaan yhteenlaskettaessa ulkomaanvaluutan riskitekijöiden delta- ja vegaherkkkyyksiä.

383 o artikla

Vastapuolta koskevaa luottomarginaaliriskiä koskevat riskipainot

1. Luottomarginaaliriskitekijöitä koskevien deltaherkkyyksien riskipainojen on oltava samat kaikille maturiteeteille (0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta) kussakin taulukon 3 alaluokassa, ja ne ovat seuraavat:

Taulukko 3

Ala-luokka nro	Luotto-luokat	Toimiala	Riskipaino (prosentti-yksikköä)
1	Kaikki	Jäsenvaltion keskushallinto, mukaan lukien keskuspankit	0,5 %
2	Luotto-luokat 1–3	Kolmannen maan keskushallinto, mukaan lukien keskuspankit, sekä 117 artiklan 2 kohdassa ja 118 artiklassa tarkoitetut kansainväliset kehityspankit ja kansainväliset organisaatiot	0,5 %
3		Alue- tai paikallisviranomaisen sekä julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset	1,0 %
4		Finanssialan yhteisöt, mukaan lukien luottolaitokset, jotka ovat keskus- tai	5,0 %

		aluehallinnon taikka paikallisviranomaisen rekisteröimiä tai perustamia, ja edistämislainojen antajat	
5		Raaka-aineet, energia, teollisuustuotteet, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta	3,0 %
6		Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelutoiminta	30 %
7		Teknologia, televiestintä	2,0 %
8		Terveystenhoito, yleishyödylliset palvelut, ammatillinen ja tekninen toiminta	1,5 %
9		Muu toimiala	5,0 %
10		Hyväksytyt indeksit	1,5 %
11	Luotto- luokat 4–6 ja luokitte- lematto- mat	Kolmannen maan keskushallinto, mukaan lukien keskuspankit, sekä 117 artiklan 2 kohdassa ja 118 artiklassa tarkoitetut kansainväliset kehityspankit ja kansainväliset organisaatiot	2,0 %
12		Alue- tai paikallisviranomaisen sekä julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset	4,0 %
13		Finanssialan yhteisöt, mukaan lukien luottolaitokset, jotka ovat keskus- tai aluehallinnon taikka paikallisviranomaisen rekisteröimiä tai perustamia, ja edistämislainojen antajat	12,0 %
14		Raaka-aineet, energia, teollisuustuotteet, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta	7,0 %
15		Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelutoiminta	8,5 %
16		Teknologia, televiestintä	5,5 %
17		Terveystenhoito, yleishyödylliset palvelut, ammatillinen ja tekninen toiminta	5,0 %

18		Muu toimiala	12,0 %
19		Hyväksytyt indeksit	5,0 %

2. Vastuisiin sisältyvän riskin osoittamiseksi toimialalle laitosten on käytettävä luokitusta, jota markkinoilla käytetään yleisesti liikkeeseenlaskijoiden ryhmittelemiseksi toimialoittain. Laitosten on osoitettava kukin liikkeeseenlaskija vain yhteen taulukossa 3 esitetyistä toimialojen alaluokista. Sellaiseen liikkeeseenlaskijaan liittyvä vastuisiin sisältyvä riski, jota laitos ei kykene osoittamaan mihinkään toimialaan tällä tavalla, on osoitettava taulukossa 3 olevaan alaluokkaan 9 tai 18 liikkeeseenlaskijan luottoluokan mukaan.

3. Laitosten on luokiteltava taulukossa 3 oleviin alaluokkiin 10 ja 19 vain sellaiset vastuut, jotka viittaavat 383 b artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin hyväksytyihin indekseihin.

4. Laitosten on käytettävä läpikatsomisperiaatetta määrittääkseen ei-hyväksytyyn indeksiin viittaavan vastuun herkkyudet.

383 p artikla

Korrelaatiot samassa alaluokassa vastapuolta koskevan luottomarginaaliriskin osalta

1. Kahden herkkyyden WS_k ja WS_l välillä, jotka johtuvat 383 o artiklan 1 kohdan taulukon 3 alaluokkiin 1–9 ja 11–18 luokiteltuihin vastuisiin sisältyvistä riskeistä, korrelaatioparametri ρ_{kl} määritetään seuraavasti:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

jossa

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k and l molemmat pisteet ovat samat, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 90 prosenttia;

$\rho_{kl}^{(name)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat riskikohteet ovat samat, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 50 prosenttia;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat riskikohteet ovat alaluokissa 1–9 tai molemmat ovat alaluokissa 11–18, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 80 prosenttia;

2. Kahden herkkyyden WS_k ja WS_l välillä, jotka johtuvat toimialojen alaluokkiin 10 ja 19 luokiteltuihin vastuisiin sisältyvistä riskeistä, korrelaatioparametri ρ_{kl} määritetään seuraavasti:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

jossa

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k and l molemmat pisteet ovat samat, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 90 prosenttia;

$\rho_{kl}^{(name)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyysien k ja l molemmat riskikohteet ovat samat ja molemmat indeksit kuuluvat samaan sarjaan, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 80 prosenttia;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyysien k ja l molemmat riskikohteet ovat alaluokassa 10 tai molemmat ovat alaluokassa 19, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 80 prosenttia;

383 q artikla

Korrelaatiot eri alaluokissa vastapuolta koskevan luottomarginaaliriskin osalta

Korrelaatiot eri alaluokissa deltaluottomarginaaliriskin osalta ovat seuraavat:

Taulukko 4

Alaluokka	1, 2, 3, 11 ja 12	4 ja 13	5 ja 14	6 ja 15	7 ja 16	8 ja 17	9 ja 18	10 ja 19
1, 2, 3, 11 ja 12	100 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	0 %	45 %
4 ja 13		100 %	5 %	15 %	20 %	5 %	0 %	45 %
5 ja 14			100 %	25 %	25 %	5 %	0 %	45 %
6 ja 15				100 %	83 %	5 %	0 %	45 %
7 ja 16					100 %	5 %	0 %	45 %
8 ja 17						100 %	0 %	45 %
9 ja 18							100 %	0 %
10 ja 19								100 %

383 r artikla

Referenssiluottomarginaaliriskiä koskevat riskipainot

1. Referenssiluottomarginaaliriskitekijöitä koskevien deltaherkkyysien riskipainojen on oltava samat kaikille maturiteeteille (0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta) ja kaikille referenssiluottomarginaaliin liittyville vastuille kussakin taulukon 5 alaluokassa, ja ne ovat seuraavat:

Taulukko 5

Alaluokka nro	Luottoluokka	Toimiala	Riskipaino (prosenttiyksikköä)
1	Kaikki	Jäsenvaltion keskushallinto, mukaan lukien keskuspankit	0,5 %

2	Luotto- luokat 1–3	Kolmannen maan keskushallinto, mukaan lukien keskuspankit, sekä 117 artiklan 2 kohdassa ja 118 artiklassa tarkoitetut kansainväliset kehityspankit ja kansainväliset organisaatiot	0,5 %	
3		Alue- tai paikallisviranomainen sekä julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset	1,0 %	
4		Finanssialan yhteisöt, mukaan lukien luottolaitokset, jotka ovat keskus- tai aluehallinnon taikka paikallisviranomaisen rekisteröimiä tai perustamia, ja edistämislainojen antajat	5,0 %	
5		Raaka-aineet, energia, teollisuustuotteet, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta	3,0 %	
6		Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelutoiminta	3,0 %	
7		Teknologia, televiestintä	2,0 %	
8		Terveystenhoito, yleishyödylliset palvelut, ammattillinen ja tekninen toiminta	1,5 %	
10		Hyväksytyt indeksit	1,5 %	
11		Luotto- luokat 4–6 ja luokittele- mattomat	Kolmannen maan keskushallinto, mukaan lukien keskuspankit, sekä 117 artiklan 2 kohdassa ja 118 artiklassa tarkoitetut kansainväliset kehityspankit ja kansainväliset organisaatiot	2,0 %
12			Alue- tai paikallisviranomainen sekä julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset	4,0 %
13	Finanssialan yhteisöt, mukaan lukien luottolaitokset, jotka ovat keskus- tai aluehallinnon taikka paikallisviranomaisen rekisteröimiä tai perustamia, ja edistämislainojen antajat		12,0 %	
14	Raaka-aineet, energia, teollisuustuotteet, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta		7,0 %	
15	Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelutoiminta		8,5 %	
16	Teknologia, televiestintä		5,5 %	
17	Terveystenhoito, yleishyödylliset palvelut, ammattillinen ja tekninen toiminta		5,0 %	

18		Hyväksytyt indeksit	5,0 %
19		Muu toimiala	12,0 %

2. Vastuisiin sisältyvän riskin osoittamiseksi toimialalle laitosten on käytettävä luokitusta, jota markkinoilla käytetään yleisesti liikkeeseenlaskijoiden ryhmittelemiseksi toimialoittain. Laitosten on osoitettava kukin liikkeeseenlaskija yhteen ainoaan toimialojen alaluokkaan taulukossa 5. Sellaiseen liikkeeseenlaskijaan liittyvä vastuisiin sisältyvä riski, jota laitos ei kykene osoittamaan mihinkään toimialaan tällä tavalla, on osoitettava taulukossa 5 olevaan alaluokkaan 19 liikkeeseenlaskijan luottoluokan mukaan.

3. Laitosten on luokiteltava alaluokkiin 10 ja 18 vain sellaiset vastuut, jotka viittaavat 383 b artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin hyväksytyihin indekseihin.

4. Laitosten on käytettävä läpikatsomisperiaatetta määrittääkseen ei-hyväksytyyn indeksiin viittaavan vastuun herkkyudet.

383 s artikla

Korrelaatiot samassa alaluokassa referenssiluottomarginaaliriskin osalta

1. Kahden herkkyyden WS_k ja WS_l välillä, jotka johtuvat 383 r artiklan 1 kohdan taulukon 5 alaluokkiin 1–9 ja 11–18 luokiteltuihin vastuisiin sisältyvistä riskeistä, korrelaatioparametri ρ_{kl} määritetään seuraavasti:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

jossa

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k and l molemmat pisteet ovat samat, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 90 prosenttia;

$\rho_{kl}^{(name)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat riskikohteet ovat samat, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 50 prosenttia;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat riskikohteet ovat alaluokissa 1–9 tai molemmat ovat alaluokissa 11–18, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 80 prosenttia;

2. Kahden herkkyyden WS_k ja WS_l välillä, jotka johtuvat toimialojen alaluokkiin 10 ja 19 luokiteltuihin vastuisiin sisältyvistä riskeistä, korrelaatioparametri ρ_{kl} määritetään seuraavasti:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

jossa

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k and l molemmat pisteet ovat samat, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 90 prosenttia;

$\rho_{kl}^{(name)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat riskikohteet ovat samat ja molemmat indeksit kuuluvat samaan sarjaan, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 80 prosenttia;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyysien k ja l molemmat riskikohteet ovat alaluokassa 10 tai molemmat ovat alaluokassa 19, ja muussa tapauksessa yhtä kuin 80 prosenttia;

383 t artikla

Osakeriskiä koskevat riskipainojen alaluokat

1. Osakkeiden spot-hinnan riskitekijöitä koskevien deltaherkkyysien riskipainojen on oltava samat kaikkien osakeriskiä liittyvien vastuuden osalta kussakin taulukon 6 alaluokassa, ja ne ovat seuraavat:

Taulukko 6

Alaluokan nro	Markkina-arvo	Talouden tyyppi	Toimiala	Osakkeen spot-hinnan riskipaino (prosenttiyksikköinä)
1	Suuri	Nouseva markkinatalous	Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelutoiminta, terveydenhuolto, yleishyödylliset palvelut	55 %
2			Televiestintä, teollisuustuotteet	60 %
3			Raaka-aineet, energia, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta	45 %
4			Finanssilaitokset, mukaan lukien valtion tukemat finanssilaitokset, kiinteistöalan toiminta, teknologia	55 %
5		Kehittynyt talous	Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelutoiminta, terveydenhuolto, yleishyödylliset palvelut	30 %
6			Televiestintä, teollisuustuotteet	35 %
7			Raaka-aineet, energia, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta	40 %
8			Finanssilaitokset, mukaan lukien valtion tukemat finanssilaitokset, kiinteistöalan	50 %

			toiminta, teknologia	
9	Pieni	Nouseva markkina-talous	Kaikki toimialat, jotka on kuvattu alaluokissa 1, 2, 3 ja 4	70
10		Kehittynyt talous	Kaikki toimialat, jotka on kuvattu alaluokissa 5, 6, 7 ja 8	50 %
11	Muu toimiala			70 %
12	Suuri	Kehittynyt talous	Hyväksytyt indeksit	15 %
13	Muu		Hyväksytyt indeksit	25 %

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi 325 bd artiklan 7 kohdassa tarkoitetuissa teknisissä sääntelystandardeissa täsmennetään, mitä tarkoitetaan pienellä ja suurella markkina-arvolla.

3. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi 325 ap artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa teknisissä sääntelystandardeissa täsmennetään, mitä tarkoitetaan nousevalla markkinataloudella ja kehittyneellä taloudella.

4. Vastuisiin sisältyvän riskin osoittamiseksi toimialalle laitosten on käytettävä luokitusta, jota markkinoilla käytetään yleisesti liikkeeseenlaskijoiden ryhmittelemiseksi toimialoittain. Laitosten on osoitettava kukin liikkeeseenlaskija yhteen toimialojen alaluokkaan 1 kohdan taulukossa 6 ja kaikki saman alan liikkeeseenlaskijat samaan toimialaan. Sellaisen liikkeeseenlaskijan vastuisiin sisältyvä riski, jota laitos ei kykene osoittamaan mihinkään toimialaan tällä tavalla, on osoitettava alaluokkaan 11. Kun on kyse useista maista tai toimialoista, osakkeiden liikkeeseenlaskija on osoitettava tiettyyn alaluokkaan sen merkittävimmän alueen tai toimialan perusteella, jolla se toimii.

5. Osakkeisiin liittyvän veariskin riskipainot ovat 78 prosenttia alaluokissa 1–8 ja 12 ja 100 prosenttia kaikissa muissa alaluokissa.

383 u artikla

Korrelaatiot eri alaluokissa osakeriskin osalta

Alaluokkien välinen korrelaatioparametri osakkeita koskevan delta- ja veariskin osalta on seuraava:

- 15 prosenttia, jos kumpikin alaluokka sisältyy 383 t artiklan 1 kohdan taulukossa 6 esitettyihin alaluokkiin 1–10;
- 75 prosenttia, jos alaluokat ovat 383 t artiklan 1 kohdan taulukossa 6 esitetyt alaluokat 12 ja 13;
- 45 prosenttia, jos toinen alaluokka on 383 t artiklan 1 kohdan taulukossa 6 esitetty alaluokka 12 tai 13 ja toinen alaluokka sisältyy 383 t artiklan 1 kohdan taulukossa 6 esitettyihin alaluokkiin 1–10;
- 0 prosenttia, jos toinen alaluokista on 383 t artiklan 1 kohdan taulukossa 6 esitetty alaluokka 11.

383 v artikla
Hyödykeriskiä koskevat riskipainojen alaluokat

1. Hyödykkeiden spot-hinnan riskitekijöitä koskevien deltaherkkyysien riskipainojen on oltava samat kaikkien hyödykeriskiin liittyvien vastuiden osalta kussakin taulukon 7 alaluokassa, ja ne ovat seuraavat:

Taulukko 7

Alaluokka nro	Alaluokan nimi	Hyödykkeen spot-hinnan riskipaino (prosenttiyksikköinä)
1	Energia – kiinteät polttoaineet	30 %
2	Energia – nestemäiset polttoaineet	35 %
3	Energia – sähkö	60 %
4	Energia – hiilikauppa	40 %
5	Rahti	80 %
6	Metallit – muut kuin jalometallit	40 %
7	Kaasumaiset polttoaineet	45 %
8	Jalometallit (myös kulta)	20 %
9	Viljat ja öljykasvit	35 %
10	Kotieläintuotanto ja maidontuotanto	25 %
11	Viljellyt tuotteet, muut kuin viljat ja öljykasvit, ja muut maataloustuotteet	35 %
12	Muut hyödykkeet	50 %

2. Hyödykkeisiin liittyvän vegarismin riskipainot ovat 100 prosenttia.

383 w artikla
Hyödykeriskiä koskevat riskipainojen alaluokat

1. Alaluokkien välinen korrelaatioparametri hyödykkeitä koskevan deltariskin osalta on seuraava:

- a) 20 prosenttia, jos kumpikin alaluokka sisältyy 383 v artiklan 1 kohdan taulukossa 7 esitettyihin alaluokkiin 1–11;
- b) 0 prosenttia, jos toinen alaluokista on 383 v artiklan 1 kohdan taulukossa 7 esitetty alaluokka 12.

2. Alaluokkien välinen korrelaatioparametri hyödykkeitä koskevan vegarismin osalta on seuraava:

- a) 20 prosenttia, jos kumpikin alaluokka sisältyy 383 v artiklan 1 kohdan taulukossa 7 esitettyihin alaluokkiin 1–11;
- b) 0 prosenttia, jos toinen alaluokista on 383 v artiklan 1 kohdan taulukossa 7 esitetty alaluokka 12.”

(170) Korvataan 384, 385 ja 386 artikla seuraavasti:

”384 artikla
Perusmenetelmä

1. Laitoksen on laskettava vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimukset tapauksen mukaan 2 tai 3 kohdan mukaisesti yhden tai useamman vastapuolen kanssa tehtyjen kauppojen muodostamalle salkulle käyttämällä yhtä seuraavista kaavoista:

- a) 2 kohdassa esitettyä kaavaa, jos laitos sisällyttää laskentaan yhden tai useamman 386 artiklan mukaisesti hyväksyttävän suojauksen;
- b) 3 kohdassa esitettyä kaavaa, jos laitos ei sisällytä laskentaan yhtään 386 artiklan mukaisesti hyväksyttävää suojausta.

Edellä a ja b alakohdassa esitettyjä menetelmiä ei saa käyttää yhdistelmänä.

2. Laitoksen, joka täyttää 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua edellytyksen, on laskettava vastuun arvonokaisuriskien omien varojen vaatimukset seuraavasti:

$$BACVA^{total} = DS_{CVA} \cdot (\beta \cdot BACVA^{csr-unhedged} + (1 - \beta) \cdot BACVA^{csr-hedged})$$

jossa

$BACVA^{total}$ = vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimukset perusmenetelmän mukaisesti;

$BACVA^{csr-unhedged}$ = vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimukset perusmenetelmän mukaisesti laskettuna 3 kohdan mukaisesti sellaisen laitoksen osalta, joka täyttää 1 kohdan b alakohdassa säädetyn edellytyksen;

$$DS_{CVA} = 0,65;$$

$$\beta = 0,25;$$

$$BACVA^{csr-hedged}$$

$$= \sqrt{\left(\rho \cdot \sum_c (SCVA_c - SNH_c) - IH\right)^2 + (1 - \rho^2) \cdot \sum_c (SCVA_c - SNH_c)^2 + \sum_c HMA_c}$$

jossa

$$SCVA_c = \frac{1}{a} \cdot RW_c \cdot \sum_{NS \in c} M_{NS}^c \cdot EAD_{NS}^c \cdot DF_{NS}^c$$

$$SNH_c = \sum_{h \in c} r_{hc} \cdot RW_h^{SN} \cdot M_h^{SN} \cdot B_h^{SN} \cdot DF_h^{SN}$$

$$IH = \sum_i RW_i^{ind} \cdot M_i^{ind} \cdot B_i^{ind} \cdot DF_i^{ind}$$

$$HMA_c = \sum_h (1 - r_{hc}^2) \cdot (RW_h \cdot M_h^{SN} \cdot B_h^{SN} \cdot DF_h^{SN})^2$$

$a = 1,4;$

$\rho = 0,5;$

c =indeksi, joka kuvaa kaikkia vastapuolia, joille laitos laskee vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimukset tässä artikkelissa säädettyä menetelmää käyttäen;

NS = indeksi, joka kuvaa kaikkia tiettyyn vastapuoleen liittyviä nettoutusryhmiä, joille laitos laskee vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimukset tässä artikkelissa säädettyä menetelmää käyttäen;

h = indeksi, joka kuvaa kaikkia yhden kohteen välineitä, jotka katsotaan 386 artiklan mukaisesti hyväksyttäväksi suojauksiksi tietylle vastapuolelle, jolle laitos laskee vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimukset tässä artikkelissa säädettyä menetelmää käyttäen;

i = indeksi, joka kuvaa kaikkia indeksi-instrumentteja, jotka katsotaan 386 artiklan mukaisesti hyväksyttäväksi suojauksiksi kaikille vastapuolille, joille laitos laskee vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimukset tässä artikkelissa säädettyä menetelmää käyttäen;

RW_c = vastapuoleen 'c' sovellettava riskipaino. Vastapuolelle 'c' osoitetaan yksi riskipainoista toimialan ja luottoluokan yhdistelmän perusteella, ja se määritetään taulukon 1 mukaisesti.

M_{NS}^c = efektiivinen maturiteetti vastapuolen c nettoutusryhmälle NS;

Jos laitos käyttää II osaston 6 luvun 6 jaksossa esitettyjä menetelmiä, M_{NS}^c on laskettava 162 artiklan 2 kohdan g alakohdan mukaisesti. Tässä laskelmassa maturiteettia M_{NS}^c ei kuitenkaan rajata viiteen vuoteen, vaan nettoutusryhmän pisimpään sopimuksenmukaiseen jäljellä olevaan maturiteettiin.

Jos laitos ei käytä II osaston 6 luvun 6 jaksossa esitettyä menetelmää, M_{NS}^c on 162 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu keskimääräinen nimellinen painotettu maturiteetti. Tässä laskelmassa maturiteettia M_{NS}^c ei kuitenkaan rajata viiteen vuoteen, vaan nettoutusryhmän pisimpään sopimuksenmukaiseen jäljellä olevaan maturiteettiin.

EAD_{NS}^c = vastapuolen c nettoutusryhmän NS vastapuoliriskin vastuuarvo, mukaan lukien vakuuksien vaikutus II osaston 6 luvun 3–6 jaksossa esitettyjen menetelmien mukaisesti siltä osin kuin ne soveltuvat 92 artiklan 4 kohdan a ja f alakohdassa tarkoitettujen vastapuoliriskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskentaan;

DF_{NS}^c = valvojan määrittämä diskonttaustekijä vastapuolen c nettoutusryhmälle NS.

Jos laitos käyttää II osaston 6 luvun 6 jaksossa esitettyjä menetelmiä, valvojan määrittämä diskonttaustekijä on 1. Kaikissa muissa tapauksissa valvojan määrittämä diskonttaustekijä lasketaan seuraavasti:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_{NS}^c}}{0.05 \cdot M_{NS}^c}$$

r_{hc} = valvojan määrittämä korrelaatiokerroin vastapuolen c luottomarginaaliriskin ja vastapuolen c hyväksyttäväksi suojaukseksi h katsottavan yhden kohteen välineen luottomarginaaliriskin välillä taulukon 2 mukaisesti määritettynä;

M_h^{SN} = hyväksyttäväksi suojaukseksi katsottavan yhden kohteen välineen maturiteetti;

B_h^{SN} = hyväksyttäväksi suojaukseksi katsottavan yhden kohteen välineen nimellisarvo;

DF_h^{SN} = hyväksyttäväksi suojaukseksi h katsottavan yhden kohteen välineen valvojan määrittämä diskonttaustekijä, joka lasketaan seuraavasti:

$$\frac{1 - e^{-0.05M_h^{SN}}}{0.05 \cdot M_h^{SN}}$$

RW_h^{SN} = hyväksyttäväksi suojaukseksi katsottavan yhden kohteen välineen valvojan määrittämä riskipaino. Näiden riskipainojen on perustuttava suojausinstrumentin referenssiluottomarginaalin toimialan ja luottoluokan yhdistelmään, ja se määritetään taulukon 1 mukaisesti;

M_i^{ind} = hyväksyttäväksi suojaukseksi katsottavan indeksi-instrumentin yhden tai useamman position maturiteetti. Jos samassa indeksi-instrumentissa on useampi kuin yksi positio, M_i^{ind} on kaikkien kyseisten positioiden nimellispainotettu maturiteetti;

B_i^{ind} = hyväksyttäväksi suojaukseksi katsottavan indeksi-instrumentin yhden tai useamman position täysi nimellisarvo. Jos samassa indeksi-instrumentissa on useampi kuin yksi positio, B_i^{ind} on kaikkien kyseisten positioiden nimellispainotettu maturiteetti;

DF_i^{ind} = hyväksyttäväksi suojaukseksi katsottavan indeksi-instrumentin yhden tai useamman position valvojan määrittämä diskonttaustekijä, joka lasketaan seuraavasti:

$$\frac{1 - e^{-0.05M_i^{ind}}}{0.05 \cdot M_i^{ind}}$$

RW_i^{ind} = hyväksyttäväksi suojaukseksi katsottavan indeksi-instrumentin valvojan määrittämä riskipaino. RW_i^{ind} perustuu kaikkien indeksin osatekijöiden toimialojen ja luottoluokan yhdistelmään ja lasketaan seuraavasti:

- a) jos kaikki indeksin osatekijät kuuluvat samaan toimialaan ja niillä on sama taulukon 1 mukaisesti määritetty luottoluokka, RW_i^{ind} saadaan kertomalla kyseisen toimialan ja luottoluokan taulukon 1 mukainen riskipaino 0,7:llä;
- b) jos kaikki indeksin osatekijät eivät kuulu samaan toimialaan tai niillä ei ole samaa luottoluokkaa, RW_i^{ind} saadaan kertomalla taulukon 1 perusteella määritetty indeksin kaikkien osatekijöiden riskipainojen painotettu keskiarvo 0,7:llä;

Taulukko 1

Vastapuolen toimiala	Luottoluokka	
	Luottoluokat 1–3	Luottoluokat 4–6 ja luokittelemattomat
Kolmannen maan keskushallinto, mukaan lukien keskuspankit, sekä 117 artiklan 2 kohdassa tai 118 artiklassa tarkoitetut kansainväliset kehityspankit ja kansainväliset organisaatiot	0,5 %	3,0 %
Alue- tai paikallisviranomaisen sekä julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset	1,0 %	4,0 %
Finanssialan yhteisöt, mukaan lukien luottolaitokset, jotka ovat keskus- tai aluehallinnon taikka paikallisviranomaisen rekisteröimiä tai perustamia, ja edistämislainojen antajat	5,0 %	12,0 %
Raaka-aineet, energia, teollisuustuotteet, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta	3,0 %	7,0 %
Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelutoiminta	3,0 %	8,5 %
Teknologia, televiestintä	2,0 %	5,5 %
Terveystieteiden, yleishyödylliset palvelut, ammatillinen ja tekninen toiminta	1,5 %	5,0 %
Muu toimiala	5,0 %	12,0 %

Taulukko 2

Korrelaatiot vastapuolen luottomarginaalin ja yhden kohteen suojauksen välillä

Vastapuolen i yhden kohteen suojaus h	r _{hc} :n arvo
386 artiklan 3 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetut vastapuolet	100 %
386 artiklan 3 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitetut vastapuolet	80 %
386 artiklan 3 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitetut vastapuolet	50 %

2. Laitoksen, joka täyttää 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun edellytyksen, on laskettava vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimukset seuraavasti:

$$BACVA^{csr-unhedged} = \sqrt{\left(\rho \cdot \sum_c SCVA_c\right)^2 + (1 - \rho^2) \cdot \sum_c SCVA_c^2}$$

jossa kaavan termit ovat samat kuin 2 kohdassa.

385 artikla

Yksinkertaistettu menetelmä

1. Laitos, joka täyttää kaikki 273 a artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset, voi laskea vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimukset jakamalla 92 artiklan 3 kohdan a ja f alakohdassa tarkoitetut vastaavat kaupankäyntivaraston ja sen ulkopuolisten positioiden vastapuoliriskin riskipainotetut vastuuerät 12,5:llä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun laskentaan sovelletaan seuraavia edellytyksiä:

- laskenta tehdään vain niiden liiketoimien osalta, joihin sovelletaan 382 artiklassa säädettyjä vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimuksia;
- laskentaan ei sisällytetä luottojohdannaisia, jotka katsotaan sisäisiksi suojauksiksi vastapuoliriskejä vastaan.

3. Laitoksen, joka ei enää täytä yhtä tai useampaa 273 a artiklan 2 kohdassa säädettyä edellytystä, on täytettävä 273 b artiklassa säädetyt vaatimukset.

386 artikla

Hyväksyttävät suojaukset

1. Suojausinstrumenteissa olevat positiot katsotaan ”hyväksyttäviksi suojauksiksi” laskettaessa vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimuksia 383 ja 384 artiklan mukaisesti, jos kyseiset positiot täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

- kyseisiä positioita käytetään vastuun arvonokaisuriskin vähentämiseen ja niitä hallinnoidaan tällaisina suojauksina;

- b) kyseiset positiot voidaan ottaa kolmansien osapuolten kanssa tai laitoksen kaupankäyntivarastoon sisäisenä suojauksena, jolloin niiden on täytettävä 106 artiklan 7 kohdassa asetettu edellytys;
- c) ainoastaan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen suojausinstrumenteissa olevat positiot voidaan katsoa hyväksyttäväksi suojauksiksi laskettaessa vastuun arvonokaisuriskien omien varojen vaatimuksia 383 ja 384 artiklan mukaisesti;
- d) tietty suojausinstrumentti muodostaa yhden ainoan position hyväksyttävässä suojauksessa, eikä sitä voida jakaa useampaan kuin yhteen positioon useammassa kuin yhdessä hyväksyttävässä suojauksessa.

2. Vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimusten laskennassa 383 artiklan mukaisesti ainoastaan seuraavissa suojausinstrumenteissa olevia positioita pidetään hyväksyttävinä suojauksina:

- a) vastapuolen luottomarginaalin vaihteluilta suojaavat instrumentit, lukuun ottamatta 325 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja instrumentteja;
- b) vastuun arvonokaisuriskin vastuita koskevan osan vaihteluilta suojaavat instrumentit, lukuun ottamatta 325 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja instrumentteja.

3. Vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimusten laskemiseksi 384 artiklan mukaisesti hyväksyttävinä suojauksina pidetään ainoastaan seuraavien suojausinstrumenttien positioita:

- a) yhteen riskikohteeseen perustuvat luottoriskinvaihtosopimukset ja yhteen riskikohteeseen perustuvat ehdolliset luottoriskinvaihtosopimukset, joissa viitataan
 - i) suoraan vastapuoleen;
 - ii) yhteisöön, jolla on oikeudellinen yhteys vastapuoleen, eli tapauksiin, joissa referenssinimi ja vastapuoli ovat joko emoyritys ja sen tytäryritys tai kaksi yhteisen emoyrityksen tytäryritystä;
 - iii) yhteisöön, joka on samalla toimialalla ja alueella kuin vastapuoli;
- b) indeksiin perustuvat luottoriskinvaihtosopimukset.

4. Kolmansien osapuolten kanssa otettuihin positioihin suojausinstrumenteissa, jotka katsotaan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisiksi hyväksytyiksi suojauksiksi ja sisällytetään vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimusten laskentaan, ei sovelleta IV osastossa säädettyjä markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia.

5. Positioihin suojausinstrumenteissa, joita ei katsota tämän artiklan mukaisesti hyväksyttäväksi suojauksiksi, sovelletaan IV osastossa säädettyjä markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia.”

(171) Muutetaan 402 artikla seuraavasti:

- a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:
 - i) korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Laitokset voivat laskiessaan vastuuarvoja 395 artiklan soveltamiseksi alentaa sellaisen vastuun tai vastuun osan arvoa, jonka vakuutena on asuinkiinteistö 125 artiklan 1 kohdan mukaisesti, kiinteistön arvon kiinnitetyllä määrällä, mutta enintään 55 prosentilla kiinteistön arvosta,

paitsi siinä tapauksessa, että tämä on kielletty sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä ja edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:”

ii) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat vahvistaneet riskipainoksi enintään 20 prosenttia niiden vastuiden tai vastuun osien osalta, joiden vakuutena on asuinkiinteistö 124 artiklan 7 kohdan mukaisesti;”

b) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Laitokset voivat laskiessaan vastuuarvoja 395 artiklan soveltamiseksi alentaa sellaisen vastuun tai vastuun osan arvoa, jonka vakuutena on liikekiinteistö 126 artiklan 1 kohdan mukaisesti, kiinteistön arvon kiinnitetyllä määrällä, mutta enintään 55 prosentilla kiinteistön arvosta, paitsi siinä tapauksessa, että tämä on kielletty sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä ja edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:”

ii) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat vahvistaneet riskipainoksi enintään 60 prosenttia niiden vastuiden tai vastuun osien osalta, joiden vakuutena on liikekiinteistö 124 artiklan 7 kohdan mukaisesti;”

(172) Korvataan 429 artiklan 6 kohta seuraavasti:

”6. Sovellettaessa tämän artiklan 4 kohdan e alakohtaa ja 429 g artiklaa ”tavanomaisella ostolla tai myynnillä” tarkoitetaan rahoitusvarojen ostoa tai myyntiä sellaisella sopimuksella, jonka ehtojen mukaan rahoitusvarat on luovutettava sen ajan kuluessa, jota yleisesti noudatetaan kyseisillä markkinoilla lainsäädäntöön tai vakiintuneeseen tapaan perustuen.”

(173) Muutetaan 429 c artikla seuraavasti:

(a) korvataan 3 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) sellaisten liiketoimien osalta, joita ei määritetä ehdot täyttävän keskusvastapuolen välityksellä, vastaanottavan vastapuolen saamaa käteistä ei ole eroteltu laitoksen varoista;”

(b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohtaa laitokset eivät saa sisällyttää saatua vakuutta 272 artiklan 12 a alakohdassa määritellyn riippumattoman vakuuden nettomäärän (NICA) laskentaan.”

(c) lisätään 4 a kohta seuraavasti:

”4 a. Poiketen siitä, mitä 3 ja 4 kohdassa säädetään, laitos voi katsoa mitkä tahansa kolmannen osan II osaston 6 luvun 3 jakson mukaisesti saamansa vakuudet hyväksytyiksi, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) vakuus on saatu asiakkaalta johdannaissopimukseen, jonka laitos on määrittänyt kyseisen asiakkaan puolesta;

- b) a alakohdassa tarkoitetun sopimuksen on määrittänyt ehdot täyttävä keskusvastapuoli;
- c) jos vakuus on saatu alkumarginaalina, vakuus on eroteltu laitoksen varoista.”
- (d) korvataan 6 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:
”Laitokset voivat tämän artiklan 1 kohdasta poiketen käyttää kolmannen osan II osaston 6 luvun 4 tai 5 jaksossa säädettyä menetelmää liitteessä II olevassa 1 ja 2 kohdassa lueteltujen johdannaissopimusten vastuuarvon määrittämiseen, kuitenkin ainoastaan, jos ne käyttävät kyseistä menetelmää myös näiden sopimusten vastuuarvon määrittämiseen 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa säädettyjen omien varojen vaatimusten täyttämistä varten.”
- (174) Muutetaan 429 f artikla seuraavasti:
- a) korvataan 1 kohta seuraavasti:
”1. Laitosten on laskettava taseen ulkopuolisten erien vastuuarvo, lukuun ottamatta liitteessä II lueteltuja johdannaissopimuksia, luottojohdannaisia, arvopapereilla toteutettavia rahoitustoimia ja 429 d artiklassa tarkoitettuja positioita, 111 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
Jos sitoumus liittyy toisen sitoumuksen antamiseen, on sovellettava 166 artiklan 9 kohtaa.”
- b) poistetaan 3 kohta.
- (175) Korvataan 429 g artiklan 1 kohta seuraavasti:
”1. Laitosten on käsiteltävä käteisvaroja, jotka liittyvät tavanomaisiin ostoihin, ja rahoitusvaroja, jotka liittyvät tavanomaisiin myynteihin, ja jotka säilyvät taseessa toimituspäivään saakka, 429 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisina varoina.”
- (176) Lisätään 430 artiklan 1 kohtaan h alakohta seuraavasti:
”h) niiden ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät riskit.”
- (177) Korvataan 430 a artiklan 1 kohta seuraavasti:
”1. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisilleen vuosittain seuraavat koostetut tiedot kustakin sellaisesta kansallisesta kiinteistömarkkinasta, jolla niillä on vastuuta:
- a) tappiot vastuista, joiden vakuudeksi laitos on hyväksynyt asuinkiinteistön kiinnityksen alimpaan määrään saakka ja 55 prosenttia kiinteistön arvosta, ellei 124 artiklan 7 kohdan nojalla toisin päätetä;
- b) kokonaistappiot vastuista, joiden vakuudeksi laitos on hyväksynyt asuinkiinteistön, enintään siihen osaan vastuusta, jonka vakuutena on asuinkiinteistö 124 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti;
- c) kaikkien niiden jäljellä olevien vastuiden vastuuarvo, joiden vakuudeksi laitos on hyväksynyt asuinkiinteistön, siihen osaan vastuusta, jonka vakuutena on asuinkiinteistö 124 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti;
- d) tappiot vastuista, joiden vakuudeksi laitos on hyväksynyt liikekiinteistön kiinnityksen alimpaan määrään saakka ja 55 prosenttia kiinteistön arvosta, ellei 124 artiklan 7 kohdan nojalla toisin päätetä;

- e) kokonaistappiot vastuista, joiden vakuudeksi laitos on hyväksynyt liikekiinteistön, enintään siihen osaan vastuusta, jonka vakuutena on liikekiinteistö 124 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti;
- f) kaikkien niiden jäljellä olevien vastuiden vastuuarvo, joiden vakuudeksi laitos on hyväksynyt liikekiinteistön, siihen osaan vastuusta, jonka vakuutena on liikekiinteistö 124 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti.”

(178) Korvataan 433 artikla seuraavasti:

”433 artikla

Tietojen julkistamisen tiheys ja laajuus

Laitosten on julkistettava II ja III osastossa vaaditut tiedot 433 a, 433 b, 433 c ja 434 artiklassa vahvistetulla tavalla.

EPV julkaisee vuosittain julkistettavat tiedot verkkosivustollaan samana päivänä, jona laitos julkaisee tilinpäätöksensä, tai mahdollisimman pian sen jälkeen.

EPV julkaisee puolivuositain ja neljännesvuositain julkistettavat tiedot verkkosivustollaan samana päivänä, jona laitos tapauksen mukaan julkaisee kyseistä ajanjaksoa koskevan tilinpäätösraportoinnin, tai mahdollisimman pian sen jälkeen.

Aikaviiveen tämän osan nojalla julkistettavien tietojen ja asianomaisten tilinpäätösten välillä on oltava kohtuullinen, eikä se saa milloinkaan ylittää toimivaltaisten viranomaisten direktiivin 2013/36/EU 106 artiklan mukaisesti asettamaa määräaikaa.”

(179) Korvataan 433 a artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohta seuraavasti:

”i) 438 artiklan d, da ja h alakohta;”

(180) Muutetaan 433 b artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

a) korvataan ii alakohta seuraavasti:

”ii) 438 artiklan c, d ja da alakohta;”

b) lisätään iv alakohta seuraavasti:

”iv) 442 artiklan c ja d alakohta;”

(181) Muutetaan 433 c artiklan 2 kohta seuraavasti:

a) korvataan d alakohta seuraavasti:

”d) 438 artiklan c, d ja da alakohta;”

b) lisätään g alakohta seuraavasti:

”g) 442 artiklan c ja d alakohta.”

(182) Korvataan 434 artikla seuraavasti:

”434 artikla

Julkistamistavat

1. Muiden laitosten kuin pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten on toimitettava kaikki II ja III osastossa vaaditut tiedot EPV:lle sähköisessä muodossa viimeistään sinä päivänä, jona laitokset julkistavat tapauksen mukaan tilinpäätöksensä tai tilinpäätösraportointinsa vastaavalta ajanjaksolta, tai

mahdollisimman pian sen jälkeen. EPV julkistaa myös näiden tietojen toimittamispäivän.

EPV:n on varmistettava, että EPV:n verkkosivustolla julkistettut tiedot sisältävät täsmälleen samat tiedot, jotka laitokset ovat toimittaneet EPV:lle. Laitoksilla on oikeus toimittaa tiedot uudelleen EPV:lle 434 a artiklassa tarkoitettujen teknisten standardien mukaisesti. EPV julkistaa verkkosivustollaan päivämäärän, jona tiedot on toimitettu uudelleen.

EPV kehittää välineen, jolla määritellään julkistamiseen tarkoitettujen lomakkeiden ja taulukoiden sijoittuminen suhteessa valvontaan liittyvään raportointiin tarkoitettuihin lomakkeisiin ja taulukoihin, ja pitää sen ajan tasalla. Sijoittumisväline on yleisön saatavilla EPV:n verkkosivustolla.

Laitokset voivat edelleen julkaista erillisen asiakirjan, joka tarjoaa vakavaraisuutta koskevien tietojen helposti saatavilla olevan tietolähteen kyseisten tietojen käyttäjille, tai laitoksen tilinpäätökseen tai tilinpäätösraportointiin sisällytettävä tai liitettävä erillinen osio, joka sisältää vaaditut tiedot ja jonka kyseiset käyttäjät voivat helposti tunnistaa. Laitokset voivat lisätä verkkosivustolleen linkin EPV:n verkkosivustolle, jolla vakavaraisuustiedot julkaistaan keskitysti.

2. Suurten laitosten sekä muiden laitosten, jotka eivät ole suuria laitoksia tai pieniä ja rakenteeltaan yksinkertaisia laitoksia, on toimitettava EPV:lle 433 a artiklassa ja 433 c artiklassa tarkoitettujen julkistettavien tietojen, kuitenkin viimeistään sinä päivänä, jona laitokset julkistavat tapauksen mukaan tilinpäätöksensä tai tilinpäätösraportointinsa vastaavalta ajanjaksolta, tai mahdollisimman pian sen jälkeen. Jos tiedot on julkistettava ajanjaksolta, jona laitos ei laadi tilinpäätösraportointia, laitoksen on toimitettava EPV:lle tiedot julkistettavista tiedoista mahdollisimman pian.

3. EPV julkaisee verkkosivustollaan pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten julkistamat tiedot kyseisten laitosten 430 artiklan mukaisesti toimivaltaisille viranomaisille ilmoittamien tietojen perusteella.

4. Vaikka tietojen omistajuus ja vastuu niiden oikeellisuudesta ovat tiedot luovuttaneilla laitoksilla, EPV julkaisee verkkosivustollaan tiedot, jotka on julkistettava tämän osan mukaisesti. Arkiston on oltava saatavilla ajan, joka ei saa olla lyhyempi kuin kansallisessa lainsäädännössä laitosten tilinpäätösraportointiin sisällytettävien tietojen säilyttämiseksi asetettu ajanjakso.

5. EPV seuraa laitosten julkistamat tiedot sisältävän yhden yhteyspisteen vierailujen määrää ja julkaisee niitä koskevat tilastot vuosikertomuksissaan.”

(183) Muutetaan 434 a artikla seuraavasti:

a) korvataan ensimmäisen kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

”EPV laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa täsmennetään yhdenmukaiset julkistamismuodot, asiaan liittyvät ohjeet, tietojen uudelleen antamista koskevat toimintaperiaatteet ja tietotekniset ratkaisut II ja III osaston nojalla vaadittuja julkistamisia varten.”

b) korvataan ensimmäisen kohdan neljäs virke seuraavasti:

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on yhden vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta].”

(184) Muutetaan 438 artikla seuraavasti:

a) korvataan b alakohta seuraavasti:

”b) vakavaraisuuden valvontamenettelyyn perustuvien direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen omien varojen lisävaatimusten määrä, jolla vähennetään muita riskejä kuin ylivelkaantumisriskiä, ja niiden koostumus;”

a) korvataan d alakohta seuraavasti:

”d) 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketut kokonaisriskin määrät vastaavat 92 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritetyt omien varojen vaatimukset, jaoteltuna kolmannessa osassa esitettyihin eri riski- tai vastuuluokkiin ja mahdollisiin alaluokkiin ja tapauksen mukaan selitys siitä, millainen vaikutus omien varojen ja riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskentaan aiheutuu pääoman vähimmäismäärien soveltamisesta ja siitä, ettei eriä vähennetä omista varoista;

c) lisätään da alakohta seuraavasti:

”da) jos seuraavien määrien laskemista edellytetään: 92 artiklan 4 kohdan mukaisesti laskettu lattiaton kokonaisriskin määrä ja 92 artiklan 5 kohdan mukaisesti laskettu standardoitu kokonaisriskin määrä, jaoteltuina kolmannessa osassa esitettyihin eri riskiluokkiin ja mahdollisiin alaluokkiin ja tapauksen mukaan selitys siitä, millainen vaikutus omien varojen ja riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskentaan aiheutuu pääoman vähimmäismäärien soveltamisesta ja siitä, ettei eriä vähennetä omista varoista;”

(185) Korvataan 445 artikla seuraavasti:

”445 artikla

Markkinariskille altistumista koskevien tietojen julkistaminen standardimenetelmää sovellettaessa

1. Laitosten, joille toimivaltaiset viranomaiset eivät ole myöntäneet lupaa käyttää 325 az artiklassa säädettyä vaihtoehtoista sisäistä markkinariskimallien menetelmää ja jotka käyttävät yksinkertaistettua standardimenetelmää 325 a artiklan tai kolmannen osan IV osaston 1 a luvun mukaisesti, on julkistettava yleiskatsaus kaupankäyntivarastoonsa kuuluvista positioista.

2. Laitosten, jotka laskevat omien varojen vaatimuksensa kolmannen osan IV osaston 1 a luvun mukaisesti, on julkistettava yhteenlasketut omien varojen vaatimuksensa, herkkyysperusteisia menetelmiä käyttäen lasketut omien varojen vaatimuksensa, maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimuksensa ja jäännösriskijä koskevat omien varojen vaatimuksensa. Herkkyysperusteisilla menetelmillä lasketut ja jäännösriskijä koskevat omien varojen vaatimukset on jaoteltava seuraavien instrumenttien osalta:

a) rahoitusvälineet, jotka eivät ole kaupankäyntivarastoon kuuluvia arvopaperistamisinstrumentteja, jaoteltuina riskiluokan mukaan ja mainiten erikseen maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset;

b) vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuulumattomat arvopaperistamisinstrumentit mainiten erikseen omien varojen vaatimukset

luottomarginaaliriskin kattamiseksi ja omien varojen vaatimukset maksukyvyttömyysriskin kattamiseksi;

- c) vaihtoehtoiseen korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluvat arvopaperistamisinstrumentit mainiten erikseen omien varojen vaatimukset luottomarginaaliriskin kattamiseksi ja omien varojen vaatimukset maksukyvyttömyysriskin kattamiseksi.”

(186) Lisätään 445 a artikla seuraavasti:

”445 a artikla

Vastuun arvonokaisuriskin julkistaminen

1. Laitosten, joihin sovelletaan vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimuksia, on julkistettava seuraavat tiedot:

- a) yleiskatsaus prosesseista vastuun arvonokaisuriskin tunnistamiseksi ja mittaamiseksi, siltä suojautumiseksi ja sen seuraamiseksi;
- b) täyttävätkö laitokset kaikki 273 a artiklan 2 kohdassa säädetty edellytykset; jos kyseiset edellytykset täyttyvät, ovatko laitokset päättäneet laskea vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimukset käyttäen 385 artiklassa säädettyä yksinkertaistettua menetelmää; jos laitokset ovat päättäneet laskea vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimukset käyttämällä yksinkertaistettua menetelmää, vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimukset kyseisen menetelmän mukaisesti;
- c) niiden vastapuolten kokonaismäärä, joihin sovelletaan standardimenetelmää, jaoteltuna vastapuolityypeittäin.

2. Laitosten, jotka käyttävät vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimusten laskemiseen 383 artiklassa määriteltyä standardimenetelmää, on julkistettava 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi seuraavat tiedot:

- a) vastuun arvonokaisuriskin hallintatoiminnon ja hallintotavan rakenne ja organisointi laitoksen sisällä;
- b) standardimenetelmän mukaisesti lasketut vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimukset yhteensä, jaoteltuna riskiluokittain;
- c) yhteenveto kyseisessä laskelmassa käytetyistä hyväksyttävistä suojauksista, jaoteltuna 386 artiklan 2 kohdassa määriteltyihin tyypeihin.

3. Laitosten, jotka käyttävät vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimusten laskemiseen 384 artiklassa määriteltyä perusmenetelmää, on julkistettava 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi myös seuraavat tiedot:

- a) perusmenetelmän mukaisesti lasketut vastuun arvonokaisuriskin omien varojen vaatimukset yhteensä sekä komponentit *BACVA^{total}* ja *BACVA^{csr-hedged}*;
- b) yhteenveto kyseisessä laskelmassa käytetyistä hyväksyttävistä suojauksista, jaoteltuna 386 artiklan 3 kohdassa määriteltyihin tyypeihin.”

(187) Korvataan 446 artikla seuraavasti:

”446 artikla

Operatiivisen riskin julkistaminen

1. Laitosten on julkistettava seuraavat tiedot:

- a) operatiivisten riskien hallintakehyksen pääpiirteet ja osatekijät;
- b) operatiivista riskiä koskeva omien varojen vaatimus;
- c) 313 artiklan mukaisesti laskettu liiketoimintaindikaattorikomponentti;
- d) 314 artiklan 1 kohdan mukaisesti laskettu liiketoimintaindikaattori ja liiketoimintaindikaattorin kunkin alatekijän määrät kultakin kolmelta vuodelta, jotka ovat liiketoimintaindikaattorin laskennan kannalta merkityksellisiä;
- e) niiden liiketoimintaindikaattorien osatekijöiden erien lukumäärä ja suuruus, jotka on jätetty 315 artiklan 2 kohdan mukaisesti pois liiketoimintaindikaattorin laskennasta, sekä vastaavat perustelut poisjättämiselle.

2. Laitosten, jotka laskevat vuotuiset operatiivisen riskin aiheuttamat tappionsa 316 artiklan 1 kohdan mukaisesti, on julkistettava 1 kohdassa lueteltujen tietojen lisäksi seuraavat tiedot:

- a) vuotuiset operatiivisen riskin aiheuttamat tappiot kultakin viimeksi kuluneelta kymmeneltä vuodelta laskettuna 316 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- b) niiden operatiivisen riskin aiheuttamien tappioiden lukumäärä ja suuruus, jotka on jätetty 320 artiklan 1 kohdan mukaisesti pois vuotuisen operatiivisen riskin aiheuttaman tappion laskennasta, ja vastaavat perustelut poisjättämiselle.”

(188) Muutetaan 447 artikla seuraavasti:

- a) korvataan a alakohta seuraavasti:
 - ”a) laitosten omien varojen koostumus ja laitosten riskiperusteiset pääomaosuudet laskettuna 92 artiklan 2 kohdan mukaisesti;”
- b) lisätään aa alakohta seuraavasti:
 - ”aa) riskiperusteiset pääomaosuudet, jotka on laskettu 92 artiklan 2 kohdan mukaisesti käyttämällä kokonaisriskin määrien sijasta lattiattomia kokonaisriskin määriä, jos tätä on sovellettu;”
- c) korvataan b alakohta seuraavasti:
 - ”b) kokonaisriskin määrät 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettuna ja, jos tätä on sovellettu, lattiattomat kokonaisriskin määrät 92 artiklan 4 kohdan mukaisesti laskettuna;”
- d) korvataan d alakohta seuraavasti:
 - ”d) se laitosten yhteenlaskettu puskurivaatimus, joka laitoksilla on oltava direktiivin 2013/36/EU VII osaston 4 luvun mukaisesti;”

(189) Korvataan 449 a artikla seuraavasti:

”449 a artikla

Ympäristö-, yhteiskunta- ja hallintotapariskien (ESG-riskit) julkistaminen

Laitosten on julkistettava tiedot ESG-riskeistä, fyysiset riskit ja siirtymäriskit mukaan lukien.

Pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten on julkistettava ensimmäisessä kohdassa tarkoitettut tiedot vuosittain ja muiden laitosten puolivuositain.

Kuten 434 a artiklassa säädetään, EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään ESG-riskien yhtenäiset julkistamismuodot, varmistaen, että ne ovat suhteellisuusperiaatteen mukaisia ja että periaatetta noudatetaan. Julkistamismuoto ei saa edellyttää, että pienet ja rakenteeltaan yksinkertaiset laitokset julkistavat tietoa laajemmin kuin niiden edellytetään ilmoittavan toimivaltaisille viranomaisille 430 artiklan 1 kohdan h alakohtaa noudattaen.”;

(190) Lisätään 451 artiklan 1 kohtaan f alakohta seuraavasti:

”f) vakavaraisuuden valvontamenettelyyn perustuvien direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen omien varojen lisävaatimusten määrä, jolla vähennetään ylivelkaantumisriskiä, ja niiden koostumus.”

(191) Korvataan 455 artikla seuraavasti:

”455 artikla

Sisäisten markkinariskimallien käyttö

1. Laitoksen, joka käyttää 325 az artiklassa tarkoitettuja sisäisiä malleja markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseen, on julkistettava

- a) laitoksen kaupankäyntitoiminnan tavoitteet sekä prosessit, jotka on toteutettu laitoksen markkinariskien tunnistamiseksi, mittaamiseksi, seuraamiseksi ja valvomiseksi;
- b) 104 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimintatavojen määrittämiseksi, mitkä positiot luetaan kaupankäyntivarastoon;
- c) yleinen kuvaus 325 az artiklassa tarkoitettujen sisäisten mallien mukaisten kaupankäyntiyksiköiden rakenteesta, mukaan lukien kunkin yksikön osalta laaja kuvaus yksikön liiketoimintastrategiasta, sen mukaisesti sallituista instrumenteista ja keskeisistä kyseiseen yksikköön liittyvistä riskityypeistä;
- d) yleiskatsaus niistä kaupankäyntivaraston positioista, joita 325 az artiklassa tarkoitettujen sisäisten mallien avulla ei voida kattavasti kuvailla, mukaan lukien yleinen kuvaus yksikön rakenteesta ja yksiköihin tai yksikköluokkiin sisältyvistä instrumentityypeistä 104 b artiklan mukaisesti;
- e) markkinariskien hallintatoiminnon ja hallintotavan rakenne ja organisointi;
- f) 325 az artiklassa tarkoitettujen, riskien määrän laskemiseksi käytettyjen eri sisäisten mallien laajuus, keskeiset piirteet ja mallinnuksessa tehdyt keskeiset valinnat niiden keskeisten mallien osalta, joita käytetään konsolidoidulla tasolla, sekä kuvaus siitä, missä määrin nämä sisäiset mallit edustavat kaikkia konsolidoidulla tasolla käytettyjä malleja, mukaan lukien soveltuvien osien seuraavat:
 - i) laaja kuvaus 325 ba artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen odotettujen tappioiden laskemiseen käytetystä mallintamistavasta, tietojen päivitysten tiheys mukaan lukien;
 - ii) laaja kuvaus 325 ba artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen stressiskenaarion riskimittarin laskemiseen käytetystä menetelmästä, joka ei kuulu 325 bk artiklan 3 kohdassa säädettyjen täsmennysten joukkoon;

- iii) laaja kuvaus 325 ba artiklan 2 kohdassa tarkoitetun maksukyvyttömyysriskin kattamiseksi vaadittavan pääoman laskennassa käytetystä mallintamistavasta, tietojen päivitysten tiheys mukaan lukien.

2. Laitosten on julkistettava koostetusti kaikista niistä 325 az artiklassa tarkoitetuista kaupankäyntiyksiköistä, joihin sovelletaan sisäisiä malleja, soveltuvin osin seuraavat osatekijät:

- a) seuraavien muuttujien viimeisin arvo sekä korkein, alhaisin ja keskiarvo edeltävien 60 pankkipäivän ajalta:
 - i) 325 bb artiklan 1 kohdassa määritelty rajoittamatonta odotettua tappiota kuvaava mittari;
 - ii) 325 bb artiklan 1 kohdassa määritelty rajoittamatonta odotettua tappiota kuvaava mittari kunkin lakisääteisen riskitekijän pääluokan osalta;
- b) seuraavien muuttujien viimeisin arvo ja keskiarvo edeltäviltä 60 pankkipäivältä:
 - i) 325 bb artiklan 1 kohdassa määritelty odotettua tappiota kuvaava riskimittari;
 - ii) 325 ba artiklan 1 kohdan b alakohdassa määritelty stressiskenaarion riskimittari;
 - iii) 325 ba artiklan 2 kohdassa määritelty maksukyvyttömyysriskiä koskeva omien varojen vaatimus;
 - iv) 325 ba artiklan 1 ja 2 kohdassa määriteltyjen omien varojen vaatimusten summa, sovellettava kerroin mukaan lukien;
- c) toteutumatestauksissa havaittujen ylitysten lukumäärä edeltäviltä 250 pankkipäivältä 99 prosentin luottamusvälillä laskettuna erikseen 325 bg artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuna mukaisesti.

4. Laitosten on julkistettava kaikkien kaupankäyntiyksikköjen osalta yhteenlaskettuna niitä markkinariskejä koskevat omien varojen vaatimukset, jotka laskettaisiin tämän osaston 1 a luvun mukaisesti, jos laitoksille ei olisi annettu lupaa käyttää sisäisiä mallejaan kyseisiin kaupankäyntiyksiköihin.”

(192) Muutetaan 458 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Jos jäsenvaltiot hyväksyvät tämän artiklan mukaisesti annetut toimenpiteet, niiden on ilmoitettava tästä EJRK:lle. EJRK toimittaa tällaiset ilmoitukset viipymättä neuvostolle, komissiolle, EPV:lle, EJRK:lle ja sille jäsenvaltiolle, jolla on lupa soveltaa kyseisiä toimenpiteitä.”

- b) korvataan 9 kohta seuraavasti:

”9. Ennen ja 4 kohdan mukaisesti myönnetyn luvan voimassaolon päättymistä asianomainen jäsenvaltio tarkastelee tilannetta uudelleen EJRK:ta, EPV:tä ja komissiota kuullen, ja se voi hyväksyä 2 ja 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen uuden päätöksen kansallisten toimenpiteiden soveltamisen jatkamisesta enintään kahdella lisävuodella kerrallaan.”

(193) Korvataan 461 a artikla seuraavasti:

”461 a artikla

Markkinariskejä koskeva omien varojen vaatimus

”Komissio seuraa markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia koskevien kansainvälisten standardien täytäntöönpanoa kolmansissa maissa. Jos unionin ja kolmansien maiden välillä havaitaan merkittäviä eroja kyseisten kansainvälisten standardien täytäntöönpanossa, mukaan lukien sääntöjen vaikutus omien varojen vaatimukseen ja niiden soveltamisen alkaminen, siirretään komissiolle valta antaa 462 artiklan mukaisesti delegoitu säädös tämän asetuksen muuttamiseksi seuraavasti:

- a) jos se on tarpeen tasapuolisten toimintaedellytysten luomiseksi, laitoksen markkinariskiä koskeviin omien varojen vaatimukseen sovelletaan kerrointa, joka on yhtä suuri tai suurempi kuin 0 ja pienempi kuin 1 ja joka lasketaan erityisille riskiluokille ja erityisille riskitekijöille käyttäen jotakin 325 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menetelmää, joka vahvistetaan
 - i) 325 c – 325 ay artiklassa, joissa täsmennetään vaihtoehtoinen standardimenetelmä;
 - ii) 325 az – 325 bp artiklassa, joissa täsmennetään vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmä;
 - iii) 326–361 artiklassa, joissa täsmennetään yksinkertaistettu standardimenetelmä kolmansien maiden sääntöjen ja unionin lainsäädännön välillä havaittujen erojen tasoittamiseksi;
- b) päivämäärää, josta alkaen laitosten on sovellettava kolmannen osan IV osastossa säädettyjä markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia tai jotakin 325 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menetelmää markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseen, lykätään kahdella vuodella.”

(194) Lisätään 461 b artikla seuraavasti:

”461 b artikla

Kryptovarojen vakavaraisuuskohtelu

Komissio tarkastelee 31 päivään joulukuuta 2025 mennessä, olisiko kryptovaroihin liittyville vastuulle kehitettävä oma vakavaraisuuskohtelu, ja antaa EPV:tä kuultuaan ja kansainvälisen kehityksen huomioon ottaen Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ja tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen.”

(195) Muutetaan 462 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 2 ja 3 kohta seuraavasti:
 - ”2. Siirretään komissiolle 28 päivästä kesäkuuta 2013 määräämättömäksi ajaksi 244 artiklan 6 kohdassa ja 245 artiklan 6 kohdassa, 456–460 artiklassa, 461 a artiklassa ja 461 b artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
 3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 244 artiklan 6 kohdassa, 245 artiklan 6 kohdassa, 456–460 artiklassa, 461 a artiklassa ja 461 b artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamis päätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamis päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.”

b) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Edellä olevan 244 artiklan 6 kohdan, 245 artiklan 6 kohdan, 456–460 artiklan, 461 a artiklan ja 461 b artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.”

(196) Korvataan 465 artikla seuraavasti:

”465 artikla

Kokonaisriskipainolattiaa koskevat siirtymäjärjestelyt

1. Poiketen siitä, mitä 92 artiklan 3 ja 6 kohdassa säädetään, emoyrityksenä toimivat laitokset, emoyrityksenä toimivat rahoitusalan holdingyhtiöt, emoyrityksenä toimivat rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, EU:ssa toimivat erilliset laitokset tai jäsenvaltioissa tytäryrityksenä toimivat erilliset laitokset voivat soveltaa kokonaisriskin määrän laskemisessa seuraavaa kerrointa x:

- a) 50 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2025 ja 31 päivän joulukuuta 2025 välisenä aikana;
- b) 55 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2026 ja 31 päivän joulukuuta 2026 välisenä aikana;
- c) 60 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2027 ja 31 päivän joulukuuta 2027 välisenä aikana;
- d) 65 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2028 ja 31 päivän joulukuuta 2028 välisenä aikana;
- e) 70 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2029 ja 31 päivän joulukuuta 2029 välisenä aikana.

2. Poiketen siitä, mitä 92 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetään, EU:ssa emoyrityksenä toimivat laitokset, EU:ssa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan holdingyhtiöt tai EU:ssa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, EU:ssa toimivat erilliset laitokset tai jäsenvaltioissa tytäryrityksenä toimivat erilliset laitokset voivat 31 päivään joulukuuta 2029 saakka soveltaa kokonaisriskin määrän laskemisessa seuraavaa kaavaa:

$$\text{TREA} = \min\{\max\{U\text{-TREA}; x \cdot S\text{-TREA}\}; 125\% \cdot U\text{-TREA}\}$$

EU:ssa emoyrityksenä toimivien laitosten, EU:ssa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan holdingyhtiöiden tai EU:ssa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden on otettava huomioon 1 kohdassa tarkoitettut asiaankuuluvat kertoimet x.

3. Poiketen siitä, mitä 92 artiklan 5 kohdan a alakohdan i alakohdassa säädetään, emoyrityksenä toimivat laitokset, emoyrityksenä toimivat rahoitusalan holdingyhtiöt tai emoyrityksenä toimivat rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, EU:ssa toimivat erilliset laitokset tai jäsenvaltioissa tytäryrityksenä toimivat erilliset laitokset voivat 31 päivään joulukuuta 2032 saakka soveltaa saamiin yrityksiltä, joista ei ole käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, 65 prosentin riskipainoa edellyttäen, että kyseinen yhteisö arvioi kyseisten saamisten

PD-luvun, joka lasketaan kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisesti, olevan enintään 0,5 prosenttia.

EPV seuraa ensimmäisessä alakohdassa säädetyn siirtymäkauden kohtelun käyttöä ja valittujen ulkoisten luottoluokituslaitosten antamien luottoluokitusten saatavuutta yrityssaamisten osalta. EPV antaa havainnoistaan komissiolle kertomuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2028.

Kyseisen kertomuksen perusteella ja ottaen asianmukaisesti huomioon Baselin pankkivalvontakomitean laatimat asiaan liittyvät kansainvälisellä tasolla sovitut standardit komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2031.

4. Poiketen siitä, mitä 92 artiklan 5 kohdan a alakohdan iv alakohdassa säädetään, emoyritysten, emoyrityksenä toimivien rahoitusalan holdingyhtiöiden tai emoyrityksenä toimivien rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, EU:ssa toimivien erillisten laitosten tai jäsenvaltioissa tytäryrityksenä toimivien erillisten laitosten on 31 päivään joulukuuta 2029 saakka korvattava alfa 1:llä laskettaessa liitteessä II lueteltujen sopimusten vastuuarvoa kolmannen osan II osaston 6 luvun 3 ja 4 jaksossa säädettyjen menetelmien mukaisesti, kun samat vastuuarvot lasketaan lattiatonta kokonaisriskin määrää varten kolmannen osan II osaston 6 jaksossa säädetyn menetelmän mukaisesti.

Otettuaan huomioon 514 artiklassa tarkoitetun EPV:n kertomuksen komissio voi tarvittaessa hyväksyä 462 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla alfan arvo muutetaan pysyvästi.

5. Poiketen siitä, mitä 92 artiklan 5 kohdan a alakohdan i alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia, että emoyrityksenä toimivat laitokset, emoyrityksenä toimivat rahoitusalan holdingyhtiöt tai emoyrityksenä toimivat rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, EU:ssa toimivat erilliset laitokset tai jäsenvaltioissa tytäryrityksenä toimivat erilliset laitokset soveltavat seuraavia riskipainoja edellyttäen, että kaikki toisen alakohdan edellytykset täyttyvät.

- a) 31 päivään joulukuuta 2032 saakka 10 prosentin riskipaino sille vastuiden osalle, joka on suojattu asuinkiinteistön kiinnityksellä, joka on enintään 55 prosenttia kiinteistön arvosta sen jälkeen, kun on vähennetty asemaltaan parhaat tai asemaltaan samantasoiset panttioikeudet, jotka eivät ole laitoksen hallussa,
- b) 31 päivään joulukuuta 2029 saakka 45 prosentin riskipaino mahdolliselle jäljelle jäävälle vastuiden osalle, joka on suojattu asuinkiinteistön kiinnityksellä, joka on enintään 80 prosenttia kiinteistön jäljelle jäävästä arvosta sen jälkeen, kun on vähennetty asemaltaan parhaat tai asemaltaan samantasoiset panttioikeudet, jotka eivät ole laitoksen hallussa, edellyttäen, että 501 artiklassa tarkoitettua luottoriskiä koskevien omien varojen vaatimusten oikaisua ei sovelleta.

Sovellettaessa riskipainoja ensimmäisen alakohdan mukaisesti kaikkien seuraavien edellytysten on täyttyvä:

- a) ehdot täyttävät vastuut sijaitsevat jäsenvaltiossa, joka on käyttänyt harkintavaltaa;
- b) viimeisten kuuden vuoden aikana tällaisten vastuiden siitä osasta aiheutuneet tappiot, joka on enintään 55 prosenttia kiinteistön arvosta, ovat keskimäärin

enintään 0,25 prosenttia tietyinä vuonna jäljellä olevien luottovelvoitteiden kokonaismäärästä kaikkien tällaisten vastuiden osalta;

- c) laitoksella on ehdot täyttävien vastuiden osalta velallisen maksukyvyttömyys- tai maksulaiminlyöntitilanteessa molemmat seuraavat vaateet:
 - i) vastuun vakuutena olevaan asuinkiinteistöön kohdistuva vaade;
 - ii) velallisen muihin omaisuuseriin ja tuloihin kohdistuva vaade;
- d) toimivaltainen viranomainen on todentanut, että a, b ja c alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua harkintavaltaa on käytetty ja kaikki siihen liittyvät toisessa alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät, laitokset voivat 31 päivään joulukuuta 2032 saakka soveltaa toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen vastuiden jäljelle jäävään osaan seuraavia riskipainoja:

- a) 52,5 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2030 ja 31 päivän joulukuuta 2030 välisenä aikana;
- b) 60 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2031 ja 31 päivän joulukuuta 2031 välisenä aikana;
- c) 67,5 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2032 ja 31 päivän joulukuuta 2032 välisenä aikana.

Tällaista harkintavaltaa käyttävien jäsenvaltioiden on ilmoitettava asiasta EPV:lle ja perusteltava päätöksensä. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle tiedot kaikista ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetuista todentamisista.

EPV seuraa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun siirtymäkauden kohtelun käyttöä ja antaa komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2028 kertomuksen siihen liittyvien riskipainojen asianmukaisuudesta.

Kyseisen kertomuksen perusteella ja ottaen asianmukaisesti huomioon Baselin pankkivalvontakomitean laatimat asiaan liittyvät kansainvälisellä tasolla sovitut standardit komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2031.”

(197) Lisätään 494 d artikla seuraavasti:

”494 d artikla

Siirtyminen IRB-menetelmästä standardimenetelmään

Poiketen siitä, mitä 149 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa säädetään, laitos voi 1 päivän tammikuuta 2025 ja 31 päivän joulukuuta 2027 välisenä aikana siirtyä standardimenetelmään yhden tai useamman 147 artiklan 2 kohdassa säädetyn vastuuryhmän osalta, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) laitos on ollut jo olemassa [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = päivää ennen tämän muutosasetuksen voimaantulopäivää] ja saanut toimivaltaiselta viranomaiseltaan luvan kohdella kyseisiä vastuuryhmiä IRB-menetelmän mukaisesti;
- b) laitos pyytää siirtymistä standardimenetelmän vain kerran kyseisen kolmen vuoden jakson aikana;
- c) pyyntöä siirtyä standardimenetelmään ei esitetä sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttötarkoituksessa;

- d) laitos on virallisesti ilmoittanut toimivaltaiselle viranomaiselle haluavansa siirtyä kyseisten vastuuryhmien osalta standardimenetelmään vähintään kuusi kuukautta ennen kuin se tosiasiallisesti palaa kyseiseen menetelmään;
- e) toimivaltainen viranomainen ei ole vastustanut laitoksen tällaista siirtymistä koskevaa pyyntöä kolmen kuukauden kuluessa d alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta.”

(198) Korvataan 495 artikla seuraavasti:

”495 artikla

Oman pääoman ehtoisten vastuiden käsittely IRB-menetelmän mukaisesti

1. Poiketen siitä, mitä 107 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, laitosten, jotka ovat saaneet luvan soveltaa sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB-menetelmä) laskeakseen riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän oman pääoman ehtoisten vastuille, on 31 päivään joulukuuta 2029 saakka laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä kullekin oman pääoman ehtoisten vastuille, johon ne ovat saaneet luvan soveltaa sisäisten luottoluokitusten menetelmää, niin, että se on suurempi seuraavista:

- a) 495 a artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti laskettu riskipainotettujen vastuuerien määrä;
- b) riskipainotettujen vastuuerien määrä, joka lasketaan tämän asetuksen mukaisesti sellaisena kuin se oli ennen [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = tämän muutosasetuksen voimaantulopäivää].

2. Laitokset, jotka ovat saaneet luvan soveltaa sisäisten luottoluokitusten menetelmää oman pääoman ehtoihin vastuuksiinsa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseksi, voivat 1 kohdassa säädetyn kohtelun sijasta päättää soveltaa 133 artiklassa säädettyä kohtelua ja 495 a artiklan siirtymäjärjestelyjä kaikkiin oman pääoman ehtoihin vastuuksiinsa milloin tahansa 31 päivään joulukuuta 2029 asti.

Tätä kohtaa sovellettaessa ei sovelleta 149 artiklassa säädettyjä edellytyksiä siirtyä käyttämään vähemmän kehittyneitä menetelmiä.

3. Laitosten, jotka soveltavat 1 kohdassa säädettyä kohtelua, on noudatettava odotettujen tappioiden laskemisessa tapauksen mukaan 158 artiklan 7, 8 tai 9 kohtaa, sellaisina kuin ne olivat 1 päivänä tammikuuta 2021.

4. Jos laitokset pyytävät lupaa soveltaa IRB-menetelmää oman pääoman ehtoisten vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseen, toimivaltaiset viranomaiset eivät saa myöntää tällaista lupaa [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = tämän asetuksen soveltamispäivän] jälkeen.”

(199) Lisätään 495 a, 495 b ja 495 d artikla seuraavasti:

”495 a artikla

Oman pääoman ehtoisia vastuita koskevat siirtymäjärjestelyt

1. Poiketen 133 artiklan 3 kohdassa säädetystä kohtelusta oman pääoman ehtoihin vastuuksiin sovelletaan seuraavia riskipainoja:

- a) 100 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2025 ja 31 päivän joulukuuta 2025 välisenä aikana;

- b) 130 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2026 ja 31 päivän joulukuuta 2026 välisenä aikana;
- c) 160 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2027 ja 31 päivän joulukuuta 2027 välisenä aikana;
- d) 190 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2028 ja 31 päivän joulukuuta 2028 välisenä aikana;
- e) 220 prosenttia 1 päivän tammikuuta 202 ja 31 päivän joulukuuta 2029 välisenä aikana.

2. Poiketen 133 artiklan 4 kohdassa säädetystä kohtelusta oman pääoman ehtoihin vastuisiin sovelletaan seuraavia riskipainoja:

- a) 100 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2025 ja 31 päivän joulukuuta 2025 välisenä aikana;
- b) 160 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2026 ja 31 päivän joulukuuta 2026 välisenä aikana;
- c) 220 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2027 ja 31 päivän joulukuuta 2027 välisenä aikana;
- d) 280 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2028 ja 31 päivän joulukuuta 2028 välisenä aikana;
- e) 340 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2029 ja 31 päivän joulukuuta 2029 välisenä aikana.

3. Poiketen siitä, mitä 133 artiklassa säädetään, laitokset voivat edelleen soveltaa samaa riskipainoa kuin [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on päivää ennen tämän muutosasetuksen voimaantulopäivää] sellaisiin oman pääoman ehtoihin vastuisiin, jotka liittyvät yhteisöihin, joiden osakkeenomistajina laitokset ovat olleet [hyväksymispäivänä] kuuden peräkkäisen vuoden ajan ja joissa laitoksilla on direktiivissä 2013/34/EU tai laitokseen asetuksen (EY) N:o 1606/2002 nojalla sovellettavissa tilinpäätösstandardeissa tarkoitettu huomattava vaikutusvalta tai samankaltainen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja yrityksen välinen suhde.

495 b artikla

Erityiskohteiden rahoitukseen liittyviä vastuuta koskevat siirtymäjärjestelyt

1. Poiketen siitä, mitä 161 artiklan 4 kohdassa säädetään, IRB-menetelmän mukaisesti käsiteltäviin erityiskohteiden rahoitukseen liittyviin vastuisiin sovellettavien LGD-riskiparametрилattioiden on omia LGD-estimaatteja käytettäessä oltava 161 artiklan 4 kohdassa säädetty LGD-riskiparametрилattiat kerrottuna seuraavilla kertoimilla:

- a) 50 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2025 ja 31 päivän joulukuuta 2027 välisenä aikana;
- b) 80 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2028 ja 31 päivän joulukuuta 2028 välisenä aikana;
- c) 100 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2029 ja 31 päivän joulukuuta 2029 välisenä aikana.

2. EPV laatii kertomuksen erityiskohteiden rahoitukseen liittyviin vastuisiin sovellettavien riskiparametrien asianmukaisesta kalibroinnista IRB-menetelmää noudatettaessa ja erityisesti omista LGD-estimaateista ja LGD-

riskiparametrialtiaoista. EPV sisällyttää kertomukseensa erityisesti tiedot unionissa keskimäärin havaituista maksukyvyttömyystapausten ja toteutuneiden tappioiden määrästä erilaisissa otoksissa laitoksista, joilla on erilaiset liiketoiminta- ja riskiprofiilit.

EPV toimittaa kertomuksen havainnoistaan Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025.

Siirretään komissiolle valta kyseisen kertomuksen perusteella muuttaa tätä asetusta antamalla tarvittaessa 462 artiklan mukaisesti delegoitu säädös, jolla muutetaan erityiskohteiden rahoitukseen liittyviin vastuisiin kolmannen osan II osaston nojalla sovellettavaa kohtelua.

495 c artikla

Leasing-vastuita luottoriskien vähentämistekniikkana koskevat siirtymäjärjestelyt

1. Poiketen siitä, mitä 230 artiklassa säädetään, sovellettava H_c :n arvo, joka vastaa 199 artiklan 7 kohdassa tarkoitettujen vastuiden ”muita reaalivakuuksia”, kun leasing-sopimuksen kohteena oleva omaisuus vastaa ”muun reaalivakuuden” tyyppistä vastikkeellista luottosuoja, on 230 artiklan 2 kohdan taulukossa 1 tarkoitettun ”muun reaalivakuuden” H_c :n arvo kerrottuna seuraavilla kertoimilla:

- a) 50 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2025 ja 31 päivän joulukuuta 2027 välisenä aikana;
- b) 80 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2028 ja 31 päivän joulukuuta 2028 välisenä aikana;
- c) 100 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2029 ja 31 päivän joulukuuta 2029 välisenä aikana.

2. EPV laatii kertomuksen leasing-vastuisiin sovellettavien riskiparametrien asianmukaisesta kalibroinnista IRB-menetelmää noudatettaessa ja erityisesti 230 artiklassa säädettyistä arvoista LGD_s ja H_c . EPV sisällyttää kertomukseensa erityisesti tiedot unionissa keskimäärin havaituista maksukyvyttömyystapausten ja toteutuneiden tappioiden määrästä erityyppiseen leasing-sopimuksen kohteena olevaan omaisuuteen liittyvien vastuiden osalta ja erityyppisten leasing-toimintaa harjoittavien laitosten osalta.

EPV toimittaa kertomuksen havainnoistaan Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2026.

Siirretään komissiolle valta kyseisen kertomuksen perusteella muuttaa tätä asetusta antamalla tarvittaessa 462 artiklan mukaisesti delegoitu säädös, jolla muutetaan leasing-sopimuksista johtuviin vastuisiin kolmannen osan II osaston nojalla sovellettavaa kohtelua.

495 d artikla

Ehdoitta peruutettavissa olevia sitoumuksia koskevat siirtymäjärjestelyt

1. Poiketen siitä, mitä 111 artiklan 2 kohdassa säädetään, laitosten on laskettava ehdoitta peruutettavissa olevan sitoumuksen muodossa olevan taseen ulkopuolisen erän vastuuarvo kertomalla kyseisessä artiklassa säädetty prosentiosuus seuraavilla kertoimilla:

- a) 0 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2025 ja 31 päivän joulukuuta 2029 välisenä aikana;

- b) 25 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2030 ja 31 päivän joulukuuta 2030 välisenä aikana;
- c) 50 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2031 ja 31 päivän joulukuuta 2031 välisenä aikana;
- d) 75 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2032 ja 31 päivän joulukuuta 2032 välisenä aikana.

2. EPV laatii kertomuksen, jossa arvioidaan, olisiko 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua poikkeusta jatkettava 31 päivän joulukuuta 2032 jälkeen, ja tarvittaessa edellytyksiä, joiden täytyessä poikkeus olisi säilytettävä.

EPV toimittaa kertomuksen havainnoistaan Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2028.

Kyseisen kertomuksen perusteella ja ottaen asianmukaisesti huomioon Baselin pankkivalvontakomitean laatimat asiaan liittyvät kansainvälisellä tasolla sovitut standardit komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2031.”

(200) Korvataan 501 artiklan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) pk-yrityksellä tarkoitetaan 5 artiklan 8 kohdassa tarkoitettua pk-yritystä;”

(201) Muutetaan 501 a artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) vastuu luokitellaan 112 artiklan g alakohdassa tai 147 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun yritysvastuiden ryhmään, lukuun ottamatta maksukyvyttömyystilassa olevia vastuita;”

b) korvataan f alakohta seuraavasti:

f) velallisen vastuun jälleenrahoitusriski on alhainen tai riittävästi rajoitettu ottaen huomioon yhden tai useamman 2 kohdan b alakohdan i ja ii alakohdassa luetellun yhteisön tarjoamat tuet, avustukset tai rahoitus;”

(202) Korvataan 501 c artikla seuraavasti:

”501 c artikla

Ympäristöllisiin ja/tai yhteiskunnallisiin tekijöihin liittyvien vastuiden vakavaraisuuskohtelu

EPV arvioi saatavilla olevien tietojen ja kestävästä rahoitusta käsittelevän komission korkean tason asiantuntijaryhmän havaintojen pohjalta EJRK:ta kuultuaan, olisiko erityinen vakavaraisuuskohtelu perusteltu vastuulle, jotka koskevat ympäristöllisten ja/tai yhteiskunnallisten tekijöiden vaikutuksille alttiita omaisuuseriä, arvopaperistamiset mukaan lukien, tai toimintaa. EPV arvioi erityisesti

- a) menetelmiä, joilla arvioidaan ympäristöllisten ja/tai yhteiskunnallisten tekijöiden vaikutuksille alttiita omaisuuseriä ja toimia koskevien vastuiden tosiasiallista riskialttiutta verrattuna muiden vastuiden riskialttiuteen;
- b) sellaisten kriteerien kehittämistä, jotka soveltuvat fyysisten riskien ja muutosriskien arvioimiseen, mukaan lukien riskit, jotka liittyvät omaisuuserien arvon alenemiseen sääntelymuutosten vuoksi;

- c) ympäristöllisten ja/tai yhteiskunnallisten tekijöiden vaikutuksille alttiita omaisuuseriä ja toimia koskevien vastuiden erityisen vakavaraisuuskohtelun mahdolliset lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin vaikutukset rahoitusvakauteen ja pankkien luotonantoon unionissa.

EPV antaa havainnoistaan kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2023.”

- (203) Korvataan 505 ja 506 artikla seuraavasti:

”505 artikla

Maatalousrahoituksen uudelleentarkastelu

EPV antaa komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030 kertomuksen tämän asetuksen vaatimusten vaikutuksesta maatalousrahoitukseen.

506 artikla

Luottoriski – luottovakuutus

EPV antaa komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2026 kertomuksen vakuutusten hyväksyttävyydestä ja käytöstä luottoriskin vähentämistekniikoina sekä kolmannen osan II osaston 3 ja 4 luvussa tarkoitettujen asiaan liittyvien riskiparametrien asianmukaisuudesta.

Siirretään komissiolle valta EPV:n kertomuksen perusteella muuttaa tätä asetusta antamalla tarvittaessa 462 artiklan mukaisesti delegoitu säädös, jolla muutetaan kolmannen osan II osastossa tarkoitettua luottovakuutukseen sovellettavaa kohtelua.”

- (204) Lisätään 506 c artikla seuraavasti:

”506 c artikla

Luottoriski – ydinpääoman (CET1) vähennysten ja luottoriskiparametrien välinen vuorovaikutus

EPV antaa komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2026 kertomuksen siitä, miten luottoriskin tämänhetkinen mittaaminen ja yksittäiset luottoriskiparametrit ovat keskenään johdonmukaisia, sekä 159 artiklassa tarkoitettujen IRB-vajeen tai -ylijäämän laskemiseksi tehtyjen mahdollisten oikaisujen käsittelystä sekä sen johdonmukaisuudesta tämän asetuksen 166 artiklan mukaisen vastuuarvon määrittämisen ja LGD-estimaatin määrittämisen kanssa. Kertomuksessa otetaan huomioon maksukyvyttömyydestä aiheutuva suurin mahdollinen taloudellinen tappio sekä sen kattavuus ydinpääoman (CET1) vähennysten osalta ottaen huomioon kaikki kirjanpidolliset vähennykset ydinpääomasta (CET1), odotetut luottotappiot tai käyvän arvon oikaisut mukaan lukien, ja saatuja vastuita koskevat alennukset ja niiden vaikutukset lakisääteisiin vähennyksiin.”

- (205) Lisätään 519 c artikla ja 519 d artikla seuraavasti:

”519 c artikla

Arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien arvonleikkausten vähimmäismääriä koskeva kehys

EPV antaa tiiviissä yhteistyössä EAMV:n kanssa viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on 12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta] komissiolle kertomuksen siitä, onko asianmukaista panna unionin lainsäädännössä täytäntöön arvopapereilla toteutettaviin rahoitustoimiin sovellettava arvonleikkausten

vähimmäismääriä koskeva kehys, jotta voidaan puuttua velkaantuneisuuden mahdolliseen lisääntymiseen pankkisektorin ulkopuolella.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettussa kertomuksessa otetaan huomioon seuraavat seikat:

- a) velkaantuneisuusaste unionissa pankkijärjestelmän ulkopuolella ja se, missä määrin arvonleikkausten vähimmäismääriä koskeva kehys voisi vähentää velkaantuneisuutta, jos siitä tulisi liiallista;
- b) EU:n laitosten hallussa olevien, arvonleikkausten vähimmäismäärien alaisten arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien olennaisuus, mukaan lukien niiden arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien erittely, joissa ei noudateta arvonleikkausten vähimmäismääriä;
- c) arvonleikkausten vähimmäismääriä koskevan kehyksen arvioitu vaikutus EU:n laitoksiin finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän suosittelemissa kahdessa toteuttamismenetyksessä, jotka ovat markkinasääntely tai tämän asetuksen mukainen rankaisempi omien varojen vaatimus skenaariossa, jossa EU:n laitokset eivät mukauttaisi arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimiensa arvonleikkauksia arvonleikkausten vähimmäismäärien mukaisiksi, ja vaihtoehtoisessa skenaariossa, jossa ne mukauttaisivat kyseiset arvonleikkaukset arvonleikkausten vähimmäismäärien mukaisiksi;
- d) tärkeimmät näiden arvioitujen vaikutusten taustalla olevat tekijät sekä arvonleikkausten vähimmäismäärien käyttöönoton mahdolliset tahattomat seuraukset EU:n arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien markkinoiden toiminnalle;
- e) toteuttamismenetyksessä, joka olisi tuloksellisin arvonleikkausten vähimmäismääriä koskevan kehyksen sääntelytavoitteiden saavuttamiseksi ottaen huomioon a–d alakohdassa esitetyt näkökohdat ja tasapuoliset toimintaedellytykset finanssialalla kaikkialla unionissa.

Kyseisen kertomuksen perusteella ja ottaen asianmukaisesti huomioon finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän suosituksen arvopapereilla toteutettaviin rahoitustoimiin sovellettavan arvonleikkausten vähimmäismääriä koskevan kehyksen toteuttamisesta sekä Baselin pankkivalvontakomitean laatimat asiaan liittyvät kansainvälisellä tasolla sovitut standardit komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on 24 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta].

519 d artikla

Operatiivinen riski

EPV antaa komissiolle kertomuksen viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on 60 kuukautta kolmannen osan III osaston soveltamispäivästä] kaikista seuraavista:

- a) vakuutusten käyttö operatiivista riskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskennassa;
- b) voiko vakuutuskorvausten huomioon ottaminen mahdollistaa sääntelyn katvealueiden hyväksikäytön pienentämällä vuotuista operatiivisen riskin

aiheuttamaa tappiota ilman, että todellinen operatiivisen tappion riski vastaavasti pienenee;

- c) onko vakuutuskorvausten huomioon ottamisella erilainen vaikutus toistuvien tappioiden ja mahdollisten odotettujen tappioiden asianmukaiseen kattamiseen.

Komissio toimittaa kyseisen kertomuksen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on 72 kuukautta kolmannen osan III osaston soveltamispäivästä].”

(206) Korvataan liite I tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Voimaantulo ja soveltamispäivä

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
2. Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2025 seuraavin poikkeuksin:
 - a) tiettyjä määritelmiä koskevat 1 kohdan a, b ja c, e–h, j, u, v ja x alakohdan säännökset, varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin soveltamisalaa koskevat 6 kohdan säännökset sekä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat 8, 10–12 ja 14–23 kohdan säännökset, joita sovelletaan [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on 6 kuukautta tämän asetuksen voimaantulopäivästä] alkaen;
 - b) asetuksen (EU) 2019/2033 mukaisia muutoksia koskevat 1 kohdan d alakohdan ja 4 kohdan säännökset ja maksukyvyttömyystilassa olevien vastuiden käsittelyä koskevat 47 kohdan säännökset, joita sovelletaan tämän asetuksen voimaantulopäivästä;
 - c) tämän asetuksen voimaantulopäivästä sovellettavat 9 kohdan, 26 kohdan a alakohdan, 27 kohdan, 28 kohdan a alakohdan, 29 kohdan, 34 kohdan, 41 kohdan, 42 kohdan, 44 kohdan, 47 kohdan, 54 kohdan, 59 kohdan c alakohdan, 60 kohdan c alakohdan, 61 kohdan g ja h alakohdan, 64 kohdan c alakohdan, 66 kohdan d alakohdan, 69 kohdan, 81 kohdan, 85 kohdan b alakohdan, 90 kohdan c alakohdan, 91 kohdan c alakohdan, 92 kohdan c alakohdan, 131 kohdan, 132 kohdan b alakohdan, 136 kohdan d alakohdan, 153 kohdan, 154 kohdan d alakohdan, 155 kohdan c alakohdan, 156 kohdan b alakohdan, 166 kohdan c alakohdan, 169, 178, 182, 183, 189, 192, 194, 196 ja 199 kohdan sekä 201–205 kohdan säännökset, joissa edellytetään, että Euroopan valvontaviranomaiset tai EJRK antaa komissiolle teknisten sääntely- tai täytäntöönpanostandardien luonnoksia ja kertomuksia, säännökset, joissa edellytetään, että komissio laatii kertomuksia, säännökset, joissa komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä tai täytäntöönpanosäädöksiä, säännökset uudelleentarkastelusta ja säännökset, joissa edellytetään, että Euroopan valvontaviranomaiset antavat ohjeita.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja